மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலை

சுவாமி வேதாசலம்,
பல்லாவரம்.

திருப்பழனி வேலாயுத

திருப்புகழ்.

ஸ்ரீ அருணகிரியார்.

Pandit SWAMI VEDACHALAM

ஓம்.

மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை

இது

பல்லாவரம்.

சமரசசன்மார்க்கநிலையகுரு

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டுப்,

பல்லாவரம்

சமரசசன்மார்க்கநிலையத்தின்கண் உள்ள

டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

June, 1918.

ஓம்.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூல் முதன்முதல் நமது ஞானசாகரப் பத்திரிகையின் ஐந்தாம் பதுமத்து இரண்டாவது இதழில் சௌமிய ஞூ ஆவணி மீ துவக்கஞ் செய்யப்பட்டு, இடையிடையே பகுதிபகுதியாக வெளிவந்து, ஏழாம்பதுமத்து ஒன்பதாவது இதழின்கண் முடிவு பெறலாயிற்று. இதுவரையில் நமது செந்தமிழ்மொழியில் வெளிவராத உண்மைப்புதுப்பொருள் அடங்கிய இந்நூல் மக்கள்வாழ்க்கையின் இயல்புகளையும், அவர்கள் ஒவ்வோர் உலகங்களில் ஒவ்வொருவகையான உடம்புகளெடுத்து உலவுதலையும், அவர்கள் உலவும் உலகங்களின் தன்மைகளையும் நன்குவிளக்கி உண்மையை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற் காட்டுதல் கண்டு பலரும் இதனை விரும்பிக்கற்பாராயினர். ஆயினும், ஞானசாகரப்பத்திரிகை வாங்குவோரன்றிப் பிறர் இதனைக்கற்பதற்கு ஏற்றவசதியில்லாமை கண்டு இதனை இப்போது தனிப்புத்தகமாக வெளியிடலானேம்.

இனி மக்கள் என்று சொல்லப்படும் உயிர்கள் எண்ணிறந்த உயிர்ப்பாகுபாடுகளில் ஒன்றிற் சேர்ந்தனவேயாகும். ஆனால், மக்கள் என்னும் உயிர்கள் நல்லதுதீயது என்று பகுத்துக்காணுஞ் சிறந்த மனவுணர்வும், தீயதைவிலக்கி நல்லதைக் கைப்பற்றியொழுகுங் கடப்பாடும் உடையனவாய் இருத்தலால், இவை ஏனை ஐயறிவுயிர்கள் எல்லாவற்றையும்விடச் சிறந்தனவாகும். ஆகவே, இவை இறப்புப் பிறப்புக்களின் சிறுமையுணர்ந்து இறைவன் திருவடிப் பேரின்பத்தை அடைதற்கேற்ற பெருமை வாய்ந்தனவாகும். இத்

துணைப் பெருமைவாய்ந்த இவ்வுயிர்கள் தம்பிறவிப் பெருமை அறியாமலும், தமக்கு உடம்பையும் உலகங்களையும் படைத்துக் கொடுத்துத் தோன்றாத்துணையாய்த் தம்முள் விளங்கிப் பிறவிதோறும் தமதுயிரைத் தூய்மை செய்துவரும் இறைவன் பேருதவியை நினையாமலும், தம்முற்பிறவிகளை உய்த்துணராமலும், இந்நிலவுலகின் சிறுவாழ்வையே நிலையாக மதித்துப் பழிபாவங்களை மிகவுந் தொகுத்து, மேல்வரும் பிறவிகளைப் பாழாக்குகின்றன. இறைவன் தந்தருளிய இவ்வரிய மக்கட்பிறவியை இங்ஙனம் வறிதாக்குவதன் காரணம் என்னென்று நோக்கியவழி, அவை தாம் இறந்தபின் அடையும் நிலையை ஆராய்ந்துபாராமையேயென்பது நன்கு விளங்கிற்று. உயிர்கள் மறுமையில் எய்தும் நிலைகளைப்பற்றிக் கூறும் நூல்கள் சிற்சில உளவேனும், அவற்றில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட கதைகள் உண்மையுடையன வென்பது புலப்படாமையால், அந்நூற்பொருள் நம்பத்தக்கவைகளாக நமக்குத்தோன்றவில்லை. அவற்றைத்தவிர, மறுமை நிலையை உள்ளவாறு விரித்துக்கூறும் வேறுநூல் ஒன்றேனும் தமிழில் இல்லாமையால், இதனை இயற்றலானேம். இதன்கண் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட வரலாறுகளிற் பெரும்பாலன உண்மையாகவேநிகழ்ந்தனவாகும். ஆதலால், மறுமை நிலையை ஒருவாறாயினும் உண்மையான் உணர்ந்து பயன்பெறவேண்டுவார்க்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என்னும் நம்பிக்கை யுடையேம்.

பல்லாவரம்,
சமரசசன்மார்க்கநிலையம்.
12–6–1918.

வேதாசலம்.

ஓம்.

மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலை.

இம்மை மறுமை

'மரணம்' என்னுஞ் சொல்லைக்கேட்டவுடனே மனிதர்பலரும் திடுக்கிடுகின்றார்கள். அதற்குக் காரணம்யாது? இந்த உலகத்தில் தாம் மிகவும் வருந்தித் தேடிய பொன்னையும் பொருளையும்விட்டுப்பிரிய மனம் இல்லாமற் பலர் வருந்துகின்றனர்; வேறு பலர் தம் அன்பிற் சிறந்த அழகிய மனையாளைப் பிரிய மனம் இன்றி வருந்துகின்றனர்; மற்றும் பலர் தாய்தந்தையர், உறவினர், நண்பர் முதலியோரைப் பிரிய மாட்டாமல் வருந்துகின்றனர்; இன்னும் பலர் பிள்ளைகளையும் சகோதரரையும் விட்டுப் போகக்கூடாமல் வருந்துகின்றனர். இவர்கள் இப்படியிருக்க, வேறு சிலர் முரட்டு சுபாவமுடையவர்களாய் வெட்டுக்கும் குத்துக்கும் கொலைக்கும் துணிந்து மரணம் அடைவதற்கு அஞ்சாதவர்களாய் எந்த நேரத்திலாயினும் தம் உயிரைமாய்த்தற்குச் சித்தமாயிருக்கின்றார்கள். இன்னும் ஒருவகையார் 'கண்டதே காட்சி கொண்டதேகோலம்' என்று நினைத்துத் தாம் உண்ணுவதும் உடுத்துவதும் சுகித்திருப்பதுந் தவிர வேறு ஒன்றையும் எண்ணாதவர்களாய்க், கடவுளும் இல்லை ஆத்மாவும் இல்லை, முற்பிறப்பும் இல்லை பிற்பிறப்பும் இல்லை, புண்ணியமும் இல்லை பாவமும் இல்லை, எந்தவழியிலாயினும் திரவியத்தைச் சம்பாதித்துச் சுகமாய்

வாழ்வதே சுவர்க்கம், அஃதுஇல்லாமல்வறுமைப்படு வதே நரகம், நான்கு பூதங்களால் ஆன இந்த உடம்பு அழிந்தால் அதனோடு உயிரும் அழிந்துபோகும் என்றுசொல்லி மறுமையைப் பற்றிச் சிறிதாயினும் சிந்தியாமல் மிருகங்கள் பறவைகளைப் போற் காலங் கழித்துவருகிறார்கள். இப்படிச்சொல்லிய இந்த மூன்றுதிறத்தாரும் இந்தச் சரீரம் அழிந்தபின் ஆத்மாவானது அடையும் நிலைமையினைச் சிறிதேனும் பிரயாசையெடுத்துக்கொண்டு விசாரணை செய்வார்களானால் அவர்கள் மேற்சொல்லியவிதமாகக் காலங்கழிக்க இடம் இராது. 'மரணம்' என்னுஞ் சொல்லைக் கேட்டவுடனே திடுக்கிடுவோர், மரணத்திற்குப்பின் ஆத்மாவுக்கு உண்டாகும் சக்தியையும் இன்பத்தையும் அறிவார்களானால், மரணம் அடைந்த பிறகும் தம் ஆத்மாவானது தமக்கு உற்றாராயுள்ளவர்களோடு உறவாடி மகிழக்கூடும் என்றும், அவர்களுக்குப் பல வகையான உதவிகளும் செய்யக்கூடும் என்றும் அறிந்து மரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல் வாழ்வர். பாவவழிகளிற் புகுந்து கொலைத்தொழிலிற் பழகி மரணத்திற்குத்துணிந்து தம்முயிரைத் துரும்பு போல் நினைத்திருப்பவர்கள், மரணம் அடைந்தபின் தம் கெட்ட செய்கைகளால் தாம் அடையும் பெருந் துன்பத்தை அறிவார்களானால் இந்தப்பிறவியில் தம்மைத்திருத்திக்கொண்டு எவ்வளவோ நல்லகாரியங் களைச்செய்து சிறப்படைவார்கள். நாஸ்திகம் பேசிக் கொண்டு இந்த உடம்போடு எல்லாம் போய் விடும் என்று சொல்லித் திரிபவர்கள், தம் உடம்பு அழிந் தாலும் தம்உயிர் அழியாமல் நின்று பல்வகையான

மாறுதல் அடைந்து பல பிறவிகளிற்பட்டுச் சுழல்வதை எள் அளவேனும் அறிவார்களானல், தாம்பிசகாக எண்ணிய எண்ணங்களை எல்லாம் மாற்றித் தாம் விருத்தி அடைவதற்கான வழிகளைத் தேடிக்கொண்டு சுகமாய் வாழ்வார்கள்.

ஆகவே, மனிதர்கள் எல்லாரும் இந்தப் பிறப்பையே பெரிதாக எண்ணி, இனிவரும் பிறப்புக்களையும், இறந்த பிறகு ஆத்மா அடையும் நிலைமையினையும் சிறிதாவது விசாரியாமல் காலங்கழிப்பது மிகவும் பொல்லாதது. இன்றைக்கு உயிரோடு இருப்பவன் ஒருவன் நேற்றுநான் உயிரோடு இருந்ததில்லை என்றாவது, நாளைக்கு நான் உயிரோடிருக்க மாட்டேன் எல்லாம் இன்றோடு முடிந்துபோயிற்று என்றாவது சொன்னல் அவனை மற்றவர்கள் எல்லாரும் பித்தம் பிடித்தவன் என்று சொல்வார்களன்றோ? நேற்றிருந்தவன் இன்றைக்கும் இன்றிருக்கிறவன் நாளைக்கும் உயிர்வாழ்தலை நாம் பிரத்தியட்சமாய் அறிந்துகொள்வதுபோல, முற்பிறப்பிலிருந்தவன் இப் பிறப்பிலும், இப்பிறப்பிலிருக்கின்றவன் இனிவரும் பிறப்பிலும் இருப்பான் என்பது திண்ணம். நேற்றுக் கட்டத்தொடங்கிய ஒரு வீடானது நேற்றே கட்டப்பட்டு முடிவு பெறாமல், இன்றும் நாளையும் கட்டப்படுதல் போல, முற்பிறவிகளில் நாம் கட்டத்தொடங்கிய மோட்ச வீடானது அப்பிறவிகளிலேயே முடிவுபெறாமல், இப்பிறவியிலும் இனிவரும் பிறவிகளிலும் கட்டப்பட்டுக்கொண்டேவரும். நேற்றுத் துவங்கிய ஒரு தொழிலானது இன்றும் நாளையும் தொடர்ச்சியாக வருவதுபோலவே, முற்பிறவிகளில் துவங்கிய நமது

கர்மமும் இப்பிறவியிலும் இனிவரும் பிறவிகளிலும் தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கும்.

ஆத்மாவானது என்றும் அழிவில்லாத பொருள்; அது மேலே போர்த்துக்கொண்டுவரும் இந்த உடம்புக்குத்தான் அழிவேயல்லாமல் அறிவுருபமாயிருக்கும் அந்த உயிருக்கு எக்காலத்தும் அழிவேயில்லை. இன்றைக்கு ஒருவீட்டில் குடியிருக்கும் ஒருவன் இன்னுஞ் சிலமாதங்கள்கழித்து வேறொருவீட்டுக்குப்போவதுபோல, இப்போது இந்த உடம்பில் இருக்கும் உயிரானது இதைவிட்டு மற்றொரு பிறவியில் மற்றோர் உடம்பிற்குப் போகின்றது. ஒருவீட்டிலிருந்த ஒருவன் வேறொரு வீட்டிற்குப் போகும்போது, தான் அவ்வீட்டைவிட்டுப் போனாலும் தன் வாழ்க்கைக்கு அவசியமென்று அவ்வீட்டிலே சேர்த்துவைத்த பொருள்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு போவதுபோல, உயிர் இந்த உடம்பிலிருக்குங்கால் செய்து சேர்த்த வினைகளை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு இதனைவிட்டு வேறோர் உடம்பிற் செல்கின்றது. ஆகவே, நம்முயிரோடு சேர்ந்து வருவன நாம் செய்யும் வினைகளேயல்லாமல், நம்முடம்பும் அவ்வுடம்பின் சம்பந்தத்தால்வந்த மற்றப் பொருள்களும் அல்ல. இதுபற்றியன்றே முற்றுந்துறந்த பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

> " அத்தமும்வாழ்வும் அகத்துமட்டேவிழி அம்பொழுக
> மெத்தியமாதரும்வீதிமட்டேவிம்மிவிம்மியிரு
> கைத்தலைமேல் வைத்து அழுமைந்தருஞ் சுடுகாடுமட்டே
> பற்றித்தொடரும் இருவினைப்புண்ணியபாவமுமே "

என்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆகவே, இந்த நில உலகமும் இதில் உலாவி வரும் உடம்பும் மாத்திரமே மெய்ப் பொருள்கள் என்று எண்ணுதல்கூடாது. அப்படி எண்ணுவதினால் மனிதர் பலவகையிலே பிழையான காரியங்களைச் செய்து இப்பிறவியில் துன்பமடைவதல்லாமலும், இனிவரும் பிறவிகளிலும் துன்பம் அடைகிறார்கள். இஃது இப்போது எனக்கு உருசியைத்தருகிறதென்று பிசகாக நினைத்துப் பனம்பழத்தை வேண்டியமட்டும் புசித்தவன் ஒருவன் இன்னுஞ் சிலநாட் கழித்துப் பித்தநோயாற் பிணிக்கப்பட்டுவருந்துதல் போல இப்போது இஃது எனக்கு நல்லதெனக் கருதித் தீயவழியில் ஒழுகினோன் மறுமையில் அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு உள்ளாவது நிச்சயம். ஆகையால், இந்நிலவுலகத்தினுஞ் சிறந்த வேறு உலகங்கள் உள்ளன என்றும், அவ்வுலகங்களிற் சஞ்சரிப்பதற்கு இந்த உடம்பைக்காட்டிலும் இன்னும் வேறு உடம்புகள் உள்ளன என்றும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டுவது ஒவ்வொருவர்க்கும் முதன்மையான கடமையாம். இந்த உடம்பு அழிந்துபோகவே எல்லாம் அழிந்துபோகும் என்று எண்ணுவதும் சொல்வதும் பெரும் பிழையாகும்.

சூக்குமசரீரங்கள்

இந்த நில உலகத்தில் இயங்கும் இந்த உடம்பு மிகவும் தடிப்பாய்க் கனத்த பொருள்களின் சேர்க்கையால் உண்டானது; ஆகையினாலே தான் இதனைத் தூலதேகம் என்று ஞானநூல்கள் கூறுகின்றன. கனத்த பொருளான இத்தூலதேகம் மென்மையான

காற்றிலும் ஆகாயவெளியிலும் சஞ்சரிக்க மாட்டாததாக இருத்தலின், இஃது உலாவுவதற்கு ஏற்றதான இந்த நில உலகம் நமக்கு வாய்த்திருக்கின்றது. ஆனால், இந்தத் தூலதேகத்தினுள்ளே இன்னும் வேறு நான்கு உடம்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வெங்காயச் சருகுகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டிருத்தல்போல நமக்குள்ள இவ்வுடம்புகளும் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகக் கவிந்திருக்கின்றன; வெங்காயச்சருகுகளில் ஒன்றுமற்றொன்றனை ஊடுருவிக்கொண்டு நில்லாது, மற்றுக் கண்ணாடியின் அப்புறத்தே தோன்றின ஒளியானது அதனை ஊடுருவிக்கொண்டு அதன் இப்புறத்தேயும் விளங்குதல்போல இத்தூல உடம்பினுள் இருக்கும் மற்றை நான்கு உடம்புகளும் ஒன்றை ஒன்று ஊடுருவிக்கொண்டு இத்தூல சரீரத்தில் வியாபித்திருக்கின்றன. இந்தநான்கு உடம்புகளும் ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று நுண்ணியதாகவும் மெல்லியதாகவும் இருக்கும். இவ்வுடம்புகளின் றன்மையெல்லாம், ஞானசாகரம், 3-ஆம் பதுமத்தில் வெளியான **சிவராஜயோகம்** என்னும் உபந்நியாசத்தில் விரிவாக எழுதியிருக்கின்றோம், அங்கே கண்டு கொள்க. இந்தநான்கு உடம்புகளும்சூக்குமசரீரம், துணசரீரம், கஞ்சுகசரீரம் காரணசரீரம் என்று பெயர் பெறும்; அல்லது அவை பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்று வேறு பெயர் இட்டும் வழக்கப்படும். நமது கண்ணுக்கு எதிரே தோன்றும் இந்தத்தூல வுடம்பானது அழிந்துபோனால், அதற்குள் வியாபித்திருக்கும் மற்ற நான்கு உடம்புகளும் அதுபோல்

அழிந்து போவதில்லை; அவைநான்கும் உயிரோடு மிக்க ஒற்றுமை உடையனவாய்ப் பிறவிகள்தோறும் தூல உடம்புகளிற் சென்று பிரவேசிக்கும். ஆகவே, மரணம் என்பது சாதாரணமாய் நமக்குள்ள ஐந்து உடம்புகளில் ஒன்று மாத்திரம் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து அழிந்துபோவதை அறிவிக்கின்றது. இங்ஙனம் நம்முடைய ஐந்து கூறுகளில் ஒன்று அழிந்துபோவதை உற்றுநோக்குங்கால், நாம் இதற்காக ஏன் துக்கிக்க வேண்டும்? என்பது புலப்படும். இந்தத்தூலதேகம் போனால் மற்றும் ஒரு தூலதேகம் அவசியம் வரப் போகிறது. இதற்காக நாம் கவலைப்படுவது ஏன்? இதனைக்காட்டிலும் நுட்பமான நம்முடைய மற்ற உடம்புகள் இதுபோல் விரைவில் அழிந்து போகாமையாலும், அவ்வுடம்புகளைப்பாதுகாப்பதற்கு நற்செய்கையும் நற்சிந்தனையுமே அவசியமாகுமல்லது தூல உடம்பிற்கு வேண்டும் சோறுந் தண்ணீரும் கூறையும் அல்லவாகலானும், அந்தச்சூக்குமசரீரங்களில் இருந்தே நாம் செய்தற்கு அருமையான பல காரியங்களையும் செய்யலாமாகலானும், நாம் அந்தச் சரீரங்களில் நமது அறிவு நிகழும்படி செய்துகொள்ளல்வேண்டும். நம்முடைய தூலசரீரமானது நாம் நினைந்தபடியெல்லாம் இயங்கவல்லது அன்று; இடத்தினாலும் காலத்தினாலும் அதன் செய்கைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; சென்னையிலிருக்கும் ஒருவன் சிதம்பரம்போக எழுந்தானானால் அவன் எவ்வளவு வேகமாய்ச்சென்றாலும் அங்கேபோய்ச் சேருவதற்குப் பலநாள் செல்லும்; நம்முடைய சூக்கும சரீரங்களோ அதுபோல் அவ்வளவு மிகுதியாகக்

காலத்திலும் இருக்கிறவர் வரையறுக்கப்படுவன வல்ல; கண்மூடிக் கண்திறப்பதற்குள் பல்லாயிரம் மைல் தூரம் போய்த்திரும்பும் சக்தி உடையன. இதனை விளக்கும்படிக்கு உண்மையாக நடந்த ஒரு செய்தியை இங்கே எடுத்துக் கூறுவாம்.

சூக்குமசரீர யாத்திரைசெய்த ஒருவர் சரித்திரம்.

அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள ஒருபெண் தன் கணவன் வியாபாரகாரியமாகத் தூரதேசம் போய்விடத் தான் பலவருஷங்கள் தனிமையிலிருந்தனள்; அவள் கணவன் அவளைவிட்டுப் பிரிந்துபோன சிலவருஷங்களாக அவளுக்குக் கடிதங்கள் அனுப்பிவந்தான்; பிறகு திடீரென்று அவனிடமிருந்து கடிதங்கள் வராமற்போயின; அவளோ அவனிடமிருந்து கடிதம் இன்றுவரும் நாளைவரும் என்று எதிர்பார்த்தவண்ணமாய் இரண்டொரு வருஷங்கள் கழித்தாள்; பின்னுங் கடிதம் வந்திலது; அதனால், அவள் மனஞ்சகியாதவளாய் மிகவும் வருந்திக் கப்பல்யாத்திரை போய் வருவார் பலரையும் உசாவித் தன்கணவன் இருக்குமிடம் தெரிவிக்கும்படி வேண்டினள்; அவர்களெல்லாரும் அவள் கணவனிருக்குமிடந் தெரியாதென்றே சொல்லிவிட்டார்கள். அனலிற்பட்ட புழுப்போல் துடிதுடித்துத் தன் நேசர்கள் பலரிடம் போய் யான் என்செய்வேன்! என்செய்வேன்! என்று பதறியழுதாள். அப்போது அவர்களுள் ஒருவர் இன்னாரிடம்போய்க் கேட்பையானால் அவர் உன்கணவனிருக்குமிடம் அறிவிப்பர் என்று அவளை ஒரு பெரியவரிடம் அனுப்பினர். மனிதசஞ்சாரம்

மிகுதியாயில்லாத ஒருதனியிடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த அப்பெரியவரிடம் போய் அந்தப் பெண் தன் குறையை அறிவித்தாள். அப்பெரியவரும் அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்து மனம் இரங்கி 'அம்மா, நீ இவ்விடத்திலேயே இரு, நான் அந்த அறைக்குள்ளே போயிருந்து திரும்பிவந்து உனக்கு உன்கணவனைப் பற்றித் தெரிவிப்பேன்; நான் வரும் அளவும் நீ எவ்வகையான சப்தமுஞ் செய்யாமல் இங்கேயே இரு' என்று அங்கே ஓர் அறைக்குள் நுழைந்து கதவைச் சாத்தித் தாழிட்டுக் கொண்டார். இந்தப் பெண் சிறிதுநேரம் அங்கே காத்திருந்து பார்த்தும் அவர் வராமையால், சப்தம் இடாமல் அடிமேல் அடிவைத்துப்போய் அவ்வறைக் கதவில் சாவித்துவாரத்தின் வழியாக உள்ளே நோக்கினாள். நோக்க, அப்பெரியவர் ஒரு சாய்வான நாற்காலியில் பிணம்போற் சாய்ந்திருக்கக்கண்டாள். அதைப்பார்த்ததும் இன்னது செய்வது என்று அறியாளாய்த் தான் முன்னிருந்த இடத்தில் வந்து மிக்க விசனத்தோடும் உட்கார்ந்து கொண்டு சிந்தித்திருந்தாள். இவள் இப்படி உட்கார்ந்திருந்த சில நிமிஷங்கட்கெல்லாம் மறுபடியும் அவ்வறையின் கதவு திறக்கப்பட்டது; உடனே அப்பெரியவர் அப்பெண்ணினிடம் வந்து "அம்மா, நின் கணவன் இலண்டன்மா நகரத்தில் சுகமாக இருக்கின்றார்; இப்போதுதான் நான் அவரை ஒரு வசதியான சாப்பாட்டு விடுதியில் சந்தித்தேன்; சந்தித்து 'நீர் அமெரிக்காவிலுள்ள உம் மனைவிக்கு நெடுங்காலமாகக் கடிதம் எழுதாதிருப்பது பிசகு; அந்த அம்மை இதனால் மிகவும் விசனம் அடைந்திருக்கிறாள்' என்று

சொன்னேன். அதன்மேல் அவர் கடிதம் எழுதி யிருக்கிறார், அஃது உனக்கு இந்தக்கப்பலில் வரும்; அதற்கு அடுத்த கப்பலில் உன்கணவனே உன்னிடம் வந்து சேர்வார்" என்று கூறினார். இவ்வமுதவாக் கைக்கேட்டதும் அந்தப்பெண் மிகவும் மனம் மகிழ்ந்து அப்பெரியவருக்கு வந்தனஞ் செய்து தன் வீட்டுக்குப்போயினாள். அப்பெரியவர் சொல்லிய படியே இரண்டொருதினத்தில் வந்தகப்பலில் தன் கணவனிடமிருந்து அவளுக்குக் கடிதம் வந்தது; அதற்கு அடுத்த கப்பலில் கணவனும் வந்து சேர்ந் தான். அந்தப்பெண் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துப் பேராதிசயம் அடைந்தவளாய்த் தன் கணவனிடம் இதனைத்தெரிவியாமல், அவனை அழைத்துக்கொண்டு அப்பெரியவரிடம்போனாள். அவள் கணவன் அப் பெரியவரைக் கண்டதும் ஆச்சரியம் அடைந்து, இலண்டன்மா நகரத்தில் நானிருந்த ஆகாரவிடுதிச் சாலையில் இப்பெரியவரைச் சில வாரங்களுக்குமுன் சந்தித்தேன்; நான் உனக்கு நெடுநாளாய்க் கடிதம் எழுதாமல் இருந்துவிட்டமையால் நீ விசனமாய் இருப்பதாயும் உடனே கடிதம் எழுதுவதோடு சீக்கிரம் உன்மனைவியிடம் போய்ச்சேர் என்றும் சொல் லிப்போனார் என அவளிடம் கூறினான். பின் அவ் விருவரும் அப்பெரியவரை வணங்கி அவரால் ஆசிர் வதிக்கப்பெற்று வீட்டுக்குத்திரும்பினார்கள். இஃது உண்மையாக நடந்தகாரியம். இதில் சம்பந்தப்பட்ட வர்கள் பேர், இடம், இது நடந்த நாள் முதலியன வெல்லாம் அனுவசியமென்றுயாம் இங்கே காட்ட வில்லை.

இதனால் அறியவேண்டும் உண்மைகளை இங்கு கவனிக்கத் தக்கன. அமெரிக்கா தேசத்திற்கும் இலண்டன்மா நகரத்திற்கும் எத்தனையோ ஆயிர மைல் தூரம் இருக்கின்றது; அத்தனை ஆயிரமைல் தூரத்தையும் மேற்சொன்ன பெரியவர் தமது சூக்குமசரீரத்தால் ஆகாயவழியே சில நிமிஷங்களிற் கடந்துசென்றார். பிறகு அவள் கணவன் கண்ணெதிரே அச்சூக்குமசரீரத்தையும் புலப்படும்படி செய்து அவனோடு சம்பாஷணையும் நடத்தினர். இதில் இன்னும் ஒரு விசேடமும் கவனிக்கத்தக்கது. அவள் கணவன் இலண்டனிற் கண்ட அப்பெரியவரின் சூக்குமசரீரத்தின் வடிவும், திரும்ப அவரை அமெரிக்காவில் பார்த்தபோது கண்ட தூலசரீரத்தின் வடிவும் ஒன்றாயிருந்தன என்றமையால், சூக்குமசரீரமானது தூலசரீரத்தின்வடிவையே முழுதும் ஒத்திருக்கும் என்பது இனிது பெறப்படுகின்றது. அவையிரண்டும் அங்ஙனம் வடிவத்தால் ஒத்திருந்தாலும், தூலசரீரம் கனமுடையதாய் நிலத்தில் மாத்திரம் சஞ்சரிக்கக் கூடியது, சூக்குமசரீரமோ கனமில்லாத மெல்லிய பொருளாய் அந்தரத்தில் மாத்திரம் இயங்கவல்லதா யிருக்கின்றது. ஆகையினலேதான், சூக்குமசரீரத்தில் உலாவும் பேய்களுக்கும் தேவர்களுக்குங் கால் நிலத்திற் பாவாது என்று சாமானிய சனங்களுஞ் சொல்லுகிறார்கள்; அஃது உண்மையேயாகும்.

சூக்குமசரீரத்தோற்றம்.

இனித்தூலசரீரம், சூக்குமசரீரம், குணசரீரம், கஞ்சுகசரீரம், காரணசரீரம் என்னும் நம்முடைய ஐந்து உடம்புகளும் ஒன்றாகக் கட்டுப்பட்டு நின்று

னும், தூலசரீரமும் சூக்குமசரீரமும் நேரே பொருத்தமுள்ளனவாய் ஒன்றினுடைய வடிவையே மற்றொன்றும் உடையதாயிருக்கும்; குணம், சக்திகள், காரணம் என்னும் மற்ற மூன்று சரீரங்களும் இவ்விரண்டு சரீரங்களிலும் வேறுபட்ட சுபாவமுடையனவாய்ச் சூக்குமசரீரத்தைக்காட்டிலும் சூக்குமமானவைகளாயிருக்கும். சூக்குமசரீரம் தூலசரீரத்தின் வடிவையும் பாவனையையுமே உடையதாயிருக்கும் என்பதற்கு மேலேயாம் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணமே சான்று. இன்னும் இரண்டொன்று காட்டுகின்றாம். எம்மாணாக்கரில் ஒருவரான **சந்தான கிருஷ்ணன்** என்பார் ஒருவர் இருக்கின்றனர். இவர் இயற்கையிலேயே மிருதுவான சுபாவமும் நுண்ணறிவும் உடையவர். இவருக்குச் சூக்குமசரீரத் தோற்றங்கள் கனவிலும் நனவிலும் அடிக்கடி தோன்றுவதுண்டு. இவர் கொஞ்சம் சிறுபிள்ளையாயிருக்கும்போது, இவருக்கு உறவினரான ஒருவர் வீட்டில் மரணம் அடையும் நிலையிலிருந்தனர். வீட்டிலுள்ள மற்றவர்கள் அவர் படுக்கையைச் சூழ்ந்து வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இப்படியிருக்கையில் அங்கே அருகில் நின்ற சிறுபிள்ளையான சந்தான கிருஷ்ணன் "அதோ அவர் போகின்றார்! அதோ அவர் மேலே போகிறார்! அதோ! அதோ!" என்று கூவினார்! அங்குள்ளவர்கள் எல்லாரும் திடுக்கிட்டுச் சுற்றிலும் மேலும் நோக்கினார்கள்; அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒன்றும் தென்படவில்லை; அந்தப் பிள்ளை மாத்திரம் சற்று நேரம் முன்சொன்னபடியே சொல்லிற்று; உடனே மரணவஸ்தையிலிருந்தவரைத் திரும்பிப்பார்க்க

அவர் பிணமாய்க்கிடந்தார். இன்னும் ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண்பிள்ளை நோவாய்க்கிடந்தாள்; இவள் ஈன்றமக்களில் ஒரு பிள்ளை தூரதேசத்தில் ஒரு வீட்டில் அவளுக்கு நெருங்கின சுற்றத்தாரிடம் இருந்தது. ஒருநாள் அப்பிள்ளை கட்டிலிற் படுத்து உறங்குகையில், தூரதேசத்தில் நோயாய்க்கிடந்த அப்பிள்ளையின் தாய் இங்கே அப்பிள்ளை உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் கட்டிலின் பக்கத்தே குனிந்து நின்று அதனை உற்றுநோக்குவதை அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஏவற்காரி ஒருத்தி பார்த்து உடனே வீட்டிலுள்ளாரிடம்போய் அறிவித்தாள்; அவர்கள் எல்லாம் அதிசயப்பட்டு வந்து பார்க்கையில் ஒன்றையுங் காணவில்லை; ஆனல் சில நாழிகைக்குள் எல்லாம் தூரதேசத்திற் பிணியாய்க் கிடந்த அப் பிள்ளையின் தாய் இறந்து போனாள் என்று தந்தி சமாசாரம் வந்தது.

இன்னும் இப்படியே நடக்கும் சம்பவங்கள் கணக்கில்லாமல் இருக்கின்றன. கிறிஸ்துவர்கள் மகம் மதியர்கள் கல்லறைகளில் நடுநிசியிற் சிலர் போக நேரிட்டபோது, அக்கல்லறைகளின் மேல் பலதிறப் பட்ட வடிவங்கள் உலாவுதலையும், உட்கார்ந்திருத்தலை யும் கண்டு அதிசயப்பட்டுத்திரும்பிவந்து சொல்லிய செய்திகளும் பல உண்டு. இங்கே ஒன்று கவனிக் கவேண்டும். ஒருவர் இறந்தபின் அவர் உடம்பைப் புதைத்துவைப்பனகக்காட்டிலும், தீயிலிட்டு எரித்து விடுவதே நல்லதென்று நல்லறிவுடையோர் பலரும் கருதுகின்றார்கள். ஏனென்றால், இத்தூல சரீரத்திற் கும் அதற்கு அடுத்த சூக்குமசரீரத்திற்கும் மிகவும்

நெருங்கின உறவு இருப்பதால், இத்தூலசரீரம் அழியாதிருக்குந்தனையும் அதனோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுள்ள சூக்குமசரீரம் அதன் பக்கத்தேவந்து உலவிக்கொண்டிருக்கும். மனிதர்க்கு இத்தூலசரீரத்தின்மேல் அவ்வளவு அபிமானமிருப்பதால் இத்தூலசரீரம் உள்ள அளவும் அவர்கள் கொண்ட அபிமானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகிய சூக்குமசரீரம் அதன் பக்கத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டே நெடுங்காலம் இருப்பதும் உண்டு. தூலசரீரத்தைத் தீயிலிட்டுக்கொளுத்திவிட்டால், சூக்குமசரீரம் இங்கு வந்து உலவுதலைவிட்டு நீங்கிப்போம்.

சூக்குமஉடம்பின் வடிவு.

இனி இந்தச் சூக்கும சரீரத்தின் வடிவம் தூலசரீரத்தின் வடிவத்தையே பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தாலும், அதுமேலே போர்த்திருக்கும் ஆடை மிகவும் வெண்மையாய் மெல்லியதாயிருக்கும். ஆனாலும், சூக்குமசரீரத்தின் அம்மெல்லிய வெள்ளாடையானது கண்ணுக்கு மாத்திரம் தோன்றுமே அல்லாமல், கையினாற் பிடித்தால் அகப்படுவது அன்று. இவ்வாறு, சூக்கும உடம்புக்கும் அதன்மேற் போர்க்கப்பட்ட ஆடைக்கும் வெண்ணிறம் வருவது அவ்வுடம்பினுள் வசிக்கும் உயிரின் பரிசுத்தத்தைப் பொறுத்ததாக இருக்கின்றது. ஓர் ஆன்மா பரிசுத்தமான சிந்தனையுடையதாக இருக்குமாயின், அப்பரிசுத்தத்திற்குப் பொருந்த அதன் சூக்கும உடம்பும் ஆடையும் தும்பைமலர்போன்ற வெண்ணிறமுடையதாகின்றன. அங்ஙனமன்றி அவ்வான்மா தீயசிந்தனையும் தீயசெய்கையும் உடையதாயின் அவற்றிற்கு இசையவே

அதன் சூக்கும உடம்பும் உடையும் கரியநிறம் உடையவாகின்றன. தீயோர் இறந்தபிறகு அவர் ஆவேச உருவத்தைக் கண்டவர்கள் அது கன்னங்கரேலென்றிருந்ததைக்கண்டு அச்சமடைந்தார்கள்; இன்னும் பலர் அக்கரிய வடிவின் தோற்றத்தினால் தாங்குதற்கு அரிய அச்சமுற்று உயிரிழந்தும் போனார்கள். இவ்வுண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்தால், இந்நில உலகத்தில் தாம் உயிரோடு இருக்கும் நாட்களில் தீய செய்கைகளைச் செய்பவர்கள் அவற்றை விடுத்து நல்வழிப்படுவார்கள். இரண்டுகையும் விரித்தாற் பாவம் என்று அலட்சியமாய்ச் சொல்லித் தீய செயலை செய்பவர்கள், தாம் இறந்த பிறகு இருள் உலகத்தில் இருள் வடிவு தாங்கி அலைவதைச் சிறிதேனும் அறிவார்களானால் அத்தீய செயல்களைச் செய்ய முந்துவார்களா? முந்தவே மாட்டார்கள். தீயசெயலைச் செய்தோன் ஆன்மாவானது மரணத்திற்குப்பின் தன் உறவினரிடத்தில் வந்து பேசிய செய்திகள் பல இருக்கின்றன. அவனது ஆவேசமானது பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான கரியவடிவுடையதா யிருந்ததல்லாமலும், அது மிகவுந்துன்பப்படுவதாகவுந் தெரிந்தது; தனக்கு ஒன்றுந்தெரியாதபடி மிகவுந்தடிப்பான இருள் எங்குஞ் சூழ்ந்திருக்கின்றது என்றும், அவ்விருள் உலகத்திற் சிறிதும் இடந்தெரியாமல் தான் அலையும்போது தனக்கு அளவில்லாத அச்சமுந்துன்பமும் உண்டாகின்றனவென்றும், தன்னைப் போலத் தீயவழியில் ஒழுகினோர் ஆவேசங்கள் தன்னை வந்து வருத்துகின்றன என்றும் அத்தீயவன் ஆவேசம் பலமுறை சொல்லிப் புலம்பியிருக்கின்றது.

அவ்வாறு சொல்லிப் புலம்பிய ஆவேசங்கள் பிறகு தம் உறவினரைப் பார்த்துத் தமக்குத் துன்பம் அகலவும், தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இருள் நீங்கவும் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கும்படி கேட்டதுண்டு. அவற்றின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிய உறவினர் அப்படியே கடவுளைப் பிரார்த்திக்கச் சில நாட்களிலெல்லாம் அவ்வாவேசங்களைச் சுற்றியிருந்த இருள் நீங்கிச் சொல்லுதற்கரிய அழகோடுங்கூடிய ஒரு பிரகாசந் தோன்றிய தென்றும் அவ்வாவேசங்களே பின்னொருகாற் சொல்லியிருக்கின்றன. இதனால், நம்மவர்கள் இறந்த பிறகும் நாம் அவர்களுடைய நன்மையைக்கோரிப் பிரார்த்தனை செய்வது அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே சுகத்தைக்கொடுக்கும் எனபது தெளிவாகும். இந்தக்கருத்தை உள்ளிட்டே திவச நாட்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இக்காலத்தில் உள்ளவர்கள் அத்திவசநாட்களின் தாற்பரியத்தை அறியாமல், பார்ப்பார் இரண்டொருவரைத் தமதுவீட்டுக்கு அழைப்பித்து, அவர்கள் தாமே அர்த்தந் தெரியாமற் பிழையாகச் சொல்லும் சில சமஸ்கிருதவசனங்களைத் தாமும் அர்த்தம் தெரியாமற் கேட்டு, அவர்களுக்கு ஏராளமாகக் காய்கறி அரிசி முதலியவற்றைக் கொடுத்துத் தாம் ஏதோ சாஸ்திர சம்மதமாய் நடந்து விட்டதாகமகிழுகிறார்கள்! சுத்தமூடத்தனமாகச்செய்யும் இந்தக்காரியத்தினால் இறந்துபோன நம்மவர்களை நல்வழியிற் சேர்ப்பிப்பது கூடாதகாரியம். பின்னை எப்படி அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாமென்றால், திவசநாளில் அற்ப ஆகாரம் உண்டாவது, அன்றிநாள் முழுதும்

உபவாசமிருந்தவராய்த் தலைமுழுகிச் சுத்தமான ஆடை அணிந்து, தாமே பொருள்தேடி உண்ணமாட்டாத கூன், குருடு, நொண்டி, சப்பாணி, நோயாளி முதலியோர்க்கு அன்னமிட்டு ஆலயத்திற்குக் காலை, நண்பகல், மாலை என்னும் முப்பொழுதும் சென்று இறைவனிடத்தில் மனத்தைப் பதியவைத்து "என் ஆண்டவனே! என் அப்பனே! அருட்கடலே! இறந்துபோன என் மூதாதைகளெல்லாரும் பரிசுத்த முடையவர்களாய்ப் பரிசுத்தமான வழிகளிற் சென்று கடைசியாக உன் திருவருட் பேரின்பத்தைப் பெறும்படி கருணைசெய்யவேண்டும்! கருணைமேகமான ஐயனே! என் மூதாதைகள் இந்த நில உலகத்தில் இருந்த நாட்களில் தாம் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த பெரும்பிழைகளை யெல்லாம் தேவரீர் பொறுத்தருளி, அவர்கள் அப்பிழைகளால் மறுமை உலகத்தில் வருந்தாவண்ணம் அவர்கட்கு நின் அருள் வெளிச்சத்தைக் காட்டி அவர்களெல்லாரையும் மோட்சவழியிற்சேர்க்கத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும்!" என்பதுபோலப் பிரார்த்தனைசெய்வது தான் நலமுடையதாகும். இது தான் இறந்துபோய் இருள் உலகத்தில் வருந்திக் கொண்டிருக்கும் நம்மூதாதைகளை நல்வழியிற்சேர்ப்பிக்க வல்லதாகும். இப்படிச் செய்வதை விடுத்து 'அடுத்த வீட்டுக்காரனுக்காக அமாவாசை விரதம்' என்பதைப்போலப் பார்ப்பாரை வரவழைத்து ஏதோ அவர்கட்குத் தொலைக்க வேண்டுவதைத் தொலைத்து விட்டு, அப்புறம் தம்முடைய இலௌகிக காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பது உமிக்குற்றிக் கைசலித்ததோடு ஒப்ப வெறும்பயனற்ற செய்கையே

யாம். அதனால் இறந்துபோன நம்மவர்கட்குச் சிறிதும் பயன் விளைவதில்லை; முழுமுடக்கனமாக இப்படித் திவசநாளைக் கழிப்பித்தலால் தமக்குந் தம் முதாதைகட்கும் பின்னும் அளவிறந்த துன்பத்தையே வருவித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள் மாணிடர்! அந்தோ! இவர்கள் என்றுதான் இம்மூடவழியை விட்டு நலம்பெறப் போகின்றார்கள்! அது நிற்க.

இனி, இந் நிலவுலகத்தில் உயிரோடு இருந்த நாட்களிற் பரிசுத்த சிந்தனையும் பரிசுத்த செய்கையும் உடையவராயிருந்தவர்கள் இவ்வுலகவாழ்க்கையைத்துறந்து சென்றபின், மறுமை உலகத்தில் தூய வெண்ணிறமான சூக்குமதேக முடையவர்களாய்ப் பிரகாசமான ஒளி உலகத்தில் இன்புற்றிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தாம் தேவவுருவாக இன்புற்று வாழ்தலைத் தம்மோடு ஒத்த நல்லவர்களுக்கு இந்நிலவுலகத்திற் சூக்குமதேகத்தோடுந் தோன்றி அறிவுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். என் ஆசிரியர் **சோமசுந்தர நாயக** ரவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தோற்றங்கள் பலமுறை தோன்றியதுண்டு. அவற்றுள் ஒன்றை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவாம். நாயகரவர்களுக்கு மூன்று புதல்விமார் இருந்தனர். அவருள் கடைசிப் புதல்வியார் சொல்லுதற்கரிய அழகும் தேசசும் வாய்க்கப்பெற்றவர். அந்தப் பெண்மணியார் வளருந்தோறும் அவருடன் பரிசுத்த சிந்தனையும் பரிசுத்த செய்கையும் ஒருங்குவளர்ந்து வந்தன. அவர் எந்நேரமும் தேவனைத் தியானஞ்செய்வதிலும் தேவபூசை செய்தலிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். தேவபூசை செய்யுங்காலங்களிற் சிலமுறை பூசை அறைக்குள்

அவர் சிரிப்பதும் பேசுவதுங் கேட்டு நாயகரவர்கள் மிகவும் வியப்படைந்ததுண்டு. அப்பெண்மணியாரைத் தந்தையார் "பூசையில் தனியே ஏன்சிரித்தா" யென்றுகேட்டபோது "முருகன் என்னைப்பார்த்துச் சிரிக்கின்றார்." என்று பலமுறை அவர் சொல்லினர். இவ்வாறு நடந்து வருகையில் அப்பெண் மணியார் பருவமுதிர்ந்து புஷ்பவதியாய்ச் சில நாட்களிற் கடுமையான சுரநோயாற் பிணிக்கப்பட்டுப் பின் சுகம் அடைந்தார். சுகம் அடைந்தபின் அவரை எண்ணெயிட்டுத் தலைமுழுகுவிக்கும் நாளில், அயலூரிலிருந்த நண்பர் ஒருவரிடமிருந்து நாயகரவர்கட்கு ஒருகடிதம் வந்தது. அக்கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்க்கையில் "யான் நேற்றிரவு ஒரு பொல்லாத கனவு கண்டேன். உங்கள் வீட்டில் யாராவது சுரநோயாய்க்கிடந்து சுகப்பட்டிருந்தால் அவர்கட்கு இப்போது எண்ணெயிட்டுத்தலைமுழுக்குச் செய்விக்கவேண்டாம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. ஐயோ! அக்கடிதம் சிறிது நேரம் முந்திவராமற்போயிற்று. அக்கடிதம் வந்துசேர்வதற்குக் கொஞ்சநேரத்திற்கு முன்னே தான் நாயகரவர்கள் பெண்மணியார்க்குத் தைலஸ்நானஞ் செய்விக்கப்பட்டது. அன்றே அவர்க்குத் திரும்பவுங்கடுஞ்சுரங்கண்டு எவ்வகையான சிகிச்சையினும் நீங்காதாய் அப்பெண்மணியாரை உலக வாழ்க்கையினின்றும் அகற்றியது. அதனால் நாயகரவர்கட்கு உண்டான மனத்துயரம் இவ்வளவென்று அளவிட்டுச் சொல்லல் முடியாது. அப்பெண்மணியார் இறந்து ஒருவருடமாகியும் நாயகரவர்கள் மனத்துயர் நாளுக்கு நாள் பெருகிவந்தது. இப்படியிருக்க

ஒரு நாள் சாய்மான நாற்காலியிற் சாய்ந்த வண்ணமாய் நாயகரவர்கள் தனியே இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கட்கு எதிரே ஒருதோற்றமுண்டாயிற்று: முதலில் எப்போதுங் கண்டிராத ஒருபெரும் பிரகாசமும், அப்பிரகாசத்தின் நடுவிலே சொல்லுதற்கருமையான அழகோடுங்கூடிய ஒருமாளிகையும் சுத்தவெண்மையான நிறத்தோடுங் காணப்பட்டன; அம்மாளிகையைச்சூழப் பொன்னுருவாகத் தழைத்த பசியமரங்களும் சிறிய சிறிய மலைப்பாறைகளும் அவற்றினிடையே ஓடிவரும் அருவிநீர்களுந் தோன்றின. இவற்றை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருக்கும் போது, அம்மாளிகையின் முன்புறத்தே உள்ளகதவு மெதுவாகத்திறந்தது; உள்ளேயிருந்து ஒரு பெண் மகளார் தோன்றினார்; அவருடையஉருவமோ சுத்த பிரகாசமயமாய் விளங்கினது; அவர்மேலே போர்த்திருந்த ஆடை பால் நுரைப்போல் அவ்வளவு இலேசாகவும் நுண்ணிதாகவுந் துவண்டது; அவர் உருவத்தைச் சுற்றிலும் ஓரொளிவட்டமும் காணப்பட்டது. அவ்வுருவத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் நாயகரவர்கள் எதிரிலே அது கிட்ட வந்தது! கிட்டவந்த அவ்வுருவத்தைப்பார்த்தபோது அது மரணமடைந்த தம்அருமைமகளாரின் வடிவமாயிருப்பவே நாயகரவர்கள் கண்களில் நீர்த்துளி முத்து முத்தாய் விழுந்தன. உடனே அப்பெண்மணியார் வடிவம் வாய்திறந்து "என் அருமைத் தந்தையே! நீங்கள் இப்போது பார்க்கும் என் நிலைமை எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கின்றது! மண்ணுலகத்தையான் விட்டுவந்ததற்காக நீங்கள் ஏன் வருத்தப்படுகி

லென்கிம்?” என்று சொல்லிக்கொண்டே திரும்பவும் அம்மாளிகையினுட் புகுந்து மறைந்துபோயிற்று. அதுமுதற்கொண்டு நாயகரவர்கள் அம்மகளின் பிரிவால் உண்டான பெருந்துயரம் ஆறப்பெற்றார்கள். இதுகொண்டு பரிசுத்த சிந்தனையும் பரிசுத்த செய்கையும் உடையோர் இறந்தபின் அடையும் ஒளிவடிவும் பேரின்பமும் இனிதறியப்படும்.

இனிக் குழந்தைப்பருவத்திலே இறந்துபோகும் ஆன்மாக்களின் சூக்கும உடம்பின் வடிவும் அதுபரிசுத்த வெண்ணிறமுடையதாய் இன்பவுலகிலே உலாவுகின்றது. ஏனெனில், சூது, கொலை, களவு வஞ்சம் முதலான இழிகுணங்கள் வளரும் வாலிபப்பருவம் மனிதப்பருவம் வரையில் அவ்வுயிர்கள் இந்நிலவுலகின்கண் இல்லாமல், அவ்விழிகுணங்கள் சிறிதும் காணப்படாத குழவிப்பருவத்திலேயே அவை இவ்வுடம்பைத் துறந்து செல்வதனால் அவைகள் அவ்வாறு அதிபரிசுத்தமான சூக்கும உடம்பு பெறுகின்றன. இறந்துபோன குழந்தைகளின் சூக்குமவடிவங்களைப்பார்த்தவர்களெல்லாரும் எமது கருத்தையொட்டியே சொல்லுகின்றார்கள். குழந்தைகளின் சூக்குமவடிவங்கள் பொன்னொளிவீசிப் பொலியக் கண்டதே அல்லாமல், அவைகள் இருள் உலகத்திற் கிடந்து இருள் வடிவு தாங்கி நின்றதைப் பார்த்தவர்கள் யாருமே இல்லை. குழந்தைகளின் அவ்வடிவங்களெல்லாம் தேவவடிவங்களாகவே உலாவுகின்றன. இதற்கு யானும் என் மனைவியுங்கண்ட அனுபவங்கள் சிலவும் சான்று பகர்கின்றன. எங்களுக்கு மரகதவல்லி என்னும் ஓர் அருமைப்பெண்மகவு இருந்

கது அஃது ஒருவருஷக் குழந்தையாயிருக்கும் போதே மிக்க அமைதியும் நற்சிந்தையும் உடையதாய் விளங்கிற்று. எங்கள் வீட்டுக்குத் திருநீறு பூசின பெரியவர்கள் யாரேனும் வந்தால் அவர்கள் எதிரே ஓடிவந்து அவர்களைக் கைபிடித்துக்கும்பிட்டுத் திரும்பி ஓடித் தானிருக்குமிடத்திற் போய் அமைதியாயிருக்கும், எங்களுக்கு அதன் செய்கைகள் ஆச்சரியமாகவே தோன்றின. நாளுக்குநாள் அதன் உடம்பில் பொன்மயமான காந்தியும் அழகும் விளங்கின. இப்படி நடந்து வருகையில் அதற்கு ஒன்றரை வருடமுஞ் சிலமாதங்களுமாயின. ஒரு நாளிரவு திடீரென அக்குழந்தை தொண்டைகட்டிப் புரண்டு புரண்டு அழுதது; மறுநாட்காலையில் வைத்தியரை அழைப்பித்துப்பார்ப்பித்தோம். அவர் அந்நோயின் தன்மையை அறியாமற்போனார்; அன்று மாலையில் யான் அதனைக் கையில்வைத்திருக்கும் போது அந்தோ! அது திடீரென இறந்துபோயிற்று. அதனால் யாங்கள் அடைந்த துயரம் இவ்வளவென்று இங்கே எழுதமுடியாது. எனக்கு அக்குழந்தையின் பிரிவாற்றுத்துயரம் நெடு நாள் வரையிற் பொறுக்கக்கூடாததாயிருந்தது. இப்போது அக்குழந்தையின் அருமையை நினைக்க நினைக்க என்னெஞ்சப் பகீரென்கின்றது! பின் ஒரு நாளிரவு யான் அரைத் தூக்கமாயிருக்கையில் ஓர் அழகிய சோலையாற் சூழப்பட்ட ஒருமேலடுக்கு மெத்தை வீடு தோன்றியது; அவ்வீடு வெள்ளை வெளேல் என்று சுண்ணாம்புதீற்றப்பெற்றுப்பளபளப்பாய் விளங்கியது; அவ்வீட்டின் படிக்கட்டுகளின்மேல் யானேறுவதுபோலவும்,

அதன் மேல்மாளிகையிலிருந்து இறந்துபோன என் பரததவல்லி என்னும் மகவு அண்ணே, அண்ணே, என்று கூப்பிடுவதுபோலவும் உணர்ந்து, அதன் கூப்பிடும் ஓசைகேட்டவுடனே அம்மா, அம்மா, என ஓவென்று அலறிக்கொண்டு மேன்மாளிகையில் ஏறினேன். ஏறிப்பார்க்கையில் அக்குழந்தை பாலாவிபோல் சுத்த வெண்மையான வடிவந் தாங்கி என் எதிரே அந்தரத்தில் நிற்கக்கண்டேன். உடனே பெருந் துக்கத்தோடும் அழுதுகொண்டு அதனைப் பிடித்தணைக்கக் கிட்டப்போய்க் கையை விரிக்கையில் அஃது என் கையில் அகப்படாமல் அந்தரத்திலே பறந்து மறைந்துபோயிற்று. என் மனைவியும் சில முறை அக்குழந்தை மாமரச் சோலையில் ஒரு மாமரத்தின் அடியிலே சுத்த வெண்ணிறத்தோடும் நிற்கக்கண்டு என்னிடம் சொல்லியதுண்டு.

இனி இன்னோரன்ன உண்மைகளைத் தாமே பாராதவர்களும் அவற்றைநம்பாதவர்களுமான சிலர், நாயகரவர்கட்கும் எனக்குந் தோன்றிய ஒளிவடிவங்கள் வெறுங் கனநிகழ்ச்சியே யல்லாமல் அவை உண்மையாக மாட்டா என்றும், அவை உண்மையாகாது போகவே அவற்றைக்கொண்டு பரிசுத்த சிந்தையுடையோர் சூக்குமசரீரங்கள் மிக வெண்மையான ஒளிவடிவோடு துலங்கு மென்றது பொய்யாம் என்றுஞ் சொல்லி நகைப்பர். அவர்கள் தம் பேதைமையால் அங்ஙனம் நகையாதிருக்கும் பொருட்டுப் பிரபல ஆதாரங்களோடுங் கூடித்தோன்றின இவைபோலும் நிகழ்ச்சி ஒன்றனை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவாம்.

இங்கிலாந்து தேசத்தில் **யூலியா** என்னும் **எல்லன்** என்னும் சொல்லப்பட்ட இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். இவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பிரியா மிக்க அன்புடையராய் நட்புரிமை கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களிருவரின் அன்பின்மிகுதிக்கு எல்லையே இல்லை. இப்படியிவர்கள் சகோதர ஒருமையுடன் வாழ்ந்து வருகையில், தாங்கள் மரணகாலம் வரும்போது ஒருவரை விட்டு ஒருவர் எப்படிப் பிரிந்துபோவது என்று வருந்துவர். அங்ஙனம் வருந்துகையில் யார் முன்னதாக இறக்கின்றனரோ அவர், கூடுமானால், உயிரோடிருக்கும் மற்றவரை வந்து காண்பதென்று உடன்பாடுசெய்து கொண்டார்கள். இறந்துபோனவர் அவ்வாறு தெளிவாக விளங்கிக் கண்ணுக்கு எதிரே தோன்றினால், இறந்த பின்னும் மனிதர் உயிர் தொடர்பாய் நின்று அன்புடையா ரிடத்து அன்புபாராட்டிவரும் என்னும் உண்மையை அதனால் உயிரோடிருப்பவர் இனிது உணர்ந்து நலம் பெறுவார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். இவ்வாறு சில வருஷங்கள் கழிந்தன. பிறகு, யூலியா என்னும் மாது மரணமடைந்தாள். நற்குண நற்செய்கையுமுடைய அம்மாதரின்மரணமானது அவள் நண்பர்கட்கெல்லாம் மிக்கதுயரத்தை விளைத்ததென்றாலும், அவள் ஆருயிர்ச்சினேகிதியான எல்லன் என்பவளுக்கு விளைத்த துக்கம் இவ்வளவென்று வரையறுத்துச்சொல்வது யார்க்கும் முடியாது. தன் வாழ்க்கையின் அற்புத ஒளி மரண இருளிலே மறைந்து போயிற்றென்றும், அவளையின்றி இனித்தான் உயிர்

வாறு யூலியாவென்றும் எல்லன் என்பவள் நினைந்து நினைந்து உருகினாள். ஆனால், ஓர் இரவு அவர்கள் முன்செய்துகொண்ட சொல்லுறுதி நிறைவேறியது. எல்லன் என்பவள் தன் பழையவீட்டில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் திடீரெனப் படுக்கையினின்றும் எழுப்பப்பட்டாள். அஃது இரவுகாலமாயிருந்தும், அவளிருந்த அறைமாத்திரம் பேரொளியால் நிரம்பி விளங்கிற்று. உடனே அவளது படுக்கையின் பக்கத்தில் யூலியா தான் உயிரோடிருந்தகாலத்தில் எப்படியிருந்தாளோ அப்படியேயான உருவத்தோடு மகிழ்ச்சியுஞ் சாந்தமுந் தன்முகத்தில் இனிது விளங்க நின்றுகொண்டிருந்தாள். இப்படிச் சில நிமிஷங்கள் சிரித்த முகத்தோடு வாய் பேசாமல் நின்றனள். எல்லன் என்பவளோ தன்சிநேகிதியின் வடிவத்தைக் கண்டவுடனே திகிலடைந்தவளாய்ப் பேசாதிருந்தாள். அதன்பிறகு அவ்வடிவமானது மெதுவாய்க்கரைந்து மறைந்து போயிற்று.

இவ்வாறு சில மாதங்கள் சென்றன. அதன்பின் எல்லன் என்பவள் இலண்டன்மா நகரத்திற்கு வந்தாள். வந்த நாளின் இரவிலே திரும்பவும் யூலியாவின் வடிவம் எல்லன் என்பவட்கு எதிரிலே தோன்றியது.

இப்போது இலண்டன்மா நகரத்தினின்றும் பிரசுரிக்கப்பட்டு உலகம் எங்தும் பரவும் பிரசித்த ஆங்கிலப்பத்திரிகையான **குறிப்புகளின் குறிப்பு** * என்பதன் தலைவரும், மகாவித்துவானும், பெரும்பிரபுவு

* The Review of Reviews.

மான ஸ்டெட் என்னும் துரை, எல்லன் என்பவள் தங்கியிருந்த வீட்டிலே போய்ச்சந்தித்திருந்தார். அப்போது அவருக்கு எல்லன் என்னும் மாது தன் சிநேகிதி யூலியாவின் வடிவம் முதல் ஒரு முறை வந்த விவரத்தைத் தெரிவித்துப் பின்னும் "யான் நேற்றிரவு இவ்வறையிலே அவளைத் திரும்பவும் பார்த்தேன். இரண்டு முறையிலும் அவளை ஒரே படியாகவே கண்டேன். யான் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் திடீரென எழுப்பப்பட்டேன். எழுந்தவுடனே அவள் என் படுக்கையின் பக்கத்தில் நிற்கக்கண்டேன். அதன்பிறகு அவள் மறைந்து போயினள். அவள் நின்ற இடத்தில் வெளிச்சம் மாத்திரம் இருக்கக்கண்டேன். முதன்முதல் அவள் எனக்குத் தோன்றிய போது, அவள் இறந்து நெடுநாளாகாமையால் அது துயரமிகுதியால் தோன்றிய என்மனத் தோற்றமாக இருக்கலாமென்று நினைத்தேன்; ஆனால், நேற்றிரவில் தோன்றிய அவள் வடிவழகைப்பற்றி அப்படி நினைக்கக்கூடவில்லை. அவளையான் தெளிவுபெறக் கண்டு, அவள் முன்சொல்லிய சொல்லை நிறைவேற்றுதற்கு வந்த யூலியாவே யென்று அறிந்தேன். ஆயினும் யான் அவள் பேசக்கேட்கவில்லை. அவள் ஏதோ எனக்குச் செய்திகொண்டு வந்தாளென நினைந்தேனாயினும், அவள் சொல்ல விரும்பியது இன்னதென்று யான் கேட்கக்கூடவில்லையே." என்று அவரிடம் வருந்திக்கூறினாள்.

அதனைக்கேட்டிருந்த ஸ்டெட் என்னுந் துரை மகனார் தமக்கு யோகசக்தியொன்று வாய்க்கப்பெற்றிருந்தமையால், அச்சக்தியின் உதவியால் யூலியா

விடமிருந்து அறிந்துகொள்ள வேண்டிய செய்திகளை அறிந்துகொள்வோமென்று சொன்னர். அவரிடமிருந்த அவ்வியோகசக்தி யாதென்று கேட்பீர்களானல், அதனைப்பற்றிச் சிறிது இங்கே சொல்லுகின்றோம். 'தானே எழுதுதல்' என்பதுதான் அவரிடமிருந்த யோகசக்தியாகும். அதாவது: அவர் தமது கையில் ஓர் இறகு வாங்கிக்கொண்டு பேனையின்மேலே கடுதம் வைத்து அக்கடுதத்தின்மேல் இறகை வைப்பாரானல், அவரது கை தானாகவே எழுதிக்கொண்டு போகும். அப்படி எழுதும்போது அவர் தம்முடைய முயற்சி சிறிதும் இன்றி அக்கை எழுதிக்கொண்டுபோகும்வழியே விட்டிருப்பார். அவரது கை அங்ஙனம் தானாகவே எழுதிமுடித்த விஷயங்களைப் பார்த்தால் அவை முன்னாளில் நடந்த செய்திகளையும், இனி நடக்கப்போகுஞ் செய்திகளையும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கும். இவ்வளவு அற்புதமான சக்தி இந்தத் துரைமகனாரிடமிருந்தமையால், இவர் தமது கையைச் சூக்கும உடம்பில் நிற்கும் யூலியா பிடித்தெழுதக்கொடுப்பதாகச் சொல்லி, அதற்கு வேண்டும் ஏற்பாட்டோடு அமர்ந்திருந்தார். இறந்துபோயும் சூக்கும உடம்பில் நின்ற யூலியா என்னும் அவ்வம்மையானது அத்துரைமகன் பக்கத்தேநின்று அவர் கையைப்பிடித்து எழுதத் தொடங்கியது. அஃது அவர்கையைப்பிடித்து எழுதுவது சாமானிய மனிதர் கண்ணுக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அகக்கண் இயற்கையிலேயே திறக்கப்பட்டுள்ள சிலர் கண்களுக்கு மாத்திரம் மிகவும் தெளிவாகத் தோன்றியது.

இங்ஙனம் அந்த யூலியா என்னும் பரிசுத்த பெண்மணியின் வடிவம் எழுதிய பலகையும் கொடுத்தார். அது தன் சிநேகிதியான எல்லென் என்பவளுக்கு முதன்முதல் எழுதிய கடிதத்தை இங்கே தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதுகின்றோம்.

ஆவிவடிவில்நின்று ஒரு மாதின் கடிதம்.

"என் அன்பே, யான் உன்னை விட்டுப்பிரிந்தபோது முழுதும் யான் உன்னைப்பிரிந்துபோனேன் என்றோ அல்லது, நீயும் இங்கே வரும்வரையில் யான் உன்னைப் பிரிந்தேனென்றோ நினைக்காய். நீ மரணம் என்று சொல்லும் அதற்குப்பிறகு யான் உன்பக்கத்திலே யிருப்பதுபோல, அதற்குமுன் உன்னுடன் நான் ஒருபோதும் இருந்ததேயில்லை.

"என்னுடலாகிய கட்டினின்றும் யான் விடுதலை பெற்றுக்கொண்டேன். அஃது யான் முன்னறியாத ஒரு புதுமையை எனக்கு விளைவித்தது. என் உடம்புகிடந்த படுக்கையின் பக்கத்திலே யான் நெருங்கி நின்றுகொண்டிருந்தேன்; என் கண்களை மூடுதற்குமுன் என் அறையிலிருந்த பொருள்களை எந்த நிலைமையிற் கண்டேனோ அதே நிலைமையில் அவற்றையெல்லாம் பார்த்தேன். இறந்துபோவதில் ஏதொரு துன்பமும் யான் உணர்ந்திலேன்; மிக்கதோர் அமைதியும் சாந்தமும் மாத்திரம் உணர்ந்தேன். அதன் பிறகு யான் மறுபடியும் விழித்துப் பார்க்கையில் என் அறையிலே எனது பழைய உடம்பிற்கு வெளியிலேயே யான் நின்றுகொண்டிருக்கக் கண்டேன். முதலில் யான் இவ்வளவு சுகமாயிருப்பதைப்பற்றி வியப்படைந்தேன். அதன்பின்னர் என்

னும்மைக்கடந்து யான் வந்துவிட்டேனென்று கண்டேன்.

"பின்னுஞ் சிலநேரம் காத்திருந்தேன்; அதன்பின் கதவுதிறந்தது. அன்புள்ள அ— என்பவள் உள்ளேவந்தாள். அவள் மிகவும் விசனமுடையவளாயிருந்தாள்; அவள் என் ஏழை உடம்பைப்பார்த்து அதுவே நான் ஆனதுபோல் ஏதோ சில சொன்னாள். அவளை நான் பார்த்தவண்ணமாகவே நின்றேன்; ஆனால் அவள் நினைவெல்லாம் யான்விட்டு வந்த என் பழைய உடம்பின் வசப்பட்டு நின்றன. அதனைப் பார்த்தவுடன் என்னால் சிரியாமலிருக்கக் கூடவில்லை. முதலில் நான் பேசுவதற்கு முயன்றிலேன்; என்ன நடக்கப்போகிறதென்று பார்க்கிறதற்கு மாத்திரம் காத்திருந்தேன்.

"அதன்பிறகு வெதுவெதுப்பான மிகுந்ததோர் ஒளி என்னறையினுள் வருவதாக உணர்ந்தபோது, ஒரு தேவதூதியைக்கண்டேன். பெண்உருவாகக் காணப்பட்ட அவள் என்னண்டையில் வந்து என்னை நோக்கிக் கூறியதாவது: 'புதியவாழ்க்கையின் நிலையை உனக்கு அறிவுறுத்தும்பொருட்டு யான் இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்' என்பதேயாம். அவளை யான் எறிட்டுப்பார்த்தபோது அவள் மெதுவாக என்னைத்தொட்டு 'நாம்போகவேண்டும்' என்று சொல்லினாள். பிறகு யான் என் அறையினையும் அதனுட்கிடந்த என் ஏழை உடம்பினையும்விட்டு வெளியேபோயினேன். எனக்கு அது மிகவும் புதுமையாய்த்தோன்றியது; தெருக்களிலெல்லாம் ஆவேசங்கள் நிறைந்திருந்தன. நாங்கள் அதனைக்கடந்து செல்லுகையில்

அவைகளை யான் பார்க்கக்கூடியதாயிருந்தது; அவைகள் எங்களைப்போலவேயிருந்தன. என்னுடன்வந்த கந்தருவப்பெண்ணுக்குச் சிறகுகள் இருந்தன; அச்சிறகுகள் மிகவும் அழகோடு விளங்கின. அவள் முழுதும் வெண்மையான ஆடை உடுத்திருந்தாள்.

"இங்ஙனம் யாங்கள் முதலில் தெருக்களின் வழியே சென்று, அதன் பிறகு அந்தரத்தின் வழியே சென்று, எனக்கு முன் இறந்துபோன என் நண்பர்களிருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

"அங்கே அன்புள்ள ம—வும், ட—வும், ஈதல் அ—வும் இன்னும் பலரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் எனக்கு ஆவேச உலகத்தைப்பற்றி மிகுதியாகச் சொன்னார்கள், அவ்வுலகத்தின் ஏற்பாடுகளை உணர்ந்து, அவற்றிற்கேற்ப யான் என்னாற் கூடியவரையில் உபயோகமானவளாயிருக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள். இந்நேரமெல்லாம் என்னுடன் தங்கியிருந்த கந்தருவப்பெண்ணவள் யான் என் விவரங்களைச்சொல்லும்படி எனக்குச் சகாயம் செய்தனள்.

"சூக்குமவுடம்பிலிருக்கும் ஆன்மாக்கள் இந்நிலவுலகத்திலிருந்ததுபோலவே அங்கு மிருந்தார்கள்; அவர்கள் அங்கிருந்து ஒருவரையொருவர் அன்புபாராட்டினார்கள். அங்கே அவர்கள் உணவு தேடுதற்காக உழைக்கவேண்டுவது இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் அங்கே செய்யவேண்டுந்தொழில்கள் இன்னும் மிகுதியாகவேயிருந்தன.

"பிறகுயான் உன்னை நினைந்து விசனப்பட்டு உன்னிடம் திரும்பிவரல் வேண்டுமென விரும்பி

னேன்; உடனே அக்கந்தருவப்பெண் என்னை ஆகாய வழியே அதிவேகமாக அழைத்துக்கொண்டு வந்து முன்னிருந்தவிடத்தில் விட்டனள். யான் இறந்து போன அறையினுள்ளே புகுந்தபோது என் உடம்பு அங்கே கிடந்தது. எனக்கு அதன்மேல் சிறிதும் பற்றில்லை; ஆனால், பழைய ஆடைபோற் கழிக்கப்பட்ட அதன்மேற் கவிந்துகொண்டு நீங்கள் எல்லாரும் அழுததைப் பார்த்தபோது எனக்கு விசனமுண்டாயிற்று. உன்னோடு பேசுதற்கு விரும்பினேன். என் அன்பே! நீ முழுதும் கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டிருந்ததைக்கண்டு, உன்னை மகிழ்விக்க யான் மிகமுயன்றும் அதுகூடாமையால் விசனம் அடைந்தேன். உன்னுடன் பேசி உனக்கு எவ்வளவு அருகாமையில் யான் இருக்கின்றேன் என்பதைச் சொல்ல விழைந்தும், நான் சொல்லுவதை நீ கேட்கும்படி செய்யக்கூடவில்லை. நான் இதற்காக முயன்றேன், ஆனால் நீயோ அதனைக்கவனித்திலாய். அதன்மேல் என்தேவதூதியை நோக்கி 'எப்போதும் இப்படித்தான் ஈது இருக்குமோ?' என்று கேட்டேன்.

“அதற்கு அவள், 'சிறிது பொறு. அவனோடு நீ பேசுதற்குஉரியகாலம் வரும். ஆனால், இப்பொழுதோ அவனுக்கு நீ சொல்லுவது கேளாது, அவன் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளவும் முடியாது.' என்றாள்.

“அதன்பின் என்னை மறுபடியும் அக்கந்தருவப் பெண் அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டாள். இதற்கு முன் யான்சென்றறியாத மிகஅகன்ற ஓர் அழகிய இடத்திற்போயிருக்கக்கண்டேன். அங்கே யான்

தனியாயிருந்தேன்; வேறுயாரையுங் கண்டிலேன். ஆனால் நீயோ ஒருபொழுதுந் தனிமையிலிருப்பதில்லை. நாம் எல்லாம் எப்போதும் முழுமுதற் கடவுளின் சந்நிதானத்திலேயே வசிக்கின்றோம். நானோ ஒருவரையுங் காணவில்லை. பிறகு ஒரு குரலொலி வரக்கேட்டேன். அஃது எங்கிருந்து வந்ததென்றேனும், யார் பேசினாரென்றேனும் யான் காணக் கூடவில்லை. 'யூலியாவே, உன்னை யான் காப்பாற்றினேனே அவன் உன்னோடு பேசுவதற்கு விழைந்துள்ளான்.' என்னுஞ் சொற்களைமாத்திரங் கேட்டேன். யான் உற்றுக்கேட்டும் இவற்றைத்தவிர வேறுசொற்கள் பேசப்படவில்லை.

"அதன் பிறகு, 'யார் அங்கே பேசுகிறது?' என்று வினவினேன். உடனே கொழுந்துவிட்டெரியுஞ் சித்திரைபோன்று மக்கள் உருவத்தோடு ஒன்றுதோன்றக்கண்டேன். முதலில் யான் அச்சம் அடைந்தேன். பின்னே, 'அஞ்சாதே எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய அந்தரங்கங்களை உனக்கு அறிவுறுத்தும்பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டுள்ளவன் யான்' என்று அவ்வொண்வடிவம் மொழிந்தது. அதன் பின்னர்த் தீப்பிழம்புபோன்ற அவ்விளக்கமானது, இறப்பில்லாத தேவர்களுடைய பேரன்பினின்றும் தோன்றுவதென்று தெரிந்துகொண்டேன்.

"பின்னர், சோதிவடிவான அவ்வொண்வடிவு என்னை நோக்கி 'யூலியாவே, உன் இரட்சகரைப் பார்!' என்று சொல்லவே, யானும் மேனோக்கி அவரைப்பார்த்தேன். அவர் என் அருகாமையில்

ஒரு பீடத்தின்மேல் அமர்ந்திருந்து 'காதற்செல்வி யே, என் தந்தையின் வீட்டிலே மாளிகைகள் பல இருக்கின்றன; நீண்டநாளாக நீ என்மேல் அன்பு பாராட்டிவந்தமையால் இதோ இங்கிருக்கின்றேன். உனக்கு நான் ஓர் இடம் சித்தப்படுத்தியிருக்கின் றேன்.'' என்றனர்.

"உடனே நான் 'ஓ, என் ஆண்டவனே, எவ் விடத்தில்?' என்று வினவ, அவர் முறுவலித்தார். அங் ஙனம் முறுவலித்த அந்த நன்கையின் ஒளியிலே அங் குள்ள இடத்தின் தோற்றமெல்லாம் மாறி விளங் கியது. அஃது, **இலியுசரனே** என்னும் ஊரில் என் வீட்டின் சாளரங்களின் வழியே யான் பலமுறை யும் நோக்கியபோது **ஆல்ப்ஸ்** என்னும் மலைத்தொகு தியின் தோற்றமானது சூரியன் மறையும் மாலைக்காலத் தில் எவ்வகையான மாறுதல் அடைந்து தோன்றிய தோ அவ்வகையாகவே காணப்பட்டது. அச்சமயத் தில் யான் தனியேயில்லையென்று கண்டேன். என் னைச்சுற்றிலும் எனக்குமேலும் அன்பும் அழகும் திரும்பிய வடிவங்கள் பல உளவினை. அவற்றுட் சில எனக்குத்தெரிந்தவர்களின் வடிவங்களாகவும், மற் றுஞ் சில யான் முன்னறியாதனவாகவும் இருந்தன. ஆயினும், எல்லாரும், நண்பர்களாகவேயிருந்தனர்; அவ்வாகாசமே அன்பு நிறைந்ததாயிருந்தது. எல் லாரின் நடுவிலே, என் ஆண்டவனும் இரட்சகருமான வர் அமர்ந்திருந்தனர். அவர் மனிதருள் மனிதனைப் போல் இருந்தார். இத்தாலியாதேசத்து **பிரா ஆன் ஜலிக்கோ** என்னுஞ் சிறந்த ஓவியக்காரரால் எழுதப் பட்ட சித்திரங்கள் சிலவற்றிலே நீ பார்த்திருக்கும்

இனிய வியக்கத்தகும் அமைதியெல்லாம் அவரிடத்தில் நிறைந்திருந்தன. இனிய கருணைபலிந்த அவரது அன்பான பார்வையோ என் உயிர்க்கு உயிரானதாயிருந்தது. அவர் எப்போதும் எம்முடன் இருக்கிறார். அவருடன் இருக்கும் இருப்பே மோட்சவீடு. அவர் எதிரே இருக்கப்பெறுகின்றோம் என்னும் உணர்ச்சியானது இவ்வுலகத்தின் ஆகாசத்திற்கும் உன்னுடைய உலகத்தின் ஆகாசத்திற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற தென்பதனை நீ தெரிந்துகொள்ள முடியாது. இன்னும் யான் உனக்கு எழுதவிரும்பிய விஷயங்கள் பல இருந்தும், யானும் அவற்றை எழுதக்கூடவில்லை, எழுதினும் நீயும் அவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் முடியாது. ஒன்றுமாத்திரம் யான் உனக்குச் சொல்லக்கூடும்; அதாவது: நாம் என்றும் பாவிக்கதைக் காட்டிலும் அவர் மேம்பட்டவராகவே யிருக்கின்றார். எல்லா வரங்களையும் கொடுப்பவர் அவரே, அவை எல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடமும் அவரே. நல்லனவாயும், அன்பினவாயும், இனியனவாயும், தூயனவாயும், மேலனவாயும், இருப்பவற்றைப்பற்றி நாம் தெரிந்தனவெல்லாம் அவர்க்குரிய வரம்பில்லாத ஆனந்த சொரூபத்தின் விளக்கமில்லாப் பிரதிபலனங்களாகும். அவர் நம்மிடத்து மிக உருக்கமான அன்பு பாராட்டுகின்றார். ஓ, எல்லன், எல்லன், நீயும் நானும் சில சமயங்களில் மிக ஆழமானதென்றும் இனிக்கதென்றும் நமக்குத் தோன்றிய அன்போடு ஒருவரையொருவர் நேசித்ததுண்டே, அப்படியும்கூட மிகச் சிறந்த காதலும் அவர் நம்மிடத்துப் பாராட்டுகின்ற

அன்பினது வெளிறின பிரதிபலனமேயாகும். அவருடைய அன்போ, நம்மன அறிவின் ஆற்றல் எட்டிய வரையில் வருணித்தாலும் அதனையுங்கடந்து அப்பாற் சென்று மிக்கதோர் வியப்பும் அற்புதமும் உடையதாய் விரிந்து நிற்கின்றது. அவருடைய பெயரும் அன்பே! அவர் எதுவாயிருக்கின்றாரோ அதுவே இதுவாம். அஃது அன்பே! அன்பே! அன்பே!

"உனக்கு நான் ஒவ்வொன்றுஞ் சொல்ல முடியாது; நீயும் அதனை அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால், நிலவுலகத்திலே இருந்தபோது நம்மனத் தாற்பாவித்தும் இராத அவ்வளவு இன்பமான நிலையிலே நான் இருக்கின்றேன். எனக்கு முன்னேசென்ற என் நண்பர்களோடு கூடியிருக்கின்றேன்.

"இங்கேயாரும் முதியோராய்க் காணப்படவில்லை. என்றும் அழியாத இளம்பருவமென்று தோன்றுகின்ற வடிவத்தோடு இளைஞராயிருக்கின்றேம். நம்மை இன்னாரென்று தெரிவித்தற் பொருட்டுப் பழைய உடைகளை நாம் மேலணிந்து கொள்வது போலப் பழைய உடம்புகளை அல்லது அவைபோன்ற சூக்குமதேகங்களை நாம் வேண்டும்போது மேற்கொள்ளக்கூடும்; ஆயினும், இங்கே நம்முடைய சூக்குமதேகங்கள் இளமையாயும் அழகாயும் இருக்கின்றன. நாம் முன்னிருந்த நிலைமைக்கும் இப்போதிருக்கின்ற நிலைமைக்கும் ஒற்றுமையிருக்கின்றது. பழைய நிலைமையோடு உள்ள இந்த ஒப்புமையால் புதிய நிலைமையை நாம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடும்; ஆயினும் பிந்தியது அதற்கு வேறானதே. இந்த

ஊனுடம்பை விட்டுப்போன உயிரானது அதிசீக்கிரத்தில் இயங்குவதற்கேதுவான புதிய சூக்கும தேகமொன்றை அணிந்துகொள்கின்றது; இச் சூக்கும தேகத்திற்கோ எவ்வகையான சிதைவும் நேர்வதில்லை.

“நாங்கள் இங்கே எந்த வகையாக வசிக்கிறோம் என்பதைப் பற்றியாவது, எங்கள் காலத்தை எவ்வாறு செலவழிக்கிறோம் என்பதைப் பற்றியாவது விரித்துச்சொல்வது எனக்கு மிகவும் கடினமாயிருக்கின்றது. நாங்கள் இங்கே இளைப்படைவதே இல்லை; நிலவுலகத்தில் உறங்குவதுபோல இங்கே உறங்க வேண்டுவதில்லை; உணவு அருந்தவாவது தண்ணீர் பருகவாவது வேண்டுவதுமில்லை; இவைகள் ஸ்தூலதேகத்திற்கே இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன; இங்கேயோ அவைகள் நமக்கு வேண்டுவதில்லை. சூரியன் மறையும்போதேனும் அல்லது அது தோன்றும்போதேனும் உண்டாகும் வெளிச்சத்தில், அதன் ஒள்ளிய கதிர்கள் சொரிகின்ற வசீகரமான அழகொளிபரக்க நிலத்தின் தோற்றத்தை நீ மனமகிழ்ச்சியோடும் அமைதியோடும் காணும் பொழுது உனக்குண்டாகும் உள்ளக்கிளர்ச்சி மிக்க நிமிஷங்களை நீ நினைவுகூர்ந்து பார். அப்படி நீ அனுபவித்த அனுபவத்தைக்கொண்டுதான் நாங்கள் இங்கே அனுபவிக்கும் ஆனந்தானுபவத்தை உனக்கு அறிவுறுத்தக்கூடும் என்று நினைக்கின்றேன். இங்கே அமைதி உண்டு; இங்கே கிளர்ச்சி உண்டு; இங்கே அழகுண்டு, இவை எல்லாவற்றின்மேலும் இங்கே அன்புண்டு. எங்கும் அழகும் களிப்பும் அன்புமே. மேலாட்சி உலகின் இரகசியம் அன்பே, அன்பே

கடவுள் அன்பே உருவாக இருக்கின்றார்; நீ அன்பிலே மறைந்தால் கடவுளிடத்திலே காணப்படுவாய்.*

"நீ இந்நில உலகத்தின் பாவத்தைக்குறித்தும் துக்கத்தைக்குறித்தும் நாங்கள் இங்கே உணர்வது யாது என்று கேட்கின்றாய். நாங்கள் அதனைப்பார்க்கின்றோம் என்றும், அதனை நீக்க முயல்கின்றோம் என்றும் விடைபகர்கின்றோம். ஆனால், அஃது எங்களை முன்வருத்தியதுபோல இப்போது வருத்துகின்றதில்லை, ஏனெனில் நாங்கள் அதற்கு வேறொரு பக்கத்தைக் காண்கின்றோம். ஆகையால் கடவுளின் அன்பை நாங்கள் பெறக்கூடவில்லை நாங்கள் அதில் வசிக்கின்றோம். அஃதொன்றே உண்மையானது. உலக வாழ்க்கையில் பாவங்களும் துக்கங்களும் சடுதியில் மறைந்துபோகும் சாயைபோலிருக்கின்றன. அவைகள் நிலத்தில் மாத்திரம் இருப்பன அல்ல; இவ்விடத்திலும் பாவமும் உண்டு துக்கமும் உண்டு; இங்கே நரகமும் இருக்கின்றது சுவர்க்கமும் இருக்கின்றது. ஆயினும், சுவர்க்கலோகத்தில் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியே நரகத்தை இல்லாமற் செய்கின்றது.

"நாங்கள் அன்பினால் இரட்சிப்பு அடைபவர், அகந்தையை ஒழித்தலால் மீட்சியடையவும் எப்போதும் கற்றுக்கொண்டுவருகின்றோம். அகந்தையாய்

---

* "அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தியாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தியாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே"

என்னும் ஆசிரியர் திருமூலயோகிகள் திருவாக்கும் இந்த உற்று நோக்கற்பாலது.

பலியிட்டாலன்றி இரட்சிப்பு உண்டாவதில்லை. தேவகுமாரனுடைய இரகசியம் இதுவன்றி வேறியாது?"

இவ்வளவோடு யூலியா என்னும் மாதுசிரோமணி தனது சூக்குமதேகத்தில் இருந்தபடியே **ஸ்டெட் துரை**யவர்கட்கு அவர் கையைப்பிடித்து எழுதிய முதற் கடிதம் முடிவு பெறுகின்றது. இன்னும் இப்படியே பரிசுத்த சிந்தையுடைய இம்மாதரார் எழுதிய கடிதங்கள் பல இருக்கின்றன. இம்மாதரார் இன்னும் **ஸ்டெட்** துரையவர்களுக்குக் காலங்கள் தோறும் அரிய பெரிய மெய்ப்பொருள்களை எழுதி உதவி புரிந்து வருகின்றார். சில நாட்களுக்கு முன் யூலியா என்னும் இம்மாதரார் உதவியால் ஸ்டெட் துரையவர்கள், காலஞ்சென்ற நம் **விக்டோரியா அரசியா**ரவர்களிடம் முதன் மந்திரியாயிருந்து இறந்துபோன **கிளாட்ஸ்டன்** துரையவர்களின் ஆவேசத்தோடு 1909 ௵ அக்டோபர்மீ 30-ஆந் தேதி நடாத்திய சம்பாஷணையின் விரிவை இங்கிலாந்து தேசத்திற் பிரசுரமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளினும் இவ்விந்தியாதேசத்திற் பிரசுரமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளினும் பிரகடனம் பண்ணியிருந்தார்கள். இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் **தினசரி வர்த்தமானம்** என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஒருநாள் ஸ்டெட் துரையவர்களிடம் சென்று, இப்போது எல்லோருடைய மனத்தையுங் கவர்ந்திருக்கும் அரசாங்க காரியங்களைப்பற்றிச் சூக்கும சரீரத்தில் வசிக்கும் **கிளாட்ஸ்டன்** மந்திரியாரின் அபிப்பிராயங்கள் இவையென்று யூலியாவின் உதவியினால் தெரிந்து சொல்லும்படி அவரை வேண்டினார். அவருடைய வேண்டு

கோருக்கு ஸ்டெட்துரையவர்கள் இசைந்து சூக்கும சரீரத்தில் வசிக்கும் யூலியாவுக்கு இதனை எவ்வாறிருந்து அறிவிக்கவேண்டுமோ அவ்வாறு அறிவித்தார். ஸ்டெட் துரையவர்களுக்கும் ஆவேச உலகத்தில் சூக்கும சரீரத்திலிருக்கும் யூலியா முதலானவர்களுக்குஞ் சம்பாஷணை நடந்தேறுகையில் பலர் அவருடன் கூட இருந்து இவ்வதிசய சம்பவத்தைப் பார்த்தார்கள்.

அன்று காலையிற் சூழவிருந்தவர்களில் ஆவேசங்கொள்வோன் ஒருவன் வழியாக யூலியா என்னுஞ் சூக்கும தேக மாதரார் சொன்னதாவது : 'கிளாட்ஸ்டன் துரை அவர்களை நான் அழைத்து வரலாமென்று எண்ணினேன், ஆனால், அவர் மறுபடியும் இந்த மண்ணுலகத்திற்குத் திரும்பிவர மனம் இல்லாதவராயிருத்தலின் அது மிக மிகக் கஷ்டமாயிருக்கிறது.' என்பதேயாம்.

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை.

இதன் பிற் சிறிதுநேரம் எல்லாரும் வாய்பேசாதிருந்தார்கள் ; கடைசியாக மறுபடியும் சம்பாஷணை தொடங்கியது. அங்கே நடந்த சம்பாஷணையைச் **சுருக்கமெழுதுவோர்** ஒருவர் குறித்துக்கொண்டே வந்தார் ; கூடவிருந்தவர்களும் குறிப்புகள் எழுதி வந்தார்கள். ஆவேசங்கொள்ளப்பட்டவன், சூக்கும தேகவாசிகள் பேசுகின்றசொற்கள் நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருவதுபோற் றோன்றுதலால் அச்சொற்கள் எல்லாவற்றையுந் தான்கேட்பது மிகவுங் கடினமாயிருக்கிறதென்றும், யூலியா, கார்டினல் மான்னிங் முதலான சில ஆவேச உருக்களை அன்றி மற்றவற்

றைத் தான் காணக்கூடவில்லையென்று கூறினான். கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களின் சொற்களை மிகவும் உற்றுக் கேட்க வேண்டியிருந்தமையால், இந்தச் சம்பாஷணை முடிந்ததும் ஆவேசங்கொள்வோனுக்குக் களைப்பும் தலைவலியும் உண்டாயின. அவர்கட்குள் நடந்த அச்சம்பாஷணையை இங்கே மொழிபெயர்த்து எழுதுகின்றோம்.

“இப்போது பலர் பேசுங்குரல் எனக்குக் கேட்கின்றது. முதலிற் பேசுகிறவர் கார்டினல் மான்னிங். அவர் ‘உங்களுக்குச் சாந்தம் உண்டாகக்கடவது’ என்கிறார். ‘என் அன்புள்ள சினேகிதியோடு உன்னிடம் வந்து நிற்பது எனக்குப் பிரியமாகவே யிருக்கின்றது. இப்போது கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் உன்னிடம் வரப்போகின்றார்’ என்கிறார்.” என்று ஆவேசக்காரன் கூறினான். மற்றொரு குரல்: “இன்று காலை நேரத்தில் இங்கே கூடியிருப்பவர்கள் பக்கமாக எனது கவனம் திருப்பப்பட்டது. என்னிடமிருந்து உங்கட்கு ஆகவேண்டியது யாது?”

அதற்கு ஸ்டெட் துரை: “தாங்கள் கிளாட்ஸ்டன் துரை அவர்களா?”

கிளாட்ஸ்டன்: “மண்ணுலகத்தில் யான் கிளாட்ஸ்டன் என்று சொல்லப்பட்டேன். இப்போது அரசாங்கத்தில் உள்ள என் பழைய கட்சிக்காரர் நிலையினையும், அரசாங்கமுறையினையும்பற்றி யாரோ ஒருவர் என்னுடன் பேச விரும்புவதாக அவ்வம்மை என்னிடம் சொன்னாள். இது அப்படித்தானா?”

ஸ்டெட்: “ஆம், ஆம்; முதலாவது அரசிறைக் கணக்கைப்பற்றியும் பிரபுக்கள் சபைக்கு நேர்ந்திருக்

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை சுக
கும் இடரான நிலையைப்பற்றியும் தங்களபிப்பிராயந்
தெரியவேண்டுகின்றேன். சென்ற இரவு இந்த மாத
ரார் கையைப்பற்றித்தான் தாங்கள் எழுதினீர்களோ
என்பதைத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

கிளாட்ஸ்டன்: “ஆம்; அவ்வம்மையின் வீட்டிற்
சிலகாலம் யான் இருக்கநேர்ந்தபோது இவளிடம்
எனக்குப்பட்சமுண்டாயிருந்ததனாலும், அவள் என்
நினைவுகளையெல்லாம் தெரிந்து எழுதிக்காட்டுனள்
என்று யான் அறிந்ததனாலும் அப்படி அவள் கையைக்
கொண்டு எழுதினேன். மேலும் இப்போது உம்மு
டன்சம்பாஷிக்கும் இந்தமுறை எனக்குத் தொந்தர
வாயும் கலக்கமாயும் இருத்தலால், இதைவிட அம்மா
தரார் கையைப்பற்றி எழுதும் வழியே எனக்கு மிகப்
பிரியமானது.”

ஸ்டெட்: “எனக்குத் தோன்றுவது என்ன
வென்றால், அவ்வம்மையாருக்கு அரசாங்கமுறை
யைப்பற்றி ஒன்றுந்தெரியாதாகையால், எதனையும்
உறுதிப்படுத்திச்சொல்வது அவர்கட்குக் கடினமா
யிருந்தது. தினசரி வர்த்தமானப் பத்திரிகாசிரியர்
அரசிறைக் கணக்கைப்பற்றியும், பிரபுக்கள் சபைக்
கும் குடிமக்கள் சபைக்கும் நேர்ந்திருக்கின்ற முட்டு
தலைப்பற்றியும் தாங்கள் ஏதேனும் தங்கள் கருத்தை
அறிவிக்கக்கூடுமா என்று விரும்பிக்கேட்கிறார். பணி
வோடும் நன்றியறிவோடும் தங்களை நினைவுகூர்ந்து
வருகின்றவர்கள் கேட்கும் பிரிய வினாக்களுக்குத்
தங்கள் கருத்தை விடையாகப் பகரக்கூடுமாயின் நன்
றாகும்.”

கிளாட்ஸ்டன்: "அத்தகைய நிலைமை நேர் பட்சமாய் எடுத்துக்கூறியதற்கு நான் வந்தனஞ்செய்கின்றேன்; ஆனாலும், நான் மன்னுலக விவகாரங்களிற் சிறிதும் பற்றின்றி வேறாய்ப்போய்விட்டமையால், திரும்பவும் அரசாங்கவுலகமாகிய அரங்கத்தை வந்து காண்பது எனக்குப் பிரியமல்லாததாயிருக்கின்றது; இப்போது மாத்திரமன்று எனக்கெப்போதுமே அது பிரியமில்லாததாயிருந்தும், என் வமிசத்தார்க்கு யான் செலுத்தவேண்டிய கடமையின் பொருட்டாகவே யான் அதிற் சம்பந்தப்பட்ட நிலையிலிருந்தேன். இப்போதோ யான் இறைவனுடைய வியக்கற்பாலதாம் அருள் வெளிப்பாட்டையும், அவ்வருள் விளக்கம் தேவகுமாரன் வழித்தாக மிகப்புலப்படுதலையும், அவ்வருட்டோற்றத்தின் ஒரு நிலையாய் அதனோடு இடைபுறிருக்கும் ஞான சமஸ்காரத்தையும் உணர்ந்து அதனோடு ஒன்றுபடும் முயற்சியில் நிரம்பவுங் கருத்தூன்றியிருக்கின்றேன். ஆகையால், மற்றும் ஒரு முறை இவ்வரசாங்க அரங்கத்திற் சம்பந்தப்படுவது எனக்கு மிகவும் அருவருப்பாயிருக்கின்றது, மிகவும் வெறுப்பாயிருக்கின்றது."

ஸ்டெட்: "நல்லது, ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே, முன்போலவே இப்போதும் இக்கடமையிற் சேர்ந்ததொரு காரியம். அதனால் நன்மை விளையுமென்று நீங்கள் கருதாவிட்டால், அதைப் பற்றி ஒரு சொல்லாவது நீங்கள் சொல்லும்படி நான் தங்களைக் கேட்கமாட்டேன்."

கிளாட்ஸ்டன்: "அன்புள்ள ஐயா, தூலதேகத்தை விட்டுவந்தது முதல் யான் அரசாங்க விஷயங்

களில் தொடர்பின்றி இருத்தலானும், நிலையின்றி மறைந்துபோகும் மண்ணுலக காரியங்களைப் பார்க்கிலும் என்றும் நிலைபெறுயுள்ள ஆன்மலாப விஷயத்தில் என் கருத்தெல்லாம் ஊன்றி நிற்றலானும், இப்போது நீர் உசாவியவிஷயத்தில் என் கடமையாதென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆயினும், இப்பொழுது இத்தேசத்தாரின் மனநிலையைக் கலங்கச்செய்துவரும் பகிரங்க விஷயங்களில் என் கவனமானது ஆராய்ந்து தெளிவாகத் திருப்பட்டிருந்ததனாலே, இவ்விஷயங்களின்மேல் யான் கொண்ட கருத்துகளைச் சுருக்கமாக உரைக்கின்றேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில், **மேல்மண்டபச்சபையார்** பொருள் சம்பந்தமாக வந்த இந்த ஏற்பாட்டை அங்கீகரியாமற் றள்ளிவிடுவார்களானால், அது அவர்கட்கு நல்லறிவுகொண்ட நடக்கையாக மாட்டாது."

தீர்வைகளின் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியன.

ஸ்டெட்: "நிலத்தைப்பற்றியும் அனுமதி கொடுப்பதைப் பற்றியுங் கொண்டுவந்த யோசனைகளைப்பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயம் யாது?"

கிளாட்ஸ்டன்: "முந்தியதை யான் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றேன். அனுமதி தருவதைப் பற்றிய பிந்திய விஷயங்களில் எனக்கு ஒரு சிலவை உடன்பாடாயுள்ளன. அப்பத்திரத்தின் இந்தப் பகுதியானது மிகவும் கண்டிப்பாகத் தழுவப்படல் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடாது. ஏனெனில், அவைகளிற் காட்டப்பட்ட ஒப்பந்தங்களிற் சில சிறிதும் ஒழுங்கில்லாதனவாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன;

அவைகள் வற்புறுத்தப்படுமானால் அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரும்போது அவை மிக்கதொரு குழப்பத்தையும் மனவருத்தத்தையும் விளைவிக்கும்."

இங்கே ஆவேசக்காரன் சொல்லியது: "ஒரு நொடி நேரம் அவர் அப்பால் இருக்கிறார். அவரைக் கொண்டுவந்து இங்கே தொடர்பு படுத்துவது மிகவும் பிரயாசையாக இருக்கிறது."

ஸ்டெட்: "தினசரிவர்த்தமானப் பத்திரிகாசிரியரால் அனுப்பப்பட்ட கேள்விகளை உங்கட்கு வாசித்துக்காட்டட்டுமா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "தயைசெய்து அவற்றை நிறுத்தி மெதுவாகப் படியும்; அப்படிப் படிக்கும்போது அவற்றை நன்றாய்ச் சிந்தியும், உம்முடைய மனத்தினின்றே அக்கருத்துகளை யான் தெரிந்து கொள்ளுகின்றேன்."

அதன்படியே ஸ்டெட் துரையவர்கள் அவற்றைப் படித்தார். ஸ்டெட்: "ஐயா கிளாட்ஸ்டன், இவைகள் என்னுடைய கேள்விகள் அல்லவென்பது தாங்கள் அறிவீர்கள். இத்தகைய கேள்விகளை உங்களிடம் கேட்க யான் கனவிலுந் துணிந்திருக்க மாட்டேன் ஆயினும், இவைகளுள் ஏதேனும் நன்மை நோக்கி விடையளிக்கத்தக்கதென்று தங்கட்குத் தோன்றுமானால் அஃது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தருவதாகும்."

கிளாட்ஸ்டன்: "இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்குங்கால் இவற்றுள்ளிருக்கும் விஷயங்கள் மிக்க ஆழ்ந்த சிக்கலையோடு திருத்தமாகச் சொல்லற்பாலனவா யிருக்கின்றன. இத்தகைய கேள்விகளுக்

குச் சுருக்கமான விடையளிப்பது கூடாதகாரியம்; ஒழுங்கின்றித் தைக்கத்தக்க விதமாக மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின்மேல் என் கருத்துக்களை உருவாக்கிச் சொல்வது கூடாத காரியம். இரண்டு பக்கத்தைப்பற்றியும் சொல்லவேண்டுவன மிகுதியாயிருத்தலால், யான் சொல்லவிரும்பியவற்றை எல்லாம் சொல்வது மிகவும் பிரயாசையான கருமம். எனக்கு வெறுப்பாயுள்ள இவ்வுலக விவகாரங்களில் யான் கூடி நிற்கும் இச்சில நிமிஷங்களுக்கு மாறாக, இவை எல்லாக்கேள்விகளையும் சிக்கறுத்துச் சொல்வதற்கு எத்தனையோ நாட்களும் எத்தனையோ மணிநேரங்களும் வேண்டும். என் நண்பரே, நீர் இதனை உண்மையாகவே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்."

ஸ்டெட்: "உண்மைதான்; ஆனால் நீங்கள் இவ்வுலகத்திருந்த ஞான்று தபால் அட்டைகளிற் சுருக்கி எழுதிய நற்புத்தி போதங்களால் எம்மை ஊக்கமுறுத்தி நடத்திவந்ததுபோல, இப்போதும் தாங்கள் அத்தபால் அட்டையின் சாரம்போன்ற தங்கள் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக உருவாக்கிக் கூறலாமன்றோ?"

கிளாட்ஸ்டன்: "ஆவேசக்காரரான இக்கனவானுடைய மூளையின் சக்தியானது சிறிதாக இருத்தலால் அதன் வாயிலாக இவ்வேலையை நிறைவேற்றுவிப்பது மிகவுங் கஷ்டமாயிருக்கின்றது. என்னுடைய நினைவுகள் வெளிப்படுதற்குக் கருவியாயிருக்கும் இக்கனவானிடத்து எனக்குள்ள எல்லா நன்குமதிப்போடும் யான் சொல்வது யாதெனில்: யான் விரும்பிய வண்ணம் எதனையும் விரித்து விளக்

கிச்சொல்வது சிறிதுங் கூடாத காரியமாயிருக்கின்
றது."

ஸ்டெட்: "பிரபுக்களுக்குங் குடிமக்களுக்கும், கட்சிக்காரர்களுக்கும் மகாஜனங்களுக்கும் இடையில் உண்டாகும் சச்சரவிலுங் குழப்பத்திலும் தாங்கள் திரும்ப ஒருமுறை வந்து சம்பந்தப்படும்பொழுது தங்களுள்ளத்திற் போர்க்கமும் பெரிய இயற்கை உணர்ச்சியானது கிளர்ச்சிபெற்றுத் தோன்றவில்லையா?"

பிரபுக்களுடன் சண்டை.

கிளாட்ஸ்டன்: "என் அன்புள்ள நண்பரே, ஆம், அந்த அபாயந்தான்; ஆனாலும், அதைத் தான் யான் விலக்க முயல்கின்றேன் என்பதை நீர் அறியவிரும்புகின்றேன்: இத்தன்மையவான கலவரங்களினின்றும் என்னை விடுவித்து, யான் விரும்பும் வழியே செல்ல விழைகின்றேன்."

ஸ்டெட்: "அப்படியானால், இனிமேற் றங்கள் எங்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லையா? உரிமைப் பொருளாய் நீங்கள் எங்களுக்கு விட்டுப்போன பிரபுக்களும் எங்களுக்குமுள்ள சச்சரவைப்பற்றி நீங்கள் இனிக் கவலைப்படுவதில்லையா? அச்சச்சரவு இப்போதுதான் மும்முரமாய் வருகின்றது. எல்லாப் பொறுப்புக்கும் எல்லாத்துன்பத்திற்கும் உள்ளாயிருக்கின்றவர்களுக்கு மனக்கிளர்ச்சி உண்டாகும்படி நீங்கள் சொல்லத்தக்கது ஒன்றும் இல்லையா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "அதில் எனக்குக்கவலை யிருக்கிறது: சண்டையை உண்டாக்க எனக்கு முன்னை யிருந்த விருப்பமும்; இது சம்பந்தமாக இவ்விஷயத்

தில் முன்னே நான் சொல்லினவும் எல்லாம் மேல் மண்டபச்சபையார் ஆட்சிபுரிவை பெறாததென்றனவோயாகும்."

ஸ்டெட் : "ஆம், மிஸ்டர் கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே, தாங்கள் செய்ததும் சண்டையில் தாங்கள் வெற்றியடைந்ததும் எங்களை ஆச்சரியப்படுத்தும் உங்கட்கு மனம் வரவில்லையே! இப்பொழுது நடைபெறுங் காரியங்களில் தங்களை விடக் காரியமான பான்னிய் துரையவர்களுக்கு மிகுந்த இரக்கம் இருக்கிறதன்றோ?"

கிளாட்ஸ்டன் : "உம் முடைய நிலைமையோடு நான் மிகவும் நெருங்கிச் சம்பந்தப்படுகையில், எனக்குள் இரக்கம் மறுபடியுங் கொழுந்துவிட்டெரியத் தொடங்கியதை உணர்கின்றேன். இதனால் நான் சில காலம் உட்பொறுக்க விரும்புகின்றேன். நான் அதைப்பற்றியும் இனி—"

ஆலோசக்காரன் : "அஃதென்னவென்று நான் அறியக்கூடவில்லை; 'தனக்கே உரியதாக அரண் வகுத்துப் பாதுகாக்குஞ் செயல் ஒழியக்கடவது, அதனால் இது போதுமான சொற்பொருள் என்று' என்பது போலக் கேட்கின்றது."

ஸ்டெட் : "இதுவரையும் ஆரம்பத்திலிருந்து இதுவரையும் உங்களை அரைக்கணமும் உங்கள் மக்களைப் புண்படுத்துகின்றீரோ என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அப்படிச் செய்வதை போய்யாதலே நான் சிறிதும் வேண்டேன்."

கிளாட்ஸ்டன்: "இஃது, யான் முன்சொன்னபடியே, எனக்குப் பிரியமல்லாததாயினும், இதனை யான் மனம் வருந்துவேனல்லேன்."

ஆவேசக்காரன்: "அவர் அறை கூவும் ஓசையைக் கேட்க முயல்கின்றேன். அவ்வோசை இச்சொற்றொடர் போலக் காணப்படுகின்றது: 'குடிமக்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தழுவாத சோம்பேறிக் கூட்டம் ஒழியக்கடவது. சண்டையிட்டு உண்மை தெளியுங்காலம் நெருங்கி வந்துவிட்டது. என்னுடைய குடிமக்கள், என்பழைய போர்வீரர்கள் நாட்டிலுள்ளார் எல்லார் முயற்சியினையும் இதன் பொருட்டு எழுப்பக்கடவராக. இப்போது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற வல்லமை உடையார் பலரையும் பொறுக்கானவர்களையும் ஒருங்கு சேர்க்கும் அறைகூவல் இதுவேதான்'"

ஸ்மிட்: "அரசிறைக் கணக்கைப் பிரபுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவார்களானால், இப்படி நடக்க வேண்டுவது அவசியம் என்று வற்புறுத்துவீர்களா; இன்னும், இவர்களைப் பிரித்து விடுதல் உங்கட்குச் சம்மதமா!"

கிளாட்ஸ்டன்: "இந்த நொடியில் இவர்களைப் பிரித்து விடுவது என் கருத்தில் நல்லதென்று தோன்றவில்லை. அரசாங்கவிஷயமாய்ப் பார்க்கும்போது சமாதானமே நல்லதாகும்; ஆனால் இந்த முடிவு செவ்வையாகச் செய்யப்படாமல், முறைதவறி உறுதிசெய்யப்படுமானால், அப்போது தான் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து உறுதியோடும் மனத்தெளிவோடும் உடனே போர்க்கு எழவேண்டும்."

ஸ்டெட் : " அப்படியானால் பிரபுக்கள் சபையாரை முழுதுந் தொலைக்க வேண்டுவது தானா ;"

கிளாட்ஸ்டன் : " இல்லை, இல்லை ; என் எண்ணத்தைப் பிழைபட நினையாதீர். இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற பிரபுக்கள் சபையாரை மாத்திரந்தான் போக்கவேண்டும். வேறு ஓர் இரண்டாவது மண்டபச் சபையாரை ஏற்படுத்துவதில் யான் முற்றும் உடன்பாடு உடையேன்."

ஸ்டெட் : " திரவிய சம்பந்தமான நிர்வாகத்தை அவ்விரண்டாவது மண்டபச்சபையார் வசத்தில் ஒப்புவிக்கத் தங்கட்கு விருப்பமா ?"

கிளாட்ஸ்டன் : " திரவிய நிர்வாகம் குடிமக்கள் சபையார் வசத்திலேயே முற்றும் ஒப்புவிக்கப்படல் வேண்டும். என்றாலும் அதனை இன்று காலையில் எடுத்து விவகரிக்க என்னால் முடியாது."

ஸ்டெட் : " அதாவது, நீங்கள் இரண்டாவது மண்டபச்சபை ஒன்று நிலைபெறுத்தவேண்டுமென்றும், அரசிறைக்கணக்கைச் செவ்வையாக முடிக்கக் கூடுமானால் நாட்டிலுள்ளாரை ஏவிப் பிரபுக்கள் சபையைக் கலைக்கவேண்டுவதில்லையென்றும் கருதுகின்றீர்களோ ?"

கிளாட்ஸ்டன் : " யான் சொல்லக்கருதியதை நீர் மிகவுஞ் செவ்வையாக அறிந்துகொண்டீர்."

ஸ்டெட் : " ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே, தங்கட்கு யான் நிரம்பவுங் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கின்றேன். முப்பது வருடங்களுக்குமுன் தங்கட்கும் என்க்கும் இருந்த உறவுரிமையை நினைத்துத் தங்களை யான் வரம்புகடந்து நெருக்கி அபிப்பிராயங்

கேட்கிறேனென்று உட்கொள்ளமாட்டீர்களென்பது என் நம்பிக்கை. தேவவுலகினின்றும் அமரர்கள் கீழே இறங்கித் **துராய்** நாட்டின் புழுதிநிறைந்த போர்க்களத்திற் புகுந்து போரிற் கலந்து சண்டையிட்ட **ஹோமர்** காலத்தைப்போல் இந்நாட்கள் காணப்படவில்லையா?"

தன்னுடனிருந்த பழைய உத்த்யோகஸ்தர்கள்.

கிளாட்ஸ்டன்: "ஆம், அஃது அப்படித்தான், யான் சிறிது நேரத்திற்குமுன் மொழிந்தபடி, மாணவகனுக்குள்ள மனக்கவர்ச்சியும் போர்வீரனுக்குள்ள மனவெழுச்சியும் என்னிடத்துத் திரும்பவுந் தோன்றுதலை உணர்கின்றேன். ஆனால், யான் நெருங்கிச் சேர்ந்து நிற்பதற்குத்தக்க எவர் ஒருவரையுங் காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது. இப்போதுள்ள இவ்வாவேசக்காரருடன் சேர்ந்து நிற்பதில், இராணுவல்கச் சேர்க்கையைத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது முடியவில்லை.

ஸ்டெட்: "உங்கள் பழைய நண்பரான **மார்லி பிரபு** அவர்களின் சேர்க்கை நல்லதாயிராதா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இச்சமயத்திற்கு அவசியம் வேண்டிய பாலனவான சுறுசுறுப்பும் மனவெழுச்சியும் அவரிடம் இல்லாமையால், அவர் இக்காரியத்திற்குப் பயன்படமாட்டார்."

ஸ்டெட்: "**லாயட் ஜியார்ஜ்** அவர்களைப்பற்றி எப்படி?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இதற்கு வேண்டிய சுறுசுறுப்பும் மனவெழுச்சியும் அவரிடம் இருக்கின்றன; ஆனால், இவற்றைப்போலவே அவசியமான கவன

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை நிக

மான சொல்லார். மனநிறையும் மனநிலையும் அவரிடம் இல்லை. அதுவுங் கஷ்டம், கஷ்டம்."

ஸ்டெட் : "தங்கள் பழைய நேசரான **பால்வர்** துரையவர்களைப்பற்றி எப்படி? அவர் மற்றக்கட்சியிலிருக்கிறார்; ஆனாலும், தெளிந்த, நிலையான அவர் சிந்தையின் வழியாகத் தாங்கள்."

கிளாட்ஸ்டன் : "ஆம், கனந்தங்கிய அந்நண்பரினது உருவத்தின் வாயிலாகக் கீழான இவ்வுலகங்களில் தொடர்புபட்டு நிற்றல் எனக்கு உண்மையிற் கூடியதொன்றேயாகும்; என்றாலும் இப்போர் எழுச்சியினால் உண்டாகற்பாலதான உக்கிர குணத்தை அவரிடத்தில் விளைவித்தல் கூடாதகாரியம்; அதுவேயுமன்றி, நீர் முன்னமே சொல்லியபடி, அவர் மாறு கட்சியிலிருந்து வேலைசெய்பவருமில்லையே."

ஸ்டெட் : "உவெஸ்ட்மின்ஸ்டர் என்னுமிடத்தில் இவர்களோடு தாங்கள் ஏதேனும் சம்பந்தம் வைத்திருக்கின்றீர்களா?"

கிளாட்ஸ்டன் : "ஏதோ ஓரளவு காலத்தில் அவர்களுடன் யான் சம்பந்தப்படுவதுண்டு. இங்கே கூடியிருக்கும் இந்த மந்திர சபையார் ஏவிவிட்ட மந்திரசக்தியானது என்னைக்கொண்டுவந்து இச்சமயத்தில் இவ்வரசாங்க காரியத்தில் பிணைத்துவிட்டது. இந்தச் சச்சரவில் யான் எவ்வளவுதூரம் தலையிட்டுக் கொள்ள அனுமதியுண்டோ, அவ்வளவுக்கு இதிற் சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஊக்கமுறுத்திச் சுதந்தர உரிமையாகிய பெருமை மிக்க பழங்கொடியை அவர்கள் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு முன் நடக்க முயல்கிற்பேன். நான் முற்கூறியபடி வேறு விஷயங்களில்

எனக்குக் கருத்தூன்றி நின்றாலும், இதனை யான் செய்துமுடிப்பேன்."

ஸ்டெட்: "ஐயா கிளாட்ஸ்டன்துரை யவர்களே, தங்கட்கு வந்தனம். இனி இம்மாற்றக் கேள்விகளைப்பற்றி யாது சொல்லுகிறீர்கள்?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இக்கேள்விகளுக்கு விடை சொல்ல விரும்புகிறேன்; ஆனால், இப்பெண்மணியாரின் கையைப்பற்றி அவற்றை எழுதிக்காட்டுகிறேன்."

ஸ்டெட்: "அதற்காகத் தங்கட்கு மிக்கவந்தனம். இக்கேள்விகளைப்பற்றி எனக்கே அபிப்பிராயங்கள் இருத்தலால், யான் தங்கள் விடைகளை எழுதிக்கொள்வதைக் காட்டிலும், இவ்விஷயங்களைப் பற்றி ஒன்றுமேயறியாத இப்பெண்மணியார் அவற்றை எழுதிக்கொள்வது மிக நல்லதாகும்."

கிளாட்ஸ்டன்: "இப்பெண்மணியின் கையை யான் முற்றும் உபயோகப்படுத்தக் கூடுமென்று காண்கின்றேன்; நாளையாவது, அல்லது அதற்கும் முன்னேயாவது இவர் எனக்குச் சமயந்தருவாரானால், இவர் வாயிலாக அவற்றை எழுதிவைப்பேன்."

ஸ்டெட்: "ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே, இக்கேள்விகளை யான் சிறிது மாற்றிக் கூறுவதைப்பற்றித் தங்கட்குச் சிந்தையில்லை?"

கிளாட்ஸ்டன்: "அதனை உமது விருப்பப்படி செய்யலாம். நாம் வெற்றியடையப்போகின்றோம். தன்னலமும், தற்சுதந்தரமும், கடுத்துக்கேட்கப் பொறுமையும் என்னும் இவற்றின் வலிமை மிக்கிருந்தாலும், நாம் வெற்றி அடைவோம். நுட்ப அறி

வுள்ளவர்களும், வெளிப்படையாய் நிற்பவர்களும் பகைவராயிருக்கலின் இவர்களை வெல்லும் பொருட்டு நாம் இடுஞ்சண்டை மிகவுங் கொடுமையாகத் தானிருக்கும். ஆங்கிலேயசாதியாரைப்பற்றிய சரித்திரத்தில் இது மிகவும் ஆபத்தான காலம். குடிமக்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற செய்கைக்குத்தக்கபடி அவர்கள் பெருக்கமடைவதும் அல்லது சுருக்கமடைவதும் காணப்படும். அவர்கள் திருத்தமானவழியிற் செல்வார்களானால் அதிசீக்கிரத்திற் பெருக்கம் அடைவார்கள். தீர்வைச் சீர்திருத்தமாகிய இரகசியமருந்தால் அவர்கள் மயக்கப்படாதிருக்கக்கடவராக! தம்மிடத்துள்ள தன்னலம் பாராட்டுதலை அறத்துடைத்துத் தமதுகருத்தைத்தமக்குரிய உண்மைச்சம்பத்திலும், தம்சாதியாரின் சுகத்திற்கு அவசியமாய்ப் பிராணதாரமான விஷயங்களிலும் ஊன்றவைப்பாராக! இப்போது நான் உம்மைவிட்டுப் போகவேண்டும்."

ஸ்டெட்: "மறுமையுலகத்திற் சென்றவர்களுக்கும், நாளும் உழைப்பு மிகுந்த இம்மண்ணுலகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் இங்ஙனஞ் சம்பாஷணை நடந்தேறுவதால் இவ்வுலகத்தார்க்கு ஏதேனும் பயன் விளையுமென்று தாங்கள் நினைக்கின்றீர்களா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இவ்விஷயத்தில் என் சொந்த அபிப்பிராயம் இது: மிகவும் பத்திரமாகப் பாதுகாத்துச் செய்யப்பட்டாலன்றி, எம்முடைய நிலையிலுள்ளார்க்கும் உங்கள் உலகத்திலுள்ளார்க்கும் இங்ஙனம் அன்னியோன்னிய சம்பந்தம் ஏற்படுத்துவது மிகவும் அபாயகரமுள்ளதாகும். ஆகையால் அதனை வலுகட்டாயம் பண்ணுவது ஆகாது."

ஸ்டெட் : “ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே, நாங்கள் இங்கே வைத்திருப்பதுபோல மிகவும் பத்திரமாகச் செய்தால்?”

கிளாட்ஸ்டன் : “என்னாற் பார்த்தறியக் கூடிய வரையில் இந்த மந்திரக் கூட்டத்தைச்சூழ ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் காவல்கள் மிகவும் உபயோகமுள்ளனவாயும், இம்மண்ணுலகை அடுத்துச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தீயபேய்வடிவங்கள் அணுகவொட்டாமல் தடுப்பனவாயும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதி சாக்கிரதையோடும் ஆழ்ந்த சிந்தனையோடும் நடத்தப்படுமானால், இம்மந்திரக் கூட்டத்தார் செய்யும் முயற்சி பயன்படுவதாயிருக்கும்.”

ஸ்டெட் : “கடைசியாகத் தங்களுடன் யான் நடத்திய சம்பாஷணையில், இறந்துபோகும் இம்மாந்தருக்கு இதுதான் மிகவும் முதன்மையாகப் பேசவேண்டிய விஷயம் என்று கூறினீர்கள்.”

கிளாட்ஸ்டன் : “ஆம், ஆம், அதை யான் நன்றாக நினைவுகூர்கின்றேன். அப்போது யான் உமக்குச் சொல்லியதை இப்போது மறுபடியும் திருப்பிச் சொல்லுகின்றேன். மக்களுள்ளத்தைப்பற்றியிருக்கும் பலவிஷயங்களுள் மெய்யாகவே இதுதான் முதன்மையானது; தெளிவாகவும், சாஸ்திர நுணுக்கத்திற்கு இசைந்ததாகவும், மதசம்பந்தமுடையதாகவும் வைத்து இதனை ஆழச்சிந்திப்பதுதான் மன்பதை முழுவதற்கும் மிகுந்ததொரு பற்றினை விளைவித்துப் பெரும்பயனைத் தருவதாகும். எனக்குச் சமயம் வாய்த்தவுடனே என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு முயல்வேன். இம்மந்திரக் கூட்டத்தைக்

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை நிரு

தன்பொறுப்பில் வைத்திருப்பவரும், இனிய சொல்லும் வசீகரமும் உடையவருமான யூலியா என்னும் மாதரார் எப்போது யான் தன்கையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாமென்பதனை அறிவிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார். காலை வந்தனம்."

ஸ்டெட்: "காலை வந்தனம். கடவுள் உங்களை ஆசிர்வதிப்பாராக."

சூக்கும சரீரியான யூலியா சொல்லுகிறாள்: "கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் இங்கே நெடுநேரம் தொடர்புற்று நிற்பது அவருக்கு மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது."

ஸ்டெட்: "முழுவதும் பெறும்வரையில் திங்கட்கிழமைப் பத்திரிகையில் இவைகளுள் ஒன்றும் வெளியிடாதிருப்பது நன்றென்று நினைக்கிறீர்களா?"

யூலியா: "எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து வெளியிடுவதுதான் நல்லதாகும்."

ஸ்டெட்: "இடம்வேண்டுமே என்பதுதான் ஆலோசனையாக இருக்கிறது. இப்போதுள்ளவரையில் நடந்த சம்பாஷணையைப் பிரசுரிப்பதென்றால் அது மூன்று பத்திகளைக் கவர்ந்துகொள்ளும்; அவர் இன்னும் எழுதப்போவதைச்சேர்த்தால் எல்லாம் ஆறு பத்திகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுமே."

யூலியா: "அதைப்பற்றி உங்களிஷ்டப்படி செய்யலாம். இவ்விஷயங்களைப்பற்றி நீங்கள் என்னிலும் நன்றாய் அறிவீர்கள். இன்று காலையில் உங்களுடன் வந்திருந்த கனவானும் நீங்களும் அதைப்பற்றி ஏற்பாடுசெய்யுங்கள். **கார்டினல்** இதோ வந்திருக்கிறார்."

ஸ்டெட் : “ அன்புள்ள கார்டினல் அவர்களே, க்ளாட்ஸ்டன்துரை யவர்கள் சொல்லியதெல்லாம் தாங்கள் கேட்டீர்களன்றோ ? திரும்பவும் அவர் இங்கே வருவது அவருக்கு மனவருத்தத்தை உண்டு பண்ணுமோ ?”

கார்டினல் மான்னிங் : “ இல்லை, இங்கே திரும்பவும் வருவது அவருக்கு எந்தவிதமான மனவருத்தமும் உண்டாக்கவில்லை ; மேலும் அவரும் நானும் நேசித்துவந்த அறிவில்லாத குருட்டுச் சனக்கூட்டத்திற்கு அவைகெள்வளவோ பயன்றருவதாயிருக்கும்.”

ஸ்டெட் : இன்னும் ஏதாவது வரப்போகின்றதா ?”

உவில்லி சொல்லுகின்றது : “தந்தையே, இந்த மந்திரக்கூட்டத்தை இப்போது பிரித்துவிடுங்கள். க்ளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் இங்கே வருவதற்காக எவ்வளவோ பிரயாசை உண்டாயிற்று ; யாரும் இளைப்படையும்படி நாங்கள் கோரவில்லை. அரசாங்க வியவகாரிகள் பலர் இங்கே இந்தக் காலைப்பொழுதில் வந்திருக்கிறார்கள். இன்னுங் க்ளாட்ஸ்டன் துரை யவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டவர்களநேகம் பலர்.”

இவ்வளவோடு ஸ்டெட் துரையவர்களுடன் கூடிய மந்திரக் கூட்டத்திற்கும், க்ளாட்ஸ்டன், யூலியா முதலான சூக்ஷ்மசரீர வாசிகளுக்கும் நடந்தேறிய சம்பாஷணை முடிவுபெற்றது.

மேலெடுத்துக் காட்டிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் மெய்யாக நடந்தனவாகும். ஸ்டெட் துரையவர்களுக்கும் யூலியா முதலான ஆவேச வடிவங்கட்கும் இப்படிப்பட்ட சம்பாஷணைகள் நாளதுவரையில் நடந்

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை நிக

தே வருகின்றன. இவைபோன்ற உண்மை நிகழ்ச்சிகளைச் சிறிதாயினும் நம்பாமல் பிதற்றித்திரிவோர்களும் ஸ்டெட் துரையவர்கள் பிரத்தியட்சமாகச் செய்து காட்டும் இவைதம்மைக் கண்டு வாய்பேசாமற் போகின்றார்கள். மேலும், இவற்றை அத்துரைமகனார் இரகசியமாகச் செய்துகாட்டலின்றிப் பலருஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற சபை நடுவிலேநடத்தி மெய்ப்பித்து விடுகின்றார். சூக்குமசரீர வாசிகளான ஆன்மாக்களோடு நாம் கலந்துறவாடக் கூடுமென்றும், அவர்கள் இம்மண்ணுலகத்துலவிய தூலதேகத்தைக் கழித்துவிட்டுப்போனபிறகும் அவர்கள்மாட்டு அன்புபாராட்டி ஒழுகிய நம்மனோரை மறவாது ஒரோவொரு காலங்களில் அவர்க்கு முற்றோன்றித் தம்மாலாம் உதவிகளெல்லாம் செய்குவர் என்றும் யாம் கூறிய உண்மைப் பொருள் மேலெடுத்துக்காட்டிய மெய்ச்சரித்திரத்தால் நிலைபெறுதல் காண்க.

அவ்வாறாயின் நம்மிடத்து நீங்கா அன்புரிமை பாராட்டிய உறவினர் எல்லாரும் இறந்துபோனபிறகு சிறிதாயினும் நமக்கு எதிரே தோன்றக்கண்டதில்லையே யெனின்; மேலே காட்டிய உதாரணங்களில் இறந்துபோனவர்கள் திரும்பவும் வந்து இங்குள்ளார்க்கு உதவிபுரிதல் தெற்றென விளங்குதலின், சிலர்க்குத்தோன்றாதது கொண்டே எல்லார்க்குந் தோன்றுவதில்லையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. நல்லது ஆவேசவடிவங்கள் சிலர்க்குமாத்திரந் தோன்றுதலும் பலர்க்குத்தோன்றாமையும் என்னையெனிற் கூறுகின்றாம்.

ஆவிவடிவங்கள் தோன்றுதலின் காரணம்.

இறந்துபோனவர்களின் ஞானநிலை அன்புநிலையும் அவர்களுக்கு உறவினராய் உயிரோடிருப்பவர்களின் ஞானநிலை அன்புநிலையுமே ஆவேசங்கள் தோன்றுதற்கும் தோன்றாததற்குங் காரணமாகும். இதனைச் சிறிது விரித்துக்கூறுகின்றோம். உயிரோடிருக்குங் காலத்து இரண்டுபெயர் ஏதோ உலகவொழுக்கத்திற்காக ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்திருந்தார்களேயல்லாமல் அவர்கள் தம்முள் அன்பு பாராட்டியது இல்லையானால், அவ்விருவரில் ஒருவர் இறந்தபிறகு அவர்கட்குள் எவ்வகையான சம்பந்தமும் இல்லாமற்போகின்றது. மேலும், உயிரோடிருந்த காலத்துத் தமது அறிவைப் பெருகச்செய்யாமல், நிலையற்ற உலக காரியங்களிலேயே அழுந்தி அறியாமை வயப்பட்டு இருந்தவர்கள் இறந்து சூக்குமசரீரத்திற்குப் போனால், அங்கும் அறிவில்லாமல் இருளில் அழுந்திக்கிடப்பார்கள். அப்படி அறிவில்லாமற் கிடப்பவர்கள் இவ்வுலகத்திலுள்ளாரை அறிந்துவந்து இவர்களுடன் உறவாடல் முடியாது. அதுவேயுமன்றி, இங்கு உயிரோடிருப்பவர்கள் நல்லறிவுடையராயும் நல்ல அன்புடையராயுமிருந்தால், அறிவோடும் அன்போடும் இறந்துபோன தம்மவர்களை அழைத்துச் சம்பாஷிக்கலாம். இங்குள்ளவர்கள் மறுமையொன்று இருக்கின்றதென்றும், அம்மறுமையுலகத்தில் அவ்விறந்த ஆன்மாக்கள் இருக்கிறார்களென்றும், அவர்களை வருந்தி அன்போடு அழைப்பின் அவர்கள் நம்முடன்வந்து உறவு கொள்வார்களென்றுஞ் சிறிதாயினும் நினையாம

லும், யாராவது அறிவுடையோர் சொன்னாலும் அவர்கள் சொல்லை மதியாமல் அவநம்பிக்கையுற்றும் பொன்னே பொருளென்று உலகச்சேற்றிற் கிடந்து புரள்கின்றார்களாகலின், அவர்களிடத்தில் சூக்குமசரீரவாசிகள் எப்படிவந்து கலக்கத்துணிவார்கள்? இம்மண்ணுலகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் உபகாரிகளாய் வாழ்ந்துவரும் நம்மனோரில் எவர் ஒருவரை மதியாமல் அலட்சியஞ் செய்கிறாரோ அவரை மற்றவரும் மதியாமல் அலட்சியம் செய்கிறானன்றோ? எம்மையொருவர் மதியாவிட்டால் யாமும் அவரை மதிப்பது இல்லையன்றோ? நிலவுலகவாசிகளாகிய நம்மிடம் ஏதோருபகாரத்தையும் எதிர்பாராத சூக்குமசரீரவாசிகளான ஆன்மாக்கள் தம்மை எவரேனும் விரும்பி வருந்தி யழைத்தாலல்லாமல் அவர்கள் இங்குள்ள நம்மனோரிடம் வந்து உரையாடவேமாட்டார்கள். மேலும், இவ்வுலகத்தில் உயிரோடிருந்த நாட்களில் கண்டது மெய் காணாதது பொய், சாமியையார் கண்டார்? பூதத்தை யார் கண்டார்? உயிரென்றுகூட ஒரு பொருள் இருக்கிறதா? இந்த உடம்புதான் உயிர்; நன்றாக உண்டு உடுத்துப் பொருளைத்தேடி இன்புறவாழ்வதுதான் வாழ்க்கை என்று இவ்வாறெல்லாம் சொல்லிக் காலங்கழித்தவர்கள் இவ்வுடம்பை விட்டுப்பிரிந்து சூக்குமசரீரத்தோடும் மேல் உலகங்களுக்குப்போனால், அங்கேயுள்ள தோற்றங்களையும் காட்சிகளையுங்கண்டு அங்கும் அவற்றை நம்பாமல் தாம் ஏதோ கனவுகாண்பதாக எண்ணி ஒன்றுந் தோன்றாமல் மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள். இப்படிக்கிடப்பவர்கள் பலராகையால், இவர்களை இங்குள்ளவர்கள்

நினைத்து அழைத்தாலும் இவர்கள் அதனைத்தெரிந்து வந்து சம்பாஷிப்பது அரிதினும் அரிதாம். இதற்கு மெய்யாக நடந்த ஒரு கதையினை இங்கே உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

பௌதிக சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் மிகவுந் தேர்ந்தவரான ஒரு பண்டிதரிருந்தார். அவர் இவ்வுலக அமைப்புகளையும் ஐம்பூதங்களின் இயல்புகளையும் மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அறிந்தவராயினும், இவ்வைம்பூதங்களின் வேறாக ஆன்மா ஒன்று இருக்கிறதென்றேனும், கடவுள் ஒன்று உள்ளதென்றேனும் மறுமையொன்றிருக்கிறதென்றேனும் நம்பினதில்லை. பிறகு அவர் மரணகாலம் வந்து இறந்து போனார். பௌதிக சாஸ்திர உணர்ச்சியினால் அவர் அறிவு தெளிவடைந்து இருந்தமையால் சூக்கும சரீரத்தோடும் மேலுலகத்திற்குப் போனவுடனே அங்குள்ள காட்சிகளையும் தோற்றங்களையுங்கண்டு, தாம் முன்னிருந்த நிலவுலகத்திற்கு அவை முற்றும் மாறுபட்டுத்தோன்றவே அவற்றைச் சிறிதும் நம்பாமலும், தாம் இறந்துபோனதை நினையாமலும் நிலவுலகத்தில் இருந்துகொண்டே தாம் கனவுகாண்பதாக எண்ணி எண்ணி மயக்கமுற்றுக் கிடந்தார். இப்பண்டிதர் உயிரோடு இருந்த நாட்களில் இவருக்கு நெருங்கின நண்பரான யோகி ஒருவர் இருந்தார். இந்த யோகியாரும் இவருடைய மகனார் ஒருவரும் யோகாப்பியாச முதிர்ச்சியினாலே இத்தூலசரீரத்தில் இருந்துகொண்டே சூக்குமசரீரத்திற் பிரவேசித்து மேல் உலகங்களில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து வருவதும், அவ்வுலகங்களில் உள்ளார்க்குத் தம்மால் ஏதும் உதவி

செய்யக்கூடுமானால் அதனைச் செய்வதும் உண்டு. ஒரு நாள் இந்த யோகியார் இறந்துபோன தம்நண்பரான பௌதிக சாஸ்திர பண்டிதர் இப்போது எவ்வகையான நிலையில் இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டித் தம் மகனை அழைத்து "நீ சூக்ஷுமசரீரத்திற் போய் அவர் நிலைமையை அறிந்துவா" என்று ஏவினர். அவர் அப்படியே மேலுலகத்திற் சென்று மிகவும் பிரயாசையோடு அப்பண்டிதரைக்கண்டு அழைத்து வினவியபோது பண்டிதர் பின்வருமாறு சொல்லப்புகுந்தார்: "இப்போது யான் இருக்கும் நிலைமையானது வசதியின்றி மிகவும்பயக்கமுள்ளதாயிருக்கின்றது. ஆயினும், யான்காணும் இப்புதுக்காட்சியானது கனவேயாமென்றும், என்னெதிரிற்றோன்றும் உமது வடிவமானது கனவடிவேயாமென்றும் சொல்வது தான் பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது." என்று மிக்க அவநம்பிக்கையோடு பேசினர். பிறகு கடைசியாக அவர் அவ்விளைஞனைப்பார்த்து "நீர் சொல்லுகிறபடியே நீர் உண்மையான ஆளாகவும், என்பழைய நண்பருடைய மகனாகவும் இருந்தால் உமது உண்மையை மெய்ப்படுத்தும்பொருட்டு உம்முடைய தந்தையிடம் இருந்து ஏதாவது ஒரு செய்தி கொண்டுவாரும்" என்றார். இந்நிலவுலகினுள்ளிருக்குங் காலும் யோகிகளின் சீடர்கள் இத்தகைய செய்தி கொண்டுவந்து மேல் உலகங்களில் உள்ளார்க்கு மெய்ப்படுத்திக் காட்டுதல் கூடாது என்று கண்டிப்பான விலக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், இந்தப்பண்டிதரின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் இவர்க்குமாத்திரம் அப்படிச்செய்து காட்ட

ளார் என்று மேலுலக அதிதெய்வதத்தினிடமிருந்து அனுமதிக்கப்பட்டது. அதன்மேல் அவ்விளைஞர் நிலவுலகத்தில் தம் தந்தையிடம் திரும்பிவந்து நடந்ததை அறிவித்தார். தந்தையார் அதற்கு இசைந்து தம் புதல்வர் பிறப்பதற்கு முன், தமக்குந் தம் நண்பரான அப்பண்டிதருக்குந் தெரிய நடந்த சில முதன்மையான செய்திகளைச்சொல்லி அனுப்பினர். அச்செய்திகளைக்கேட்டவுடன் அவர்தாம் மறுமையுலகத்தில் வந்திருப்பதாக உண்மையுணர்ந்து அவ்வுலக இயல்புகளை அங்கிருந்தவாறே ஆராய்ந்து அறியத் தலைப்பட்டார். உண்மையாக நடந்த இந்நிகழ்ச்சியினால், இந்நிலவுலகில் உயிரோடிருக்கும் நாட்களில் நாஸ்திகம் பேசித்திரிவது மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களுக்கு மிகுந்த பொல்லாங்கினை விளைக்குமென்பது தெற்றெனப்புலப்படுகின்றதன்றோ? இப்படியாகவும், இந்த மண்ணுலகத்தில் இருப்போரிற் பெரும்பாலார் ஆன்மவிசாரணை தெய்வவிசாரணை செய்யாமல் பொழுதுவிடிந்து எழுந்தது முதல் பொழுதுபோய்த் தூங்கப்போகும் அளவும் பணமோ பணம் என்று பேயாய் அலைந்து திரிகின்றார்கள். ஆகையினாலும், தூங்கும்போதும் இவர்கள் கனவுகாண்பதெல்லாம் பணத்தைப்பற்றினவேயாகையினாலும், மண்ணோடு சேர்ந்த மண்ணைச் சம்பாதிப்பதற்கு இவர்கள் தமது அரிய அறிவைச் செலவிட்டு அவ்வறிவை மண்வடிவாகச் செய்துவிடுகின்றார்களாகையினாலும் இவர்கள் இறந்துபோன பின்னும் பணமோ பணம் என்று சூக்குமசரீரத்திற் பேயாய் அலைந்து திரிவார்கள்; பணத்திலேயே சிந்தை அழுந்தி நிற்கும் அவர்களை இங்குள்ளவர்கள் வருந்தி

யழைத்தாலும் அவர்கள் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய சக்தியில்லாமல், அறிவு இருண்டுகிடப்பார்கள். ஆதலினாலேதான், நம்மனோரிற் பெரும்பாலார்க்குச் சூக்குமசரீரவாசிகளான அவர்கள் எதிர்வந்து தோன்றுதற்கு இடம் இல்லாமற்போகின்றது. அது மாத்திரமோ! உயிரோடு இருப்பவர்களிற் பெரும்பாலாரும் பணம் பணம் என்றே நாள் முழுதுங் கழித்தலால், ஏகாந்தமான ஓரிடத்திற் பரிசுத்தசிந்தனையோடும் இருந்து மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தக்கூடாமலிருக்கிறார்கள் ; இப்படிப்பட்டவர்கள் சூக்குமசரீரவாசிகளைக் காணவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால், அது ‘ முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது’ போற் கைகூடாமற் போவது திண்ணமன்றோ ?

மேலும், இவ்வுலகில் உயிரோடிருந்த நாட்களில் பரோபகாரசிந்தை மேற்கொண்டு, ஏதோ கடமைக்காக இலௌகிககாரியங்களைச்செய்து உழல்பவர்கள் இவ்வுலக காரியங்களைச் செய்யும்போதெல்லாம் “ யான் இவற்றினின்று எப்போது விடுபடுவேன் ! எப்போது யான் என்மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான்றிருவருளைப் பெறுவேன் ! பிறப்பு இறப்புத்துன்பங்களினின்றும் யான் மீளும்நாள் எந்நாள் !” என்று எந்நேரமும் சிந்தித்தபடியாகவே நாட்கழிப்பராதலால், இப்படிப்பட்ட பெரியோர் இவ்வுலகக்கட்டினின்றும் அகன்று மேலுலகங்களிற் சென்றபிறகு, திரும்ப இங்குள்ளவர்கள் விருந்தி அழைப்பினும் இங்குள்ளவரோடுவந்து பெரும்பாலும் உறவுகலக்கமாட்டார்கள். இந்நில உலகத்தொடர்பை வெறுத்துச் சென்றவர்கள் மறு

படியும் இதனை விரும்பிவரமாட்டார்கள் என்பது உண்மையேயன்றோ? இதற்கு, இப்போது சூக்கும சரீரவாசியாயிருக்கும் கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் ஸ்டெட் துரையவர்களிடம் மொழிந்த சொற்களே சான்றாகுமன்றோ? அப்படியாயின் திரும்பிவரப்பிரியமில்லாத கிளாட்ஸ்டன் அவர்கள் ஸ்டெட் துரையவர்களிடம் திரும்பிவந்து பேசியது என்னை யெனின்; ஸ்டெட் அவர்கள் நற்சிந்தையும் நற்செய்கையும் உள்ள பரோபகார துரைமகனாதலானும், இவர்க்கு உதவிபுரிபவரான யூலியா என்னும் மாதர் சிரோமணியார் சூக்குமசரீரத்திலிருந்தபடியே ஸ்டெட் அவர்களிடம் திரும்பிவரும்படி கிளாட்ஸ்டன் அவர்களை வேண்டி அழைத்தலானும் அவர் வேண்டா விருப்பாய்த் திரும்பிவந்து அங்ஙனம் உரையாடினார். இது கொண்டு, இங்கிருந்து அழைப்பவர்கள் பரோபகார சிந்தையும் தூய அறிவும் உடையராயிருப்பின் மேலுலகங்களிற் சென்றோர் ஒரோவொருகால் திரும்பி வந்து இவர்களுடன் உரையாடுவார் என்பது இனிது அறியப்படும். அங்ஙனம் அவர் வேண்டா விருப்பாக வந்து உரையாடினும், அவர் பரோபகாரமாக இவ்வுலகத்திற் செய்த நற்செய்கையை எடுத்துக்காட்டி அவருக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டிப் பின்னுஞ்சில உதவிகள் செய்யும்படி வேண்டினால் அவர் அதற்கு இணங்கிச் செய்வரென்பதும் கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கட்கும் ஸ்டெட் துரையவர்கட்கும் நடந்த சம்பாஷணையினால் இனிது அறியலாகும். ஆனாலும், பரோபகாரமான காரியமன்றிப் பிறிதொன்றும் செய்தற்கு அவர் உடம்படமாட்டார் என்பதனை இதுபடிப்

போர் நன்றாக மனத்திற் பதித்தல்வேண்டும். இங்கேயிருந்த நாட்களில் தீயசெய்கைகளை இடைவிடாது செய்து மனம் வைரமேறி இறந்துபோன தீயோர் சூக்குமசரீரவாசிகளாய் இருள்உலகத்தில் தீய நினைவோடுதானே அலைந்து திரிவர்; அப்படிப்பட்டவர்களைத்தாம் இங்குள்ளவர்கள் **பேய்** என்று சொல்லுகிறார்கள். மாரண மந்திரங்களிற் பழகி அம்மந்திர சகாயத்தால் அக்கொடிய பேய்களை அழைக்கும் தீய மந்திரவாதிகள் சிலர் அவற்றை இங்கு அழைத்து அவற்றின் உதவியால் சிலர்க்குத் தீங்கு செய்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மையே. தீயோர் தமக்குள் உண்டாகும் உறவானது சிலநாளில் அவர்கள் எல்லார்க்குமே பெருந்தீங்கினை விளைவித்து அவர்களைப் பெருந்துன்பத்தில் ஆழ்த்துவதுபோலத், தீயபேய்களை வரவழைக்கும் மந்திரவாதிகள் சிலநாளில் அவற்றால் தாமும் அழிந்து, தம்மால் அவைகளும் பெருந்துன்பத்தை அடையச்செய்வார்கள். ஆகவே, தீயோர்களான சூக்குமசரீரவாசிகள் பொல்லாத மந்திரவாதிகள் சிலரின் சொல்லுக்கு இணங்கிப் பொல்லாங்கு செய்ய முன்வருவதுபோல, மிக நல்லவர்களான சூக்குமசரீரவாசிகள் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்வதற்குச் சிறிதும் உடம்படமாட்டார்கள்.

அவ்வாறாயின், தீயபேய்கள் மாத்திரம் மந்திரவாதிகளுக்கு வசப்பட்டுப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யும்படியான வலிவை எவ்வாறு அடைகின்றனவென்றால், இங்கே தீயவர்களாயிருந்து இறந்துபோனவர்கள் சூக்குமசரீரத்திற்குச் சென்றவுடனே ஏதும் தோன்றப் பெறாத இருள்உலகத்தில் அலைந்துகொண்டிருப்பர்;

முதிர்ந்த ஒரு கிழவியின் வடிவந்தோன்றியது. தோன்றிய அவ்வடிவம் பின்வருமாறு அவருடன் பேசத் தொடங்கி, "நான் நிலவுலகத்தில் இருந்த போது நல்லெண்ணமுந் தூயசிந்தையும் நல்லொழுக்கமும் இரக்கமும் அன்பும் உடையவளாயிருந்தேன். எனக்குமுன் இறந்துபோன என்கணவனே பணத்தை மிகுதியாகத் தேடிக்குவிப்பதில் மிக்க ஆசையுடையவராயிருந்தமையால், இறந்த பிறகும் இவ்வுலகத்திலேயே பற்றுள்ளவரா யிங்குவந்தே அலைந்து கொண்டிருந்தார்; இறைவனுடைய திருவருளை நாடி மேலுள்ள இன்பவுலகங்களிற் செல்ல அறிவில்லாதவராய் இங்கேயே சிறைப்பட்டுக்கிடந்தார். நானோ, இவர் இவ்வுலகப்பற்றைவிட்டு எல்லாம் வல்ல பெருமான் திருவடிக்கு எப்போது ஆளாகுவார் என்று இடைவிடாது இறைவனை வேண்டி வழுத்திவந்தேன். எனக்குங் காலம்வர யானும் நிலவுலகத்தை விட்டு நீங்கி என்கணவனுடன் வந்துசேர்ந்து என்வற்புறுத்துதலாலும் வேண்டுகோளாலும் அவர் இவ்வுலகப் பற்றையும் பொருளாசையையும் அகற்றும்படி செய்து அவருடன் இறைவன் திருவருளை நாடி மேலுலகங்களிற் செல்கின்றேன்" என்று கூறியது.

இந்தக்கிழவியின் கணவனுடைய ஆவேச உருவானது மேற்சொல்லப்பட்ட ஸ்டெயின்டன் மோஸஸ் என்பவருக்கு எதிரிற் பதினொருநாள் தோன்றியது. அவ்வுருவம்வரும்போது சிலசமயம் பணவொலியோடு சத்தமிட்டுக்கொண்டும், வேறு சிலசமயம் உஸ்ஸென்று ஆவி போக்கிக்கொண்டும், மற்றுஞ்சிலசமயம் மேசைமேல் உராஞ்சுவதுபோல் ஓசைசெய்துகொண்டும்

மன அமைதியின்றித் தோன்றும். அவ்வுருவம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றியபோது அதனைச் சுற்றிலும் உள்ள அந்தர வெளியில் உண்டான அலைசலினால் அஃது எவ்வளவு நிர்ப்பாக்கியமான நிலையிலிருந்ததென்பது புலனாயிற்று. அதுவந்தபோதெல்லாம் தான் தன் துன்பத்தினின்று விடுபடும்பொருட்டு இறைவனை நோக்கி வேண்டும்படி ஸ்டெயிண்டன்மோஸஸ் என்பவரைக் கேட்டது. நிலவுலகத்திலிருந்தபோது பொன்னே அதற்குத் தெய்வமாயிருந்தமையால், தனது பொக்கிஷம் வைக்கப்பட்ட இடத்திலே பொற்சங்கிலியாற் கட்டப்பட்டுக்கிடந்தது. அவ்வாவேசம் தோன்றியபோதெல்லாம் அதன் துன்பத்தைப்பார்த்துத் எனக்கு உண்டான வேதனையும், அதனைப்பற்றித் தெரிந்ததனால் விளைந்த விசனமும் இவ்வளவென்று சொல்லினாற் சொல்லிக்காட்ட முடியாதென்று ஸ்டெயிண்டன்மோஸஸ் எழுதுகின்றார். அதற்குச் சூக்குமசரீரத்திலுள்ள பெயர் துக்கம் என்பதாம். அதற்கு அவ்வளவு துக்கம் வருதற்குக் காரணம் யாதென்று வேறொரு சூக்குமசரீரவாசியை வினவியபோது **பேராசையே** என்று அவர் விடைபகர்ந்தார். என்றாலும், இப்பேராசையைத்தவிர அவனிடத்தில் வேறுதீயகுணம் இல்லை; அவன் இவ்வுலகத்திற்கு உரியகடமைகளினின்று வழுவியதுமில்லை. அப்படியிருந்தும் அவன் சூக்குமசரீரத்திலே தன் பேராசையால் மிகவருந்தித் தன் நல்ல மனையாள் தன்னுடன் வந்து சேர்ந்து தன்னை உயர்த்தும் வரையில் அதனை எதிர்பார்த்துக்கிடந்தான். இதனாற் பணத்தின்மேலும் மற்ற உலகத்துப்பொருள்கள் மேலும் அளவிறந்

கு ஆசைவைத்திருந்து இறப்பவர்கள் மறுமையுலகத்திற்குப் போனாலும், அங்கேயிருக்கும் மனமின்றி மறுபடியும் இப்பொல்லாத உலகத்திற்கு வந்து உரைக்கடங்காத பெருந்துன்பமுற்று உழலுவார்கள். ஆகையாற் பொருளைச் சம்பாதிப்பவர்கள் அப்பொருள்மேற் பற்றுவையாமல் தாமும் அதனாற் பெறவேண்டிய பயன்களைப்பெற்றுப் பிறர்க்கும் அதனைப் பலவகையாற்கொடுத்து உள்ளங்களித்து உதவிசெய்து, மறுமையுலகத்தில் பேரின்பத்தை அனுபவிக்கற்கு இப்போதுதானே வழிபிறப்பித்தல் அறிவுடைமைக்கு அழகாகும் என்க.

இனி இந்நிலவுலகத்தில் உயிரோடிருந்தகாலத்தில் பிறர்தமக்குப் பெருந்தீங்குகள் செய்ய அவர்களைத்தண்டிக்க முடியாமல் மனவைரத்தோடு உயிர்விட்டவர்கள் சூக்குமசரீரத்திற் போனவுடன் மீண்டு வந்து தீமைசெய்தவர்களைத் தண்டிக்கும்வரையிலே இங்கு திரிந்துகொண்டு இருப்பர். இதற்கு, உலகமெங்கும் பிரசித்திபெற்ற ஆங்கிலமகாவித்துவானான **ஷேக்ஸ்பியர்** எழுதிய **ஹாம்லெத்** என்னும் நாடகக்காவியத்தினின்றும் ஓர் உதாரணம் எடுத்துக்காட்டுவாம்.

ஹாம்லெத் அரசரின் ஆவிவடிவம்.

டென்மார்க்கு தேசத்து அரசனான **ஹாம்லெத்** என்பவன் மிகவும் நல்லகுணங்கள் அமைந்து செங்

கோல் செலுத்திவந்தான். இவ்வரசன் பட்டமகிஷியான ஜெர்ட்ரூட் என்பவள் வயிற்றில் இவ்வரசனுக்குள்ள எல்லாநற்குணங்களும் ஒருங்கு பொருந்தப்பெற்ற ஓர் அழகிய புதல்வன் பிறந்து வளர்ந்து நல்லவாலிபப்பருவத்தோடும் விளங்கினான். அவ்வாறு நிகழுங்காலத்தில் இவ்வரசனுடைய சகோதரனான கிளாடியஸ் என்பவனுக்கும் அரசன் மனைவிக்கும் இரகசியத்தில் நேசம்உண்டாகி நாளுக்குநாள் முதிர்ந்து வந்தது. இந்தத்துரோகியான சகோதரன் அரசன் மனைவியைக் கவர்ந்துகொண்டதுமல்லாமல், அரசனைக்கொன்று இராச்சியத்தையும் அபகரித்துக்கொள்ள எண்ணினான். இஃது இப்படியிருக்க அரசனான ஹாம்லெத் திடீரென இறந்துபோனான். அரசன் சோலையிற்படுத்து உறங்குகையிற் பாம்புகடித்து இறந்துபோனான் என்று எங்கும்பேச்சுண்டாயிற்று. அரசன் இறந்த இரண்டு மாதத்திற்குள் எல்லாம் அவன் சகோதரனான கிளாடியஸ் அரசன் மனைவியை மணம்செய்துகொண்டு சிங்காதனம் ஏறி அரசுபுரியலாயினான். இறந்துபோன அரசன் மகனான இளைய ஹாம்லெத் மாத்திரம் தன் தந்தை திடீரென்று இறந்துபோனதையும், தன் தந்தையால் மிக்க அன்புடைய மனைவியாய் ஒழுகிய தன் தாயான ஜெர்ட்ரூட் தன் சிற்றப்பனைக் கணவன் இறந்த இரண்டு மாதத்திற்குள் கலியாணஞ் செய்துகொண்டதையும் எண்ணி எண்ணி மனம் அழிந்து ஆறாத்துயர்க்கடலில் அழுந்தினவனாய்ச் “சாந்தகுணத்திற்கு இருப்பிடமான என் அருமைத் தந்தையைக்கொன்ற பாம்பு என் சிற்றப்பனே. என்றந்தையைக் கடித்த பாம்பு

இப்போது சிங்காதனத்தின்மேல் இருக்கின்றது.” என்று கருதித் தந்தை இறந்தநாள் முதல் துயரழிந்து தன் மனக்கிளர்ச்சியையும் நகைமுகத்தையும் இழந்தான். உலகமெல்லாம் அவனுக்கு வெறும் பாழாய்த் தோன்றியது. இவன் அன்னையும் சிற்றப்பனும் இவனை உற்சாகப்படுத்த மிக முயன்று பார்த்தும் அது சிறிதுங் கைகூடவில்லை. இஃது இவ்வாறிருக்க, அரண்மனைக்கு எதிரேயிருந்த மேடைமேல் காவற்காரர் காவலிருக்கும் நாட்களில் ஒருநாட் பாதி இரவில் ஓர் உருவம் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தென்பட்டது. இறந்துபோன ஹாம்லெத் அரசன் தரிக்கும் வழக்கப்படியே அஃது உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரையில் இருப்புச்சட்டை அணிந்திருந்தது. அதன் முகமோ வெளுத்து விசனமுங் கோபமுங் கலந்த குறியோடு தோன்றியது; அதன் தாடியோ பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாய் அரசன் உயிரோடிருந்த நாளிற் கண்டதுபோலவே கருமையும் வெண்மையுங் கலந்ததாயிருந்தது. கடிகாரத்திற் பன்னிரண்டுமணி அடித்தவுடனே அது தோன்றியது. இங்ஙனம், மூன்றுநாள் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றியதாயினும், காவற்காரர்கள் அதனுடன் பேசியும் அது மறுமொழி ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒருமுறை அது தம்மோடு பேசுதற்குத் தலையை நிமிர்த்தி அசைக்க சமயத்தில் கோழி கூவிப் பொழுது விடிந்தமையால் அது மறைந்துபோயிற்றென்று காவற்காரர்கள் அறிவித்தார்கள்.

இளவரசன் இவர்கள் சொல்லியதைக் கேட்டுப் பெரியதோர் வியப்படைந்தான். சொல்லியது ஒவ்

வொன்றும் மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தமையால் அது நம்பக்கூடாததாகவும் இல்லை. ஆகவே, அன்றிரவு போர்ச்சேவகர்களுடன் தானுங் காவலிருக்குமிடஞ்சென்று காத்திருந்தால் தானும் அவ்வுருவத்தைக் காணக்கூடும் என்றும், அங்ஙனம் அவ்வுருவம் தோன்றுவது ஏதோ தெரிவிக்கவேண்டுவதற்கே யல்லாமல் வீணாக அன்று என்றும், இதுவரையில் அது வாய்திறவாமற்போனாலும் தன்னைக்கண்டவுடன் அது பேசும் என்றும் தனக்குள் ஆராய்ந்து அறிந்தான். எப்போது இரவு வரும் வரும் என்று மிகவும் ஆத்திரத்தோடு எதிர்பார்த்திருந்தான்.

இராக்காலம் வந்தவுடன் ஒரேஷியோ, மார்சிலஸ் என்பவர்களுடன் காவலிடத்திற்குப்போய், அவ்வுருவந்தோன்றும் மேடைமேற் போயிருந்தான். அன்று இரவு குளிர்மிகுந் திருந்தமையாலும், மேல்வீசுங் காற்றுச் சில்லென்று இருந்தமையாலும் ஹாம்லெத் முதலிய அம்மூவரும் அவ்விரவின் குளிர் மிகுதியைப் பற்றிச் சிறிதுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். சடுதியில் ஒரேஷியோ என்பவன் 'இதோ அவ்வுருவம் வருகின்றது' என்று கூவினான்.

தன் தந்தையின் ஆவியைக்கண்டதும் ஹாம்லெத் திடுமென அச்சமும் வியப்பும் அடைந்தான். முதல் அவன் தேவதூதர்களையும் தேவர்களையும் நினைந்து தம்மை அவர்கள் காக்கும்படி வேண்டினான்; ஏனென்றால், அது தீயதோ நல்லதோவென்றும், அது நன்மைக்கு வந்ததோ தீமைக்குவந்ததோ வென்றும் அவன் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாமையால். ஆனால் சிறிதுநேரஞ் சென்றபின் அவனுக்குத் தைரியம்

உண்டாயது அவன் தந்தையின் உருவம் அவனை மிக்க இரக்கத்தோடும் பார்த்துத் தான் அவனுடன் பேச விரும்புவதுபோற் றோன்றியது. ஹாம்லெத் அவ்வுருவத்தை உற்று நோக்கியபோது, தன் தந்தை உயிரோடிருந்த காலத்து எவ்வண்ணம் இருந்தாரோ அவ்வண்ணமாகவே அது காணப்பட்டதனால், அவன் அதனை நோக்கி, "ஹாம்லெத் * என்னும் அரசனே, என் தந்தையே, மிகவும் அமைதியாகத் தாங்கள் வைக்கப்பட்ட கல்லறையினின்றும் இப்போது நீங்கள் வெளிப்பட்டு நிலவொளிபரந்த இந்த நிலத்திற்கு வந்தகாரணம் இன்னதென்று தெரிவிக்க வேண்டுகின்றேன். தங்கள் மனத்திற்கு அமைதியைத் தரத்தக்கதான எதும் யான் செய்யவேண்டுமாயின் அதனை எனக்குத் தெரிவிக்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்" என்றான். இச்சொற்களைக் கேட்டதும், இருவரும் தனியே இருந்து பேசுவதற்குத் தக்கதாகத் தொலைவிலுள்ள ஓரிடத்திற்கு வரும்படி அவ்வுருவம் அவனைச் சைகைசெய்து அழைத்தது. ஒரேஷியோவும் மார்சிலசும் "இஃது ஏதோ ஒரு தீயபேயாக இருத்தலால் அதோ தோன்றுகின்ற கடற் பக்கத்திற்காவது, பயங்கரமான செங்குத்து மலைச் சிகரத்திற்காவது உம்மை ஏமாற்றிக்கொண்டு போய் அங்கே தனது கரிபயபங்கரமான பேய்வடிவத்தைக்காட்டி உமது அறிவைத் திரிபு அடையச் செய்யுமாகையால் அதனைப் பின்தொடர்ந்து போக

* ஹாம்லெத் என்னும் இளைஞனின் தந்தைபெயரும் ஹாம்லெத் என்பதேயாம்.

வேண்டாம்'' என்று சொல்லி அரசிளைஞனை மிகவுந் தடுத்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் சொல்லிய மொழிகள் ஹாம்லெத் மனஉறுதியைச் சிறிதும் மாற்றமாட்டாவாயின; ஏனென்றால் அவன் தன் பிராணனை இழப்பதுபற்றிச் சிறிதுங் கவலைப்படவேயில்லை. மேலும், தன் உயிர் என்றும் அழியாநிலைமைத்தாகலின் அதற்கு அவ்வாவேசம் யாது தீங்கு இழைக்க வல்லதாகும்? என்று அவன் தனக்குட் சிந்தித்துப்பார்த்து அவர்கள் எவ்வளவு தடுத்துங் கேளாமல் அஃது எங்கே அவனைப் போகும்படி ஏவியதோ அங்கே சென்றான். இருவருந் தனியேயிருக்குமிடம் வந்ததும் அவ்வாவேசம் வாய்திறந்து "குரூரமாகக் கொலைசெய்யப்பட்ட யான், நின் தந்தை ஹாம்லெத்தின் ஆவி. நீ முதலிற் சந்தேகித்தபடியே நின் சிற்றப்பனை கிளாடியஸ் தன் தமையன் மனைவியைக் கைப்பற்றுதற்கும் தன் தமையன் சிங்காதனத்தில் ஏறுதற்கும் தன் தமையனை ஹாம்லெத் அரசனைக் கொலை செய்தான். அக்கொலை எவ்வாறு நடந்ததெனிற் கேள்: அரசன் வழக்கப்படி பிற்பகல் தோட்டத்தே உறங்குகையில், துரோகியான அவன் தம்பி அங்கே திருட்டுத்தனமாய்ப் புகுந்து விஷப்பூண்டின் திராவகத்தை அவன்காதில் ஊற்றினான். அத்திராவகம் மனிதனுடைய பிராணனுக்கு மிக்க விரோதியாகையால் பாதரசம்போல அஃது உடம்பிலுள்ள இரத்தக்குழாய்கள் எல்லாவற்றிலும் அதிவேகமாகப் பரவி இரத்தத்தை உரிஞ்சி உடம்பின் மேலெல்லாம் குட்டம் பிடித்தாற்போலச் சிதல் சிதலாகச் செய்து, அவனுடைய உயிரை மனைவியினின்றும் அரசாட்சியி

னின்றும் பிரித்துக் கொள்ளை கொண்டுபோயிற்று. நீ தந்தையை அன்புடன் நேசித்தது உண்மையாயின் நீ அவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டும்.'' என்று அவனுக்கு ஆணையிட்டுக் கற்பித்தது. பின்னும் அஃது அவனிடத்தில் அவன்றாய் தன் கற்புநிலை வழுவித் தன் முதற் கணவனுக்குப் பொய்யளாய்ப் போனதல்லாமலும், அவனைக் கொன்றவனை மணஞ்செய்து கொண்டதுபற்றியும் மிகப்புலம்பியது; என்றாலும், அவன் தன் சிற்றப்பனைப் பழிக்குப் பழிவாங்க எவ்வளவு முயன்றாலும் முயல்க, தன் அன்னைக்குமாத்திரம் எத்தகைய தீங்கும் இயற்றலாகாதெனவும், அவளை மறுமையிற் றேவதண்டனைக்கும் இம்மையில் தன்மனச் சான்றின் தண்டனைக்கும் விட்டு விடுதலே சால்புடைத்தா மெனவுஞ் சொல்லித் தன் புதல்வனை எச்சரித்தது. இளவரசனை ஹாம்லெத், ஆவிவடிவாகத்தோன்றி இங்ஙனம் உரைத்த தன் தந்தைக்கு அவ்வுரைப்படியே நடப்பதாக வாக்களித்தவுடனே அவ்வாவேசம் மறைந்து போயிற்று. அதன்பின் நடந்தவை இவ்விஷயத்திற்கு இயைபில்லாதனவாதலின் இவ்வளவோடும் இச்சரித்திரப் பகுதியினை நிறுத்திக்கொள்கின்றாம்.

இந்த நிகழ்ச்சியைக்கொண்டு தெரிந்து கொள்வது யாது? தான் அறியாமல் தன்னை ஒருவன் கொலைசெய்தாலும் கொல்லப்பட்டவனுடைய உயிர் சூக்குமசரீரத்திற் சென்றவுடனே தன்னைக் கொன்றவன் இன்னனென்பதை எளிதில் அறிந்து அவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கித் தண்டிக்கும் பொருட்டு ஆவேச உருவில் வெளிப்பட்டு உரியோரிடத்துப்

ஏனையோர்க்குக் கொலைவரலாறு முழுதும் அறிவிக்க வல்லதாகும் என்பதே. கொலை செய்யப்பட்டவன் தீயனாயிருந்தால் அவனுயிர் சூக்குமசரீரத்திற் சென்றவுடன் கொலைவரலாற்றைப் பிறர்க்கு அறிவித்துத் தண்டிக்கும் நியாயவுணர்ச்சி இல்லாமல், தானே கொலைசெய்தவனைப் பிடித்துக்கொண்டு அல்லும் பகலும் இடைவிடாது அவனைத் துன்புறுத்திவரும். நல்லவனுயிரோ அங்ஙனம் தானே அவனைத் துன்புறுத்துதற்கு விருப்பமில்லாமல் நீதிமிகுந்து, நியாயம் அறியவல்லார்க்குக் கொலை வரலாற்றை அறிவித்து அவனைத் தண்டிக்கும். ஹாம்லெத் அரசன் மிகவும் நல்லவனாகையால் தன்னைக் கொலைசெய்த தன் தம்பியைத் தானே பற்றிக்கொண்டு வருத்தாமல், தன் மகனுக்குத் தான் இறந்தவாற்றை அறிவுறுத்தி, அவனைக்கொண்டு அக்கொலைஞனைத் தண்டிக்கலாயிற்று. இவ்வாறே நமது இவ்விந்தியா நாட்டில் நடக்குஞ் சம்பவங்களும் பல உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று இங்கெடுத்துக் காட்டுகின்றாம்.

கொலையைக் காட்டிய குறவன் ஆவேசம்.

சேலஞ்சில்லாவில் அனங்கூர் என்னும் ஓரிடம் இருக்கின்றது. அவ்வூரில் நாலைந்து குறவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டு வழிப்பறி கொள்ளையிடுதல் கொலை செய்தல் முதலிய மிகக்கொடிய செய்கைகளை நெடு நாளாகச்செய்துகொண்டு, அரசாங்கத்துச் சேவகர்

கைக்கும் அகப்படாமல் நெடுநாளாகத் தப்பிவந்தார்கள். இவ்வாறு நடந்துவருகையில் அக்குறவர் ஐவரில் ஒருவன் திடீரென்று காணாமற் போயினான். அரசாங்கத்துக் காவற் சேவகர்கள் அவ்வழிப்பறி கொள்ளை நடக்கும் பாட்டையில் இராக்காலத்தே போய் அலைந்து திரிவது வழக்கம். ஒருநாள் ஒரு சேவகன் நிலவெறிக்கும் இரவில் வழக்கம்போலத் தனியனாக யாரும் நடவாத ஒரு பாட்டையில் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவனுக்கு எதிரே ஒரு மரத்தின் நிழலிலே ஒரு மனிதன் தன்னந்தனியனாக நின்றுகொண்டிருக்கக் கண்டான். கண்டதும் கடுக நடந்து அம்மனிதனருகிற் போய்ப்பார்க்க அவனொரு குறவனாகக் காணப்பட்டான். நெடுநாளாக அப்பக்கங்களில் வழிப்பறிகொள்ளை செய்யும் குறவர்களில் இவன் சேர்ந்தவனாக இருக்கவேண்டுமென்று தனக்குள் எண்ணி அச்சேவகன் அவனைப்பிடித்துக் கொள்வதற்குக் கையைநீட்டி அக்குறவன் கையைப்பிடித்தான்; அக்குறவன்கை கண்ணுக்குமாத்திரம் தோன்றியதே யல்லாமல் சேவகன்கைக்கு அகப்படாமற் காற்றைப்போலிருந்தது; இதைப்பார்த்ததும் சேவகன் மிகவும் வெருண்டு 'இஃது ஏதோ பேய்வடிவமாக இருக்கின்றது!' என்று அஞ்சி நின்றான். இதற்குள் குறவன் வடிவாக நின்ற அவ்வாவேசம் அச்சேவகனுக்குச் சைகைசெய்து அவனைத் தன்னுடன் பின்றொடர்ந்து வரும்படி அழைத்தது. அது சொல்லியபடி செய்யாக்கால் அஃது என்ன தீமை செய்யுமோ என்று அஞ்சினவனாய் அவன் அதன் பின்னாலே போக, அது பெரும்பாட்டையினின்று

பிரியும் ஓர் ஒற்றடிப்பாதையின் வழியாக அவனை அழைத்துக்கொண்டு சிறிதுதூரம் போய் நாகதாளிச்செடி மிகுதியாய் அடர்ந்துள்ள ஓரிடத்திற் சென்று, அச்செடிகளின் நடுவே சற்றுவெளியாக இருந்த ஓர் இடத்தைக்காட்டி நின்றது. அதுகாட்டிய அவ்விடத்தைத் தானாகவே தோண்டிப்பார்க்க அஞ்சித் தன்னுடைய சேவகர்களிற் சிலரையும்சேர்த்துக்கொண்டுவந்து அவ்விடத்தைப் பரிசோதிக்கலாமென்று அங்கே அடையாளக் குறிஒன்று செய்துவைத்தான். சேவகனுடைய குறிப்பைத் தெரிந்துகொண்டவுடனே அவ்வாவேசம் மறைந்துபோயிற்று. அது மறைந்துபோனதும் சேவகன் 'இஃது ஏதோ அற்புதமாக இருக்கின்றது! இந்தப்பேய் ஏதோ ஒரு முக்கியமான செய்தியை நமக்குத்தெரிவிக்க வந்திருக்கின்றது.' என்று தனக்குட் சிந்தித்த வண்ணமாய்த் திரும்பித் தானிருக்குமிடம்வந்து, தன் சேவக நண்பரிற் சிலருக்கு முன்னாளிரவு நடந்த வரலாற்றை அறிவித்து, அப்பேய்காட்டிய இடத்திற்கு அவர்களைத் தன்னுடன் வரும்படி கேட்டான். அவர்களும் அதற்கு இசையவே, மறுநாட்காலையில் தான் அடையாளம் இட்டுவந்த அவ்விடத்திற்சென்று அங்கே நிலத்தை அகழவும், அதனுள் ஒரு பிணம் இருந்தது. அப்பிணத்தை வெளியே கிடத்திப் பார்க்கையில் முன்னாளிரவு தோன்றிய பேயின் வடிவத்தை ஒத்த ஒரு குறவன் உடம்பாயிருந்தது. அப்பிணம் உடம்பெங்குங் கத்தியாற் பலவாறு வெட்டப்பட்டு இருந்தமையால், அச்சேவகர்கள் "தங்களோடு இணங்கிவராமையால் மற்றக்குறவர்கள் இக்குறவனைக் கொன்று

இங்கே புதைந்துபோயிட்டார்கள்; இக்குடி யுடைய ஆவேசி தன்னைக் கொலைசெய்தவர்களை வெளிப்படுத்திப் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டுமென எண்ணித் தான் அப்படித்தோன்றி இதனைக்காட்டிக் கொடுத்தது" என்று தமக்குள் முடிவு செய்து கொண்டு, அக்குடியவனைக்கொன்ற மற்றக்குற்றவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும்படி அன்றைப்பகலெல்லாம் முயன்றும் சிறிதும் அவர்கள் முயற்சி பயன்படவில்லை. அதன்மேல் அவர்கள் 'இன்றிரவு நாம் இவ்விடம் வந்திருப்போமானால், நேற்றுத் தோன்றிய ஆவேசமே திரும்பவுந் தோன்றி நமக்கு ஆட்கள் இன்னார் என்பதையுங் காட்டிவிடும்' என்று தீர்மானித்து அன்றிரவு அங்கே போயிருந்தார்கள்.

அவ்வாறு அவர்கள் அங்கிருக்கையில் நடு இரவில் அவ்வாவேசம் தமக்கெதிரே வரக்கண்டார்கள். முதல்நாளில் அதைக்கண்ட சேவகன் அதன் அருகிற்போய் 'உன்னைக் கொலைசெய்தவர்கள் இன்னாரென்றும் அவர்கள் இவ்விடத்தில் இருப்பவர்களென்றும் யாங்கள் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லையே', என்றான். அதன்மேல் அந்தப்பேய் அவனைத் தன் பின்னேவரும்படி குறிகாட்டிற்று. அதற்கு இசைந்து அவன் அதன் பின்னேபோக அவன் நண்பரும் அவனைப்பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். அப்பேய் பலவிடங்களும் தாண்டி அவர்களை அழைத்துப்போய்த் தன்னைக் கொலைசெய்த குற்றவர்கள் இருக்குங் குடிசைகளின் எதிரேபோய் நின்றது. உடனே சேவகர்களெல்லாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும் அக்குடிசைகளின் உள் நுழைந்து அங்கிருந்த குற்றவர்களைப்

பிடித்துக்கொண்டார்கள். அதன்பின் அவ்வாவேசம் மறைந்துபோயது. பிடிக்கப்பட்ட அப்பொல்லாத குறவர்களைக் காவற்சாலைக்குக் கொண்டுவந்து நன்றாகப் புடைக்கவே, அவர்கள் நடந்த உண்மைகளையெல்லாம் வெளிப்படுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் வாய்ப்பிறப்பிற் றெரிந்த உண்மைகளில் இஃது ஒன்று: கொலைசெய்யப்பட்ட குறவன் தம்மவர்களில் ஒருவன் என்றும், ஆனால் அவன் தாங்கள்செய்யப்போகும் ஒவ்வொரு தீயகாரியங்களையும் செய்யவேண்டாமென்று தடுப்பவனென்றும், ஒருநாள் தாங்கள் மிகுந்தபொருள் எடுக்கக்கூடிய ஓரிடத்தைக் கொள்ளையிட்டு அங்குள்ளவர்களை யெல்லாம் கொன்றுவிடவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தபோது அவன் அதற்கு இணங்கிவராமல் மிகவுந் தடைசெய்தமையால் தாங்கள் அவனைக்கொலைசெய்ய நேர்ந்ததென்றும் சொன்னார்கள். பிறகு அவர்களை நியாயமன்றில் செவ்வையாக விசாரித்து அவர்கட்கு மரணதண்டனை விதிப்பித்தார்கள். இதிற் சம்பந்தப்பட்ட பெருங்குற்றவாளிகள் நெடுநாள் சேவகர்கைக்ககப்படாமற் றப்பியும், கடைசியாக அப்பேய்வடிவத்தால் நன்கு காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

மேலே காட்டிய உண்மைவரலாற்றினால் நல்லவன் ஆவேசம் தானே கொலைஞரை வருத்தாமல் நீதிசெய்வார் வாயிலாகவே அவர்களைத் தண்டிக்குமென்பது நன்குபெறப்பட்டது. அக்குறவர்களின் வாய்ச்சொற்களினாலே கொலைசெய்யப்பட்ட குறவன் நல்லகுணம்வாய்ந்தவன் என்பது ஐயமின்றி அறியப்படுகின்றது.

இனிக் கொலைசெய்யப்பட்டவர் தாம் இறக்குங் காலத்துத் தம்மைக் கொன்றவரை எவ்வாறு தண்டிக்கவேண்டுமென எண்ணுகின்றனரோ அவ்வாறே தாம்இறந்து சூக்குமசரீரத்திற் போனவுடன் அவர்களைத் தண்டிக்க வல்லரானர். பிறராற் கொலைசெய்யப்பட்டாலும், அன்றித் தாமே தற்கொலைசெய்துகொள்ளும் வண்ணம் பிறரால் மிகத் துன்புறுத்தப்பட்டாலும் இறக்குங்காலத்து அவர் எங்ஙனம் நினைத்தாரோ அங்ஙனம் பின்னால் நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றல் அவர்க்குச் சூக்குமசரீரத்தில் உண்டாகின்றது. இதற்கு நாகபட்டினத்திற் சிலஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை உதாரணமாக இங்கே எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். இவ்வரலாற்றிற் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பெயர் இருப்பிடம் முதலியவற்றை எடுத்துச் சொன்னால் உயிரோடிருக்கும் அவர்கள் சந்ததியார்க்கு அது மிக்கமனவருத்தத்தை உண்டுபண்ணுமாகையால் அவற்றைக் காட்டாமல் நடந்தவரலாற்றை மாத்திரம் கூறிச்செல்வாம்.

பழிக்குப் பழிவாங்கின ஓர் ஆவேசம்.

நாகபட்டினத்தில் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆங்கில வைத்தியம் கற்ற ஒருவர் இருந்தார். இவர் நற்குணமுள்ள ஓர் இந்துபிரபுவே. இவருடைய மகனுக்கு உரியகாலத்தில் நற்குண நற்செய்கை வாய்ந்த ஒருபெண் மனைவியானாள். ஆனால் இப்பிரபு

வின் மனையாளும் மகளும் மிகவுங் கொடுமையான வன்னெஞ்சம் உள்ளவர்கள். இவர்கள் தம்வீட்டுக்கு வந்த புதுப்பெண்ணைக் கண்டு மனம் மகிழாமல் மனம் மிகப்புழுங்கினார்கள். அப்பெண் வீட்டுக்கு வந்தநாள் முதற்கொண்டு மாமியாரும் நாத்துனாரும் சிறிதும் மனவிரக்கமின்றிக் கரும்பை ஆலையில்வைத்து நசுக்கிப் பிழிதல்போல அந்த நல்ல பெண்ணை வீட்டுவேலை முழுதுஞ் செய்யும்படி ஏவியதல்லாமலும் தீயசொற்களாலும் தம்கருகிய முகத்தாலும் அவஷ்தைகளாலும் அளவுகடந்து வருத்திவந்தார்கள். அந்தப்பெண்ணோ இவ்வளவு துன்பங்களையும் பொறுத்துக்கொண்டு தனக்கு நன்னாள் வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்துச் சிலவருஷங்கழித்தாள். தன் கணவன் தன் நிலைமையைத் தானாகவே தெரிந்துகொண்டு இத்துன்பம் அகலுதற்குரிய ஏற்பாடு செய்வான் செய்வான் என்று பலநாள் நம்பியிருந்தும், ஒன்றும் வழிபிறக்கவில்லை. அவள் தன்கணவனோடு தாராளமாய்க் கூடியிருக்கவும் அக்கொடியார் விடுவதில்லாமையால் அவள் தன் கணவனிடம் தானேதன் வாய்திறந்து தான்படுங் கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்கவும் நெடுநாள்வரையில் அவளுக்குச் சமயம் வாய்த்திலது. பிறகு ஒருநாள் தெய்வச்செயலாய்த் தன்கணவனுடன் சிறிது தாராளமாயிருக்கச் சமயம் வந்தது. அப்போது அவள் தன் கணவனை மிக்க அன்புடன் பார்த்து "என் ஆருயிர்க்காதலனே, யான் ஏதொரு குற்றமும் செய்யாதிருக்கவும், வீட்டுக்காரியங்கள் அவ்வளவும் யாரும் செய்யாமல் யான் ஒருத்தியே முற்றுங் கவனித்து என்னால் இயன்றவளவு மனவருத்தத்திற்கு

இடனின்றிச்செய்து வரவும், மனத்திற் கள்ளமின்றி
யான் எல்லாரிடத்தும் அன்புபாராட்டி வரவும் என்னை
அன்புடன் பாராமல் என் மாமியும் நாத்தனாரும்
எனக்குச்செய்துவருங் கொடுமைகள் இவ்வளவென்
று என்னாற் சொல்லமுடியாது. யான் என்ன செய்
வேன்! என் பிரிய மணவாளரே, தாங்களே என்
நிலைமையை அறிந்து என்னை இத்துன்பத்தினின்று
அகற்றுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்; தாங்களும்
கவனிக்கவில்லை. தங்களுடன் என் குறையையாவது
எடுத்துச்சொல்ல நாம் இருவேமும் தனியேயிருக்குஞ்
சமயம் வாய்க்குமாவென்று எதிர்பார்த்தேன். வெகு
நாளாக அதுவும் வாய்க்கவில்லை. இன்றைக்கு ஏதோ
தெய்வகதியாய்த் தங்களைத் தனியே சந்திக்க நல்
லதிர்ஷ்டம் பெற்றேன்." என்றனள். இவ்வரிய பெண்
ணின் கணவனோ இயற்கையில் நுட்ப அறிவில்லாதவ
னாதலால், இவள் கூறிய இச்சொற்களைக் கேட்டும்
அவற்றின் நுணுக்கத்தையும், தன்மனைவியின் அரு
மைக் குணத்தையுந் தெரிந்துகொள்ளமாட்டாதவ
னாய் அலட்சியமாக 'மாமி மருமக்கள்மார்க்கு இது
வழக்கந்தான். இவையெல்லாம் என்காதிற் போடா
தே' என்றுசொல்லிப் போய்விட்டான். பிறகு அவள்
தன் தலைவிதியை நொந்துகொண்டு, ஒருநாள் மாமி
நாத்துனரைப்பார்த்து "நீங்கள் காலால் இட்ட
வேலையை யான் தலையாற்செய்யக் காத்திருக்கிறேன்.
ஆனால், நீங்கள் மாத்திரம் பட்சமாய் மலர்ந்த முகத்
தோடு என்னை நடத்திவந்தால் அதுவே எனக்குப்
போதும்" என்று கெஞ்சிக்கேட்டாள். இவ்வினிய
சொற்கள் அக்கொடியாரிருவருக்கும் இனிமையைக்

தராமல் நாராசத்தைக்காய்ச்சிக் காதிற் செருகினதுபோல் இருந்தன. உடனே அவர்கள் இருவரும் விளக்குமாறும் தடியும் எடுத்துக்கொண்டு அமிர்தவல்லியென்ற அப்பெண்ணை உடம்பெங்கும் நன்றாக நைய நறுக்கிப் புடைத்தார்கள். அப்பெண்ணே பொறுக்கக்கூடாத அவ்வடிகளைப் பெற்றுக்கொண்டும் வாய் திறவாமலும் எழுந்திருக்கக்கூடாமலும் கிடந்தாள். அன்றிரவு வீட்டுக்குவந்த அவள் கணவன் எப்போதும்போலத் தன் மனைவியைக் கவனியாமல் இருந்துவிட்டான். அன்றிரவு அப்பெண்ணுக்கு உடம்பின் நோயும் மனநோயும் மிகுதிப்பட்டன. இனித்தான் இவ்வுலகில் உயிர்வாழ்வதிற் பயனில்லையென்று கண்டாள். தன் உயிரை இன்றைக்கே மாய்த்துவிடுதல்தான் தக்கதென்று தீர்மானித்தாள். நள்ளிரவில் எல்லாரும் அயர்ந்துறங்கும்போது அவள் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து வீட்டின் புழைக்கடைப்பக்கத்திலிருந்த கிணற்றண்டைபோய் எழுந்து நின்று "யான் இறந்துபோனபிறகு ஆவேசமாய் நின்று என் மாமியையும் நாத்துணையும் மிகவும் துன்புறுத்தி அவர்கள் உயிரைக் கொள்ளைகொள்ளக் கடவேன்." என்று உறுதிசெய்துகொண்டு கிணற்றிற் குதித்து மாண்டாள். அவள் விழுந்ததனால் உண்டான ஓசை வீட்டிலிருந்தவர்கள் யார்க்குங் கேட்கவில்லை. வீடு மிக அகன்று தொன்றுயிருந்தமையினும் எல்லாரும் அயர்ந்து உறங்கினமையினாலும் அவ்வோசை கேட்டிலதுபோலும். விடியற்காலையிலெழுந்தவர்கள் கிணற்றிற் பார்க்க அப்பெண் பிணமாய்க்கிடத்தலைக்கண்டு திடுக்கிட்டு ஓலமிட்டார்

கள். அப்பெண்ணின் கணவன், மாமனார் முதலிய எல்லாரும் வந்து பார்த்துப் பிணத்தை மேலெடுத்து, முதனாளும் அதற்கு மேற்பட்ட நாட்களிலும் மாமி நாத்துணையால் அப்பெண் குரூரமாய் நடத்தப்பட்ட விவரமெல்லாம் கேட்டறிந்தார்கள்.

இவ்வாறு அப்பெண் இறந்து பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் ஆயின. அவள் மாமியும் நாத்துணையும் வெளிக்கு விசனம் உடையவர்கள்போற் காட்டினனும், அவள் இறந்தொழிந்ததைப்பற்றி உள்ளுக்குள்ளே மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தார்கள். அவள் கணவனோ பிறகு தன் மனைவியின் அருமைக்குணங்களைத் தெரிந்து, தன் மனைவியைக் கொன்றவர்கள் தன் தாயும் சகோதரியுமே என்று உண்மை உணர்ந்து துயரக் கடலுள் ஆழ்ந்தான். அப்பெண்மணி யில்லாத அவ்வீடு பொலிவிழந்து வெறும்பாழாய்க் காணப்பட்டது. அவ்வீட்டிலுள்ளவர்கள் முகமெல்லாம்கருகிக் களையின்றி வற்றிப் பாழ்அடையலாயின. இராக்காலம் அவ்வீட்டினுள் அமைதியில்லாத தாயிற்று. பொல்லா நெஞ்சினரான மாமியும் நாத்துணையும் கண்ணுறக்கங் கொள்ளாமல் பெருந்திகிலால் துடித்தார்கள். இரவில் ஏதோர் ஓசையும் இன்றியிருக்கையில் திடீரென்று ஓர் அழுகுரல் கேட்டது. பின்னுஞ் சிறிது நேரத்தில் அவ்வோசை அடங்கி அவ்வீட்டில் யாரோ நடப்பதுபோலச் சரசரவென்னும் ஓர் ஒலி உண்டாயிற்று. பின்னுஞ் சிறிதுநேரத்தில் "ஐயோ! ஐயோ!! அடிக்கிறாளே! அடிக்கிறாளே!!" என்று பெருங்கூக்குரல் எழுந்தது. அதுகேட்டதும், எல்லாரும் எழுந்து அவ்வோசை வந்தவிடத்திற்கு ஓடிப்

போய்ப் பார்க்க, நாத்துனாள் தான் படுத்திருந்த விடத்தினின்றும் பரபரவென்று இழுக்கப்பட்டு உலக்கையால் அடிபட்டுக்கிடந்தாள். அவளை எடுத்துத் தேற்றி நடந்தது என்னவென்று கேட்க, "ஐயோ! இறந்துபோன அண்ணி இதோ வந்து என்னைப் பரபரவென்று இழுத்துப்போட்டு உலக்கையால் அடித்தாளே. அவ்வடி என்றால் தாங்கமுடியவில்லையே. இதோ என்னை மறுபடியும் உருத்துப்பார்க்கிறாள்; பல்லைக்கடிக்கிறாள்; ஐயோ! என்ன செய்வேன்! இதோ மறுபடியும் உலக்கையை எடுக்கிறாளே!" என்று அவள் சொல்லும்போதே, அங்கே ஓரிடத்திலிருந்த உலக்கையானது திடீரென்று அந்தரத்தில் வந்து அவள் முதுகில் தாக்கியது; சுற்றிலும் உள்ளவர்கள் அதைப் பிடித்தார்கள்; அங்ஙனம் அவர்கள் அதைப்பிடிக்கையில் அஃது அவர்கள் கையைவிட்டு நழுவிப்போயிற்று. இங்ஙனமே அந்த நாத்துனாளை இறந்துபோனவளின் ஆவேசம் ஒவ்வோர் இரவும் வருத்துவதாயிற்று. வீட்டிலுள்ள ஆண்மக்கள் எல்லாரும் எத்தனையோ பரிகாரங்களும் மந்திரங்களும் செய்துபார்த்தும் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. நாளேற நாளேற அந்த வீட்டிற் கூக்குரல் மிகுதிப்படலாயிற்று. அந்த நாத்துனாள் தன்படுக்கையில் நின்றும் திடீரென மேலே தூக்கப்பட்டுப் பொத்தென்று கீழே வீழ்த்தப்பட்டாள்; அவள் உண்ணுஞ்சோற்றிலே அசுத்தமான பொருள்கள்வந்து வீழ்ந்தன; ஒவ்வொருநாள் விளக்குமாற்றால் அடிபட்டாள்; ஒவ்வொருநாள் அவள்மேல் சாணத்தண்ணீர்வந்து வீழ்ந்தது; ஒவ்வொருநாள் தடியால் அடிபட்டு அவள்

உடம்பெங்குங் கன்றி இரத்தங்கட்டின; இவ்வாறு ஒருமாதகாலவரையில் அவள்பட்ட துன்பங்களுக்குக் கணக்கில்லை. இங்ஙனந் துன்பப்படும் போதெல்லாம். "இந்தப்பாவி என்னை அடிக்கிறானே; கடிக்கிறானே; உதைக்கிறானே சிதைக்கிறானே" என்று சொல்லுவதும், இகழ்வதும், இடிப்பதும் அன்றி, அவன் உயிரோடிருந்தபோது தான் எவ்வளவு துன்பம் அவனுக்குச் செய்தோம் என்று சிறிதும் நினையாமலும் தான்செய்தது தவறாயிற்றே என்று மனம் இரங்காமலுங் கடினசித்தம் உடையவளாயிருந்தாள். நாளேற, நாளேற இத்துன்பங்களால் அம்மாதினுள் உடம்பு இளைத்து எலும்பு வெளித்தோன்றி ஊதினுற் பறக்கும் இயல்பு உடையவளானாள். இப்படியெல்லாம் ஒருமாதம் கழிந்தது. ஒருநாளிரவு எல்லாம் ஓர்ஓசையும் இன்றி அமைதியாயிருந்தது. அவ்வீட்டிலுள்ள எல்லாரும் மிகவும் அயர்ந்து உறங்கினார்கள். கதிரவன் கீழ்த்திசையிற் றோன்றுஞ் சமயமாயிருந்தது. அப்போது, இறந்துபோன அப்பெண்ணின் கணவன் ஒருகனவு கண்டான்: தன்மனைவி தன்பக்கத்தில் மிகவும் அமைதியோடும் நின்றுகொண்டு தன்னுடன் பேசுவதாக நினைத்தான். முதலிற் சிலநேரம் அவள் பேசுவது இன்னதென்று தெரிந்து கொள்ளக் கூடவில்லை; அதன்பிறகு அவன் உற்றுக் கேட்கையில் "என் ஆருயிர்க்காதலனே, நான் உயிரோடிருந்தபோது நான் உம்மை அணுகவொட்டாமல் பலவகையாலும் என்னை வருத்திவந்த உமது சகோதரி ஒழிந்தாள்; என் அன்புள்ள நாயகனே, நான் உமக்கு எதுங்கேங்குசெய்வேன் என்று என்னை

தீர்கள். உம்மை என்கண்மணிபோற் பாதுகாத்து வருவேன்; நான் உயிரோடு இருக்கும்போது நீர் என்னிடம் அன்புபாராட்டாவிடினும், இப்போதாயி னும் என்னிடம் நீர் அன்புபாராட்டி வருவீரானல் அஃதொன்றுமே எனக்குப்போதும்.'' என்று பேசக் கேட்டான். அது கேட்டவன் திடுக்கிட்டு எழுந் தான். எழுந்து தன் சகோதரி படுத்திருந்த இடத் திற்கு ஓடினன். அங்கே அவளைக் காணவில்லை. இவன்செய்த அரவத்தால் வீட்டிலுள்ள எல்லாரும் விழித்துக்கொண்டார்கள். வீடெங்கும் அவளைத் தேடினர்கள்; எங்குங்காணவில்லை. பிறகு வீட்டி லுள்ள கிணற்றிற் போய்ப்பார்க்க அவள் அதிற் பிண மாய் மிதக்கக்கண்டார்கள்.

இங்ஙனம் இவள் இறந்தபிறகு இரண்டு வாரங் கள்வரையில் அவ்வீட்டில் எவ்வகையான கலவரமும் இல்லாதிருந்தது; எல்லாம் அமைதியாகவேயிருந் தது. தன் மகள் இறந்ததால் உண்டான வருத்தம் அவள் தாய்க்கும், தன் மனைவியையும் சகோதரியை யும் இழந்ததால் உண்டான வருத்தம் அவ்வீட்டின் இளைய எசமானனுக்கும், தன் மருமகளையும் மகளை யும் இழந்தமையால் உண்டானதுயரம் அவ்வீட்டிற் குடையவரான வைத்திய பண்டிதருக்கும் அன்றி மற்றெல்லாம் அமைதியாகவே இருந்தன—தன் மரு மகளை இழந்ததுபற்றி இப்பண்டிதர் மனம் மிக வருந்தினரேயல்லாமல் அவள் மாமி சிறிதும் வருந்த வில்லை. அவளோ தன் மகள் இறந்தவருத்தத்தை மிகவும் பாராட்டிவந்தாள். இங்ஙனம் ஒருமாதஞ் சென்றது.

ஆனால், அம்மாமியாரின் அறிவு நாளுக்குநாள் ஒருநிலைப்படாமல் வந்தது; சிறிது சிறிதாகத் தன் நினைவையும் இழந்து வந்தாள்; தான் இன்னாள் என்பதையுங்கூடச் சிற்சில சமயங்களில் மறந்துபோனாள். பைத்தியங் கொண்டவர்கட்கு உள்ள செய்கையெல்லாம் இவளிடத்துங் காணப்பட்டன. இதற்காக ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதரான இவள்கணவனும் இவள் மகனும் இவளுக்குவந்த இச்சித்தபிரமையை நீக்கச்செய்த பரிகாரங்களுக்கு ஓர் அளவே இல்லை. இப்படியெல்லாஞ் சிலவாரங்கள் கழிந்தன. இஃதிப் படியிருக்க.

திடீரென்று ஒருநாள் விடியற்காலையில் நாகபட்டினத்தின் கடற்கரையருகிலே ஒருபிணம் வந்து ஒதுங்கிக் கிடக்கிறதென்னும் ஒருசொல் எங்கும் உலாவியது. ஊரவர்களிற் பலர் அங்கே அதனைப் பார்ப்பதற்குப் போய்க்கூடினர். ஊர்காவற் சேவகர்களும் ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதர்களும் அங்கே அதனைப் பரிசோதனை செய்தற்கென்று போய்ச் சேர்ந்தனர். இங்ஙனஞ் சேர்ந்து நின்றவர்களில் ஒருவருடைய பார்வை அப்பிணத்தின்மேல் விழுந்த மாத்திரத்திலே அவர் கண்களில் நீர் துளித்துளியாய் விழுந்தது; அவர் உடலம் பதறியது; வாய்குழறியது; தன்னைமறந்தோடி அப்பிணத்தின்மேல் விழுந்து அலறினார். அவர் யாரென்பீரேல், இச்சரித்திரத்திற் சம்பந்தப்பட்ட ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதரென்று தெரிமின்கள்; அப்பிணம் தன்மருமகளை வருத்தி மடிவித்த மாமியாரே யல்லது வேறன்று. அப்பிணத்தின் முடிமுதல் அடிகாறும் துணியினால் வரிந்

து கட்டப்பட்டிருந்தது; நெற்றியில் தீட்டிய குங்குமஞ் சிறிது கலைந்திருந்தது. இப்பாவி தன் வீட்டிலிருந்து நள்ளிரவிலே புறப்பட்டு எவ்வாறு வந்தாள், எப்படிக் கடலிலே வீழ்ந்தாள் என்பது யார்க்குமே தெரியாது. இவள் கணவனான ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதர் ஒவ்வொருநாளும் விடியற்காலையில் வெளியே கடற்கரை வரையில் உலவப் போவது வழக்கம். அங்ஙனம் போதும் இவர் சந்நிதியிலே ஒரு பிணம் கடற்கரையில் வந்து ஒதுங்கிக்கிடக்கிறதென்னுஞ் சொல்லைக் கேட்டவுடன் அதனிடம்வந்து கடைசியாக அது தன் மனைவியாகவே இருக்கக்கண்டு மிகவுந் துன்புற்று நைந்தார்.

மாமியார் இறந்ததன்பிறகு, இவளையும் இவள் மகளையுங்கொன்ற மருமகளின் ஆவேசம் அவ்வீட்டில் ஏதும் ஆரவாரஞ்செய்தலின்றி ஒழிந்தது. என்றாலும், இந்நிகழ்ச்சியின் பிறகு அவ்வீடு செழிக்கவில்லை. சிலநாளில் அவ்வாங்கில வைத்தியபண்டிதரும் இறந்தார். அவ்வீட்டுக்கு உடையவரான அவர் மகனும் அதனைப் பிறர்க்கு விற்றுவிட்டு எங்கேயோ போய்விட்டார். இங்ஙனம் அந்தக் குடும்பமே பாழாய்ப் போய்விட்டது.

இவ்வரலாற்றினால் அறியக்கிடக்கும் உண்மை யாது? பிறரால் நீதியின்றி அளவுக்குமேல் துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள் தாம் இறக்குங்காலத்துத் தமக்குத் தீங்கு செய்தவரிடம் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தோடும் உறுதிகொண்டு போவார்களானால், அவர்கள் இறந்தபிறகு சிலநாட்களிலெல்லாம் தமது சூக்குமசரீரத்தில் அந்நினைவுக்

கேற்ற வலிவு அடைந்து, தமக்குத் தீங்கிழைத்தவர்க்குப் பொறுக்கலாகாத பெருந்துன்பத்தை விளைக்கின்றார்கள் என்பதேயாம். இதனைப்போலவே நடந்த உண்மை வரலாறுகள் இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன; அவையெல்லாம் இங்கெடுத்துக் காட்டப்புகுந்தால் இஃது அளவின்றி விரிந்துபோகும். இவ்வரலாறுகளின் காரணத்தை மாத்திரம் உற்று நோக்குவேமாயின், துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள் இறக்கும்போது மாத்திரம் பழிவாங்க உறுதிகொண்டு விடுவராயின், தாம் இறந்தபிறகுந் தம்மெண்ணத்தைக் கட்டாயம் நிறைவேற்றுவிப்பரென்பது திண்ணமென்றல் செவ்வையாக விளங்குகின்றது. ஆகையால், தம் உயிரை விரும்புபவர்கள் பிறவுயிர்கட்குத் தீங்கு இயற்றாது இருக்கக்கடவராக. இதுபற்றியன்றோ இவ்வுண்மைகள் எல்லாம் முற்றவுணர்ந்த முதலாசிரியரான திருவள்ளுவ நாயனார், "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற்றாமே வரும்" என்று அருளிச்செய்வாராயினர். முதற் பொழுதிற் பிறர்க்கு ஒருவன் ஒரு தீமையினைச் செய்வனாயின், அத்தீமை செய்தவனுக்குப் பிற்பொழுதில் அவசியம் வந்தே தீரும். மற்றக்கீழ்த்தர உயிர்கட்கு இல்லாப் பகுத்தறிவு பகுத்துணர்ச்சிகள் மனிதப்பிறவியில் காணப்படுதலால், அப்பகுத்தறிவுணர்ச்சிகொண்டு மனிதர் தமக்குத் தீங்குசெய்தார்க்குத் தாமும் இப்பிறவியிலேயே தீங்குசெய்ய முன்னிற்பர்; இப்பிறவியிற் செய்யலாகாவிட்டால் மறுபிறவியிற சூக்கும சரீரத்திற் சென்ற மாத்திரையானே பழிக்குப்பழி வாங்குவர்; சூக்கும சரீரத்தினும் பழிவாங்க வலா

விட்டால் திரும்பவும் மனிதப் பிறவியிற் பிறந்து பழி வாங்குவர். எத்தனை பிறவி எடுத்தாயினும் பழிக்குப்பழி வாங்காமல் மாத்திரம் விடார்.

அது கிடக்க, சூக்குமசரீரத்தினும் பழிவாங்க ஏலாவிட்டால் மறுபடியும் மனிதப்பிறவி எடுத்தாயினும் அதனை முடிப்பரெனக்கூறியதேன் என்றாற் கூறுகின்றாம். உடனே பழிக்குப்பழி வாங்குதலும், சிறிது பொறுத்துப் பழிவாங்குதலும், சூக்குமசரீரத்திற் போனவுடன் பழிவாங்குதலும், அல்லது அதுவுங் கழித்து வேறொரு மனிதப்பிறவி யெடுத்தபின் அவ்வாறு செய்தலும் ஆகிய இவையெல்லாம், துன்புறுத்தப்பட்டவர் நிலைமைக்கும், அவர் அதனைத் தாங்கும் அளவுக்கும், அவர் மனத்தில் ஏறிய வைரத்திற்கும், அவர் அறிவின் வலிமைக்கும் ஏற்ற வகையாய் வந்து பொருந்தும். இவற்றுள் ஒவ்வொன்றனையும் அடைவே விளக்கிக்காட்டுவாம்.

ஒருவன் தன்னினும் மேம்பட்ட செல்வம் உடையார்க்குத் தீங்கு செய்வனாயின் அவர் தமக்கு மிகுதியாய் உள்ள செல்வவளத்தால் பலரைத்தமக்குத் துணைகொண்டு தீங்கு செய்தவனை உடனே எளிதில் வருத்திப் பழியைத் தீர்த்துக்கொள்வர். இவ்வாறன்றி மிகுந்த செல்வம் உடையான் ஒருவன் தன்னினும் மிகத்தாழ்ந்த ஏழை ஒருவனுக்குத் தீங்கு செய்வன் ஆனால், அவ்வேழை தானும் அவனுக்கு உடனே தீங்கு செய்யமாட்டாமையின் தான் அது செய்தற்குச் சமயம் வாய்க்குந்தனையும் சும்மா இருப்பன்

இன்னும் நல்லவர் ஒருவர்க்கு ஒருவன் தீங்கு செய்துவந்தால் அவர் தமது நற்குண மிகுதியால் அத்

தீங்கினை ஒருபொருட் படுத்தாது அலட்சியமாய் விட்டிருப்பாராதலால், அவர் அதனைச் செய்தவனுக்கு உடனே தாமுந் தீங்குசெய்யாமல் 'இன்னும் பார்ப்போம், இன்னும் பார்ப்போம்' என்று விட்டிருப்பர். அங்ஙனம் இன்றிப் பொல்லாதவன் ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் ஒரு தீங்கு செய்தால், அவன் தன் பொல்லாத குணத்தால் உந்தப்பட்டு உடனே மற்றவனுக்குத் தானும் தீங்கு இயற்றிவிடுவன்.

இனிப் பிறர் பழியினை மிகுதியும் பாராட்டி மனவைரம் கொள்ளாதவனுக்கு ஒருவன் தீங்கு செய்து வந்தால் அவன் அதனை மிகுதியும் பாராட்டான் ஆகையால், தீங்கிழைத்தவனுக்குத் தன் மனம் வைரம் ஏறும் அளவும் தான் ஏதும் இன்னல் இயற்றமலே ஒழுகுவான். எளிதில் வைரம் ஏறும் ஒருவனுக்கு அங்ஙனந் தீங்கு செய்யப்படுமாயின் தீங்கு செய்தவன் அவனால் உடனே தண்டிக்கப்படுதல் திண்ணமாமென்க.

இனி அறிவின் நுட்பங்கள் வாய்ந்தார் ஒருவர்க்கு ஒருவன் தீது செய்வனாகில், அவர் தம் அறிவின் நுட்பத்தால் மிக இலேசிலே அவனுக்குப் பல்வகையில் துன்பத்தை விளைவித்துத் தண்டிப்பர். அறிவில்லான் ஒருவனுக்குப் பிறனொருவன் இன்னா செய்தால், அவன் தன் அறிவின்மையால் அவனுக்கு அதனைத் திருப்பிச்செய்தற்குரிய வழி வகைகள் தெரியாமல் சும்மா இருந்து விடுவன். இங்ஙனம் இப்பிறவியிலேயே தனக்குத் தீதுசெய்தவனுக்குத் தானும் தீங்கு செய்தல் பலதிறப்பட்டு ஏறியுங்குறைந்தும் விரைந்துந் தாழ்ந்தும் நடைபெறுதலை நமதறைப

வத்திற் காண்கின்றோம் அன்றோ? இதுபோலவே எண்ணப்பிரிவிகளினும் வைத்து அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

தீது செய்தவர்க்குத் தண்டனை.

மிக நல்லவராய் இருப்பவர் ஒருவருக்கு ஒருவன் இடைவிடாது தீதுசெய்து வருதுவனானாலும், அவர் அதனை ஒரு பொருட்டாய் எண்ணாமலும், அதுபற்றி மனத்துள் வைரங் கொள்ளாமலும், வைரம் இல்லாமையால் அவனைத் தண்டிக்க விரும்பாமலும் போவராதலால் அவர் தூலசரீரத்தை விட்டுச் சூக்குமசரீரத்திற் போனபின்னும் அவனுக்கு எவ்வாற்றாலும் தீங்குசெய்ய முன்வரார். இதற்குப் **பெரியபுராணத்**திற் சொல்லப்பட்ட **மெய்ப்பொருளார்** என்னும் அரசர் பெருமானின் சரித்திரமே தக்கசான்றாம். தமக்குக் கொடும் பகைவன் என்பது தெரிந்தும், அப்பகைவன் துறவிவேடந் தரித்து வந்தமைகண்டு அவனை அவ்வரசர் பெரிதும் உபசரித்துப் பீடத்தின் மேல் இருக்கவைத்தார். பிறகு அவன் அவ்வரசரைத் தன்னோடு தனித்திருக்கும்படி கேட்க, அதற்கு அவர் அவ்வாறே இசைந்து தம் அருமை மனைவியாரை அப்புறத்தே அனுப்பிவிட்டார். உடனே அரசர் தனிமையிலிருப்பது கண்ட பாதகன் தன் கக்கத்தில் மறைத்துவைத்திருந்த குற்றுடைவாளினை உருவி அவ்வரசரின் அருமைத்திருமார்பிலே பாய்ச்சினான்;

அவ்வாறு அக்கொடியன் பாய்ச்சியபோதும் அவ்வரசர் ஏதும் சினந்து அதனைத்தடாமல் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார்; இவன் வாளிற்குத்திய அரவங்கேட்டுப் புறத்தேயிருந்த தத்தன் என்னுங் காவற்காரன் உள்ளோடிவந்து அக்கொடியவனைப் பிடித்துக்கொள்ள, உயிர்துறக்கும் நிலைமையில் அவ்வரசர் "தத்தா, இவர்நம்மவர், இவர்க்கு ஏதுந் தீங்குவராமே இவரைப் புறங்கொண்டுபோய் விடுக." என்று சொல்லி உயிர் நீத்தருளினர். இதனால், மெய்ப்பொருளார் என்னும் அரசரினும் நல்லவர் எனச் சொல்லப்படுதற்குரியார் உளரோ சொல்லுமின்! இத்தன்மையான மிக அரிய நற்குணத்திற் சிறந்த மெய்ப்பொருளார் தமது தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்குமசரீரத்திற் சென்றபிறகுந் தமது நற்குணத்தி சிறிதும் பிறழ பாட்டார்; ஆகையால், அவரைக்கொன்றவன் அவரால் சிறிதுந் துன்புறுத்தப்படுவான் அல்லன்.

அங்ஙனம் பழியேநினையாத நல்லவர்க்குத் தீங்கிழைப்போர் தண்டிக்கப்படாமல் தப்புவராயின், உலகத்தில் தீமை செய்வார் தொகை மிகுதிப்படுமேயெனின்; எல்லா உயிர்க்கும் உயிர்க்குயிராயும் அறிவுக்கு அறிவாயும் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடவுள் தீயவன் நெஞ்சிலும் மனச்சாட்சியாயிருந்து அவன் செய்த தீமைகளை அவனுக்கு எந்நேரமும் அறிவித்து, அவனுக்கு ஓயாத துன்பத்தை வருவித்து வருத்தித் திருத்துவாராதலின் அவன் நாள் ஏற நாள் ஏற நல்லவனாய்த் திரும்புவன்; ஆதலால், தீயோர் தண்டிக்கப் படாமற்போதலும், அவர்தொகை பெருகுதலும் இல்லையென்க. மேலும், யாரும் அறியாமல்

நல்லோர்க்குத் தீங்குசெய்தவன், அத்தீங்கினைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்து வைக்குமளவும் அதனாற்பெருந் துன்பம் உழப்பனாதலால் தன் மனநோய் தாங்கமாட் டாமல் தானே தன்னுள்மறைத்துவைத்த தீய செய் கையைப்பிறர்க்கு வெளியிட்டு விடுவான். அவனது தீய செய்கையை உணர்ந்த உலகத்தவர் அவனைப் பலவகை யால் துன்புறுத்தி வருவாராதலின் அவன் தன் ஆயுள் காலமெல்லாம் சொல்லுதற் கரிய பெருந்துன்பத் தையே அநுபவிப்பவன் ஆவன். அதுவல்லாமலும், இந்நிலத்தின்மேல் உள்ள நாளெல்லாம் துன்பமே உழந்தவனுக்கு அவன் இறக்குந்தறுவாயிலும் அத் துன்பவுணர்வே அவன்முன்வந்து நிற்கும்; அத் துன்ப நினைவோடு அவன் இத்தூலசரீரத்தை விட் டுச் சூக்கும சரீரத்திற் சென்றமாத்திரத்திலே, அத் துன்பம் நூறுமடங்கு ஆயிரமடங்கு மிகுதியாய்ப் பெருகி அவனை நெருப்பிலிட்டுவாட்டுவதைப்போல் வருத்தும். அதுவன்றியும், நல்லவர்க்குத் தீங்கு செய்தும், இங்குள்ளவர் அதனை அறியாவாறு தப் பினவன் மறுமையிற் சூக்குமவுடம்பிற் சென்ற வுடனே, இத்தகையோரை மிகவுந்தண்டித்தற் பொருட்டுத் தென்றிசைக்கண்ணே யுள்ள சூக்கும வுலகத்தில் முழுமுதற் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட அறக்கடவுள் அவனைப்பிடித்து அவன் செய்த குற் றங்களை அவனுக்கு விளங்க அறிவித்து இருள், அளறு என்று சொல்லப்படும் நரகங்களில் அவனை விழுவித்து வருத்துவர்.

அறக்கடவுளின் ஒளியுடம்பு.

இங்ஙனம் தீங்குசெய்தவரை நிரயத்திற்றள்ளித் துன்புறுத்தவும் நன்மை செய்தவரைத் துறக்கத்திற் செலுத்தி இன்புறுத்தவும் நியமிக்கப்பட்ட அறக்கடவுள் இருக்கும் உலகம் மிகவுஞ் சூக்குமமான ஆகாய அணுக்களால் ஆக்கப்பட்டு, இந்நிலவுலகம் போன்ற எண்ணிறந்த அண்டங்களைத் தன்னுள்ளடக்கி வியாபித்து நிற்பது. இவ்வாகாயம் நம்முலகத்தைக் கவிந்திருக்கும் பூதாகாயத்தினும் பன்மடங்கு நுண்ணியதாய் அதில் அரசுசெலுத்தும் அறக்கடவுளின் சிந்தையோடு ஒன்றுபட்டு நிற்பதாகும். அவ்வறக் கடவுளின் உடம்பு நமதுடம்புபோற் பருப்பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டதன்று; அது மிக நுண்ணிய பொருளாற் றேசோமயமாய் அமைந்து விளங்கும் ஒளியுடம்பேயாகும். அவருடம்போடும் சிந்தையோடும் ஒருங்கு இயைந்து அளவுபடாத பல அண்டங்களையும் வியாபித்த இவ் வெளிஆகாயமெங்கும் அவ்வறக்கடவுளின் அறிவும் வியாபித்து உடன்நிற்கும்; இந்த நுண்ணிய ஒளி ஆகாயத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும், இவ்வொளியாகாயத்தினுட்பட்ட அண்டங்கள் பலவற்றின் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும், அவ்வண்டங்களிற் பிறந்து இருந்து இறக்கும் எண்ணற்ற உயிர்களின் அறிவுநிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் அவ்வறக் கடவுளின் உள்ளத்திலே உடனே தோன்றுநிற்கும். பூதாகாயத்தினும் மேற்பட்டு, நமது மனத்தோடு ஒன்றுபட்டு நிறைந்த

மான்த ஆகாயத்தையும் அவ்வொளியாகாயம் ஊடுரு விக் கிடப்பதாகலின், நம்முள்ளத்திற் சடுதியின் எழுந்து மறையும் சிற்றெண்ணங்கள் முதல் அங்கு நிலைபெற நிற்கும் வலிநினைவுகள் வரையில் எல்லாம் ஒருசிறிதும் பிசகாமல் கல்மேற் செதுக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் போல அவ்வொளியாகாயத்தின்கட் பதிக்கப்பட்டு அழிவின்றிக் கிடக்கும்; அவையெல்லாம், நம் கண்ணெதிரே விரிக்கப்பட்ட புத்தக எழுத்துக்கள் போல, அவ்வறக்கடவுளின் திருவுளக்கண்ணெதிரே திறக்கப்பட்டுக் கிடக்கும். அவ்வாண்டவனுக்கு, நம்மனோர்க்கு இருப்பனபோற் புறக்கண்ணென்றும் அகக்கண்ணென்றும் இருவேறு வகையான கண்கள் இல்லை. அவருடைய அகக்கண்ணும் புறக்கண்ணும் ஒரே இயல்பினவாய், ஒன்றிற் புலப்பட்ட காட்சிகள் மற்றையதிலும் உடனே புலப்படுமாறு அமைந்திருக்கும். நம்முடைய புறக்கண்களுக்கு ஒருபொருளின் வெளிப்பக்கம் மாத்திரமே காணப்படுவதாயிருக்கும்; அதன் உட்பக்கமும், மற்ற மூன்று பக்கங்களும் காணப்படமாட்டா. மற்று அவ்வாண்டவன் கண்களுக்கோ எல்லாப் பொருள்களின் எல்லாப்பக்கங்களும் ஒரே முறையில் செவ்வையாக விளங்கித்தோன்றும். இருந்த விடத்தில் இருந்தேஎனை எல்லாவிடங்களினும் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் காண்டற் குரிய இத்தெளிவுக்காட்சி இங்குள்ள மாந்தர் சிலரிடத்துஞ் சிற்சில சமயங்களிற் காணப்படுவதுண்டு. தேசோமயமான சூக்கும சரீரத்தில் அமைந்த இத்தெளிவுக்காட்சியானது, அச்சூக்கும சரீரங்களோடு தூலசரீரத்தொடர்பும் உடைய மக்க

ளிடத்துத் தன்ஒளி மழுங்கி மறைந்து நிற்கின்றது. இங்ஙனம் இது மறைந்துநிற்பதனாலேதான் மிக மறைத்துச்செய்யும் வினைகளையும் உடனே தெரிந்து கொள்ளுதற்குரிய இத்தெளிவுக்காட்சி ஒன்று உண்டென்பதனையும், இக்காட்சியினையுடைய தேவர்கள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் முதலான சூக்குமசரீர வாசிகள் பலர் உளரென்பதனையும், இவரெல்லார்க்கும் முதல்வராய் இத்தெளிவுக்காட்சியின் எல்லையற்ற வியாபக வுணர்வினாலே எல்லாவுயிர்களின் நல்வினை தீவினைகளையும் பகுத்தறிந்து அவ்வவற்றிற்கு உரிய இன்பதுன்ப அனுபவங்களை அவ்வவர்க்குப் பிறழாது நுகர்விக்கும் அறக்கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதனையும் அறியமாட்டாத மாந்தர் பலதீவினைகளை மறைவிற்செய்து அவற்றால் மறுமையிற் பல நரகங்களிற்பட்டு வருந்தி இம்மையிலும் பிறப்பு இறப்பு வட்டங்களிற்கிடந்து சுழல்கின்றனர். நம்முடைய அறிவுகளெல்லாம் பருப்பொருளான இத்தூலவுடம்பின்வழியே சென்று, இந்நிலத்தோடு இயைபுடைய பருப்பொருள்களையே பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்றன; ஆனதனாற்றான், நமதறிவு உள்மடங்கிச் சூக்கும வுடம்பின் வழியே நடைபெறுகின்றிலது; நடைபெறாதாகவே, அச்சூக்குமவுடம்பின்மாத்திரம் புலப்படுவதான தெளிவுக்காட்சியும் நமக்கில்லையாய்ப் போகின்றது. மற்றுத் தென்றிசைக்கண்ணே சூக்கும உலகத்தில் உள்ள அறக்கடவுளுக்கோ தேசோமயமான சூக்குமவுடம்பே யன்றி, வினைவயப்பட்ட இப் புழுத்த புலையுடம்பு இல்லாமையாலே, அவருக்கு அச்சூக்கும வுடம்பின்வழியே நடைபெறும் தெளி

வுக்காட்சி அண்டங்கள் பலவற்றையும் ஊடுருவி நிறைந்து நிற்கும் ஒளியாகாயமெங்கும் இயைபுபட்டு நிற்றலால், அவ்வாகாயத்தில் சூக்குமமாய்ப் படிந்து கிடக்கும் உயிர்களின் எல்லா நினைவுகளும் எல்லாச் செய்கைகளும் அதன் கண் என்றும் விளக்கமாகத் தோன்றியபடியே நிலைபெற்றிருக்கும். இவ்வாறு எல்லா நிகழ்ச்சிகளையுந் தன்னுள் அடக்கிவைத்திருக்கும் இவ்வொளியாகாயத்தையே புராணகதைகள் உருவகப்படுத்திச் சித்திரகுத்தன் கணக்குப்புத்தகம் என்று கூறுகின்றன; அவ்வாகாயத்திற் சூக்கும வுருவாய் நின்று எல்லாவற்றையும் அறியும் தெளிவுக் காட்சியையே சித்திரகுத்தன் என்றும், அக்காட்சியையுடைய அறக்கடவுளையே அச்சித்திரகுத்தனுக்கு எசமானனாகிய இயமன் என்றும் பழைய அக்கதை நூல்கள் அவற்றை வேறுவகையால்வைத் துரைத்தன. ஆகவே, மறைவிற் செய்தனவும் மறைவின்றிச் செய்தனவும் அகத்தே நினைந்தனவும் புறத்தே நடந்தனவுமாகிய எல்லாம் ஒருகடுகளவும் மாறாமல் குறையாமல் இவ்வொளியாகாயத்தில் தீட்டப்பட்டுக் கிடக்குமென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் தெளிவாகப் புலப்படுதலால், யார்க்குந் தெரியாமல் இன்னதீமையை இன்னவர்க்குச் செய்துவிட்டோம் என்று மனப்பால் குடித்து மகிழ்வார் மகிழ்ச்சி வெறும் பொய்ம்மகிழ்ச்சியேயாம். இவர் ஒருதீய செயலைச் செய்தற்கு நினைத்தமாத்திரத்தாலே அந் நினைவு அறக்கடவுளின் திருவுளத்திற்றோன்ற, அவர் இவ்வேழையுயிரின் பேதைமைச்செயலைக்கண்டு பெரிதும் இரங்குவர். எனவே, நல்லவர் ஒருவருக்கு

மறைவிலே தீங்குசெய்து, அவர் அதனைப் பாராட்டாமல் விடுதலின் அவராலும் மறைவிற் செய்த அதனை உலகத்தவர் அறியாமலிருத்தலின் உலகத்தவராலும் ஒறுக்கப்படாமல் தப்பினவன் தன்செயல் எல்லாம் முழுது முணர்ந்த அறக்கடவுளால் இம்மை மறுமையிரண்டினும் மிகவும் ஒறுக்கப்படுதல் திண்ணமாதலின், நல்லவர்க்குத் தீங்கிழைத்தவர் எத்திறத்தானும் தப்பமாட்டாரென்றுணர்க.

நல்லது, அஃது உண்மையாயின் ஆகுக. எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் ஒளியாகாயத்தில் பொறிக்கப் படுகின்றன என்பதும், அவ்வாகாயத்தில்பொறிக்கப்பட்ட அவற்றைத் தெளிவுக்காட்சி யுடையோர் உடனே உணர்ந்துகொள்வ ரென்பதும் நமது அனுபவத்திற் காணப்படாமையின் அவை உண்மையேயாகுமென்பது எவ்வாற்றால் துணியப்படுமெனின், அவற்றின் உண்மைக்கு இஞ்ஞான்றுள்ள ஆதாரங்கள் சிலவற்றை இங்கெடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

ஒளியாகாயத்தின் இயல்பு

இஞ்ஞான்று அமெரிக்கா தேசத்தில் அகக்கண் திறக்கப்பட்ட அறிவோர் சிலர் பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்து ஒளியாகாயத்தில் பொறிக்கப் பட்டுக் கிடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் புத்தகம்விரித்துப் படிப்பதுபோற் படித்தறிந்து நூல்கள் எழுதுகின்றனர். இதற்கு ஓர் உதாரணம் வருமாறு: இப்

போது அமெரிக்காவில் அகக்கண் திறக்கப்பட்டு விளங்கும் அறிவோரான இலெவி என்பவர் இற்றைக்கு ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் நிலவின இயேசுக் கிறித்து என்னும் பெரியார் இவ்விந்திய தேயத்தில் வந்து பல்லாண்டிருந்து அருந்தவத்தோர் பலருடன் பழகி அவர்பால் இரகசிய உண்மைஉபதேசங்கள் பெற்றுச் சென்ற வரலாறுகளெல்லாம் ஒளியாகாயத்தில் நன்குபொறிக்கப்பட்டிருத்தலை இனிதறிந்து ஓர் அரிய பெரியநூல் *எழுதி வெளியிடுவித் திருக்கின்றார்; அந்நூலின் அருமைகளையும் அதில் எழுதப்பட்ட வரலாறுகளின் உண்மைகளையும் அந்நூலைத் தமது தெளிவுக்காட்சியி னுதவிகொண்டு ஒளியாகாயத்தினின்றும் பெயர்த் தெழுதின ஆக்கியோன்பெருமைகளையும் இனிதுவிளக்கி, அவ்வமெரிக்காதேயத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்றுவிளங்கும் மாட்சிமை தங்கிய எச். ஏ. காபீர் என்பவரால் அந்நூலுக்கு ஒருமுகவுரையும் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவரையிலும் வேறெந்த வகையாலும் அறியப்படாமலிருந்த அரியபெரிய இரகசியங்களும் உண்மைகளும் இந்நூலின்கண் இப்போதுதான் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைக் கல்விகேள்விகளின் மிக்க அறிவுடையோர் பலரும் சிறிதும் ஐயம் உறாமல் உண்மையென்றே கைக்கொண்டு பாராட்டி வருகின்றார்கள். இவ்வாற்றால் மிகவுஞ் சூக்குமமான ஒளியாகாயம்

* The Aquarian Gospel of Jesus the Christ, Recovered from Akasic Records by Levi.

ஒன்றுண்டென்பதும், அதன்கண் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் அழிவின்றிப் பதிக்கப்பட்டு நிலைபெறுமென்பதும், அந்நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் தெளிவுக்காட்சியுடையார்க்கு இனிது புலப்பட்டுத் தோன்றுமென்பதும் நன்கு பெறப்படுகின்றனவல்லவோ? அதுநிற்க.

ஒளியாகாயம் ஒன்றுண்டென்பது உண்மையேயாயினும், பருப்பொருள்களைப் போல் உருவம் இல்லாத எண்ணங்களும் செயல்களும் ஆகிய நுண்பொருள்களுக்கு உருவம் உண்டென்றலும், அவை அவ்வொளியாகாயத்தில் பதிக்கப்பட்டு நிலைபெறுமென்றலும் எங்ஙனம் பொருந்துமெனின்; நம்முடையகட்புலனுக்குத் தோன்றும் பருப்பொருள்களுக்கு மாத்திரமே உருவமுண்டென்றும், அதனுக்குப் புலப்படாத நுண்பொருள்களுக்கு உருவம் இல்லையென்றும் கூறுதல் நுண்பொருளாராய்ச்சியில்லார்கூற்றாம். நமது செவிப்புலனாற் கவரப்படும் பலவகையொலிகளும் கட்புலனுக்குத் தோன்றாதனவாயினும், அவை தமக்கும் உருவம் உண்டென்று அமெரிக்காவிற் பிரபல பௌதிகசாத்திரபண்டிதரான **எடிசன்** என்பவர் ஐயமின்றி நாட்டியிருக்கின்றனர். அவராற் செய்துகாட்டப் பட்டிருக்கின்ற **ஒலியெழுதி*** என்னுங்கருவி இவ்வுலகமெங்குமுள்ள நாடு நகரங்களெல்லாம் பரவி இவ்வுண்மையை அறிவில்லாரும் அறியும்படி இனிது விளக்கிக்காட்டுகின்றதன்றோ? அவ்வொலிஎழுதி யென்னுங்கருவியின் எதிரே ஒருவரிருந்து ஒருபாட்டுப் பாடினால் அப்

* Phonograph.

பாட்டின் ஒலிகள் அக்கருவியில் அமைந்த தட்டிலே வரிவரிகளாகப் பதிந்து விடுகின்றன; அங்ஙனம் அவை பதியப்பெற்ற தட்டை மறுபடியும் அக்கருவியில் வைத்து இயக்கினால் அவர் பாடிய பாட்டை அவர் பாடியபடியே எள்ளளவும் பிசகாமல் கேட்பவரெல்லாம் வியக்கும்படி பாடுகின்றது.

இன்னும் உலகம் எங்கணும் புகழ்பெற்ற பௌதிகசாத்திர பண்டிதராய்ப் பிராஞ்சுதேயத்தின் கண் இருக்கும் **பாரடக்*** என்னும் அறிஞர் கட்புலஞ்சாத மக்களும் பிறவுயிர்களும் நினைக்கும் நினைவுகளையும் எண்ணங்களையும் விருப்பங்களையும் கட்புலனும்படி வைத்துப் படம்பிடிக்கக்கூடுமென்று முடிவாகக் காட்டியிருக்கின்றார். இத்தகைய ஒளியாகாய ஆராய்ச்சியில் மிகவுந் தேர்ச்சியடைந்தவரான ஒருவர் பாரடக் பண்டிதரைப் பார்க்கச் சென்றபோது, அவர் மக்கள் மன அசைவு நினைவசைவுகளைப் பிடித்த படங்களின் ஒருதொகுதியை அவருக்குக் காட்டினராம். தான் அருமையாக வளர்த்த ஒரு பறவை இறந்துபோக, அதனைப்பார்த்து அழுது கொண்டிருந்த ஒரு சிறு பெண்ணை வைத்துப்பிடித்த படத்தில் அப்பறவையையும் குழந்தையையும் சூழ மனக்கலக்கத்தால் உண்டான வலைபோல் விந்தையான ஒருவகைவடிவம் காணப்பட்டது. சடுதியிலே திடுக்கிடப் பண்ணப்பட்ட இரண்டு குழந்தைகளை வைத்துப் பிடித்தபடத்திலே பொட்டுப் பொட்டாய்த் துடிதுடிக்கும் ஒருவடிவம் தோன்றியது. தம்மைப்

* Dr. Baraduc.

பழித்துப்பேசக்கேட்டவர் வெகுண்டபோது பிடித்த படத்தில் புள்ளிபோன்ற அல்லது அரைகுறையான மணிகள்போன்ற வடிவங்கள் காணப்பட்டன. திருத்தியடைந்த ஒரு பூனையின் குறுகுறுத்த ஓசையினமேல் மெல்லென நிறந்தோய்ந்த ஒருமேகநிறந்தோன்றியது. இருண்ட ஓர் அறையிலே ஒருவரைவைத்து அவர் நெற்றிக்கு அருகேயாவது, மார்பு அல்லது கைக்கு அருகேயாவது பிடித்த ஒருவகையான மெல்லிய தகட்டிமேலே அவர் நினைவின் வடிவங்கள் பதிகின்றனவாம். "பிராணசத்தியானது களிமண்போல மிகவுங் குழைவான தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது; ஆவேசஉருவில்நிற்கும் கொற்றன்ஒருவனது கட்புலனாகாத கையினால் உருவாக்கப்பட்டாற்போல அத்துணை உயிர்க்களையுள்ள வடிவங்களால் அது பதிவுகொள்ளப் பெறுகின்றது. சூக்குமவுடம்பில் நிற்பவர்களின் நினைவின் உருவங்களும், மனத்தோற்றத்தின் நிழற்படங்களுமான இவை நினைவை ஒருவழி நிறுத்துதலால் உண்டாக்கப்படுகின்றன; இங்ஙனம் ஓர் உத்தியோகஸ்தர் ஒருகால் தமதுகருத்தை ஒரு கழுகுவடிவின்மேல் நிறுத்தினர், உடனே அக்கழுகின் உயர்ந்த வடிவம் அம்மெல்லிய தகட்டிலே புலப்பட்டுத் தோன்றியது. மற்றொரு தகட்டில் ஒரு குதிரை முகத்தின் ஒருபக்கத்து நிழல் காணப்பட்டது." என்று பாரடக் என்னும் அம்மகாபண்டிதர் கூறுகின்றார். தாம் வைத்திருக்கும் அம்மெல்லியதகடுகளிலே சிற்சிலசமயங்களில் முகங்கள்பல வந்து தோன்றுகின்றன என்றும், ஒருமுறை ஒருதாயின் நினைவினால் ஓர் இறந்த குழந்தையின் வடிவம் தோன்

றலாயிற்றென்றும் அவர் மொழிகின்றனர். ஒருகால் சூக்கும வுடம்பிற் சென்று பார்த்ததனால் பதிந்த ஓர் உருவத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு அவர்கூறுகின்றார்:

"பியூகாரெஸ்ட் என்னும் ஊரிற் பிரபல வைத்தியசாத்திரபண்டிதராய்இருக்கும் ஆஸ்டியூ என்பவரால், ஒருவர் ஓரிடத்தில் நினைத்த நினைவு தொலைவிலிருந்த பிறிதொரு தகட்டிற்சென்று பதிந்து தோன்றின் வியப்பான நிகழ்ச்சி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தொலைவிற் றோன்றும் உணர்வு நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்தறிவதில் விருப்பம் வைத்தமையாலே அவரும் அவர்தம் நண்பரான இஸ்ட்ராடி பண்டிதரும், அந்நிகழ்ச்சிகளைப் படம்பிடித்துப்பார்க்கும் ஆராய்ச்சி முறையால், ஒருநினைவின் உருவத்தைத் தொலைவிற் சித்தஞ்செய்துவைக்கப்பட்ட மெல்லிய தகட்டின் மேற் பதியவைக்கக் கூடுமா என்பதனை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டுமெனத் தீர்மானஞ்செய்தார்கள். இதனைச் செய்துபார்ப்பதற்கென்று குறிப்பிக்கப்பட்ட மாலைக்காலம் வந்தது. ஆஸ்டியூ பண்டிதர் தாம் படுக்கைக்குப்போகுமுன்னரே நிழற் படம் எடுக்குந் தமது கருவியைத் தமது படுக்கையின் பக்கத்தே வைத்தார். இஸ்ட்ராடி பண்டிதரோ அவரை விட்டுப் பிரிந்து போய்ப் பலநூறுமைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருந்தனர். இவர் தம் நண்பரோடு செய்து கொண்ட ஏற்பாட்டின் படி தாம் தூங்கச்செல்லும் முன்பே. பியூகாரெஸ்ட் என்னும் ஊரில் தம் நண்பராற் சித்தஞ் செய்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் மெல்லிய தகட்டின் மேல் தமதுருவம் படும்படி நினைத்துத் தமது நினைவை ஒருமுகப்படுத்தியிருந்தார். மறுநாட்காலை

யில் அவர் விழித்தெழுந்த பிறகு, தமது கனவில் அதனை உண்மையென்று கண்டமையால் தமது முயற்சி நிறைவேறியதெனத் தெளிந்தார். உடனே அவர் தம்மிருவருக்குந்தெரிந்த மற்றொரு நண்பருக்கு அதனை எழுதித் தெரிவிக்கவே, அந்நண்பர் ஆஸ்டியூ பண்டிதர் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று, அவர் அம்மெல்லிய தகட்டிற் பதிந்தவடிவம் புலப்படுமாறு செய்விக்கும் முயற்சியிலிருக்கக் கண்டார். அத்தகட்டின்மேல் திருத்தமான மூன்று வடிவங்கள் காணப்பட்டன; அவற்றுள் ஒன்று மிகத்தெளிவாயும் உயிருள்ளது போன்றும் இருந்தது. அது இஸ்ட்ராடி பண்டிதர் நிழலுருக்கருவி*யைக் கூர்ந்து நோக்குவதாக விளங்கக்காட்டியது; அக்கருவியின் கடைசி முனையானது அத்தோற்றத்திலிருந்து வருவதுபோற்றோன்றிய ஒரு வகையான மின்னொளியாற்றுலங்கியது. இஸ்ட்ராடி பண்டிதர் பியூகாரெஸ்ட் என்னும் ஊருக்குத் திரும்பிவந்தபோது ஆவிவடிவான தமது படத்தின் உருவவொற்றுமையினைக்கண்டு மிகவும் வியப்படைந்தார்; அந்தப்படமோ வழக்கமான முறைகளால் எடுக்கப்படும் மற்றை நிழற்படங்களைவிட, அவர் முகத்தின் அச்சு அடையாளங்களையும் ஏனைச் சிறப்புக்குறிகளையும் தெளிவுறக்காட்டியது.” இங்ஙனம் பிராஞ்சு தேசத்தில் புகழ்பெற்ற பண்டிதராய் விளங்கும் பாரடக் அவர்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் உண்மைகளை உற்று நோக்கும் எவர்தாம் அறிவுக்கும் உருவம் உண்டென்பதை உணராமற் போவர்?

* Photographic Camera

இன்னும் இச்சூக்கும ஒளியாகாயத்தின் இயல்பு களை இனிது ஆராய்ந்து அவற்றைத் தமது அனுபவத் திற் கொண்டுவந்திருக்கும் ஜே. மாக்லேளட் கிரேக் என்னும் அமெரிக்க வித்வான், இவ்வொளியாகாயத் தின் றன்மையை விரித்துரைத்த உபந்நியாசம் மிகவும் பயன்படுவதாகலின், அதனை இங்கே தமிழில் மொழி பெயர்த்துத்தருகின்றாம்.

"சூக்கும ஒளியாகாயத்தில் தன்னைத் தோற்று விக்க விரும்பும் மாணவன் உள்ளத்தை ஒருமுகப் படுத்துதலே அதற்குத் திறவுகோலாமென்று அறிந் துகொள்வன். நாம் நமதுடம்பைவிட்டுச் சிறிது நேரம் பிரிந்துபோய், வேறோர் ஆகாயத்தில் முழு துணர்வோடு தோன்ற விரும்புவோமாயின், நாம் நம் மையே நன்கு வசப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்.

"சூக்கும ஒளியாகாயத்தில் யான் முதன்முதற் றோன்றிய அனுபவம் எட்டொன்பது வருடங்களுக்கு முன் சிட்னி என்னும் ஊரில் நிகழ்ந்தது.

"யான் எனதுடம்பைவிட்டுப் போவதுபோல் உணரலானேன்; என்றாலும், யான் அதனோடு ஒட் டிக்கொண்டிருப்பது போலவே அவ்வுணர்விற் றென் பட்டது. அதன்பிறகு ஓர் இமை கொட்டுவதற்குள் யான் இரண்டிடத்தில் இருக்கக்கண்டேன். ஒரு நாற் காலியின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த என்சொந்த ஊனு டம்பினோடு சேர்ந்தாற்போல் யான் மற்றொரு நாற்கா லியின் மேல் உட்கார்ந்திருந்தேன். ஒரு நொடிப்பொ ழுது யான் வெருட்சி அடைந்தேன்; எப்படியோ அஃது என்னைத்திடுக்கிடப்பண்ணியது; அதன் பின்

னர் யான் என துடம்பினுள் திரும்புவது போற் றோன்றியது.

"இத்தகைய தோற்றத்தில் எனக்கு விருப்பம் உண்டாகவே இதனை ஆராய்ந்து அறிதற்குத் தலைப்பட்டேன். உணர்வோடுகூடிய எனது அடுத்த அநுபவம் இந்த நகரத்தில் யான் பரவசப்பட்ட நிலையிற் பிரசங்கம் புரியுங்காலத்தில் தோன்றுவதாயிற்று. யான் ஆகாயத்தில் மிதந்து செல்வதாக உணரலானேன்; யான் நெடுந்தூரம் பிரயாணஞ்செய்வது போற் காணப்பட்டது. ஒரு மணிநேரம் ஓர் உபந்நியாசம் செய்தபிறகு யான் திரும்பவும் உணர்வுபெற்று விழித்து அக்கிராசனரை நோக்கி, 'யான் நியூஸீலண்டில் உள்ள க்ரைஸ்ட்சர்ச் என்னும் இடத்திற்குப் போயிருந்தேன்.' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர் புன்சிரிப்புக்கொண்டு 'அங்கே எவரைப் பார்த்தீர்கள்?' என்று கேட்டார்.

"யான் ஒருவரைப்பார்த்தேன்; ஆனால் அவர் மேடைமேல் இல்லை, மற்று அக்கிராசனராயிருக்கக் கண்டேன்." என்று விடைபகர்ந்தேன்.

"யான் சொல்வது புதுமையாகக் காணப்படினும், முன்சொல்லியது நிகழ்ந்த இரண்டுவாரத்திற்குள் க்ரைஸ்ட்சர்ச் என்னும் இடத்திலிருந்து எனக்கு இரண்டு செய்திகள் வந்தன; முற் கூறிய அதே நாளின் மாலைக்காலத்தில் தெளிவுக் காட்சி யுடைய மூவர் யான் அங்கே தேவாலய மேடைமேல் நிற்கக் கண்டனராம்.

"அச்சமயத்தில் உள்ளபடியே யான் என துடம்பை விட்டுப்போயிருக்க வேண்டுமென உணர்ந்

தேன். சூக்கும சரீரத்தில் நிற்கும் ஆவேசம் ஒன்று எனதுடம்பைக்கைப்பற்றி அதன்வாயிலாகத் தான் பேசுவதற்கு அதனை உபயோகப் படுத்துகையில், யான் எனதுடம்பின் பக்கத்தே முன்னே பலதடவைகளில் நிற்கக்கண்டேன். ஆனதனால், யான் க்ரைஸ்ட்சர்ச் என்னும் இடத்திற்குச் சென்று நினைவோடு திரும்பிவந்ததைப்பற்றி வியப்படையவில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில் யான் அவர்களால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது பற்றி மிகவுங் களிகூர்ந்தேன்; என்னை அங்ஙனம்கண்டபெருமாட்டிகளில் இருவர் மனோதத்துவ நூலாராய்ச்சிக்கு அமைந்த எனது மாணவர் குழாத்திற் சேர்ந்து தமது மனோசத்தியை மிகுதிப்படுத்திக் கொண்டார்களாகையால் எனது மகிழ்ச்சி பின்னும் மேற்படுவதாயிற்று.

"இன்னும் இதனை ஆராய்ந்து செல்லவே, உடம்பைவிட்டு எளிதாகவும், விரும்பியபடியும் செல்லுவதற்குக் குறிப்பான பழக்கம் அவசியம் வேண்டுமென்பதுங்கண்டேன். ஒரு முறை, க்ரைஸ்ட்சர்ச் என்னும் இடத்தில் யான் பரவசப்பட்ட நிலையிற் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, என்னுடம்பை விட்டு உவெல்லிங்டன் என்னும் ஊருக்குப்போய், நியூஸீலண்டிற்குத்திரும்பி வந்து கொண்டிருந்த என் மனைவியையுங் குழந்தையையும் சூக்கும ஒளியாகாயத்திற் சந்திக்கக்கூடுமா என்று பார்க்க விரும்பினேன்.

"அந்த இரவு படுக்கைக்குப் போனவுடனே, மனவொருமையினாலும் மந்திர மொழியினாலும் எனதுணர்வைச் சூக்கும நிலையிற்கொண்டு சென்று, ஒருவகையான அறிதுயிலில் அமர்ந்தேன்; அதன் பின்

னர், எனது உடம்பைவிட்டு உவெல்லிங்டனுக்குச் செல் வதாகத் தெளிய நினைவு கூர்ந்தேன். அப்பால் யான் படகினுள்ளே சிற்றறையில் இறங்கி என் மனைவியை யும் மகனையுங்கண்டேன்; இது யாத்திரா அன்று, அகக்காட்சியிற் சிறந்த எனது சிறு பையன் தன் தாயை நோக்கி 'அதோ அப்பா வந்திருக்கிறார்,' என்று சொன்னான்; என் மனைவியும் யான் தன்னு டன் மெய்யாக இருப்பதாகவே உறுதியாக உணர்ந் தாள்.

"மறுநாட்காலையில், விட்டில்டன் என்னும் இடத்திற்குப் படகு வந்தவுடனே சென்று என்மனை வியிடத்தில் இரண்டொருசொற் சொல்லியபிறகு 'இங்கேயே இரு, நான் கீழேபோய் நீ இருந்த அறை இதுதான் என்று தெரிந்து கொள்ளுகிறேனா என்று பார்.' எனக் கூறினேன். அதன் பிறகு யான் நேரே ஓர் அறைக்குச் சென்று, கண்காணிச்சியைப்பார்த்து 'கிரேக் என்பவர் மனைவி இருந்த அறை இதுதானா?' என்று வினவ, அவளும் 'ஆம்' என விடை பகர்ந் தாள்.

"இதற்கு முன்னாள் இரவில் அவர்களின் திட்ட மான நிலைமையையும், அவர்கள் எங்ஙனம் படுத்திருந் தார்களென்பதையும், அவர்கள் இருந்த அறையின் இடத்தையும் மாறாமல் நினைவுகூர்ந்தேனாதலால், மறுநாட் காலையில் அதனை உடனே குறிப்பிட வல்ல வனானேன்.

"இங்ஙனம் இதிற் சித்திபெறவே, இனிச்சம யம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் இன்னும் இதனை ஆராய்ந்து அறிதற்குத் தீர்மானித்தேன்; சில ஆண்டு

களுக்கு முன் சிட்நி என்னும் இவ்விடத்தில் எனக்கு ஒரு சமயம் வாய்த்தது; அப்படிப்பட்ட சமயம் இனி எனக்குக்கிடைத்தல் அரிது; அல்லது அதனை யான் மிகுதியாய் விரும்புகிறேனென்றுஞ் சொல்லக்கூடவில்லை.

"ஆன்மசத்தியை மிகுதிப்படுத்துவதற்கு ஒரு சிறு மாணவர் குழாத்தினை வைத்துப் போதித்து நடத்திவருகையில் மாணவரில் ஒருவர் என்னை நோக்கித், 'தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள என் மகனைப்பற்றி எப்படியாவது நீங்கள் எனக்குச் செய்திகொண்டு வரக் கூடுமாயின்—இது போயர் சண்டை நிகழ்ந்த காலத்தில் நேர்ந்தது—அஃது என் மனைவிக்கு ஆன்மதத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஆவலை உண்டுபண்ணுதற்குக் காரணமாயிருக்குமென்று நம்புகின்றேன்.' என்று கூறினார்.

"ஆகையால், இந்தச்செய்தியைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஒரு விசேட முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாருந்தீர்மானித்தோம். ஒவ்வொருவருங் கைகோத்துக்கொண்டு என்னோடொத்த மனநிலையி லுள்ளவர்களாய் எனக்கு உதவி செய்வாரானார்கள்; சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், யான் ஒரு பரவசப்பட்ட நிலையை அடைந்தேன். அப்பொழுது என் உடம்பைப்பற்றியிருந்த ஓர் ஆவேசமானது அங்கிருந்த மற்றவர்களை நோக்கி 'இவர் இறந்தவரைப்போற் கிடந்தாலும், இவரை நீங்கள் தொடப்படாது. நாங்கள் நெடுநேரம் இவ்விடத்தை விட்டுப் போயிருப்போம்; அப்போது இவ்வுடம்பை யாருந் தொடுதல் ஆகாது.' என்றது. அதன்மேல்,

அவர்கள் என்னை அப்பொழுது நாற்காலியில் வசதியாக இருக்கவைத்தார்கள்; அவ்வளவுதான் அதைப்பற்றி யான் நினைவு கூர்ந்தது.

"ஏறக்குறைய முக்கால்மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அதே ஆவி மறுபடியும் எனது உடம்பைப்பற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்தவரை நோக்கி, 'உமது மகன் தென்னாப்பிரிக்காவில் காயப்பட்டுக் கிடக்கின்றான். இப்போது அவன் உமக்குக் கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான்; இன்னும் இரண்டு மூன்று வாரத்தில் அவனிடமிருந்து உமக்குச் செய்திவரும்' என்று கூறியது. இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததைப்பற்றி எனக்கு யாரும் எதுவுந்தெரிவிக்கக் கூடாதென்று முன்னமே கேட்டுக்கொண்டேன். அவ்விரவு யான் வீட்டுக்குப் போனபோது, உயிர்ப்பான உண்மைத் தோற்றத்தைப்போல், அந்நிகழ்ச்சி முழுதும் என்னெதிரே காணப்படலாயிற்று. கவர்ச்சி மிக்க ஆடவர் நால்வர் என்னைச் சூழ்ந்திருந்ததும், அவர்கள் என்னிடம் ஓர் ஆவேசத்தைக் கொண்டுவந்ததும், போர் நிகழுங் களத்திற்கு யான் அவர்களோடு கூடிச்சென்றதும், அங்கு யான் அடைந்த அனுபவத்தால் போரின் திகிலான நிகழ்ச்சிகளை என்றும் மறவாதபடி யான் உணரலானதும் மிகவுந்தெளிவாக நினைவு கூர்ந்தேன். மிகவும் அச்சந்தருவதான அவ்வனுபவத்தில் ஆடவரும் பெண்டிர் சிலரும் அப்போது தாம் தமதுடம்பை விட்டுப் பிரிந்து போயும், அவர்கள் அதனை அறியாமல் தாம் தமதுடம்பிலிருப்பதாகவே நினைந்து ஒளியாகாயத்திலும் தொடர்ந்து போர் நிகழ்த்துதலைக் கண்டு. அவர்களிற் பெரும்பாலார் தத்தம் தூலசரீ

ரத்தை விட்டு வந்த உண்மை சிறிதும் தெரிந்திலரென மெய்ப்பட அறிந்தேன். போரினும் போரின் கொடுமைகளினும் விளையும் பயன் இன்னதுதான் என்று முன்னையிலும் இப்போது நன்கு தெளியப் பெற்றேன். இந்தக் கொடுமைகள் எல்லாவற்றின் இடையில் ஓர் அழகிய தோற்றத்தைக்கண்டு நினைவு கூர்ந்தேன்; பெண்கள் கூட்டம் ஒன்று, போராடி அலமரும் இவ்வேழை உயிர்களுக்கு அவை தமது நிலவுடம்பை விட்டு வந்ததனை அறிவுறுத்தி உதவ உழைப்பெடுத்தலைக்கண்டேன்; அவர்கள் அணிந்திருந்த தூய வெள்ளிய ஆடைகளினும் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த ஒளிவட்டத்தினும் அவர்கள் சூக்கும மேலுலகங்களிலிருந்து வந்த தேவதூதர்களேயென்று யான் சொல்லமாட்டுவேன்.

“போர் செய்யச் செல்லும் படைவீரர்களை மகிழ்வுறுத்தி ஒருவரை யொருவர் கொலைபுரியும்படி ஏவும் மனிதன், சூக்கும ஒளியாகாயத்தில் யான் கண்ட அனுபவத்தைத் தானும் காண்பனாயின், அவன் அங்ஙனங் கூவுதலை விடுத்து இணக்கம் உறுவித்துச் சபைகளிற் சேர்ந்துழைக்க முந்துவன்.

“ஆன்மதத்துவப் பொருள்களை இங்ஙனம் யான் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து செல்கையில் ஒருமுறை யான் சிட்னி என்னும் இவ்வூரில் ஒரு புதுமையான அனுபவத்தைக் கண்டேன். மாதர் ஒருவர் மிகவும் இடர் உற்றவராய்ப் பேய்குடிகொண்ட வீட்டைப் பற்றி எனக்கு ஏதேனுந் தெரியுமாவென்று என்னைக் கேட்டார். அதற்கு யான் ஏதும் தெரியாதென்றும், ஆனால் அத்தகைய தொன்றை நெடுங்காலமாகத் தேடிக்

மூன்று நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, எங்கள் மந்திரக் கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் என்னிடம் வந்து, ' முற் சென்ற இரவில் நமக்குத்தெரிவிக்கப்பட்டது உண்மை யெனக் கண்டுபிடித்தேன். ஓர் அம்மை யோகியான் பேச நேரிட்டதில், அந்த அம்மை ஆவிவடிவிற்றோன் றிய அவ்வாடவனைத் தான் அறிவள் என்றும், அவன் இவ்வீட்டில் தங்கியிருந்தது உண்மையே யென்றும் உரைத்தாள்.' எனக்கூறினார். சில மாதங்கள் கழிந்த பிறகு, அவ்வாவேச வீட்டில் நின்றவன் மகளிட மிருந்து கடிதம் வந்தது; அதில் அவள் தன்றந்தை எங்கிருந்தாரென்பதும், அவர் உயிரோடிருந்தனரோ இறந்து போயினரோ என்பதும் தான் அறிந்திலள் எனத்தெரிவித்தாள்; ஏனென்றால், பல ஆண்டுகளாக அவனைப்பற்றி அவள் கேள்விப்படவேயில்லை. முற் சென்ற நிகழ்ச்சியில் மிகவும் விநோதமானது இது: பேய்ப்பிடித்தவீடு என்பதைப்பற்றி அவ்வீட்டுக்காரன், குடித்தனகாரர் வீட்டைவிட்டுப்போகாமைப்பொருட் டு வாடகையைக் குறைத்திருந்தான். தன்னை வந்து காணும் ஆவி தன்னைவிட்டு நீங்கினதனால் உவகையுற்ற அம்மாது, பேய்க்கூச்சல் நின்றுபோனவகையை வீட் டுக்காரனுக்கு எடுத்துச்சொல்லவே, ' அவன் வீட்டு வாடகையை உடனே உயர்த்தி விட்டான்!

“ இந்த அனுபவமானது, பேய் பிடித்த வீடுகள் என்பன மனவலியில்லாத ஆடவர்களும் ஆண்டின் முதிர்ந்த கிழவிகளும் கொண்ட வீண் எண்ணங்களின் தோற்றங்கள் அல்லவென்பதும் அவைகள் உண்மை யே யாகுமென்பதும், தங்கள் வீடுகளில் கூக்குரலொ லிகளால் அலைக்கப்படுபவர்கள் ஆன்மதத்துவ இயல்

யில் திறமை வாய்ந்த ஒருவருடைய துணையைப் பெற மாட்டுவார்களாயின் ஆவியுருவில் நிற்கும் அவரோ ஒருவர் தம்முடன் ஏதோ அறிவிக்க நாடுகிறாரென்று தெரிந்து கொள்வரென்பதும், நுண்ணுடம்பில் உலவும் ஆவியானது தனது இருப்பை அறிவிக்க இம்முறையைக் கைக்கொள்கின்றதென்பதும் எனக்குச் சிறிதேனும் ஐயம் இல்லையாம்படி நாட்டியது. தமக்கு மிகவும் இன்றியமையாததான ஏதோ ஒருசெய்தியைத் தெரிவிக்க விரும்பும் ஆடவரும் பெண்டிருமே அவர்கள் என்று நீங்கள் உண்மைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கால் அவ்வாவியின் வருகையில் இயற்கைக்கு மாறான தீமை ஏதும் இல்லை என்பது இனிது விளங்கும். தாம் இப்பருவுடம்பைவிட்டுப் போயினும், இவ்வுடம்போடு கூடியிருக்கும் ஏனையோர்க்கு ஏதோ அறிவிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம் இன்னும் அவ்வாவியுருவில் நிற்பவர்கள்பாற் குடிகொண்டிருக்கின்றது.

“மாணவகனுக்கு இன்பம் பயக்கும் ஆன்மதத்துவக் காட்சிகள் இன்னும் பல இருக்கின்றன. மானத ஆகாயத்தைப்பற்றி எனக்கு முதன் முதல் உண்டான அநுபவங்கள் பலவற்றில் ஒன்று கும்பலான ஒரு நாடக சாலையில் நிகழலாயிற்று. நண்பர்கள் சிலரோடு யான் **மெல்பேர்ண்** என்னும் இடத்தில் நடைபெற்ற நடனவிருந்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது சடுதியிலே என்னெதிரிற்றோன்றிய ஒரு மானதக் காட்சியை உணரலானேன். எங்கள் சொந்த வீடு எனக்கு நேர் எதிரிலே நிற்பதாக உணர்ந்தேன். யான் அதனை மிகவுந்தெளிவாகப் பார்க்கக்கூடியதாயிருந்தது; பின்னும் அதனை யான் உறுத்துப் பார்த்த

போது அதன் சுவரின் ஊடே என் அன்னையின் அறையை நேரே கண்டேன்; பின் அதனுள்ளே என் அன்னையார் இறந்துபோனாற்போற் படுத்துக் கிடக்கக்கண்டேன். ஓர் அரைமணிநேரம் வரையில் இத்தோற்றத்தை என்னிடத்தினின்றும் அகற்றப்பார்த்தேன்; ஆயினும் முடிவில் அதனை நெடுநேரந்தாங்கக்கூடாதவன் ஆனேன்; ஏனெனில் அஃது அவ்வளவு உண்மையாய்த்தோன்றியது. யான் அந்த நடனவிருந்திற்கு அழைத்துச் சென்ற நங்கைக்கு இத்தோற்றத்தைக் குறித்துச் சொன்னபோது, அவ்வம்மை 'இஃது அப்படியிருந்தால், யானும் உம்முடன் வருவதுநல்லது.' என்று கூறினார். உடனே நாங்கள் வீட்டுக்கு விரைந்துசென்றோம், சென்றதும்யான்மெத்தைமேற் பாய்ந்தேறி, என் அன்னையார் அறைக்குட்சென்று, அவர் நிலத்தின்மேற் படுத்துக்கிடக்கக்கண்டேன். அன்னையார் மூச்சுப்பிடிப்பு நோயாற் பற்றப் பட்டுக் கிட்டத்தட்ட இறந்தவர்போ லிருந்தார். யான் உடனே ஒரு வைத்தியரை அழைத்துவர, அவர் 'உம்முடைய தாயார் நோய்கொண்டிருப்பதாக நீர் எங்ஙனம் அறிந்தீர்?' என்று என்னை வினவினார். நடனசாலையில் இருந்தபோது இச்செய்தி மிகவுந் திண்ணமாகத் தோன்றியதனால் வீட்டுக்குப்போய் அங்கு ஏதேனும் உண்டா என்று பார்க்கத் தீர்மானித்தேனென்றும் அவருக்கு எடுத்துரைத்தேன். அதன்மேல் அவர் யான் நல்லநேரத்தில் வந்தேனென்று மறுமொழி புகன்றார்; யான் அங்ஙனஞ் செய்ததுபோல உடனே திரும்பிவந்திலேனாயின், என் அன்னையார் மூச்சு அடைபட்டுப்போ யிருப்ப

ரென்பது திண்ணமேயாம்.

"நாம் நமது ஆன்மசத்தியை வெளிப்படுத்தும் போது, இந்தப் பருவுடம்பை விட்டுப்போவது எளிதிலே கைகூடுவதாகும்; முதன் முதல் அவ்வுணர்ச்சி புதுமையுள்ளதாய்த் தோன்றும்; நீங்கள் உங்கள் உடம்பைவிட்டுத் தனித்துநிற்பது போலவும், உங்களையும் உங்கள் பருவுடம்பையும் இயைப்பதற்கு மெல்லிய ஒரு பிராணச்சரடு மாத்திரம் உள்ளது போலவும் உணருகையில் அது சிறிது புதுமையுள்ளதாகவேதான் இருக்கும்; ஆனால், அடுத்தடுத்துப் பழகியபிறகு சூக்கும ஒளி யாகாயத்தை உங்களுக்குச் சொந்த இடமாகவே நினைக்கநேரும்; அவ்வுணர்வாகாயத்திற் சுற்றிலுமுள்ள பொருள்களோடு தன்னுணர்வுடன் பொருந்தப்பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி அடைவதுமாத்திரமன்று, அங்கே நீங்கள் ஞானத்தையும் அடைகிறீர்கள். உறங்குங்காலங்களில் தம்மை ஆன்மசத்தி உடையவர்களென்று தெரிந்துகொண்டோர் மாத்திரமன்று, மற்றும் பலரும் தமதுடம்பை விட்டுச் செல்கின்றனர் என்றும், நாம்காணும் கிளர்ச்சியுள்ள கனவுகள்பலவும் வெளிப்பார்வைக்கு நம்முடம்பு தூக்கத்திலிருப்பதுபோற் றோன்ற நாம் நம்முடம்புகளைவிட்டுப் புறஞ்சென்று அனுபவித்த அனுபவங்களின் நினைவுகளே என்றும் நான் உறுதிப்படுத்திக்கொண் டிருக்கின்றேன். இங்ஙனம் யான்கண்ட மிக அரிய அனுபவங்களில் பின்வருவது ஒன்று:

"ஏறக்குறைய ஆறு மாதங்களுக்குமுன் யான் நியூஸீலண்டு என்னும் ஊரில் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தபொழுது ஆவிவடிவில் நிற்கும் மாந்தர்

புலரோடு பொருந்தப்பெறுவே னாயினேன். தெளிவான உள்ளநிலைமை யுடையேனாய், இந் நிலவுலகத்தை அடுத்துள்ள மண்டலத்தைக் கடந்து இன்னும் உயர்ந்த உலகத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்னும் கடைசியான நினைவோடு யான் உறங்கச்சென்றேன். யான் எனதுடம்பைவிட்டுப் புறப்பட்டதும் எனதுணர்வு துரிதப்படுதலை உணர்ந்தேன்; அத்தகையதான சூக்கும ஆன்ம உணர்ச்சியை இதற்குமுன் யான் என்றும் கண்டறியேன். உயர்ந்ததோர் உலகத்தின்கண் உள்ள ஓர் அனுபவத்தைப் பெறப் போகின்றேன் என்பது எனக்கு உறுதியாய்த் தோன்றிற்று; பின் சொல்லப்படுவது உண்மையாக நிகழ்ந்ததாகும்.

“ ஆவியுருவிலுள்ள மக்கள் பலரைக்கண்டேன்; என்னைச் சுற்றி ஒருவட்டமாய் அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள்; அவ்வாகாயத்தின் ஊடே நாங்கள் மிதந்து செல்வதுபோற் றோன்றியது; அங்ஙனம் அசைந்து செல்வதைத்தெளியஉணர்ந்தேன்; அங்குள்ளவற்றின் நிலைமை மிகவுந் தூயதாயும் தெய்வத்தன்மை யுடையதாயும் இருந்தது; எனக்குப் புதியதோர் அறிவும் ஆற்றலும் வருவதாகவும், மிகவுந் தெளிவானபார்வை கொடுக்கப்படுவதாகவும் காணப்பட்டது. அதன் பிறகு, உற்றுக்கேட்பதுபோல் நின்றுகொண்டிருந்த ஓர் ஆயிரம்பேரை நன்றாய்ப்பார்த்தேன்; ஆனால், சிறிதுநேரம் வேறொருவரையும் யான் காணக்கூட்வில்லை. எனதுபார்வை வரவரப் பெரிதானவுடன், ஒரு பீடத்தின்மேல் மிகவும் வயது முதிர்ந்த அழகிய ஆண்மகன் ஒருவர் நிற்கவும், கிளர் ஒளிவட்டம்

ஒன்று அவரது தலையைச் சூழ்ந்திருக்கவும் பார்த்தேன். அவர் வெண்மையான நீண்ட நிலையங்கி ஒன்று உடுத்தியிருந்தார்; அவர் அங்கே குழுமியிருந்த மாந்தரை நோக்கிப் பேசுதலைத் தெளிவாய்க் கேட்டேன். அங்குள்ளவர்களோடு யான் மிகுதியாய்ப் பழகிய பிறகு, இந்த ஆசிரியர் இவ் வாண்பெண் மக்களுக்கு ஆன்மதத்துவ உணர்ச்சியை எழுப்ப முயன்றுகொண்டிருந்தனரெனவும், இன்னும் மேலான உலகத்திற்குச் செல்லும்பொருட்டு அவர்கள் முயலும்வண்ணம் அவர்களை ஊக்கிக்கொண் டிருந்தனரெனவும் தெரியப்பெற்றேன்.

"இந்தப் பருவுடம்பில் இருக்கையில் மிகவுஞ் சிறப்பாகப் பேசக்கூடிய பலர் பேச்சுக்களைக் கேட்டிருக்கின்றேன்; ஆனால், இவர் பேசும்போதோ இவருடைய சொற்கள் தெய்வசத்தி நிறைந்துவரக் கண்டேன்; தனது ஆன்மசத்தியினையும் தன்னுள் நிறைந்த தெய்வசத்தியினையும் வளரச்செய்தவராயும், யான் இதுவரையில் எதிர்ப்படாத மிக உயர்ந்த மண்டலத்தில் இருப்பவராயும் உள்ள ஒருவரோடு இணங்கி அவருடன் கூடியிருப்பதுபோல் என் உள்ளம் எங்கும் உணரலானேன். அவரைச்சுற்றிலும் அழகிய ஓர் ஒளியின் கதிர்கள் விரிந்து எரிவது போல் தோன்றின: அவரது தலையைச்சூழப் பல நிறங்களைக் கண்டேன். இன்னும் எனது பார்வை தெளிவடையவே, களங்கமற்ற வெள்ளிய ஆடைகள் உடுத்திருந்த பதினைந்து அல்லது இருபது ஆடவரும் பெண்டிரும் அவருடன் இருத்தலைத் தெரிந்துகொண்டேன்; அவர்கள் தமது ஆன்மசத்தியினாலும் அதன் விளக்

கத்தினுலும் உலகபாலனஞ் செய்யும் ஒரு கூட்டத்தவரென்றும்; உயர்ந்த மண்டலங்களிலிருந்து கீழுள்ள மண்டலங்களுக்குச் செய்திகொண்டு வருபவர்களென்றும் எனக்குப் புலப்பட்டது. அதன் பின்னர் என்னிடம் வந்து எனக்கு ஆவிவடிவில் நின்ற செய்தி அறிவித்த தேவதூதன் ஒருவனுல், அச்சிறந்த பெரியவர் உலகபாலனக்கூட்டம் ஒன்றோடு மேலுலகங்கள் ஒன்றிலிருந்து வந்து கீழே முதல் உலகத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஆன்மசத்தியை நிரப்புதறபொருட்டும், மேலுள்ள மானத உலகத்திற்கு அவர்கள் தாமே செல்லும்படி தன் முயற்சி செய்யவேண்டும் அவசியத்தை அவர்களுக்கு வற்புறுத்திக் காட்டுதற் பொருட்டும் பேசிக்கொண்டிருந்தனரென அறிவுறுத்தப்பட்டேன்.

"இவ்வனுபவத்தின் பின்னர் எனது தூலதேகத்திற்குத் திரும்பியவுடனே யான் ஒரு தெய்வசத்தியால் நிரம்பப்பெற்றேன்; பின்னாட்களி லெல்லாம் யான் வேறுமனித னுயினேனென்ன றுணர்ந்தேன். இத்தெய்வசத்தி அக்கனை வலிவுடையதாய்த் தோன்றினமையால் ஆன்மதத்துவ உலகங்கள் ஒன்றில் யான் அடைந்த இவ்வனுபவமானது எனக்கு அளவிறந்த நன்மையைச் செய்ததென உணர்ந்தேன். மேலறிவுடைய தேவர்களோடு நாம் ஒன்றுசேர்க்கப் பட்டக்கால் அது நம்மைத் தப்பாமல் வலிமைமிக்க ஆடவரும் பெண்டிரும் ஆக ஆக்குகின்றது; ஏனென்றால், ஆன்மதத்துவ உலகங்களில் நீங்கள் இயங்கவல்லவராகுமுன்னமே, உங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆற்றல் மிக்க சூக்குமசரீரவாசிகளுக்குக் கீழ் அடங்கின நிலை

யில் நீங்கள் உங்களை மனவொருமையினால் வைத்துக் கொள்ளுந்திறமை உடையவர்கள் ஆகவேண்டும்; அங்ஙனம் ஆனபின், நீங்கள் உங்கள் உடம்பைவிட்டுப் புறப்படும்போது, அறிந்தோ அறியாமலோ இவ்வுலகவாழ்வில் எதனைப்பெறும் நோக்கத்தோடு முயன்று வந்தீர்களோ அதற்கு இசைந்த மானத உலகத்திற்குச் செல்வீர்கள். (ஆன்ட தத்துவ வுலகங்களிலேனும், ஒளியாகாயத்திலேனும் தமக்கு அறிவு விளங்குதலைச் செய்துபார்க்க விரும்புவோர் யான் சொல்வனவற்றைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும்: இதனைச் செய்து பார்ப்பதற்கென்று குறிப்பிட்ட மாலைக்காலத்திற்கு முன் பகல் முழுதும் உணவுகொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும்; நிலஉலகத்தைப்பற்றிய எல்லா நினைவுகளையும் அறவே ஒழித்துவிடல்வேண்டும்; எல்லா மாந்தர்களிடத்தும் இரக்கமும் அன்பும் மிக்க நினைவோடு அமைதியாகப் படுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்; அதன்பிறகு உங்கள் உடம்பைவிட்டுப் போய்ச் சூக்கும உலகங்களிற்கண்ட அனுபவங்களைத் திரும்பவும் இந்நிலவுலகத்திற்கு வரும்போது நினைவுகூர்தல் வேண்டுமென்னும் வேட்கையோடுகூடிய நினைவை உங்கள் உள்ளத்தில் எழுப்பிக்கொண்டே அசைவின்றி அமைதியாக உறங்கச்செல்லுக; இங்ஙனஞ்செய்தால் நீங்கள்பட்ட வருத்தத்திற்கெல்லாம் ஈடுகட்டுவதற்கு மேலான எண்ணங்களைப் பெரும்பரிலும் எய்தப்பெறுவீர்கள் என்னும் உறுதியுடையேன்.)

"ஆனால், இதற்கும் இதுபோன்ற மற்றெல்லா விஷயங்களுக்கும் வேறொரு தீதானபக்கமும் இருக்

கின்றது. நாம் ஒளியாகாயத்தில் வெளிப்படும்போது நல்லவர்கள் கூட்டத்தையே நாம் எந்நேரமும் பொருந்தும்படி வாய்ப்பதில்லை. ஒருசமயத்தில் யான் அடைந்த அனுபவமானது பலநாள்காறும் என்னைத் துயரமான நிலைமையில் வைத்தது.

"யான் எனதுடம்பைவிட்டுப் புறப்பட்டேன்; இந்நிலவுலகத்தில் எனக்குள்ள நேசரைப்போலவே ஒளியாகாயத்திலும் எனக்கு நண்பராயுள்ள தேவதூதன் ஒருவரோடும் யான் அறிவொளி பெறாத உயிர்கள் உள்ள இடத்திற்குப்போக நினைத்தேன். அங்குள்ள ஆடவர் மானத ஆகாயத்தின் இருளில் தடவிக்கொண்டு போதலைப் பார்த்தேன். அவர்களிற் பலர் தாம் நிலவுடம்பைவிட்டு வந்ததாகவே தெரிந்துகொள்ளவில்லை; அதனைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுங்கூட அறிவு வளரப்பெறாதவர்களாயும் வளராத நிலையிலுள்ளவர்களாயும் இருந்தனர்; ஆவிவடிவில் நின்ற இவ்வுயிர்கள் பலவற்றைச் சூழ உள்ள பொருள்களின் நிலைமைகளைப்பார்த்து, நுண்ணுடம்பில் நிற்கும் ஒரு கெட்டமனிதன், ஓர் அறிவில்லாதவன், நிலவுடம்பில் நிற்கும் ஒருவனைக்காட்டிலும் மிகவுங் கெட்டவனாவன் என்னும் உண்மை முற்றும் உணரப்பெற்றேன்; இவ்விஷயத்தைக்குறித்துப் பேசும் இவ்விடத்தே மரணதண்டனையின் கொடுமையைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

"யான் ஆன்மதத்துவ உணர்ச்சியுடையவனா யிருத்தலால், நமதரசியல் விதிப்படி கொலைபுரியப் பட்டுத் தமதுடம்பைப் பிரிந்து போன ஆடவர்

பலரை யான் சந்தித்ததிலிருந்து, அவர்கள் தமது உடம்பைவிட்டுப் போனதும் தொலைவிலுள்ள ஏதேனுமோர் அழகிய உலகத்திற்குச் செல்லாமல் இந்த நிலவுலகத்தையே சுற்றிக்கொண்டு துன்பத்தினாலும் பிழைபட நடந்ததனால் உண்டான மனக் கலக்கத்தினாலும் பற்றப்பட்டு மானத இருளில் தாம் இருக்கக் கண்டனரென்பதை யான் தெரிந்துகொண்டேன்; அவர்களிற் பலர் பழிவாங்கும் எண்ணம் உடையோராய் மெல்லிய இயற்கையுடையவரைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்களைப் பிசகிநடக்கும்படி ஏவுகின்றனர்.

“இஃதுண்மையென்று நான் அறிவேன்; ஆனதனால் யான் பின்வாங்காமற் சொல்வது இது: உடம்போடிருக்கும் மனவலியில்லாத ஆடவரையும் பெண்டிரையும் தமக்கு இரையாக்கிக் கொண்டு அவர்களைப் பழிச்செயலுக்குத் தூண்டும்படி, கொலையாளிகளைக் கொன்று சூக்கும உலகத்திற்கு அனுப்புதலைப் பார்க்கிலும் அவர்கள் இந்த நிலவுலகத்திலேயே தாராளமாய்த் திரியும்படி விட்டுவிடுதல் நல்லது.

“அதிசயமான இந்த உலகம் நமக்கு அண்மையில் இருப்பதை மெய்யாக உணர்ந்து, அறிவு விரியாத எத்தனை ஆடவரும் பெண்டிரும் நமக்கு எவ்வளவு அருகிலிருக்கிறார்களென்பதை அறியுங்கால், நாம் உரப்பான தூயநினைவுகளை நினைக்கவேண்டுவது எத்துணை அவசியம் என்பதை நாம் பாராட்டிப் பேசுவோம். வசீகரமுறையை உற்றுநோக்கினால் நாம் நம்மிடம் வருவிக்கும் உயிர்கள் நம் எண்ணங்களோடு ஒத்த இயல்புடையனவா யிருக்கின்றன; ஆகையால்,

ஒளியும் உதவியும் உயர்ச்சியும் வாய்ந்த நினைவுகளை நினைப்பதிலேயே நாம் கருத்தாயிருந்து, நம்மிடம் நல்லவைகளே அணுகும்படி இழுக்கவேண்டும்.

"மிகச்சிறந்ததையே பெறவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை உருவேற்றி, உங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடியவரையே உங்களிடம் இழுக்க நீங்கள் முயலும்வரையில் ஆன்மதத்துவ வாழ்க்கைக்குரிய உயர்ந்த மண்டலங்களிலேனும் ஒளியாகாயத்திலேனும் சிறிதும் அபாயமில்லை; ஏனெனில், அங்கே உங்கள் வலியுள்ளமானத ஆகாயமே உங்களைச் சூழ்ந்திருத்தலால், அதுவே உங்களை எப்போதும் பாதுகாக்கும்.

"யான் நியூஸீலண்டில் வைத்து நடத்திய மந்திர வகுப்பின்கண் ஒருகால் எனக்கொரு புதிய அனுபவம் உண்டாயிற்று. அப்பியாசம் முடிந்தபிறகு அவ்வகுப்பு மாணவகரில் ஒருவர் தமக்கு அன்றிரவு வியப்பான ஓரனுபவம் உண்டாயிற்றென்றுசொன்னார். அதன்மேல் அவர் சென்றிருந்த விடம் ஏதுவென்று வினவினேன்; அதற்கவர் தாம் கடிகார கோபுரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்ததாகக் கூறினார். அவர் ஆன்மசக்தி பெரிதும் மிகப்பெற்றவர் என்பதனை யான் அறிவேன்; ஆனால், அவர் இதற்குமுன் தாம் உடம்பைவிட்டுச் சென்றதாகச் சொன்னதேயில்லை. அங்கே எவரையேனும் பார்த்ததுண்டாவென அவரைக் கேட்டேன்; தாம் இருவரைக் கண்டதாகவும் அவர்கள் பெயர் இன்னவை என்றும் அவர் மறுமொழி புகன்றார். பின்னர் யான் விசாரணை செய்ததில் அவ்விருவரும் பிசகில்லாமல் விவரித்துச் சொல்

லப்பட்டனரென்றும், அவர் சுட்டிச்சொல்லிய நேரத்தில் அவ்விருவரும் அவ்விடத்தைக் கடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தன ரென்றும் கண்டுகொண்டேன். ஆகவே, சூக்கும ஒளியாகாயத்தின் கண் அறிவுநிகழப் பெறுதல் குறிப்பிட்ட சிலர்க்குமாத்திரமே யுள்ளதென்று கூறுவதாகாதெனவும், ஏறக்குறைய எல்லாவுயிர்களுமே சிலகாலத்தில் தம் ஆன்மதத்துவ அனுபவங்களைத் தம் முணர்வோடு நினைவுகூர்ந்து வருவனவாகுமெனவும் அறியப்பெறுகின்றோம் இஃது உங்களுக்கு ஆன்மஞானத்திற்கு உதவியாவது மாத்திரம் அன்று; இந்தப் பருவுடம்பைவிட்டுச் செல்லுமாறு அல்லது எந்த மண்டிலத்திற்கேனும் உங்கள் மனஞ் செல்லும்படி அதனை உணர்வோடு செலுத்துமாறு உள்ளத்தை ஒருவழிவைக்கப் பழகினால் இந்த நிலவுலகத்திலேயுங்கூட உங்களுக்கு நேரில் இல்லாமற் பல்லாயிரமைல் தூரத்திற்கு அப்பால் உடம்போடு கூடியோ அல்லது அதனோடு கூடாமலோ இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுடன் கலந்து பேசுதற்குந் திறமை வாய்க்கப் பெறுவீர்கள்."

என்று இது காறும் போந்த மாக்லௌட் கிரேக் என்பவரின் உண்மையனுபவ உபந்நியாசத்தால் ஒளியாகாயத்தின் இயல்புகளும் ஆண்டு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும் இவ்வுடம்பிலிருந்தபடியே அதிற் செல்லுமாறும் பிறவும் இனிது விளங்குதல் காண்க. இன்னும் அகக்கண் திறக்கப்பட்டு அவ்வொளியாகாயத்திலுள்ள உலகங்களைக்கண்டவர்கள் பின்வருமாறு அவற்றை வருணித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒளியாகாய உலகங்கள்

"இந்நிலவுலகத்துப் பருப்பொருள்கள் உண்மையாக இருத்தல் போலவே ஒளியுலகங்களின் பொருள்களும் அழியா விழுப்பம் உடையனவா யிருக்கின்றன. அவ்வுண்மையுலகங்களிலேதான் உங்களுக்கு என்றுமுள்ள குறைவுகள் நிறைவு செய்யப்படும். தமது நறுமணத்தை எங்கும் நிரம்பச் செய்யும் கொழுவிய மலர்களும் செடிகளும் சூழ்ந்த அழகிய மாளிகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள இனிய நிலத்தோற்றங்கள் கண்ணைக் கவரத்தக்கனவாயிருக்கின்றன. பொன்மயமான ஞாயிற்றின் ஒளியில் குவடுகளும் பக்கங்களும் முழுகப்பெற்ற மலைகளும் அங்குள்ளன. வெண்மையான அருவிகள் ஓடப்பெற்றனவும் வளஞ்சிறந்த பசும்புல் நிலங்களால் உடுக்கப்பட்டனவுமாகிய பள்ளத்தாக்குகளும் அங்குள்ளன. தமக்குமேல் உள்ள தெளிந்த வானத்தைத் தம்மிடத்தேகாட்டும் மேற்பரப்பும், புற்களும் மலர்களும் நிறைந்த கரை ஓரங்களும், எல்லையற்ற அன்பின் உணர்ச்சியை இனிதாக முணுமுணுத்தோடும் தெளிபளிங்கன்ன தண்ணீரும் பொருந்தப்பெற்ற யாறுகளும் அங்கு விளங்காநிற்கும். பரிமளமான இளங்காற்றுக் கன்னத்தின்மேல் வீசுவதும் உள்ளிழுக்குந்தூயகாற்றும் ஆன்மாவைப் பரவசப்படுத்துகின்றன. மேலான நீலநிறம்வாய்ந்த வானமும் அங்குநிலவும்; கீழுலகத்துள்ள நல்லவர்க்குக் கனிந்த செழுங்கதிரைச் சொரியும் ஞாயிற்றின் பல

திறப்பட்ட வண்ணங்களோடுகூடிய பளபளப்பான கதிர்கள் தோய்ந்து கிளரொளிமிக்குவிளங்கும் முகிற் குழாங்கள் கற்றைகற்றையாக அவ்வானிலேமிதந்து செல்லாநிற்கும். மிகவுஞ் செழுமையான தோகைக ளுடைய பறவைகள் அமிழ்தம்போன்ற இனியபாட் டுக்களை மிழற்றிக்கொண்டிருக்கும். நம்மைச் சுற்றி யுள்ள எழில்நலங்களைப் பருகுவார்போன்று களிக் கும் பருவம்முதிர்ந்த ஆண்பெண்என்னும் இருபாலா ரோடும் கூடிக்கொண்டு கள்ளம் அறியா மகிழ்ச்சி துளும்பும் இனிய மழலைச்சொற்களை மொழிந்து அழ கிய இளங்குழவிகள் விளையாட்டயரும்; அங்ஙனம் அவர்கள் விளையாடுங்கால், இடையிடையே. தமது பேரின்பத்தின்பொருட்டாக இத்தனை அரியபொருள் களையும் தமக்கு அமைத்துக்கொடுத்த அன்புமிக்க தந்தைக்கு நன்றியும் வணக்கமுஞ் செலுத்துவோ ராய் இருப்பர். அம்மேலான நிலம் எல்லாரும் கடை சியாகச்செல்லும் இடமாயிருக்கிறது. சிலர் அதனைத் தாம்செய்த நல்வினைகளால் எய்துகின்றனர்; வேறு சிலர் மிகுந்ததுன்பத்தையும் இடரையும் அனுபவித்து அதன்பின்னர் அதனை அடைகின்றனர்; மற்றுஞ்சிலர் கழிவிரக்கத்தினால் தூய்மைசெய்யப்பட்டு அதனைப் பெறுகின்றனர்; அங்ஙனமாயினும் எல்லார்க்கும் அது சிறப்பும் நலமும் நிறைந்த உண்மையான புகலிடமே யாகும்."

இனி அமெரிக்காதேயத்து ஐக்கிய மாகாணத் தின்கண் நியாயாதிபதியாயிருந்த **எட்மண்ட்ஸ்** என் னும் பெரியோர் தாம் சூக்குமசரீரத்தில் நின்றவாறே மந்திரசத்திமிக்க ஒருவர்மேல் ஆவேசித்து இவ்

டன்மாநகரத்தில் ஒரு பெருங் கூட்டத்தார்க்குப் புரிந்த உபந்நியாசம் சூக்குமா ஒளியுலகவாழ்க்கையின் இயல்புகளை நன்கு புலப்படுத்துதலின் அதனையும் இங்கே மொழிபெயர்த்து எழுதுகின்றாம்.

சூக்கும ஒளியுலகவாழ்க்கை

"வேறொருவர் உடம்பை இரவலாகப் பற்றிக் கொண்டு புதுமாதிரியாக இன்று நான் இருவகை யுலகங்களின் வாழ்க்துறைகளோடும் வந்திருக்கி றேன். எனது உயிர்வாழ்க்கையில் யான் அடைந்த பெருவெற்றியின்—மரணத்தைச் செயித்ததன்—வர லாற்றினை உங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வல்லவனா யிருக்கின்றேன்.

"எனது உடம்பு தனியேவிட்டுவிடப்பட்டது; ஆனல், எனதுயிரோ உங்கள் நடுவில் நான் இருந்த காலத்து இருந்தது போலவே திறம்பவும் புதிதான சுறுசுறுப்போடும் எல்லாசத்திகளோடும் முழுமை யாகவே இருக்கின்றது. இப்போது யான் புதிதாகக் கண்ட இந்நிலையில் உண்டான மனக்கிளர்ச்சியினாலும் ஊக்கத்தினாலுமே நிறைந்திருக்கின்றேன். இறப்பு என்று சொல்லப்படும் நிலைமாறுதலின் வழியாக யான் ஒருசிறிதும் துன்பம் உழவாமலே நிலவாழ்க் கையைக் கடந்துவந்தேன். என்னுடம்பு மெலிந்து போனது உண்மைதான்; சென்ற சில ஆண்டுகளாக வலிவின்மையினாலும் தளர்ச்சியினாலும் யான் வருந்

கிக்கொண்டிருந்ததும் உண்மைதான்; என்றாலும், ஒரு தொடர்பான உபதேசங்களைக் கேட்டதனாலும், சூக்கும சரீரத்திலுள்ள என் நண்பர்களோடு அடிக்கடி கலந்துறவாடினதனாலும் சாக்காடென்பது அஞ்சத்தக்கதன்று என நான் அறிந்துகொண்டேன். எனது நிலவாழ்க்கையின் கடைசிநாட்களில், நிலவுலகத்தைத் துறந்து செல்வதற்குச் சிலவாரங்களுக்கு முன்னிருந்தே ஓர் அன்புள்ள ஆவி என்னுடனிருந்துகொண்டு எனக்கு உதவிசெய்வதை உணரலானேன். இந்த ஆவி, எனது நிலவாழ்க்கையின் இளம்பருவத்தில் எனக்கு நண்பராயிருந்தவரே தாம்; இந்நண்பர் இறந்ததனால் எனக்குண்டான துயரமே இறந்தவர்களின் ஆவி எந்த மண்டிலத்திற்குச் செல்லக்கூடுமென்பதனைத் தெரிந்துகொள்ளும் விருப்பத்தை என்பால் எழுப்பிவிட்டது. யான் கல்வியறிவு பெற்றுவந்த ஆண்டுகள் எல்லாவற்றிலும் இந்நண்பர் எனக்குப் பிரியாத்துணையா யுடனிருந்து வழிகாட்டிவந்தார். என் வாழ்நாள் எல்லை அணுகுதலும் அவள் எனக்கு ஆறுதலை உண்டுபண்ணினாள்; அவள் என்னைவரவேற்றுச் சூக்கும உலகத்திற்குச் செல்லும் வழியையும் எனக்குக் காட்டினாள். அவளுடைய அன்பான உதவியினால் அச்சத்தையும் மரணத்தையும்பற்றின எல்லா நினைவுகளையும் யான் அறவே ஒழித்துவிட்டேன்; ஆவிவடிவில் எங்களை மறுபடியும் ஒருங்குகூட்டும் நேரத்தை மிகுந்த களிப்போடும் எதிர்நோக்கி வாழ்ந்திருந்தேன்.

துன்பம் இன்றியே இவ்வுடம்பைக்கடந்து சென்றேன்; துன்பத்தைப்பற்றி யான் உணரவும் இல்லை;

ஆனால், என்னுடம்போ இனிதாக இளைப்பாறிக்கிட
ந்தது; அதனினின்றும் விடுபட்ட எனதுயிரோ, பழு
தாய்ப்போன ஒருசட்டையைப் பார்ப்பதுபோல்.
அதன்மேல் அந்தரத்தில் நின்றுகொண்டு அதனைப்
பார்த்தது. ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் கழிந்து
போவதை யான் உணர்ந்திலேன்; எனதுள்ளம்
மயங்கவில்லை. என் ஆன்ம உணர்வுகளில் எதனையும்
ஓர் இமைப்பொழுதேனும் யான் இழந்துவிடவும்
இல்லை. யான் இறந்துபோகப்போகிறேன் என்பது
எனக்குத்தெரியும். எனதுயிர் பருவுடம்பைப் பற்றி
யிருந்த நிலையைப் படிப்படியாக விட்டுவரும் ஒவ்
வோர் இமைப்பொழுதையும் நான் அறிந்தேன். எனக்
குப் பக்கத்திலேயிருந்து என்னைப் பார்த்துக்கொண்
டிருந்த அன்பர்கள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்று
காணும்பொருட்டும், யான் செல்லுகிற புதிய வாழ்க்
கையைக்குறித்து அவர்கள் அஞ்சுகிறார்களா என்று
நோக்கும்பொருட்டும், பற்பல ஆண்டுகளாக நாங்கள்
ஒன்றுசேர்ந்து கற்றறிந்த பொருள்களிலிருந்து அவர்
கள் இதனைச் செவ்வையாகப் பொறுத்துக் கொள்ளு
கிறார்களாவென்று தெரியும்பொருட்டும், நீங்கள் வி
டுப்புறப்படவேண்டிய ஒருவீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றிப்
பார்ப்பதுபோல, இடையிடையே எனதுடம்பாகிய
குடியிருப்பினுள் யான் நுழைந்தேன். அவர்கள் மன
வுறுதியோடும் அன்பான உருக்கத்தோடும் கடவுளை
வேண்டிக்கொண்டிருந்தனர்; பிரிந்துபோகும் உயி
ரின் பருவுடம்பைப் பறிகொடுப்பதில் ஓர் அருவருப்பு
மாத்திரம்—அன்பாக நேசிக்கப்பட்ட நண்பரின் உடம்
பைச் சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்னும் மிகு விருப்பம்

மாத்திரம், இன்னும் அவர்களிடத்தில் மறைவா யிருந்ததென்பது உண்மை.

உறக்கமாவது குறைந்த உணர்ச்சியாவது இடை நிகழக் கண்டேனில்லை; பல ஆண்டுகளாகச் சங்கிலியிற் கட்டுண்டுகிடந்தவன் அக்கட்டு அறுந்ததுங் குதித்து எழுமாறுபோலப் புதிதுகாணப்பட்ட எனதுயிர்வாழ்க்கையில் யானும் மனக்கிளர்ச்சியோடு சென்றேன். எனது உயிர்வாழ்நாளின் பிற்பகுதியில் உண்டான நோய் வருத்தத்தால் யான் விலங்கிடப்பட்டவனைப்போல் இருந்தேன். தாங்குவதற்குக்கூடாத தளர்ச்சி உண்டானமையினாலே, இவ் வூனுடம்பாகிய சங்கிலியாற் பிணிக்கப்பட்டுக் கிடந்தேனெனவே எண்ணினேன். சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்து வெளிப்பட்ட ஒருவன் இனியகாற்றில் வந்து அமிழ்ந்துவதுபோலவும், பொன்மயமான கடலிற் பாய்வதுபோலவும் யானும் அங்கு களிப்பாற்றுள்ளினேன். எனக்குச் சொந்தமாயிருந்த இளமையும் வலிமையும் ஆண்மையும் ஆகிய எல்லாம் திரும்பவும் என்னிடம் வரக்கண்டேன். என்னைப் பற்றின மட்டில் இதனினும் இன்னும் மேலான சிலவற்றை உணரலானேன்: சூக்குமதத்துவ உயிர்வாழ்க்கையில் யான் மிகுந்த அனுபவமுடையவனாயிருந்தும், ஆவிவடிவில் நிற்போர் பலரை யான் என்னிடம் வரக்கண்டும், அவர்களோடு யான் கலந்துறவாடியும், என்னை நிலவுலகத்தோடு பிணித்துவைத்த கட்டுக் கடைசியாக அறுபட்டபின்னர் அல்லாமல் சூக்குமவாழ்வின் இயல்பை இதற்குமுன் உண்மையாக உணர்ந்தேனில்லை. எனதுருவானது இளமையும் வலிவும் உடைய உரு

வமாக முற்றும் புதுக்கப்பட்டதனைக் கண்டு அவ விறந்து வியப்படைந்தேன். இதற்குமுன் எனக்கு அறிமுகமா யிருந்தவர்களையும் எனக்குத் தெரிந்த நண்பர்களையும் யான்கண்டு, அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் இளைஞராயும், தமக்குப் பிற்பாடுசேர்ந்த சூக்குமவாழ்க்கையின் அனுபவத்தால் அறிஞராயும் விளங்குதலைத் தெரிந்தேன். அப்போதுதான் முதன் முதல், குரலொலியும் அல்லாமல், வேறோர் ஓசையும் அல்லாமல், ஒருசொல்லும் அல்லாமல் உயிர்களப் பாய் மாத்திரம் உள்ள ஆவியொலியின் உணர்வாற்றலைத் தெளிந்துகொண்டேன். என்னைச் சுற்றியுள் ளார்க்கு என் நினைவு ஒவ்வொன்றும் தெளிவாய்த் தோன்றியபோது, என்னுடைய சொற்களும் நன்கு புலப்படுத்தப்பட்டன. புறம்மேயுள்ள ஒருபொருளைப்பற்றி நீங்கள் பேசிக்கொள்வதுபோலவே, யான் அப்புறப்படுத்திவந்த உடம்பைப்பற்றியும் பேசிக் கொண்டோம். எனக்குப்பின் என் உடம்போடு விடப்பட்ட ஐம்பொறிகளைப்பற்றிய உணர்ச்சியால் யான் இதற்கு முன்னெல்லாம் சிறிது அறிவுமூடப் பட்டிருக்க, இப்போதோ யான் ஆன்மசத்திகள் முழுதும் நிறையப்பெற்ற ஆவியாகக் குறிப்பிட்டுப் பேசப் பட்டேன். எனக்கு முதலில் உண்டான நினைவு: யான் என் புதல்விகளோடு பேசக்கூடுமா ? என்பதே தான்; ஆனால், அஃது என்னாற்கூடவில்லை ; அதாவது செவிப்புலனுக்கு ஒலி அங்கிருக்கமுடியாது; ஆயினும், அவர்கள் உள்ளத்தில் யான் எண்ணியவற்றைக் தெளிவாகவும் இனிது விளங்குமாறும் பதியவைக்கக் கூடும். என் உடம்பு அழிந்துபோயிற்றென்றும்,

உயிராகிய தீப்பொறி அவிந்துபோயிற்றென்றும் தான் தெரிந்திருந்தாலும் என் கடைக்கோடிப்புகள் யான் தன் எதிரிலிருப்பதை நன்கு அறிந்திருந்தாள்.

இதனை அடுத்து எனக்குவந்த ஆன்ம உணர்ச்சியாவது இயக்கத்தைப்பற்றியதேயாம். குதிரைகளின்மேலாயினும், அல்லது வேறு வழக்கமான ஊர்திகளிலாயினும் சூக்கும உலகத்தின் ஓரிடத்திலிருந்து பிறிதோர் இடத்திற்கு யான் கொண்டுபோகப் படுதலைக்கண்டேன். இப்போது யான் புதிதுதோன்றிய ஆன்ம உணர்ச்சியாகிய இச்சையின்வலிமையைத் தெளியலானேன். என்தோழர், 'நாம் இப்போது நமது சூக்கும உலகின்நிலையைப்போய்ப் பார்ப்போம்' என்று எனக்குக்கூறினர். ஏறிச்செல்வதற்கு ஏதேனும் ஓர் ஊர்தி கிடைக்குமாவென்று சுற்றிநோக்கினேன்; இவ்விருப்பம் என்மனத்தில் ஏறியவுடனே, முதலில் மெதுவாகவும், பின்னர் எனது விருப்பம் மிகுதிப்படுதலும் மிகுந்த விரைவோடும், கடைசியாக இடையே பொருள்கள் இருந்தாலும் யான் அவற்றைக்காண ஏலாத அத்தனை விரைந்த செலவோடும் யான் சவாரிபோதலை வியப்புடன் கண்டேன். நாங்கள் விரைந்துசென்ற அச்செலவு ஓர் இமைப்பொழுது தான் இருக்கும். நாங்கள் அளவுபடாத இடைவெளியைக் கடந்துசென்றதாகத் தோன்றியது. சிலவேளை உலகங்கள் பல எம்மைக் கடந்துபோயிருக்கவேண்டுமென்று எண்ணினேன்; மற்றுஞ் சிலவேளை தத்தம் எல்லைகளிற்செல்லும் கோள்களின் தெளிவான ஓசைகளை யான் கேட்டதாகவும் எண்ணினேன்; வேறு சிலவேளை தொலைவில் ஒலிக்கும் இசையின் ஓசையை

யான் செவியேற்றதாகவும் எண்ணினேன். ஒளியும் நிழலும் ஒருங்குகலந்து பரவியுள்ள விளக்கமான வாயில் ஒன்றினுள்ளே நாங்கள் இப்போது வந்து நின்றோம். சூக்கும உலகத்திற்கும் தூல உலகத்திற்கும் நடுவில் உள்ளதான நுழைவாயில் இதுதான் என்றும், இதன்வழியாக ஆன்மதத்துவ உண்மையுலகுக்கு யான் செல்லப்போகிறேன் என்றும் சொல்லக் கேட்டேன். முன்னே எனக்குத் தோன்றிய காட்சிகளில் யான் அங்கே சென்றிருந்ததுண்டு. முன்னெல்லாம் மற்றையோர் உதவிகொண்டு யான் அச்சூக்கும உலகங்களைப் பார்த்துவந்தேன்; ஆனால் இப்போதோ நானே என் ஆன்மசத்திகளைக்கொண்டு பார்க்கலானேன். முன்னர் எனக்கு நேர்ந்த பார்வையினும் இப்போது நேர்ந்தது முற்றிலும் வேறானதாயிருந்தது. இப்போது நாங்கள்சென்ற ஒவ்வோரிடத்தும் புதிய புதிய அழகுகளைக்கண்டேன். என் அகக்கண்ணானது சுற்றிலுமுள்ள பொருள்களைக் காணத்தக்க சுருசுருப்புடையதானதோடு, அப்பொருள்களின் ஆன்மாக்களையும் நன்குகாணலாயிற்று; ஒவ்வொரு வடிவமும் இங்குள்ள சுவர்களைப்போலத் தொடக்கூடியதாயிருந்தாலும், உள்ளும் புறம்பும் நன்குவிளங்கித் தெளிவாயிருந்தது; யான்கண்ட எல்லாப்பொருளிலும் ஒரு சீவதாது ஊடுருவித் தோன்றியது.

இனி அக்கட்டிடத்தின் தன்மையைப்பற்றி விசாரணைசெய்யலானேன். யான்புகுந்த வாயிலின் அமைப்பானது யான் சிந்திக்கக்கூடிய எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் மிகப் பருமனான கோபுரவாயிலை அல்லது ஒரு தேவாலயத்தைப் பெரிதும் ஒத்ததாயிருந்தது. பல

திறப்பட்ட நிழலும் பல அளவான நிறங்களும் நிரம்பப் பொருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் கலந்து கூட்டப்பட்ட அழகிய உருவங்களோடு அக்கட்டிடம் சேர்ந்து நின்றமையாலே அதனை உயிரோடுகூடிய ஓர் உருவமாகவே யான் நம்பக்கூடியதாயிருந்தது. என் தோழர் என துகருத்தை உணர்ந்து 'இந்தப்பொருள் நிலத்தின்மேலுள்ள எல்லாப் பொருள்களினும் வேறென்பது முற்றிலும் உண்மைதான்; சலவைக்கல்லின் துண்டுகளாலும், உயர்ந்த மணிகளாலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் தோன்றினாலும் இது சீவதாது நிறைந்த நினைவின்வடிவேயன்றி வேறன்று; நீர் இப்போது நுழைந்திருக்கின்ற உலகத்தின் சீவமண்டிலமேயன்றிப் பிறிதன்று. இவ்வழியே செல்லும் ஒவ்வோர் உயிரும் இவ்வாயிலின் அழகை மிகுதிப்படுத்துதற்குவேண்டும் நலத்தினைச் சிறிது கொடுத்துச் செல்கின்றது.' என்று கூறினார். துறவியைச் சூழ்ந்துள்ள கதிரொளிவட்டத்தைப்போல வெண்மையும் நீலமுங்கலந்த வாயுமண்டிலம் என்னைச் சுற்றியிருக்கக் கண்டேன். இந்த நீல்வாயுமண்டிலம் என்னைச் சூழத் திருத்தமான வடிவெடுத்தது; உடனே அவ்வாயிலின் ஊடே ஒருவழி தென்பட்டது; அதில் யான்சென்றேன். பின்னர் அதனைத் திரும்பிப்பார்த்தேன்; மற்றோர் உயிர் அந்நிலத்திற் புகுந்தமைக்கு அடையாளமாக அவ்வாயில் அங்ஙனம் இருக்கும்படி விடப்பட்டது. அப்பொழுது அவ்வாயிலின் வளைவுகளும், அவற்றிற்கு அலங்காரமாய் அமைந்த உருக்களும், அவற்றில் எழுதப்பட்ட வடிவங்களும் வரவரக் குரல் ஒலி காட்டுவனபோற் றோன்றிப், பிறகு தெளிவான

இசையில் என் உயிரை நல்வரவேற்றன. இதற்குமுன் யான் கேட்ட இசையுள் இது சேர்ந்ததாயில்லை; இசைக்கருவியிலிருந்து எழும் ஒலிபோலிருந்தது. செவிப்புலனால் அல்லாமல் உயிரின் அறிவால்மாத்திரம் கேட்கப்படுவதாயுள்ள முதிர்ந்த நினைவின் இசைப்பொருத்தத்தைப் அது பெரிதும் ஒத்திருந்தது.

என் ஒரே தோழரும் யானுமாகப் பின்னுஞ் சென்றோம்; ஏனெனில் யான்பார்த்த மற்ற ஆவிகள் எல்லாம் இப்போது மறைந்துபோயின. பின்னும் யாங்கள் அப்பாற் சென்றோம். இவ்வேளையில் அகன்ற ஓர் அதிசயமான இடம் என்காட்சிக்குப் புலனாயிற்று. இரண்டு பக்கங்களிலும் பெரியமலைவீழ் ஆறுகள் பள்ளத்தாக்குகளிற் சுழன்றுசென்றன; அழகிய அருவிகள் மலைப்பக்கங்களில் துள்ளிக்குதித்தன. சூக்கும உலகத்திலுள்ள எமது இருப்பிடத்திற்கு இது நுழைவாயிலாகுமென்று நினைவுகூர்ந்தேன். இரண்டு மலைத்தொடர்களுக்கும் நடுவே ஊறு ஏதுமில்லாமலே நாங்கள் வாய்பேசாது மிகு விரைவாய்ச்சென்று, ஒரு திறந்தவெளியிற் சேர்ந்தோம். சூக்கும உலகத்தில் நாங்கள் இருப்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடம் இங்கேதான் இருந்தது. ஓர் அறைக்குச்செல்லும் வாயிலைப்பார்க்கிலும் அகன்றதல்லாத ஓர் ஒடுக்கமான பாதையில் நாங்கள் புகுந்தபோது, உரத்த பாறையென்று காணப்பட்ட ஒன்றிலிருந்து புதுமையான பல பாவைகளும் படிவங்களும் மங்கலாய்த் தோன்றுவதை யான் குறிப்பாய்ப் பார்த்தேன். இப்பாவைகள் பழக்கமான முகங்களும் உருவங்களும்

உடையனவாயிருத்தலும், மனத்திற்குப் புலனாயுள்ள பொருள்களையும் எண்ணங்களையும் சொற்களையும் போற் றோன்றுதலும் கண்டேன். எனதுயிர்வாழ் நாளில் உண்டான ஒவ்வொரு நினைவையும் ஒவ்வொரு செயலையும் யான் பார்த்தேன். அவைகளிற் சில நிழலுள்ளனவாயிருந்தன; வேறுசில மிகஇன்பமான உருவங்களுடையனவாயிருந்தன; இன்னுஞ்சில பகைமையுங் கொடுமையும்வாய்ந்த சாயலுடையனவாயிருந்தமையால் அவற்றை மறந்துவிடுவதில் விருப்பமுடையேனாயிருந்தேன்; பின்னுஞ்சில இகழ்ச்சிக்குஞ் சினத்திற்கும் இணங்கினவாயிருந்தன; ஆனால், இன்னும் முன்னே யான்சென்றபோது மேலான அன்புள்ள முகங்களும் வடிவங்களும் நிரம்பவும் மிகுதியாயிருக்கவும், யான் உயிருள்ள ஆவியாய் அத்திறந்தவெளியிற் சென்றதும் அன்போடும் இரக்கத்தோடுங் கூடியவற்றை அல்லாமல் வேறுருவங்கள் இல்லாதிருக்கவும், மகிழ்ச்சி நிறைந்தவற்றை அல்லாமல் வேறொலிகள் இல்லாதிருக்கவுங் கண்டேன்.

ஒருமங்கையின் கழுத்தணியில் தனித்தனியே பதிக்கப்பட்ட முத்துக்களைப்போல ஒவ்வொருதுளியும் அத்தனை தெளிவாகவுள்ள ஒரு நீரோட்டத்தில் யான் இங்கே அமிழ்ந்தினாற்போற் காணப்பட்டது. இத்துளிகள் ஒவ்வொன்றும் சில அன்பான நினைவை அல்லது தெளிவானசாரத்தை உள்ளடக்கி நிற்பது போல் தோன்றியது; இந்த நீரோட்டத்தில் யான் அமிழ்ந்தினதும், மண்ணுலகத்தில் உண்டான கறைகள் சிலவற்றை எடுத்துவிடுவதுபோல ஒவ்வொரு துளியும் என் நுண்ணுடம்பில் கொட்டினது. அந்

நீரோட்டத்தில் நெடுநேரம் யான் இருக்க இருக்க அதனைத் தாங்கிக்கொள்வது எனக்கு எளிதாயிற்று. முதலில் அது நெருப்பைப்போற் சுட்டுக் கொளுத்துவதாகக் காணப்பட்டது; பின்னர் அது மேலும் மேலும் இனியதாகி ஒவ்வொரு துளியும் என் உள்ளத்திற் சில உண்மைகளைத் தெரிவித்து என்னுடன் பேசக்கண்டேன். கடைசியாக அதன் மற்றப்பக்கத்தில் யான் மேலெழுந்தவுடனே, என் தோழரால் புன்சிரிப்போடு வரவேற்கப்பெற்றேன். 'இஃது உமது மண்ணுடம்பின் கடைசியாகவுள்ள கறைகளை நீக்குகின்றது; ஆயினும், நீர் மண்ணுலகிற்செய்த எல்லாப் பிழைகளின் முடிவான பயன்களையும் இது நீக்குகின்றிலது.' என்று அவர் மொழிந்தார். அந்த அம்மையார்க்கும் எனக்கும் உள்ள சில வித்தியாசம் என் உணர்வுக்குத் தென்படலாயிற்றென்றும்,' அவ்வம்மையின் நிலைமையை யான் இன்னும் முற்றும் அடையவில்லையென்றும், ஆனாலும் அந்த இனிய நீரோட்டத்தில் முழுகியதிலிருந்து யான் மிகுந்த அறிவையும் மிகுந்த கல்வியினையும் எய்தி எனக்கிருந்த குறைபாடுகள் படிப்படியே நீங்கப்பெற்றேனென்றும் தெரிந்துகொண்டேன்.

இந்த நிலத்தின்மேற் பெயர் அறியப்படாத மலர்களால் இருபுறத்தும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அழகிய கொடிப்பந்தருக்கு அவ்வம்மையார் என்னைப் பின்னர் வழிநடத்திக்கொண்டு சென்றனர். நீங்கள் பார்த்துப் பழக்கப்பட்டிருக்கிற வடிவங்களும் உருவங்களும் அவைகள் அல்ல; அவைகளின் மணங்களோ செவிகளுக்கு இனிய ஓசைகளைத் தருகின்றன; அவற்

யின் உருவங்களும் நிறங்களுமோ சில எண்ணங்களை யும், வழக்துரைகளையும், உயர்ந்த நாட்டங்களையும் தெரிவித்தன. எங்கள் இருப்பிடத்தின்வாயிலுக்கு இன்னும் அருகில் அவ்வம்மையார் என்னை அழைத்துச்சென்றனர். அதன்வடிவையும் உருவையும் யான் பார்க்கக்கூடியதாயிருந்தது, அதன் சுவர்களையும் வாயிலையும் யான் உங்களுக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லிக்காட்டமுடியும். அதன் உருவமைப்பில் யான் கண்ட ஒவ்வொருவடிவிலும், என்னுடனிருந்த அவ்வம்மையாரின் இயல்புகளை யான் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாயிருந்ததென்று சொல்லுவதைத் தவிர மற்றொன்றையுஞ்சொல்லி உங்களை இங்கே வீணே நிறுத்திவைக்கமாட்டேன். அவ்வம்மையார் இங்கிருந்தகாலத்திலும் சூக்கும உலகத்திலும் அவர் தமக்கு வழக்கமாயுரிய எண்ணங்களால் அஃது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததென்பதை யான் காணக்கூடியதாயிருந்தது. இறைவனைவழுத்திய ஒவ்வொருசொல்லும் செபமும், நல்நாட்டமும், உருக்கமான அறச்செய்கையும் இவ்வுறையுளில் உருவுகொண்டிருந்தன. என்னுடைய எண்ணங்களுங்கூட அங்கு இடையிடையே பின்னப்பட்டிருந்ததலைக்கண்டேன். யான் கொண்ட நல்லெண்ணங்களும், வேண்டுகோள்மொழிகளும், நல்நோக்கங்களும், நெடுநாளைக்குமுன்னமே யான் மறந்துபோன செய்கைகளும் அங்கே உயிரோடு அழகாய் விளங்கினவேயல்லாமல் வேறுதுணைகவும் பாவையாகவுந் தோன்றவில்லை. எனதுயிர் வாழ்க்கையிற் கிளைத்த நினைவுகளும் வாழ்த்துரைகளும் நல்நாட்டங்களும் எனக்கெதிரில் ஒருவரிசை

யாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருத்தலைக் கண்டேனே யன்றி என்னுடைய குறைபாடுகளைக் கண்டேனில்லை; ஆகவே, அவரை நோக்கி: ‘இஃது என்னை? இந்த நமது இருப்பிடத்தில் என் நல்லெண்ணங்களையாத்திரங் காண்கின்றேனேயல்லாமல் என் குறைபாடுகளைக் காணவில்லையே?’ என்று உடனே வினவினேன். அதற்கு அவ்வம்மையின் நினைவு ‘நம் ஆன்மாக்கள் இருக்கும் சூக்கும உறைவிடத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கமுடியா; அவற்றை நீர் வாயிலினிடத்தே கண்டிருப்பீர்; உமது வழிநெடுக நீர் அவைகளைப் பார்த்திருப்பீர்; உயிர்த்தன்மைவாய்ந்த சூக்கும உறைவிடத்தில் குறைவில்லாதனவே முடிவான உருவும் வடிவும் எடுக்கக்கூடும்.?’ என்று விடைபகர்ந்தது.

யான் எவ்வளவு குறைபாடு உடையவன் என்பதை அப்போது தான் கண்டேன்; யான் தகுதியற்றவன் என்னும் உணர்ச்சியானது அவ்வின்ப நிலங்களிலிருந்து என்னைப் பின்வாங்கிச் செல்லும்படி செய்யவல்லதாயிருந்தது; ஆனால், அவ்வம்மையார் என்னை அச்சமேனும் நடுக்கமேனும் அடையலாகாதென்று கற்பித்தார், ஏனெனில், மண்ணுலகத்தைப்பற்றிய ஒவ்வொரு நினைவும் குற்றமும் எனது முயற்சியினாலேயே நீக்கப்படவேண்டுமாதலின் என்பது. ‘இவ்விடத்தே நிலையாகத் தங்குவதற்கு ஏற்றதன்மை இன்னும் உம்மிடத்தில் முற்றும் உண்டாகவில்லை; உமது இல்லம் இதுதான்; உமது முயற்சியினாலும், கடவுள் வழிபாட்டினாலும், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நாழிகையும் வளரும் அறிவினாலும் சூக்கும உலகின்கண் உள்ள இவ்வீட்டின்கண் தாராளமாய்

மகிழ்ச்சியும் தன்னுணர்வும் மிகுந்து நீர் இருக்கப் பெறுவீர்.' என்று அவ்வம்மையார் மொழிந்தார்.

அதன்பிறகுதான் முதன் முதல் யான் களைப் படையக்கண்டேன். இப்புதிய உறையுளின் பேரொளியும், உள்ளத்தெழுந்த களிப்பும், துன்பத்தினின்றும் விடுபட்டுப்பெற்ற உணர்ச்சியும் என்னைக் களைப் படையச்செய்தன. யான் ஓர் உயிரென்றும், இனி யான் என்னுடம்பிற்புகுதலாகாதென்றும் உடனே நான் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. முந்திரிக் கொடிகளாலும் மலர்களாலும் பின்னலாயுள்ள ஒருபந்தரினால் இவ்வுறையுளின் மற்றப்பகுதியினின்றும் பிரிக்கப்பட்டதுபோற்றோன்றிய ஒருதனியறைக்கு அவ்வம்மையார் என்னை நடத்திச்சென்றார். இதற்குட் சென்று இவ்வளவு நேரம் என்று அறியாமல் நெடுநேரம் அங்கே உறங்கினேன்; யான் மறுபடியும் விழித்தெழுந்ததும் என் ஆன்மசக்திகளெல்லாம் புதுக்கப்பட்டதுபோல் உணர்ந்தேன்; என்னை முதலிற் களைப்படையச்செய்த மகிழ்சிறந்த ஆன்மகத்துவ எழில் நலங்கள் இப்போது என்னை மிகவும் வலிவடையப்புரிந்தன. எப்போதும் என்பக்கத்திலிருந்த அவ்வம்மையாரை நோக்கி, 'இப்போது நான் ஆயத்தமாய் இருக்கின்றேன்; இச்சிறந்த உயிர்வாழ்க்கையை இன்னும் மிகுதியாக எனக்குக்காட்டுங்கள்' என்றேன்.

முதலில் மெதுவாகவும் வேண்டாவெறுப்பாகவும் இருந்ததுபோல் அல்லாமல் இப்போதுடனே எங்கள் வழியானது திறந்து காணப்படுவதாயிற்று; எனக்கெதிரே தூரத்திலிருந்தாலும் தெளிவாகப் புலப்பட்ட ஆவிகளின் கூட்டம் ஒன்றைக்கண்டேன்.

மண்ணுலகத்தில் எனக்கு மிகுந்த பழக்கமும் அறிமுகமும் உள்ளவராயிருந்தவர்களையுங் கண்டேன். அவ் ஆவேசக்கூட்டத்தினின்றும் வந்து 'என்னை முதன் முதல் வாழ்த்தி, தாம் அங்கு வந்திருத்தலைத் தெரிவித்தற்பொருட்டு மிகவும் பரபரப்போடு முயன்றவர் நியூயார்க் நீதிமன்றம் என்னும் பத்திரிகைக்கு முன்னை ஆசிரியராயிருந்த ஹொரேஸ் கிரீலி என்னும் என் நேசரேதாம். இவர் சிலகாலம் ஆன்மதத்துவ விசாரணை செய்தவராயிருந்தாலும், வெளிக்கு அவ்வாறு தோன்றினார் அல்லர். 'உண்மை வாழ்த்துப், பல ஆண்டுகளாக நீ நின்றியிருந்த நிலையை மாற்றிக்கொள்ள விரைந்து வந்தேன்' என்று அவர் கூறினார். யான் 'அஃது என்னை?' என்று வினவினேன். அதற்கு அவர் 'நீர் இங்குப் புதிய உயிர் வாழ்க்கையைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டின சான்றுகளை நான் குறைவாக மதித்தேன்; இப்போது இஃது உண்மையானுபவமாயிருத்தலைக் கண்டு இங்ஙனங் கண்ட உண்மையை உமக்கு எடுத்துரைத்ததால் மன அமைதி பெற்றிருக்கின்றேன்.' என்று அவர் மறுமொழி பகன்றார். சூக்கும உலகவாழ்க்கையைப் பற்றி அவர்கட்குச் சிறிதுந் தெரியாதென்பதனை யான் எந்நேரமும் அவருக்குச் சொல்லி வந்தேன்; நாங்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சூக்குமதத்துவ ஆராய்ச்சிக் கூட்டம் இட்டு உட்கார்ந்த காலங்களிலெல்லாம், அவர் அரசாங்க காரியங்களைச் சீர்திருத்தஞ் செய்யும் முயற்சியில் தமது கருத்தைச் செலுத்துவார்; யானோ ஆன்மதத்துவ ஆராய்ச்சியிற் கருத்தாயிருந்தேன். அவர் அங்ஙனம் விட்டுச் சொல்

வியனைக்கேட்டு மகிழ்ந்தேன்; அஃது எனக்கு ஆறுதலை உண்டுபண்ணி வலிமையைக்கந்தது. ஆன்மதத்துவ ஆராய்ச்சியில் எனக்குதவியா யிருந்தவரும் எனக்குச் சிறந்த பழைய நண்பருமாகிய ஆன மேப்ஸ் பண்டிதரை யான் பின்னர் எதிர்ப்பட்டேன். உடனே அவர் என்னை நோக்கி ‘ஆ! நான் நிலவுலகத்திலிருந்தபோது சடப்பொருளின் வேறாகச் சித்துப்பொருளுக்குள்ள ஆற்றல்களைப் பற்றி எனக்குச் சிறிதும் தெரியாது; ஆனால் இப்போதோ நீர்கண்ட காட்சிகளெல்லாம் பெரிதும் உண்மையென்றே காண்கின்றேன்.’ என்று மொழிந்தார். என்னைவரவேற்று வாழ்த்துப்பொருட்டு இவ்வொளி யுலகத்தில் ஒருவர் பின் ஒருவராய் வந்தவர்களை யெல்லாம் யான் உங்களுக்கு வரிசையாய்ச்சொல்லவேண்டுவதில்லை. வரவேற்கப்பட்ட உயிர்களை வாழ்த்தவேண்டுமென்று அவ் ஆவிகள் தமக்குள் கூடிப்பேசிக்கொண்டார்களென்று தோன்றியது; என்றாலும், அவர்கள் ஒன்று கூடியது அதன் பொருட்டாகவே அன்று. அவர்கள் அங்கே தமது வழக்கப்படி குழுமியது உயிர்களின் இருப்பைப்பற்றிய வரலாறுகளை ஆராய்ந்து பேசுதற் பொருட்டேதான். அவர்கள் குப்புகுப்பாய் ஒழுங்காகக் கூடி யிருந்ததுபோற் காணப்பட்டனர்; ஒவ்வொரு குப்பின் நடுவிலும் தலைவர் ஒருவர் இருந்தார். ஒன்றன் நடுவில் **பிராங்க்லின்** என்பவரைக் கண்டேன்; அவர் தம்மைச் சூழ இருந்தோர்க்கு இப்போது மண்ணுலகத்தில் உண்டாகும் தோற்றங்களைப்பற்றிச் சில சூக்குமபரிசோதனை செய்யும்படி அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

பூதபௌதிக நூலாராய்ச்சியி லுள்ள எல்லா விஷயங் களிலும் அவர் தலைமைவாய்ந்த பேரறிஞர். அவர் ருக்கும் உலகவாழ்க்கையிற் புகுந்தது முதல் மின்சார விளக்கங்களையும் அதுபோன்ற சக்திகளையும் பற்றிய ஆராய்ச்சியே அவருக்குப் பிரதானவிஷயமா யிருந் தது. அவர்புதியனவாகக் கண்டுபிடித்த உண்மை களே சடத்தின் தோற்றங்கள் என்று சொல்லப்படு கின்றன. தமக்குப்பிரியமான அவ்விஷய ஆராய்ச்சி யிலும் படிப்பிலும் அவர்மாத்திரமே அதேகருக் கும் உலகத்திலுள்ள மற்றவர்களுதவியோடு, பருப் பொருள் அசைவுகளையும் இயக்கங்களையும் ஓசைகளை யும் மண்ணுலகத்துள்ள மந்திர சக்தியுள்ளோர் வழியே வெளிப்படும் ஆவிகளையும் பற்றிய குறிப்பு களை உண்மைப்படுத்திக் காட்டிக்கொண்டிருந்தார். அவரைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஆவேசக் கூட்டத் தவர் அவ்விடத்தினின்றும் பல உண்மைகளைத் தெரிந்து. பிறகு மற்ற ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றை அறிவுறுத்துகின்றனர், இப்போது இவ் ஆவிகள் இம்மண்ணுலக மெங்கும் பரவிச் சிற்சத்தி சடசத் தியை ஆளவல்லதாம் உண்மையை மாந்தருக்கு வெளி யிட்டு மெய்ப்படுத்திக் காட்டுகின்றனர். இவ்விளக் கங்களிற் புலனாகி அவர்தம் விசேட மனவியற்கை போடு பொருத்தமுற்று நிற்கும் குறிகளையும் இடங் களையும் பற்றிச் சொல்வதற்கு எனக்கு நேரமும் இல்லை, இஃது அவசியமும் அன்று. எனினும், பருப் பொருளில் உண்டாம் தோற்றங்கள் அலை அலையாய் எழுகின்றன வென்றும், இவைகள் ஒரு மையத்தி னின்றும் தோன்றி இந்நிலவுலகத்தில் நெடுந்தூரத்

தில் உள்ளவர்களும் இச்சக்திகளிற் சிறிது பெறும் அளவுக்குக் கடலலைகள் போல இம்மண்மேற் பரவிச் செல்கின்றனவென்றும் நீங்கள் தெரிதல் வேண்டும். சூக்தும ஆவிவடிவங்கள் கட்புலனுறுதும் என்னும் உண்மையானது முதன் முதல் அமெரிக்கா நாட்டிற் றோன்றி இப்பொழுது இங்கிலாந்து நாட்டின்மேற் றவிச்செல்கின்றது. அஃது இந்தும் வந்து கிட்டிபது; இனி அது தூரதேசங்களுக்குஞ் சென்று சேரும்; கடைசியாக, இன்னுந் தோன்றாத பிறிதோர் அலையினும் பின்றொடரப்படும். ஆகவே, இஃது ஒழுக்கநூல் முறையாதலோடு பௌதிகநூல் நுட்பங்களைத் தெரிந்துகொண்ட ஒரு மேலான வற்பாடாகவும் தோன்றுகின்றது. நிலத்தின்மேலுள்ள பௌதிகநூல் வல்லார் பலரைவிடச் சூக்தும உலகங்களில் உள்ளோர் இப்புதிய சக்திகளின் இயற்கையைத் தெரிந்துகொள்வதிலும் ஆராய்வதிலும் நிரம்பவுங் கருத்தாயிருக்கின்றனர்.

மானத ஆவேசத் தோற்றங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் தமது வலிமையையும் நேரத்தையும் செலுத்தி நிற்பவரான மற்றொருவரைப் பிறிதோர் இடத்திற்கண்டேன். அவரும் கல்வியின் மிக்கவராயிருந்தார்; யோகநித்திரையைப்பற்றித் தாம் கண்டுபிடித்த கோட்பாடுகளால் பௌதிகநூற் சரித்திர காலத்தில் ஒரு பெரிய விசேஷத்தை விளைவித்த மெசுமர்* என்பவரைப்பற்றியே யான்குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றேன். அவர் இப்போது ஆவேசங்களை

* Mesmer.

வசப்படுத்தும் வசிய நாளாராய்ச்சியில் தலையிட்டிருக்கின்றார். அவருக்கு மாணவகரும் கூடவிருந்து உதவிசெய்வோரும் உண்டு; இவர்கள் ஒரேவண்ணமுடையவராய் ஒன்றுபட்டொருங்கிரசத்திவாய்க்கோவை ஆவேசிக்கும், அவர்கள் மேலோங்குதற்கு உதவி செய்தும், தம் நண்பர்க்குச் செய்தி அனுப்புமாறு தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆவேசக்கூட்டத்தார்க்கு ஒத்தாசைபுரிந்துகொண்டு மண்ணுலகத்தின் மேல் இயங்குகிறார்கள். உங்கள் இருப்பிடங்களுக்கு வந்து கதவைத்தட்டுதலானும் ஆவேசம் ஏறி ஆடுதலானும் நீங்கள் அறியாத வேறு வகையானும் தமது இருப்பை உங்களுக்கு அறிவிக்கும் வண்ணம் புதிதாகக்கண்டுபிடித்த இவ்வுண்மையைப் பிள்ளைகளைப்போற் கற்றுக்கொண்டு வந்த கணக்கில்லாத பல்லாயிரம் ஆவிகள் தனித்தனிக் கூட்டமாக இவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கக்கண்டேன். நீங்கள் உங்கள் நண்பர்களுக்குச் செய்தி அறிவிக்கும்படியான ஒருவழியை அல்லது தந்தியைக் கற்றுக்கொள்ளுதற்கு வகுப்புகளிற் சேர்வதுபோல, ஆன்மதத்துவ வாழ்க்கையைத் தெரிந்து கொள்வதற்குரிய இச்சபைகளிற்சேரும் விருப்பம் உள்ள உங்கள் நண்பர்கள் இந்நிலவுலகத்துள்ளார் பலர்க்கு உண்டு; இப்போது நிலவுலகத்தை அசைத்துவரும் அவ்வாற்றலைப் பெறும் பொருட்டும், மனிதர்க்கு ஆவேசங்களின் உண்மையைத் தெரிவிக்கற்பொருட்டும் அவைகள் அவரைச்சூழ்ந்து நின்றன.

இனிப் பலதேசாந்தரின் சரித்திரங்களைப்பற்றிக் கருத்தாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்த வேறோர்

உயர்ந்த கூட்டத்தாரைக்கண்டேன்; இந்நிலவுலகத்தைத்துறந்துசென்ற ராஜதந்திர நிபுணர்களின் முகங்களையும் உருவங்களையும் யான் அக்கூட்டத்தின் இடையே தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. ஒரு கூட்டத்தின் இடையே உவாஷிங்டன் என்பவர் நிற்கக்கண்டேன். தமது இரத்த வெறி அடங்கப்பெற்றமையால் இப்போது தேசமாந்தரின் வளத்தையும் சுகத்தையும் கோரிக்கொண்டு மற்றக்கூட்டங்களின் நடுவே நிற்பவரான நெப்போலியன் என்பவரையும் சீசர் என்பவரையும் கண்டேன். ஒளிவிளங்கு முகங்களும் கதிர்விளங்கு புருவங்களும் உடையோராய், ஐக்கியமாகாணப் பெருங்கழகத்தில் சுதந்திர உணர்ச்சி நடைபெற்றாற்போல அவ்வத் தேசக்குடிமக்களின் சட்ட நிருபாணக்கூட்டங்களில் இயங்குதற்கு விருப்பம் வாய்ந்த பெரிய ஆவேசக் கூட்டத்தார்க்கு அவர்கள் கற்பித்துக்கொண்டிருத்தலைக்கண்டேன். சுதந்திரவிருப்பம் வாய்ந்தமையால் லிங்கன் என்பவர் ஆவியுருவில் எழுந்துலவுதலையுங் கண்டேன்; கதிர் விடும் அவ்வொள்ளிய கூட்டத்தில் மாந்தரின் திருத்தத்திற்குரிய இன்னும் பெரிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்படுதலையுங் கண்டேன். முன்னே இறந்துபோன **சார்லஸ் சம்நர்** என்பவர் ஆவியுலகத்தில் எழுந்து இங்கே போல அங்கும் அடிமைகளின் சுதந்திரத்தைப்பற்றி வழக்கிடக் கண்டேன்.

இப்போதுயான் உங்களுக்குத்தெரியப்படுத்தக் கூடாத இன்னும் பலரையுங்கண்டேன்; அவர்கள் எனக்கு அறிமுகம் உள்ளவர்களே; ஆனாலும் அவர்

கருவுடைய உணர்வும் என்னைமுன். எனக்குப்புதிய வாய்க்கோன்றின என் உட்கருவிகளின் அளவுக்கு மேற்பட்டனவாய் இருத்தலையறிந்தேன். என்றாலும், யான் இத்தோற்றங்களிற் பழகப்பழக, எத்தனையோ ஊழிகாலங்களாக அறிவில் முதிர்ந்து வந்த ஆன்றோர் திருவடிக்கீழ் இருந்து உபதேசங்கேட்டுவரும் கூட்டத்தாரிடையில் யான் சேரச்சேர, யான் இங்கிருந்த காலையிற் செய்யமாட்டாமலிருந்த ஒருபெருமுயற்சியைச் செய்யவல்லவனாவேன் என்று சொல்லக்கேட்டேன்: அதனையான் இம்மண்ணுலகத்திற் செய்யமாட்டாமலிருந்தது ஊனுடம்பின் வலிவின்மையானும் வரையறைப்பட்ட கருவிகளின் இயல்பினாலுமேயாம்; ஆயினும், யான் அம்முயற்சியில் மிகுந்த ஆவல் உடையேனாயிருந்தேன் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள். எனதுவேலை இனிமேற்றான் தொடங்க வேண்டுவதாய் இருக்கின்றது. இனி என்னுடைய முயற்சிகளும் எண்ணங்களுமெல்லாம் யான் அறிவு பெறுதலினும், 'யான்பெற்ற அவ்வறிவை அறியாமையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கின்றவர்களுக்கு எடுத்துப் புகட்டுவதினும் குவிந்துநிற்கின்றன. ஒவ்வொருமனிதருக்குங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிவென்னும் பெருங்கொடையானது எல்லாவற்றையும் அழித்து வரும் காலத்திற்கும் அகப்படாமல் பிழைத்திருத்தலும், காலமும், உடம்பும் அழிந்துபோகத் தான் அழியாமல் தனக்குரிய ஆவிமண்டிலத்தில் தன்னிருப்பிலிருத்தலும் எவ்வளவு வியப்பாகவும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் குறைவற்றதாகவும் இருக்கின்றதென்பதை யான் உணர்ந்தேன். இன்னும், 'ஓ!

யான் விட்டுவந்த மாந்தர்கள் தமது அகக்கண் திறக்கப்பெற்று யான் காண்பதுபோலக் காண்பர்களாயின், யான் இப்போது அறிவதைப்போலத் தாமும் அறிவராயின், எத்தனையோ ஊழிகாலங்களாகக் கவிந்துகொண்டு வரும் மரணபயத்தினின்றும் நீங்கி எவ்வளவு பேரின்பங்களை அடைவார்கள்! அவர்கள் நித்தியவாழ்வினையும் அமிருதத்தையும் நேருக்கு நேர் காண்பரல்லரோ!' என்று உணர்வேன் ஆனேன்.

ஆனல், இங்கே முழுதும் இன்பநுகர்ச்சியே உள்ளதன்று. மறுபடியும் என்குறைபாடுகளை உரைலானேன்; இவ்வுணர்ச்சி தோன்றியதும் என் உள்ளம் கிளர்ச்சி குன்றித் துன்பமுறலாயிற்று. அவர்கள் எவ்வளவுதான் என்னை வரவேற்றுமகிழ்ந்தாலும், 'நான் என்ன குழந்தையா யிருக்கின்றேனே!' என்று எண்ணினேன், ஊழி ஊழியாக அறிவுமிகப்பெற்ற ஆன்றோர்நடுவி விருந்துகொண்டு இங்ஙனம் யான் உணரவே ஒரு சிறுபிள்ளையைப் போலக் கூச்சமெய்தி என் உள்ளத்தின் வெறுந்தன்மையை நினைந்தேன். அதன் பிறகு யான் முன்னே கண்டறியாத எதோ ஓரிடத்திலிருந்து உருவங்கள் பல வெளிவந்து என் எதிரே மண்டியிட்டு, 'ஆன்மதத்துவ வாழ்க்கையைப் பற்றித் தாங்கள் எனக்கு முதன் முதற் கற்பித்தீர்கள்; மண்ணுலகத்திலிருந்தபோது முதன்முதற் றங்களிடத்திருந்தே உயிரின் இருப்பைப்பற்றி யான் அறிவுகூடப்பெற்றேன்.' என்று ஒவ்வொன்றாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே என் அடிகளின்மேல் ஒவ்வொருமலரை இட்டன. புகழ்ப்பாட்டுகளும் வேண்டுகோள்மொழிகளும் வந்ததுபோல

வே, அப்பூக்களோடு நறிய சாம்பிராணிப் புகையும் வந்தது. இந்நிவேதனங்களை என்னுள்ளம் உறிஞ்சியுட்கொள்ளவே, யான் வீரியம் மிகப்பெறுதல் ஓர்ந்தேன்; அதனால் என் உருவமும் வலிவடைந்தது. யான் இவர்களுக்கு உதவி செய்ததைப்பற்றிக் களிகூர்ந்தேன். அவர் தமது அன்பினாற் செலுத்திய காணிக்கைகளினால் யான் சூழப்பெற்றிருக்கக் கண்டேன். 'தாங்கள் இதனை எமக்குச்செய்தீர்கள்! யாங்கள் நிலவுலகத்தை விட்டுவருதற்கு முன்பே எமக்கு மறுமையைப்பற்றித் தெரிவித்தீர்கள்; ஆகவே இப்போது எமது காணிக்கையைத் தங்களிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்பிக்கின்றோம்' என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அதன்பிறகு யான் ஒளி மிகப்பெற்றேன்போல் தோன்றியது; யான் முன்னே நோக்கிக்கொண்டிருந்த ஆன்றோர் அணிந்திருந்த உடைபோல எனது உடையும் காணப்பட்டது; புதிதுபுதிதாக வருங் காணிக்கையினால் நன்றியறிதலைப்பற்றி என் உள்ளம் நினைவு மிகுந்து வலிவடைந்தது; கடைசியாக யான் ஆகாயத்திற் பறந்து சென்று, எனக்கு அறிமுகம் உள்ளவர்கள் நடுவிற்போய் அமர்ந்தேன். 'இப்போது நீர் எங்களில் ஒருவராயினீர்.' என்று அவர்கள் என்னை நோக்கிக் கூறினார்கள்.

பழக்கப்பட்ட நினைவுகளும் அசட்டையாற் புகுந்த எண்ணங்களும் ஏறி உயிரில் உண்டான கறைகளினின்றும் விடுபட்டு யான் தனியே யிருக்கின்றேன். என்றாலும், யான் காண்கின்ற ஆன்றோர் பலர் அடைந்திருக்கும் உயர்ந்த நிலையை யான் அடைதற்கு இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் கழிய வேண்டுமென

உணரப் பெற்றேன். காண்டற்கும் ஏலாத அத்தனை பளபளப்புள்ள ஆன்மாக்கள் சில இருக்கும் ஒளியுலக வாழ்வின் உரிமையை நான் பெறுதற்குமுன் யான் என்னை வயப்படுத்துதற்கு நெடுங்காலம் உழைப்பெடுக்கவேண்டும். சில வேளைகளில் என் அன்புள்ள தோழர் என்பக்கத்திருக்க நாங்கள் இருவேமும் அரவமின்றித் தனித்திருக்கும் எங்கள் சூக்கும இருப்பிடத்தின் கண்ணே அமர்ந்திருந்து, மேனிலையிலுள்ள சான்றோரோடு கலந்து பேசுகின்றோம்; அவர்களில் ஒருவரின் உண்மையைப்பற்றியும் நிறைந்த அன்பைப்பற்றியும் மாந்தர் நன்குணர்ந்திருக்கின்றனர். ஆயினும், அம்மாந்தர் அவர் சென்றவழியே சிறிதும் செல்கின்றார்களில்லை; அவருதவியைப்பெற்று அவர்கள் மேல்உயர்வதுமில்லை. இங்ஙனம் கூடியிருக்கும் ஆவேசக் கூட்டங்களுக்கு நிரம்பவும்மேலே, உயர்வும் அறிவும் நன்மையும் மிக்க ஆன்றோர் குழாத்திற்கு மிகவும் மேலே மண்ணுலகத்தாரால் உரைத்தற்கும் எழுதுதற்கும் அரிதான துலக்கமும் அளவற்ற அன்பும் கதிர் விரிக்கும் வடிவமும் வாய்ந்த ஒருவிளங்குமொளியை யான் காணக்கூடியதாயிருந்தது; அத்திருவுருவத்தின் கட்டளைகளை இப்போது யான் உங்களுக்கு எடுத்துப் புகல்கின்றேன். 'நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கக் கடவீர்கள்' என்பதே அதுவாம். இம்மொழிகளானவை தேவதூதர்கள் ஆவேசங்கள் முதலியோர் உள்ளங்களிற் புகுந்து அவ்வழியே உங்கள் நெஞ்சங்களிலுங்கூட நுழைந்து, அச்சம் பகை வயிற்றெரிச்சல் போராட்டங்கள் முதலியவற்றையெல்லாம் ஓட்டி இந்த நொடியிலிருந்தே

உங்களை இறைவன் திருவருளோடு ஒன்றுபடுத்தா
நிற்கும்.''

என்றிதுகாறும் எடுத்துக் காட்டிய உண்மைக
ளால் சூக்கும ஒளி யாகாயத்தின் இயல்புகளும்,
அதன்கண் உலவும் சூக்குமசரீர வாசிகளின் பல
திறப்பட்ட நிலைகளும் இனிது விளங்கா நிற்கும். அஃது
அங்ஙன மாயினும், இங்கெடுத்துக் காட்டிய சரித்திர
உதாரணங்களிற் பெரும்பாலன மேல்நாடுகளில் வசிக்
கும் வெள்ளைக்காரர் தமக்குரிய அனுபவங்களா யிருத்
தலின், மறுமையுலகங்கள் என்று ஈண்டெடுத்துவிளக்
கப்பட்டவை அனைத்தும் வெள்ளைக்காரர் ஆவிகள்
மாத்திரம் நிறைந்தனவா யிருக்கும் போலும் என்று
கருதி ஐய முறுவார்க்கு அவ்வையம் நிகழாமைப்
பொருட்டு அதைப்பற்றிய உண்மையினையும் ஒரு
சிறிது தெளிவுபடுத்திக் காட்டுவாம்.

இங்குள்ளபடி அங்கும்.

இவ்வுண்மையை நன்குணரவேண்டுவார் இந்நில
வுலகத்தின் இயற்கைகளைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்ப
ராயின் அது செவ்வையாகப்புலப்படும். இம்மண்
ணுலகத்தின் மேற்பரப்பானது பல நாடுகளாக வகுக்
கப்பட்டுக் கிடக்கின்றது ; அவ்வந் நாடுகளில் உள்ள
மக்களின் முகங் குறி குரல் சாயல் முதலியன வெல்
லாம் பலதிறப்பட்ட வேறுபாடுகளுடன் காணப்படு
கின்றன ; அங்குள்ள பறவைகளும் விலங்கினங்களுங்

கூடப் பலவேறு தன்மையுடையனவாய்த் தோன்று கின்றன; ஆங்காங்குள்ள மரஞ்செடி கொடிகளுங் கூட வேறுவேறு இயற்கை யுடையனவாகவே யிருக் கின்றன; இவ்வுயிர்ப்பொருள்களோடு ஒன்றுபட்டு இயைந்து நிற்கும் நில அமைப்புகளுங் கூட வேறு பட்ட இயல்பினவாகவேயிருக்கின்றன. ஐரோப்பிய நாட்டில் வசிக்கும் வெள்ளைக்காரர் எவ்வளவு வெண் மையான நிறமும் அழகும் உயர்ந்த தோற்றமும் உடையராயிருக்கின்றனர்! ஆப்பிரிக்கா நாட்டில் வசிக் கும் நிகிரோவர் எவ்வளவு கருமையானநிறமும் பருத்த உதடும் நீண்டமோவாயும் சுருண்டமயிரு முள்ளவராய்ப் பார்க்கப் பாந்தமின்றியிருக்கின்றனர்! சீனதேசத்தில் உள்ளமாந்தர் அகன்ற முகமும் சப்பை மூக்கும் பழுப்பானநிறமும் உடையவராயிருக் கின்றனர்; நம் இந்திய நாட்டில் உள்ளவர்களோ திருத்தமான அவயவங்களுடையராயினும் சிலர் கரிய நிறமும் வேறுசிலர் பொன்னிறமும் மற்றுஞ் சிலர் இவ்விரண்டிற்கும் பொதுவான நிறமும் உள்ளவராய் இருக்கின்றனர்; அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ளவர் களோ தடித்த உறுப்புகளோடு செவேலென்ற செந் நிறமும் வாய்ந்து காணப்படுகின்றனர். இங்ஙனம் பலதிறப்பட்ட இயற்கைகளுடைய மக்களோடு ஒத்த இயல்பினவாக அவர்களைச்சூழ்ந்துள்ள பிராணிகளும் மரஞ்செடிகொடிகளும் ஏனைப்பொருள்களும் இருத் தலை ஊர்ப்பிரயாணஞ் செய்தவர்கள் நன்குணர்வார் கள். இன்னும் இவ்வாறு பலவேறுவகையாகக்காணப் படும் மக்களுடைய சமயக்கொள்கைகளும், அவ்வச் சமயங்களில் வணங்கப்படும் தெய்வங்களும், அவற்

றைவழிபடும் முறைகளும், நடையுடைபாவனைகளும்
அளவிறந்த பேதங்கள் உடையனவாய் இருக்கின்றன.
இத்தனை பேதங்களையும் தாமே நேரிற்கண்டாயினும்,
அல்லது நூல்களிற்பார்த்தாயினும் உலகியலறிவு
முதிரப்பெற்றவர்களுக்கே யாம் இங்கேகூறிய வேறு
பாடுகளின்மிகுதி புலப்படா நிற்கும். தாமிருக்கும்
இடத்தையன்றிவேறெதனையும் எவ்வாற்றானும் அறிந்
துகொள்ளாதவர்க்கு இவ்வுண்மை ஒருதினைத்துணை
யும் புலப்படாது. அவர்கள் ‘கிணற்றுத் தவ
ளையை’யே ஒப்பர். அவர்க்குத் தாமிருக்குநாடே
ஒப்புயர்வற்றது; வேறு சிறந்தநாடுகள் பல இருக்கின்
றன என்று அறிந்தோர்சொல்லினும், அவர் அதனை
ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்; ஒருகால் ஏற்றுக்கொண்
டாலும் அவை மக்களும் பிறவுயிர்களும் இல்லாத
வறட்டு நிலமாகத்தான் இருக்கவேண்டு மென்று
நினைப்பர்; அன்றி ஏதோ ஒருவகையாய்ப் பிறநாடு
களினும் மக்களும் மற்றை உயிர்களும் இருக்கலாம்
என்று எண்ணநேர்ந்தாலும், அம்மக்கள் மிருகத்தை
ஒத்தவராய் இருப்பார்களேயல்லாமல் தம்மைப்போல்
நாகரிக வாழ்க்கை உடையவராய் இருக்கக்கூடும்
என்று அவர் நினைக்கமாட்டார். பின்னர் ஒருகால்
தமக்குள்ள சிறிது நல்வினை வயத்தால், மற்றைபாங்
தரும் சிறிது நாகரிகமுடையவர்தாம் என்று கருத
நேர்ந்தாலும், அவர்கள் தம்மினும் அழகிற்குறைந்த
வரேயாவரெனவும், அவர்களுடைய நடையுடைபாவ
னைகள் தம்மினும் மிகத்தாழ்ந்தனவே யாகுமெனவும்,
அவர்கள் கைக்கொண்டுள்ள சமயக்கொள்கைகள் பய
னற்ற வெறும்பொய்களேயாமெனவும், அவர்கள் மறு

மையில் நரகத்தையே அடைவரெனவும், தாமும் தம் சமயமும் தம் தெய்வமுமே உயர்ந்தனவா மாதலால் தாம்மட்டுமே மறுமையில் துறக்கவாழ்வடைவது திண்ணமெனவும் கூறிச் செருக்குவர். தம்முடைய அறிவும் அனுபவமும் உயர்ந்தனவோ பிறருடைய அறிவும் அனுபவமும் உயர்ந்தனவோ என்று ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துபார்த்தற்கும் அவர் ஒருசிறிதும் ஒருப்படமாட்டார். இன்ன தன்மை வாய்ந்தவர், அயல் நாட்டவர்க்கு அவர்தம் மதஇயல்புகளுக் கிசைந்த துறக்க நரக உலகங்களும் மறுமையில் உளவாய் இருக்குமென்று எள்ளளவும் உணரமாட்டார். ஆகவே, அவ்வியல்பினரை விடுத்து விரிந்த நோக்கமும் தம்மோடுபிறரை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் ஆராய்ச்சியும் வாய்ந்தவரைக் குறித்தே இவ்வுண்மையை இங்குவரையப்போகின்றும்.

மேலேகாட்டியவாறு பலவேறுவகைப்பட்டநாடுகளும் ஆங்காங்குப்பலவேறுவகையான மாந்தர்களும் இந்நிலவுலகத்தில் இருத்தல்போலவே, இதனைக்கடந்துள்ள எண்ணிறந்தகோடி யுலகங்களிலும் அவரவர் தன்மைக்கும் சமயக்கொள்கைக்கும் ஏற்ற இடங்கள் அளவில்லாமல் இருக்கின்றன. இங்குள்ளமாந்தர்கள் இந்நிலவுலகத்தைவிட்டு வேறு மேலுள்ள உலகங்களுக்குச் செல்வதையே இறத்தல் என்று சொல்லுகிறோம். தமிழில் 'இறத்தல்' என்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருள் 'கடத்தல்' அல்லது 'ஓரிடத்தைவிட்டு வேறோர் இடத்திற்குப்போதல்' என்பதேயாம். இந்த நிலமானது தன்னேடொத்தபொருள்களைத் தன்பால் இழுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றல்வாய்ந்ததாய் இருந்த

வின், நாம் இருத்தற்கு இடமாயுள்ள இந்த நம் மண் உடம்போடுகூடி நாம் மேல் உலகங்களுக்குச் செல்ல இயலாதவர்களாயிருக்கிறோம். இந்த மண்ணுடம்பு பருப்பொருளாயிருத்தலின் இது தன்போற் பருப்பொருளாயுள்ள இந்நிலத்தால் இழுத்துக்கொள்ளப் படுகின்றது. இவ்வாறு இவ்வுடம்பு இந்நிலத்தைக் கடந்து மேற்செல்ல மாட்டாமைபற்றியே, இதனுள்ளிருந்த உயிர் தான் மேற்செல்லுதற்கு இசைந்த நுண்ணியவுடம்போடு கூடி இதனைவிட்டுப் போகின்றது. இதனையே மரணம் என்றும் சாவு என்றும் இறப்பு என்றும் வழங்கி வருகிறார்கள். இனி வெள்ளைக்காரர் தாம்வசிக்கும் நாட்டின்கண் ஓர் ஊரிலிருந்து பிறிதோர் ஊருக்குச் செல்வதுபோலவும், நம் இந்தியர் தாம்வசிக்கும் இவ்விந்திய நாட்டின் கண் ஓர் ஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குப் போவதுபோலவும், இச்சாதியார் தமக்குறைவிடமாயுள்ள இந்நிலவுலகத்தைக்கடந்து செல்லுங்காலும் தத்தம் இயல்புக்கு ஒத்த மேலுலகங்களுக்கே ஏகுகின்றார்கள். இனி ஊக்கமும் உழைப்பும் மிகுந்து அறிவாற்சிறந்தவர்கள் தாம் வசிக்கும் நாடுகளின் எல்லையையுங் கடந்து தொலைவிலுள்ள ஏனைநாடுகளுக்குஞ் செல்வதுபோல, மேலுலகங்களிலும் ஒருலகத்திற்குரியவர்களிற்சிலர் ஏனையோர் உலகத்திற்குஞ் செல்வதுண்டு. ஆயினும், இஃது இங்கு நிகழ்வதைக் காட்டிலும் மேலுலகங்களிற் சிறு பான்மையோ நிகழுகின்றதென்பது ஆவிவடிவங்களில் நிற்போர் கூறும் உரைகளைக் கொண்டு துணியப்படுகின்றது. வெள்ளைக்காரர் ஆவிவடிவங்கள் தாம் உலவும் உலகங்களைப்

பற்றியும், தம்மினத்தவரைப்பற்றியும் தாம்தொழுது கொண்டுவந்த தெய்வத்தைப் பற்றியும் கூறுகின்றனவேயல்லாமல், வேறு நாட்டவரான நம் இந்தியரின் ஆவிகளைப்பற்றியும் அவையுலவும் மண்டிலங்களைப்பற்றியும் அவர் வழிபட்ட தெய்வங்களைப்பற்றியும் உரைப்பக்காண்கின்றிலேம். இப்பரதகண்டவாசிகளான நம்மவர் ஆவிகளும் அங்ஙனமே தம்முலகங்களைப்பற்றிப் பேசக்கண்டனமேயல்லாமல், வேறு அயல் நாட்டவர் அனுபவங்களையும் நிலைகளையும்பற்றி ஒருசிறிதும் உரைப்பக்காண்கின்றிலேம். ஆகவே, இம்மண்ணுலகத்தில் ஓரிடத்திருந்து மற்றோர் இடத்திற்குச் செல்வதைக் காட்டினும், மேலே ஒருவகையுலகங்களில் உறைபவர் பிறிதொருவகையுலகங்களுக்குச் செல்வது அருமையாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்னும் உண்மை உய்த்துணரப்படுகின்றது. இஃது ஏதுகாரணத்தால் என்றால், இப்போது ஒரு நாட்டில் உறைபவர்கள் வேறு ஒரு நாட்டில் உறைபவர்களைத் தம்மினுங் கீழ்ப்பட்டவராக நினைத்தலாலும், ஒருவர் சமயக்கொள்கைகளையும் தெய்வத்தையும் உலக நடைகளையும் மற்றவர் பொருந்தாதன வென்றும் பொய்யென்றுங் கருதுதலாலும் அவர் சிறுபான்மை அறிவும் பழக்கமும் உடையவராயிருக்கின்றனர். இந்த நிலைமையிலுள்ள இவர்கள் மேலுலகங்களுக்குச் சென்றவிடத்து அங்கும் இச்சிற்றறிவும் சிறுபழக்கமுமே மேற்பட்டவராயிருத்தலால், அவர்க்கு ஏனையுலகங்களைப்பற்றியும் அங்குள்ள ஆவிகளைப்பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாமற் போகின்றது. எல்லாவுயிர்களும் அறிவு

உடையனவேயாமென்று, தம் அறிவைமறைத்த அறி
யாமை நீக்கத்திற்கு ஏற்ப அவை பலவகையுடம்பு
களிற் புகுமாறு சேர்ப்பித்து அவற்றை ஒன்றினொன்று
ஏற்றமான பிறவிகளின் மேற்கொண்டு செல்லும் இறை
வன் ஒருவனேயென்றும், மக்கள் தமது பலவேறு
வகையான தரங்களுக்கு ஏற்பப் பலவற்றைத் தெய்வ
மாக வணங்குவராயினும் அவற்றின்கண்ணெல்லாம்
நின்று அவர்செய்யும் வழிபாடுகளை ஏன்றுகொண்டு
அவர்தம்தகுதிக்கேற்றபடியெல்லாம் அருள் வழங்கு
வான் அவ்விறைவன் ஒருவனே யல்லது வேறுபிறர்
இல்லையென்றும், அவ்விறைவன் திருவருளைப்பெறு
தற்குரியரான எல்லாவுயிர்களும் ஓரினமாதலால் அவர்
தமக்குள் இருவினைவயத்தாற் சேர்ந்த வேறுபாடுகளை
நோக்காது ஒரே தந்தைக்குப் புதல்வராம் இயைபை
நினைந்து உளம்உருக நேசித்து ஒருவர்க்கொருவர்
உதவியாய் நின்று ஒழுகுதலே செயற்பாலதென்றும்,
நிலையில்லாத இவ்வுலகவாழ்க்கையில் வினைவயத்தாற்
பிறந்த நிலையில்லாதவேறுபாடுகளையே பெரியனவா
கக்கருதி ஒருவரையொருவர் மனம் வாக்குக் காயங்க
ளால் ஒரு சிறிதேனும் தாழ்த்த முயலுதல் பெருங்
குற்றமாமென்றும் இங்ஙனமெல்லாம் விரிந்த நோக்
கத்தொடும் பேரறிவொடும் மிகக் குழைந்த பேரன்
போடும் தமதுயிரை இம்மண்ணுலகில் இருக்கையி
லேயே தூயதாக்கிக்கொண்ட சான்றோர் சிலர் மாத்
திரமே இதனைக் கடந்த மேலுலகங்களுக்குச் சென்று
வழியும் எல்லாம் வல்ல ஒரு பேர் இறைவனை நேர்
முகமாகக் காணப்பெற்று எல்லா மண்டிலங்களையும்
அம்மண்டிலங்களில் உலவும் எல்லாவகையான ஆவி

வடிவங்களையும் காண்குவர். ஏனையோர்க்கு இவ் வரும்பெரும்பேறு வாயாது. இதுநிற்க.

வேறு பல உலகங்கள்

இனி இந்நிலவுலகத்தைத் தவிர வேறுபல உலகங்கள் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் என்னையென்னின்; முற்காலத்தில் வராக மிகிரர் முதலான வானநூல்வல்லார் எழுதிய உண்மைகளும், இக்காலத்து வானநூற் புலவர்கள் புதியபுதியவாக ஆராய்ந்துரைக்கும் மெய்ப்பொருள்களுமே சான்றாம். நமக்குப் பகலில் வெயில் வெளிச்சத்தையும் இரவில் நிலவு வெளிச்சத்தையும்தரும் சூரிய மண்டில சந்திரமண்டில இயற்கைகளைச் சிறிது ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்க்கு வானிற் சுழலும் உலகங்களின் தன்மை சிறிதேனுந் தெரியாமற் போகாது. நம் கட்புலனுக்கு நாடோறும் விளங்கித் தோன்றும் இவ்விரண்டைவிட இன்னும் எத்தனையோ மடங்கு பெரியனவான உலகங்கள் பற்பல இருப்பினும் அவை மனத்திற்கும் எட்டாத் தொலைதூரத்தில் உலவுதலால் அவைகள் நம் ஊனக் கண்களுக்குத் தென்படுவதில்லை; இருட்காலத்திரவில் வானத்தில் இறைக்கப்பட்ட முத்துக்கள்போற் றோன்றும் வான்மீன்களில் இச்சூரிய சந்திர மண்டிலங்களைப் பார்க்கிலும் எவ்வளவோ பங்கு பெரியனவாயுள்ள உலகங்கள் கணக்கில்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்

றைப்பற்றிப் பின்னே பேசுவாம். அவையெல்லாம் சூரிய சந்திர மண்டிலங்களைவிட நெடுந்தூரங்களிற் செல்லுதலால், நம்முடைய கண்களுக்கு முத்துக் களைப்போல் அவ்வளவு சிறியனவாய்த் தோன்றுகின்றன. சூரியசந்திர மண்டிலங்களோ நமது மண்ணுலகத்தைவிட மிகப் பெரியனவாய் இருத்தலோடு, மற்றை வான்மீன்களைவிட அருகிலுஞ் சுழலுதலால், அவை நம் விழிகளுக்குத் தெளிவாய்ப் புலப்படுகின்றன.

சூரிய மண்டில இயற்கை.

சூரியமண்டிலம் நமது மண்ணுலகத்திற்கு ஒன்பது கோடியே முப்பதுலட்சம் மைல் தூரத்தில் உள்ளதென்று இஞ்ஞான்றை வானநூற் புலவர் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஒருமைல் அல்லது இரண்டு மைல் உயரமுள்ள ஒரு மலையின் உச்சியில் ஓங்கிவளர்ந்திருக்கும் ஓர் ஆலமரம் கீழிருந்து நோக்கும் நம்மனோர் கண்களுக்கு எவ்வளவு சிறியதாகவும் அம்மலையுச்சியில் ஏறிப்பார்ப்பவர்க்கு எவ்வளவு பெரியதாகவுந் தோன்றுகின்றது. இனி இருபதுமைல் அல்லது முப்பதுமைல் உயரமுள்ள ஒரு மலைமேல் அவ்வாலமரம் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோமாயின் அது கீழிருந்து நோக்கும் நம்கண்களுக்குச் சிறிதும் புலப்படாதென்பது எவரும் உணர்வரன்றே? அன்றிப் புலப்படுமென்றே எண்ணுவோமாயினும், அஃது

அதற்குத் தக்க பரிமாணம் உடையதாய் நமக்குத் தெரிந்துள்ள ஆலமரங்களைவிட எத்தனையோ பங்கு பெரியதாயிருக்கவேண்டுமென்று உணர்வோமன்றோ? இருபது முப்பதுமைல் தூரத்திலுள்ள பொருள்களை மிகவும் பெரியனவாயிருக்கவேண்டுமென்று நமக்குத் தோன்றுமானால், நூறுமைல், ஆயிரமைல், பதினாயிரமைல், ஒரு லட்சமைல், பத்துலட்சம்மைல், ஒரு கோடிமைல் தூரங்களிலிருந்து நம் விழிகளுக்குத் தோன்றும் பொருள்கள் வரவர எவ்வெத்தனை மடங்கு பெரியனவாயிருக்கவேண்டுமென்பதை நாம் விண்டு சொற்றலும் வேண்டுமோ? சூரியமண்டிலமோ ஒன்பதுகோடியே முப்பது லட்சம் மைல் தூரத்திலிருந்தும் நம்முடைய கண்களுக்குச் செவ்வனே விளங்கித் தோன்றும் பெருவடிவம் வாய்ந்ததாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆகவே, அது நம்முடைய கண்களுக்குத்தோன்றுகிறபடியன்றித் தன்னியற்கையில் மிகப் பெரியதொரு கோளமாயிருக்கவேண்டுமென்னும் உண்மை இனிது விளங்குகின்றது. அதன் அளவினைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்த வான்நூல் வல்லோர் அஃது இந்நிலவுலகத்தைவிட ஒரு கோடியே இரண்டு லட்சம் மடங்கு பெரியதென்று முடிவுகட்டியிருக்கிறார்கள். இதனை இன்னுந்தெளிவாய்க் காணல்வேண்டின், சூரியனை இரண்டடி யுயரமுள்ள ஒரு பந்தாகவும் இம்மண்ணுலகத்தை ஒரு பட்டாணிக் கடலையாகவும் பாவித்து அவ்விரண்டனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சூரியனுடைய பேரளவும் இந்நிலத்தின் சிற்றளவும் கருத்தில் நன்றாய்ப் பதியும். இங்கிருந்து பார்ப்பவர்க்குச் சூரியன் நன்கு புலப்பட்டுத் தோன்றுதல்

போலச் சூரியமண்டிலத்தி லிருந்து நோக்குவார்க்கு இந்நிலவுலகம் ஒருகடுகளவுகூடத் தோன்றாது. இனிச் சூரிய மண்டிலம் அளவிடப்படாத அழல் ஆவியாற் சூழப்பட்டிருத்தலின் அது பேர் ஒளிப்பிழம்பாய்த் திகழ்கின்றதென்றும், அதிற் பல்லாயிரமைல் அகல நீளமுள்ள கருமையான இடங்கள்பல காணப்படு கின்றனவென்றும் இஞ்ஞான்றை வானநூல்வல்லார் **தொலைவு நோக்கிக் கண்ணாடி*** யின் உதவிகொண்டு தெரிந்து எழுதுகின்றார்கள். அது மிகவும் நெடுந் தூரத்திலுள்ள தாகையால் அதன் தன்மைகளையும் அங்குள்ள பொருள்களையும் விரிவாகவும் நுணுக்க மாகவுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூட வில்லை. என்றாலும், வானநூ லாராய்ச்சியில் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங் கிய ஆன்றோரான **ஹேர்ஷல்**† என்பவர் ‘இந்நிலவுல கத்துள்ள பருவுடம்போடுகூடிய உயிர்கள் உயிர்வாழ் தற்கு ஏலாத அத்துணைப் பெரிய அழல் நிரம்பிய இயற்கையுடையது சூரிய மண்டிலமாயினும், அம் மண்டிலத்தின் இயல்புக்கு ஒத்த உடம்போடு கூடிய உயிர்கள் அங்கு வாழுமென்பது அறிவின் அனுபவத் திற்கு இசைந்ததாகும்.’ என்னுங் கருத்துப்பட எழுதியிருக்கின்றாராகலின், ஞாயிற்று மண்டிலத்தி லும் அதற்கு இசைந்த உடம்போடுலவும் உயிர்கள் உண்டென்பது தேற்றமேயாம். இவ்வுண்மை காண மாட்டாத வானநூற் புலவரிற் பலர் ஞாயிற்று மண்டி லத்தில் உயிர்கள் இல்லை என்று தாம் அவ்வுண் மையை முற்றுந்தெரிந்தார்போற் கூறினர். மேலே காட்டியவாறு ஞாயிற்று மண்டிலத்தினைப் எக்க

---

* Telescope. † Sir John Herschel.

ணையே பங்கு மிகச் சிறிதாகிய இந்நிலவுலகும் உயிர்கள் உறைதற்கு இடமாக அமைக்கப்பட்டிருக்க, மிகப் பெரிதான சூரிய வுலகம் மாத்திரம் உயிர் வாழ்க்கையில்லாத வெற்றிடமாய் அமைந்திருக்கிறதென்னும் உரை அறிவுக்கும் அனுபவத்திற்கும் பொருந்தியதாயில்லை. மேலும், மக்களுடம்பு நிலை பெறமுடியாத கொழுந்துவிட் டெரியும் தீநடுவில் ஏதும் வருந்தமின்றி யிருக்கும் சில பிராணிகளை இஞ்ஞான்றை உயிர்நூல்* வல்லார் தெரிந்தெடுத்துரைக்கக் காண்டலால், அழல் மயமான ஞாயிற்று மண்டிலத்திலும் ஒளிமயமான உடம்புகளில் உறையும் உயிர்கள் உண்டென்பது இனிது பெறப்படும். இங்ஙனம் ஒளிமயமான நுண்ணியவுடம்புகளில் உறையும் உயிர்களையே **தேவர்கள்** என்று இங்குள்ளார் வழங்கி வருகின்றனர். 'தேவன்' என்னுஞ் சொல்லுக்குப்பொருள் 'ஒளிவடிவினன்' என்பதேயாம். அதுகிடக்க.

சந்திரமண்டில இயற்கை.

இனிச் சந்திரமண்டிலத்தைப்பற்றி ஒரு சிறிது கூறுவாம். இது நமது நிலவுலகத்திற்கு இரண்டு லட்சத்து முப்பத்தேழாயிரத்து முந்நூறுமைல்தூரத்தில் உள்ளது; இது சூரிய மண்டிலத்தைவிட நமக்கு மிக வுங்கிட்டே உலவுகிறதென்றே சொல்லலாம். இவற்றின் சேய்மை அண்மைகளை இன்னுந்தெளிவாகத்தெரிந்து

* Biology.

கொள்ள விரும்புவார்க்கு மற்று ஒரு வழிகாட்டு வாம். ஒருமணிநேரத்திற்கு அறுபதுமைல் தூரம் மேலே செல்லக்கூடிய ஒரு வானவூர்தியில் ஒருவர் அல்லும் பகலும் ஓயாது பிரயாணஞ் செய்யக்கூடுமாயின் அவர் சூரியமண்டிலத்திற் போய்ச் சேரச் சற்றேறக்குறைய முந்நூற்றைம்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகும். இனி, அவர் அதே ஊர்தியில் அங்ஙனமே சந்திரமண்டிலத்திற்குச் செல்லக்கூடுமாயின் சற்றேறத்தாழ ஓர் ஆண்டில் அங்கேபோய்ச் சேரலாம். இப்பிரயாணக் காலஅளவினைக் கொண்டு நமதுலகத்திற்கு ஞாயிற்று மண்டிலம் எவ்வளவு சேய்மையிலிருக்கிறதென்றும் திங்கள் மண்டிலம் அதனினும் நமக்கு எவ்வளவு அண்மையி லிருக்கிறதென்றும் நன்கு பகுத்தறிந்து கொள்ளலாம். இனி நமது நிலவுலகம் சிறிதுகூடக் குறைய எண்ணாயிரமைல் குறுக்களவுள்ளதாயிருக்கத், திங்கள் மண்டிலமோ இரண்டாயிரத்து இருநூறு மைல் மாத்திரமே குறுக்களவுள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருத்தலால்; அது நிலவுலகத்தைவிடச் சிறியதென்றும் அதனால் அது நிலத்தின் ஆற்றலால் இழுக்கப்பட்டு நிலவுலகத்தைச் சுற்றிச் சுழலுகிறதென்றும் இனிதறிந்திருக்கின்றோம். இனித் தொலைவுநோக்கிக் கண்ணாடியின் உதவி கொண்டு நோக்கும் வானநூற்புலவர் திங்கள் மண்டிலத்தில் ஆயிரத்துக்கு மேல் மலைகள்பல காணப்படுகின்றன என்கின்றனர். இந்த மலைகளே நம்முடைய வெறுங்கண்களுக்குக் கறைகறையாகத் தோன்றுகின்றன. இன்னும் இதிற் பாலைநிலங்கள் பல இம்மண்ணுலகத்தில் இருப்பனபோல இருக்கின்றன. இவ்

வுலகத்தில் ஆங்காங்கு எரிமலைகள் இருத்தல்போலத் திங்கள் மண்டிலத்திலும் பெரியபெரிய எரிமலைகளும், எரிமலை வாய்களும் காணப்படுகின்றன. இவையே யன்றிப் பெரும்பள்ளத்தாக்குகளும், மலைப்பிளப்புகளும், மலையருவிகளுங் கூட அதிற் றென்படுகின்றன. பெரிய எரிமலைவாய்களிலிருந்து வெள்ளிக்கம்பி போன்ற ஒளிவடிவங்கள் கிளம்பி நெடுந்தூரஞ் செல்லுகின்றன; ஆனாலும் இவற்றின் உண்மை இன்னதென்று விளங்கவில்லை. பச்சை நிறமான கடல்களுங் கூட அங்கிருக்கின்றன. உயிர்கள் உயிர்வாழ்தற்கு வேண்டும் வெப்பமும் அங்குள்ளதாகத் தெரிந்துரைக்கப்படுதலால் சந்திரமண்டிலத்திலும் உயிர்கள் உண்டென்பது உய்த்துணரப்படுவதாகும். அது நிற்க.

செவ்வாய் மண்டில இயற்கை.

இனிச் செவ்வாய் மண்டிலத்தைப்பற்றிச் சிறிது பேசுவாம். நமது நிலவுலகத்திற்குச் சந்திரமண்டிலம் மிக அருகில் இருப்பது போல் இல்லாவிட்டாலும், சூரியனைவிட நமக்குக் கிட்டத்தி லிருப்பதும் பெரும்பாலும் இந்நிலவுலகத்தை ஒத்திருப்பதும் செவ்வாய் மண்டிலமேதான். இது சூரியனைச் சுற்றிச் செல்லும் வான்வழி நேர்வட்டமாய் இல்லாமல் கோழி முட்டை வடிவினதாய் இருத்தலின் ஈது இரண்டு ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மூன்றரைக்கோடி மைல் தூரத்

தில் இந்நிலத்திற்கு அண்மையிற் காணப்படுகின்றது; மற்றைக் காலத்தில் இதற்கு ஆறுகோடியே பத்து லட்சம் மைல் தூரம் அகன்று போகின்றதாகலின் அப்போது அது செவ்வையாகக் காணப்படுவதில்லை. இனி இஞ்ஞான்றை வானநூல் ஆசிரியர்கள் நிரம்பச் சிறந்த தொலைவுநோக்கிக்கண்ணாடிகளால் நோக்கிச் செவ்வாய் மண்டிலத்திற் செம்மண் நிலமும் பச்சை நிறமுள்ள கடல்களும் அமைந்துள்ளனவென்று கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறு அதன்கண் உள்ள மண் சிவப்பாயிருத்தலினாற்றான், அஃது இராக்காலத்தில் செவ்வென்றே ஒளியை வீசுகின்றது; இதுபற்றியே தமிழிலும் 'செவ்வாய்' என்னும் பெயர் அதற்கு வழங்கி வருகின்றது. இனி, இந்நிலவுலகத்தின் வடக்குமுனையான உத்தரதுருவமும், தெற்குமுனையான தட்சிண துருவமும் குளிர்மிகுந்த இடங்களாகலின், அங்கேயுள்ள நிலமுங் கடலும் பல்லாயிரமைல் தூரம் வெண்மையான பனிப்பாறைகளால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன; இதைப்போலவே செவ்வாய் மண்டிலத்தின் வடமுனை தென்முனை இரண்டிலும் ஆயிரத்திருநூறுமைல் தூரம் வரையில் தூவெள்ளையான பனிக்கட்டி நிறைந்து பரவியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பரவியிருப்பது பனிக்கட்டிதான் என்று எவ்வாறு உறுதிப் படுத்தக் கூடுமெனின்; இந்நிலவுலகத்தின் அவ்விரண்டு முனைகளிலும் வேனிற்கால வெப்பம் மிகும்போது அங்குள்ள பனிப்பாறைகள் உருகிச் சுருங்குதல்போலவும், மறித்தும் குளிர்காலத்துக் குளிர்மிகும்போது அப்பனிப்பாறைகள் மிகப் பெருத்துப் பரவுதல்போலவும் செவ்வாய் மண்டிலத்தின் அவ்விரண்டு

முனைகளிலும் வேனிற்காலத்தில் அவ்வெண்பனிப் பிண்டம் சிறுகவும், குளிர்காலத்தில் அது பெருகவுங் காண்கின்றோம். இன்னும் அச்செவ்வாய் மண்டிலத்தில் ஒன்றையொன்று ஊடறுத்துச் செல்லும் அகலங்களத்தில் மிகப்பெரிய பெரிய யாறுகள் பற்பல ஓடுகின்றன. இவ்யாறுகள் அதன் வடமுனை தென்முனை வரையில் ஆங்காங்குள்ள பனிப்பாறைகளோடு தொடர்புற்றிருக்கின்றன; அப்பனிப்பாறைகள் உருகுங் காலத்து அவ்யாறுகள் நீர்நிரம்பிச் செவ்வாய் மண்டிலத்தின் மேற்பரப் பெங்கும் குறுக்குமறுக்குமாய்ப் பாய்ந்து அதன் நிலத்தை வளம்படுத்துகின்றன; இவற்றுள் இரண்டு யாறுகள் இரட்டையாக நெடுக ஓடுகின்றன. இவ்வாற்றால், பனிக்கட்டியும் நீரும் யாறும் நிலனும் கடலும் காலமும் இங்குள்ளது போலவே, செவ்வாய் மண்டிலத்திலும் அமைந்திருக்கும் உண்மை நன்குதெளியப்படுகின்றது. இன்னும் உயர்ந்த மலைகள் பலவும் அம்மண்டிலத்திற் றோன்றுகின்றன. இம்மண்டிலம் நமது நிலவுலகத்திற் காற்பங்குதான் பரிமாணம் வாய்ந்தது. இதன்கண் மக்களினுஞ் சிறந்த அறிவுடையரான உயிர்கள் வாழ்கின்றனரென்று இப்போது வான நூல் ஆராய்ச்சி வல்ல பண்டிதர்கள் உரைக்கின்றனர். அதுகிடக்க.

புதன் மண்டில இயற்கை.

இனிப் புதன்மண்டிலத்தைப்பற்றி மிகுதியான விவரங்கள் வானநூற் புலவரால் கண்டறியப்படவில்லை. அது நமது நிலவுலகத்திற்கு ஐந்துகோடியே முப்பது லட்சம் மைல்தூரத்தில் சூரியமண்டிலத்திற்கும் நமது மண்டிலத்திற்கும் இடையே சூரியனைச் சுற்றிப் போகின்றதென்றும், நமது மண்ணுலகத்தைவிட அது சிறியதாதமென்றும், அது தன்னைத்தானே இருபத்தைந்து மணிநேரத்தில் சுற்றுவதால் அம்மண்டிலத்தின்கண்உள்ள ஒருநாள் நமது நாளுக்குச் சிறிதேறக்குறைய ஒத்ததேயாமென்றும், அஃது எண்பத்தெட்டு நாட்களில் சூரியனைச் சுற்றிச்செல்லுதலால் அங்குள்ள ஓர் ஆண்டு நமது ஆண்டில் நான்கிலொரு பாகமே ஆகின்றதென்றும் இந்நான்மை வானநூற் புலவர்கள் கூறுகின்றார்கள். நமது மண்ணுலகத்தின் நிழல் சந்திரமண்டிலத்தின்மேற் படுவதால் சந்திரன் வளர்வதுந் தேய்வதும்போற் காணப்படுகின்றதன்றோ? அங்ஙனமே புதன் மண்டிலத்தின்மேலும் ஏதோ மற்றொருமண்டிலத்தின்நிழல் படுவதனாலே, அதுவும் வளர்வதுந் தேய்வதும்போற் காணப்படுகின்றது. புதன்மண்டிலத்தின் ஒளி சிறிது சிவப்பாகத் தோன்றுகின்றது; ஆனால் அதன்காரணம் இன்னதென்று புலப்படவில்லை. பழைய வானநூற்புலவர் ஒருவர் புதன்மண்டிலத்தில் பதினொருமைல் உயரமுள்ள ஒருமலை காணப்படுகின்றதெனக் கூறியிருக்கின்றார். நமது நிலமண்டிலத்திலிருக்கும் மலைகளிலெல்

லாம் மிகப்பெரியது ஐந்துமைல் உயரத்திற்குமேல் இல்லை. புதன் மண்டிலத்தை மேலே கவிந்திருக்கும் ஆவி தடிப்பானதா யிருத்தலால், இங்கிருந்துநோக்கு வார்க்கு அங்குள்ள பொருள்களின் நிலை இன்ன தென்று புலப்படவில்லை. அதுநிற்க.

வியாழ மண்டில இயற்கை.

இனிப் பிருகற்பதி உலகமெனப் படுவதாகிய வியாழ மண்டிலம் நமது நிலவுலகத்திற்கு அணிமையி லுள்ள மண்டிலங்களிற் சூரியனைத் தவிர ஏனை எல்லா வற்றைவிட மிகவும் பெரியதாகும். நமது மண்ணுல கத்தைப்போன்ற ஆயிரத்து முந்நூறு உலகங்களை ஒருங்கு சேர்த்துத் திரட்டினால், அங்ஙனந் திரட்டப் பட்ட பிண்டம் வியாழ மண்டிலத்தின் அளவினை ஒப்ப தாகும் என்று வானநூற் புலவர் ஒருவர் கணக்கிட்டி ருக்கின்றார். இது சூரியமண்டிலத்திற்கு நாற்பத் தெட்டுக்கோடியே முப்பது லட்சம்மைல் தூரத்தி லும், நமது நிலமண்டிலத்திற்கு முப்பத்தொன்பது கோடி மைல் தூரத்திலும் சுழன்று செல்கின்றது. இவ்வியாழ மண்டிலத்தைச் சூழ அரைக்கச்சை போன்ற கருகலான பட்டைக்கம்பி வடிவங்கள் காணப் படுகின்றன; இவற்றுள் இரண்டு பட்டைகள் அகலமாக வும் இவ்விரண்டின் இருபுறத்தும் உள்ளவை குறுக லாகவும் இருக்கின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் அம் மண்டிலத்தின் நடுவேயோடும்வரைக்குப் பக்கத்தே நேர்வரிசைகளாகவே ஓடுகின்றன, இவை என்ன வென்று ஆராய்ந்த வானநூல் ஆசிரியர் சிலர் இம்

மண்டிலம் தடிப்பான முகிற் கூட்டங்களாற் சூழப் பட்டிருக்கின்ற தெனவும், அம்முகில்களின் நடுவே யுள்ள பிளப்புகளின் வழியே தோன்றும் அம்மண்டி லத்தின் இறுகிய நிலமே அங்ஙனம் சிறுக் சிறுகக் காணப்படுகின்ற தெனவும் கருதுகின்றனர். அதனைச் சூழ்ந்த முகிற்கூட்டங்கள் அடிக்கடி நிலைமாறக் காண் டால் அங்கே பெரும்புயற் காற்றுகள் அடிக்கின் றன வென்றும் உய்த்துணர்கின்றனர். புள்ளிவடிவங் கள் பல இம்மண்டிலத்தின்கண் அடிக்கடி காணப் படுகின்றன. ௧௮௭௮-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மிகவுஞ் செந்நிறமான ஒரு கறைவடிவு பல ஆண்டுகள் வரை யில் இதிற் காணப்பட்டுவந்தது; இவ்வடிவு இருபத் தேழாயிரம்மைல் நீளமும் எண்ணாயிரம்மைல் அகல மும் வாய்ந்ததாயிருந்தது; அதனுருவம் முட்டையை ஒத்து விளங்கிற்று; நான்கு ஆண்டுகள் காறும், இக் கறையின் செந்நிறமும் மாறாமலே தோன்றிவந்தது; அதற்குப்பிறகு அதன் வடிவம் அப்படியே யிருக்க அதன்நிறம் மாத்திரம் மாறிப்போயிற்று. ஆனால் இவ் வடிவத்தின் உண்மை யின்னதென்று புலப்படவில்லை. இனி, இம்மண்டிலத்தில் இவ்வாறு காணப்படும் கறை வடிவங்களுக்கும், ஞாயிற்று மண்டிலத்தில் இங்ஙு னமே காணப்படும் கறை வடிவங்களுக்கும் ஏதோ ஓர் ஒற்றுமை யிருக்கவேண்டுமென வானநூலாசிரியர் கருதுகின்றனர்; இவை ஒரு மண்டிலத்திற் காணப் படுகையில் மற்றையதிலும் காணப்படுகின்றன. இனி நமது நிலமண்டிலம் ஒரு நிமிஷத்துக்குப் பதினேழு மைல் விழுக்காடு தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டு போக இவ்வியாழமண்டிலமோ ஒரு நிமிஷத்திற்கு

நானூற்று அறுபத்தாறு மைல் விழுக்காடு தன்னைத் தான் சுற்றிக்கொண்டு செல்கின்றது. இஃது இங்ஙனம் விரைந்து செல்லுதலால் இம்மண்டிலத்தில் நடுவரை போடும் இடம் பிதுக்கமாகவும் வடமுனை தென்முனைகள் தட்டையாகவும் உருவமைந்திருக்கின்றன. இஃதேன் இத்துணை விரைவாகச் செல்கின்றதெனின், இது ஞாயிற்றுமண்டிலத்திற்கு மிகவுந் தொலைவிலிருத்தலால் அங்கு நின்றும் நமக்கு வரும் அவ்வளவு வெப்பம் இவ்வியாழமண்டிலத்துள்ளார்க்கு வரமாட்டாது; ஆகவே, இது மிகவுங் கடுவிரைவோடு சுழலுதலிலிருந்து அக்குறைந்த வெப்பம் நிறைவு செய்யப்படுமாறு முதல்வன் அங்ஙனம் அமைப்பானுயினன். இன்னும் இவ்வியாழ மண்டிலம் தன்னிடத்திருந்தே வேண்டுமளவுக்கு வெப்பத்தைப் பிறப்பிக்க வல்லதாயிருத்தலினாலேயே, அங்குள்ள நீர் ஆவியாக மாறி முகிற் கூட்டங்கள் அங்கே உண்டாயிருக்கின்றன. இனி இவ்வியாழ மண்டிலத்தைச் சுற்றி ஐந்து சந்திரமண்டிலங்கள் சுழன்று செல்கின்றனவென இஞ்ஞான்றை வானூற் புலவர் உயர்ந்த தொலைவு நோக்கிக் கண்ணாடியால் கண்டுரைக்கின்றார்கள். இவ்வியாழ மண்டிலம் பத்துமணி நேரத்தில் தன்னைத் தானே சுற்றுவதால், அங்குள்ளார்க்குப் பகற்காலம் ஐந்துமணிநேரமும் இராக்காலம் ஐந்துமணிநேரமுமேயுள்ள தென்று அறியப்படும்; ஐந்துமணி நேரமுள்ள அவ்விராக்காலமும் அடுத்தடுத்து ஐந்து சந்திரமண்டிலங்களினால் விளக்கப்படுதலின் வியாழமண்டிலம் என்றும் ஒளியுடையதாகவே விளங்குமென்பது பெறப்படும். இனி, இது ஞாயிற்று மண்டிலத்தைச்

சுற்றிவருதற்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் செல்லுதலின், நமக்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகொண்ட ஒருகால அளவை வியாழமண்டிலத்துள்ளார்க்கு ஓர் ஆண்டு ஆகுமென்பது அறியற்பாலதாம். இதுகிடக்க.

வெள்ளி மண்டில இயற்கை.

இனிச் சுக்கிரவுலகமெனப்படும் வெள்ளிமண்டிலமும் நமதுலகிற்கும் சூரியனுலகிற்கும் இடையில் இயங்குவதேயாகும். இது ஞாயிற்று மண்டிலத்தைச் சுழன்றுகொண்டு நமது நிலவுலக முகமாய் வருகையில் இதற்கும் நமக்கும் இரண்டுகோடியே ஐம்பது லக்ஷம்மைல் தூரம் இருக்கின்றது; இது நம்மைவிட்டுச் சூரியனுக்கு அப்பக்கமாய்ச் செல்லும்போது இதற்கும் நமக்கும் இடையில் பதினாறுகோடி மைல் தூரம் ஆகின்றது. ஆகையால், இது நமதுலகத்தின் பக்கமாய் வரும்போது இதனை உற்றுப்பார்த்து விவரங்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு இடமுண்டாவதுபற்றி, அச்சமயத்தை வானநூற்புலவர்கள் ஆசையோடு நோக்குகின்றார்கள். இவ்வெள்ளி மண்டிலமானது நமது மண்ணுலகத்தின் பரிமாணமே யுள்ளது. திங்கள் புதன்மண்டிலங்களில் வளர்தல் குறைதல்கள் காணப்படுவதுபோலவே வெள்ளிமண்டிலத்திலும் அவை காணப்படுகின்றன. புதன்மண்டிலத்தைவிட வெள்ளிமண்டிலத்தின் ஒளி நிரம்பவுங் கிளர்ச்சியுள்ளதாய் ஒளிருகின்றது. பலதடவைகளிற் புள்ளிகளும் நிழல்

களும் வெள்ளிமண்டிலத்தின்மேற் றோன்றினமையால் அவை அங்குள்ள மலைகளின் அடையாளங்களாமென்று உய்த்துணரப்படுகின்றன. வானநூற்புலவர் ஒருவர் தாம் புதன் மண்டிலத்தில் மிக உயரமான மலையைக்கண்டதுபோலவே வெள்ளி மண்டிலத்திலும் அத்தகையவான மலைகள்பல இருக்கக்காண்பதாக உரைக்கின்றார். வெள்ளிமண்டிலமும் நமதுலகத்தைப்போலவே சற்று ஏறத்தாழ இருபத்துநான்கு மணி நேரத்தில் தன்னைத்தானே சுற்றுகின்றது; ஏழரைமாதத்தில் ஞாயிற்றுமண்டிலத்தைச் சுற்றிவருகின்றது. இவ்வெள்ளிமண்டிலத்தின் தென்முனையில் ஒருபுள்ளி வெளிச்சம் அடிக்கடி காணப்படுதலால், அஃது அங்கே மிக உயர்ந்துள்ள மலைமுகட்டின்மேற் படும் ஞாயிற்றின் ஒளிதான் என்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இம்மண்டிலத்தின் வடமுனை தென்முனை இரண்டும் ஒரேகாலத்திற் கட்புலனாகின்றனவென்றும், அம்முனைகளிற் பெரும்பனிப்பாறைகள் தென்படுகின்றனவென்றும் மற்றொரு சிறந்த வானநூற்புலவர் கூறுதலால், நம்முலகத்தும் செவ்வாய்மண்டிலத்தும் உள்ள வடதுருவ தென்துருவ இயற்கைகளே வெள்ளியுலகத்தும் உண்டென்பது தெளியப்படும். இவ்வாற்றால் வெள்ளிமண்டிலத்தில் அவ்வுலகத்திற்கு இயைந்த உடம்போடு கூடிய உயிர்கள் உண்டென்பதும் துணியப்படும். இது நிற்க.

சனிமண்டில இயற்கை.

இனிச் சனிமண்டிலத்தைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவாம். சொல்லுதற்கடங்காப் பேரழகும் பேரொளி விளக்கமும்வாய்ந்து காணப்படும் சனிமண்டிலக் காட்சி பேர் அற்புதம் உடையதாய் இருக்கின்றது. இது ஞாயிற்றுமண்டிலத்திற்கு எண்பத்தெட்டுக் கோடியே அறுபதுலட்சம்மைல் தூரத்திலும், நமது நிலவுலகத்திற்கு எழுபத் தொன்பதுகோடியே முப்பதுலட்சம்மைல் தூரத்திலும் சுழலுவதொன்றாகையால், இத்துணை நெடுந்தூரத்திலிருந்து நோக்கும் நம் வெறுங்கண்களுக்கு அஃது ஒருசிறுபுள்ளி வடிவினதாகவே தோன்றுகின்றது. ஆனால் மிகப்பெரியதும் சிறந்ததுமாகிய ஒரு தொலைவுநோக்கிக்கண்ணாடியின் வழி இதனை நோக்குவார்க்கு இது புலப்பட்டுத்தோன்றும் அற்புதக்காட்சியை என்னென்று கூறுவேம்! இம்மண்டிலம் நடுவில் ஓர் உருண்டைவடிவமும், அவ்வுருண்டையில் மோதிரம் இட்டாற்போன்ற ஒரு வளையவடிவமும் அமைந்து மிகுந்த ஒளியோடும் துலங்குகின்றது. இதனைச் சோதியுருவான ஒரு சிவலிங்கவடிவமாகவே சொல்லலாம். இம்மண்டிலத்தின் ஒளியினையும் வடிவினையும் நோக்கிய வானநூலாசிரியர் எவரும் இதனைவியந்து புகழ்ந்துபேசாமற் போவதில்லை. இனி, மேலெடுத்துப்பேசிய வியாழமண்டிலத்திற் காணப்பட்ட அரைக்கச்சுப்போன்ற வரிவடிவங்கள் இச் சனிமண்டிலத்தின்கண்ணுங் காணப்படுகின்றன; இவையும் அங்குள்ள புகைக்குழாங்களின் பிளவுகளின் ஊடேதோன்றும் அவ்வுலகத்தின் நில

மென்றே உய்த்துணரப்படுகின்றன. இவ்வுலகத்தின் நிறம் மஞ்சள் கலந்த வெண்மையாகவும், இதன் வரி வடிவங்கள் சில சாம்பல்நிறமுடையனவாகவும் சில பச்சைநிறம் உடையனவாகவும் புலப்படுகின்றன. இதன் தட்சிண துருவமாகிய தென்முனை வடதுருவத்தைவிடக் கருமையாகவும் நீலமாகவுந் தென்படுகின்றது. வியாழமண்டிலத்திலுள்ள வரிவடிவுகள் நேராயிருக்க, இச் சனிமண்டிலத்திலுள்ளவை வளைந்து காணப்படுகின்றன. இவ்வுலகத்தின் உத்தர தட்சிண துருவங்களில் நிறமாறுதல்கள் புலப்படுதலால், அவ்விடங்களில் பனிப்பாறைகள் உருகுதலும் உறைதலுமா யிருக்கக்கூடுமென்று புகழ்பெற்ற வானூற் புலவர் ஒருவர் நுனித்தறிகின்றார். இனி இச்சனிமண்டிலத்தைச் சூழ்ந்துள்ள ஒருவளையமானது தன்னில் மூன்றுகூறாய்ப் பிளவுபட்டு மூன்றுவளையங்களாயிருக்கிறதென்றும், அவற்றுள் முன்னுள்ள முதல் வளையம் ஒளி மிக்கதாயிருப்ப உள்ளமைந்த ஏனையிரண்டும் வரவர ஒளிகுறைந்தனவாய்த் தோன்றுகின்றனவென்றும், நமதுபார்வைக்கு வளையம்போல் விளங்கும் இவையெல்லாம் சனியுலகத்தைச் சூழ்ந்தோடும் எண்ணிறந்த சிற்றுலகங்களே யாமென்றும் வானூலார் மொழிகின்றனர். இனி நமது நிலவுலகத்தை ஒருதிங்களுலகமும், வியாழமண்டிலத்தை ஐந்து திங்களுலகமும் சுற்றியோடுதல்போல, இச்சனிமண்டிலத்தையும் எட்டுத் திங்கள்மண்டிலங்கள் சூழ்ந்துசெல்லுகின்றன. இவ்வெட்டு மண்டிலங்களிலும் அவ்வவற்றிற்கியைந்த உடம்போடுகூடிய உயிர்கள் உறைதல் கூடுமெனவும், அவ்வெட்டுலகங்களிலும்

உறையும் உயிர்களுக்கு அவற்றின் நடுவேயுள்ள சனி
மண்டிலம் வெயில்வெளிச்சந் தருவதேயாகக் கூடு
மெனவும், இவ்வமைப்பின் திறத்தை உற்று நினைக்குங்
வழிச் சூரியனையும் சூரியனைச் சூழ்ந்துசெல்லுங்
கோள்களையும் போலவே சனியுஞ் சனியைச் சுற்றிப்
போகும் உலகங்களும் இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்
டுள்ளனவெனவும் வானூலாசிரியர் ஒருவர் இயம்பு
கின்றார். இனி இச்சனிமண்டிலம் பத்தரைமணி நேரத்
தில் தன்னைத்தானே சுற்றுவதால் இம்மண்டிலத்தில்
உள்ளவர்க்கு ஒரு பகல் ஐந்தேகால் மணியும் ஓர்
இரவு ஐந்தேகால் மணியும் ஆகின்றன. இனி இம்
மண்டிலம் ஞாயிற்றினைச் சுற்றிவர நம்முடைய ஆண்டு
கள் முப்பது கழிதலால், நமது ஆண்டு முப்பது
கொண்டதே சனியுலகத்துள்ளார்க்கு ஓர் ஆண்டு
ஆகிறது. இது நிற்க.

எல்லா மண்டிலங்களிலும் உயிர்கள் உண்மை.

இனி இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட உலகங்
களில் உயிர்கள் உடம்போடுகூடி உயிர்வாழ்தற்கேற்ற
தன்மைகள் உண்டோ இல்லையோவென்பதனைச்
சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்பாம். யாற்றுமணலை அளவிடி
னும் அளவிடப்படாத பெரியபெரிய உலகங்களெல்
லாம் இருட்காலத்திரவில் வானத்தின்கண் முத்துக்
கள் சிதறிக் கிடந்தாற்போற் சிறியசிறியவாய்த் துலங்
குதலை நாம் கண்கூடாய்க் காண்கின்றனம் அல்லமோ?

எல்லா மண்டிலங்களிலும் உயிர்கள் உண்டாம். கடுக
ஒரு நொடிப்பொழுதில் இரண்டிலட்சம் மைல்தூரம்
கடிகிச்செல்லும் வெளிச்சமானது அவற்றுட் சிலமண்
டிலங்களிலிருந்து நமது மண்ணுலகத்திற்குவர ஐம்
பதினுயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றனவென்று இஞ்
ஞான்றை வானநூற்புலவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கின்ற
னர். இங்ஙனமாயின் அத்தனை நெடுந்தூரத்திலிருந்
தும் நங்கண்களுக்குப் புலனுகும் அம்மண்டிலங்கள்
எவ்வளவு பெரியனவா யிருக்கவேண்டும்! அவை
களிற் சில நமது ஞாயிற்று மண்டிலத்தைவிட எத்தனை
பேரபந்த பெரியனவா யிருக்கின்றன! இனி நமது
கட்புலனுக்கும், மிகவுயர்ந்த தொலைவுநோக்கிக் கண்
ணுடிக்கும் எட்டாத இடங்களிற் சுழன்றுசெல்லும்
எண்ணிறந்த உலகங்களைப்பற்றியும், அவற்றின்
பேரளவினைப்பற்றியும் எமது சிற்றறிவுகொண்டு எங்
ஙனம் எடுத்துரைக்கவல்லேம்! இத்தனை உலகங்களுக்
கும் நாம் இருக்கும் இம்மண்ணுலகத்தை ஒப்பிட்டுச்
சொல்லப் புகுந்தால், இமையமலையைப்போன்ற எண்
ணிறந்த பல மலைகளுக்கு மணலின் ஒருதுகளை ஒப்
பாகவைத்துச்சொல்வதே சிறிது பொருத்தமுள்ள
தாகக் காணப்படும். ஏனைப் பேருலகங்களுக்கு ஒரு
சிறு துகளையும் ஒவ்வாத இந்நிலவுலகம்மாத்திரம் மக்
களும் மற்றைப் பல்லுயிர்களும் உயிர்வாழ்தற்கு ஏற்ற
இடமாக இறைவனால் வகுக்கப்பட்டிருக்க, அங்
ஙனமே அவ்வருட்பொருளால் அமைக்கப்பட்ட அப்
பெரியபெரிய மண்டிலங்களெல்லாம் உயிர்வாழ்க்
கைக்கு ஏற்றன வல்லவாய் இருக்கக்கூடுமோ? உயிர்
வாழ்க்கைக்கு ஒருசிறிதும் பயன்படாமல் அத்தனை
உலகங்களையும் அவ்வாண்டவன் வேறு எதுக்காகப்

படைத்தான்? என்று வினவுமிடத்து அவற்கு வேறு விடை இன்மையின் உயிர்கள் இருத்தற்பொருட்டாகவே அவற்றை அமைத்தருளினனென்பது சிற்றறிவினர்க்கும் இனிது விளங்கற்பாலதேயாம். எல்லாவுலகங்களும் உயிர்கள் இருத்தற்கு இடமாகவே அமைக்கப்பட்டனவென்பது பெறப்படவே, அவ்வெல்லாவுலகங்களினும் பலதிறப்பட்ட உயிர்கள் உண்டென்பதும் தானேபெறப்படும். இவ்வுண்மை இங்ஙனம் எளிதிற்பெறப்படுமாயினும், இதனை இம்முறையால் நம்பமாட்டாதவர்க்கு, அதன்கண் நம்பிக்கை பிறப்பித்தல் வேண்டி இஞ்ஞான்றை இயற்கைப் பொருள் நூலாராய்ச்சியின் வழியே அவ்வுண்மையை ஒருசிறிது விளக்கிக்காட்டுவாம்.

ஞாயிற்றின் ஒளி வெளிப்பார்வைக்கு வெண்மை நிறம் உடையதுபோற் றோன்றினும் அதனை உண்மையில் ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் அது சிவப்பு கிச்சிலி மஞ்சள் பச்சை நீலம் அவுரி ஊதா என்னும் எழுவகை நிறங்கள் உடையதாகவே இருக்கின்றது. இவ்வேழு நிறங்களும் கலக்கவேண்டும் அளவுப்படி ஒருங்குகலந்த தொகுதியே வெண்மைநிறம் எனப்படுவதல்லாமல், வெண்மை எனத் தனியே ஒருநிறம் யாண்டும் இல்லை. இஃது எங்ஙனம் அறியக்கூடுமெனின், மூன்று பட்டை வடிவினதாய் உள்ள ஒரு பளிங்குத்துண்டை ஞாயிற்றின் கதிரின் எதிரே பிடித்தால், அக்கதிர் அப்பளிங்கினூடே நுழைந்து அதற்கு அப்பால் எழுவகை நிறங்களோடு பிளவுபட்டுத் தோன்றும். இனி இவ்வுலகத்தும் ஏனையுலகங்களினும் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளும், இவ்வெழுவகை நிறங்களுள் சில

பல கலத்தலாற் பிறக்கும் அளவிறந்த நிறங்களில் தனித்தனியே தமக்கென உரிய நிறங்கள் உடையன வாய் இருக்கும். பொன்னின்நிறம் எக்காலத்தும் ஒரு படித்தாகவே தோன்றும், வெள்ளி ஈயம் இரும்பு காந்தம் முதலான பொருள்களின் நிறங்களும் தனித் தனி வேறுவேறாகவே என்ஞான்றுங் காணப்படும். இப்பொருள்களின்மே லிருந்துவரும் ஒளியை மேற் சொன்ன பளிங்குத்துண்டினூடே நுழையவிட்டு அப் புறம் பார்த்தால் இவ்வுலோகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி வெவ்வேறு நிறம் உடையதாதலை நன்கு கண்டுணரலாம். இங்ஙனம் கண்டுணர்ந்தபின், ஒருவர் இவ்வுலோகங்களை நம்கண்ணெதிரே காட்டாமல் மறைவிற் பிடித்துக் கொண்டு அவ்வுலோகங்களின் ஒளியை மாத்திரம் நாம் வைத்திருக்கும் பளிங்குத் துண்டினூடே புகவிடுவராயின், அத்துண்டின் புறத்தே தோன்றும் நிறங்களைக் கொண்டு அவர் மறைவிற்பிடித்திருக்கும் உலோகங்கள் இன்னின் னவை யென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். இங்ஙன மாகிய ஒளியாராய்ச்சியை இஞ்ஞான்றை இயற்கைப் பொருள் நூலார் இன்னும் நுட்பமாக நடத்துதற் பொருட்டு, மேற்சொன்ன பளிங்குத்துண்டுகளைத் திறம்பட அமைத்த பளிங்குக்காட்சி * என்னும் ஓர் அரிய கருவியினை இயற்றியிருக்கின்றார். மிகச்சிறந்த இக்கருவியினுதவிகொண்டு வானின்கண் உலவும் மண் டிலங்கள் பலவற்றிலிருந்து வரும் ஒளியைப் பார்த்து அம்மண்டிலங்களில் உள்ள பொருள்கள் இவ்விவை தாமென்று உறுதிப்படுத்தி யுரைக்கின்றார். இனி இவ்

* Spectroscope.

வியப்பிற்குரிய ஒளியாராய்ச்சியை ஞாயிற்று மண்ட லத்தின்கண் செலுத்திப் பார்த்தவிடத்து, அம்மண்டி லத்தில் ஏராளமான இருப்புக்கனிகள் உண்டென்பது புலப்படலாயிற்று. சூரியனாகிய இரண்டடி உயரமுள்ள ஒரு பந்திற்குப் பட்டாணிக் கடலை யளவினதாகிய இந் நிலவுலகத்தின்கண் அறிவுடைய மக்களுக்குப் பலவகையானும் பயன்பட்டுவரும் இருப்புக்கனிகள் மிகுதியாய்க் காணப்படுமாயின், இதனினும் எத்தனை யோ கோடி மடங்கு பெரிதான ஞாயிற்று மண்டிலத் தின்கண் உள்ள இருப்புக்கனிகளின் ஏராளமான அளவை எங்ஙனம் கணக்கிடவல்லேம்! அங்ஙனந் திரளாக இருக்கும் அத்தனை இருப்புக்கனிகளும் ஞாயிற்று மண்டிலத்தில் உயிர்வாழும் சிறந்தோர்க்குப் பயன்படுமாறு அமைக்கப்பட்டன வென்று சொல்லு தல் அல்லால் வேறு யாதுசொல்லக்கூடும்? இன்னும் இங்ஙனமே உவர்க்காரம் காந்தம் சுண்ணாம்பு முதலி யனவும் ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் இருக்கின்றன; செம் புந் துத்தநாகமுங்கூட அங்கேயுள்ளன, ஆனால் இவை இரும்பு உவர்க்காரம் முதலியவற்றைவிடக் குறைந்த அளவினவாகவே காணப்படுகின்றன. பளிங்குக்காட்சி யினால் துணியப்பட்ட இவ்வுலோகங்களைத் தவிர மற் றவை ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், அம்மண்டிலம் நமது நிலவுலகத்திற்கு மிகவும் நெடுந்தூரத்திலிருத்தலால், அங்கே பெருந்திரளாயிருக்கும் பொருள்களின் ஒளியே இங்குக்காணப்படும்; அளவு சுருங்கிய பொருள்களின் ஒளி இங்கே தோன்றமாட்டாது. என் றாலும், அறிவுடைய மாந்தர்க்குப் பலவகையானும்

எல்லா மண்டிலங்களிலும் உயிர்கள் உண்டு. கருவி

பயன்படும் இரும்பு செம்பு துத்தநாகம் முதலான உலோகங்கள் அங்கு இருத்தல் தெளியப்பட்டமை யால், அவற்றோடு இனமான பொன் வெள்ளி ஈயம் முதலான ஏனையுலோகங்களும் அவற்றினும் சிறிது குறைந்த அளவினவாக ஆண்டுள்ளன வென்பதும் உய்த்துணரப்படும்.

இனி ஞாயிற்றுமண்டிலம் இயற்கையில் ஒளி யுடைப்பொருளா யிருத்தலின் அங்கிருந்து வரும் அதன் ஒளியைப் பளிங்குக்காட்சியினாற் பகுத்துப் பார்த்து அங்குள்ள பொருள்கள் இவ்விவைதா மென்று உறுதிப்படுத்தல் இயலுகின்றது. ஞாயிற் றைச் சூழ்ந்து செல்லும் மற்றை மண்டிலங்களிற் சில அதுபோல் ஒளியுடைப்பொருள் அல்லாமையால், பளிங்குக்காட்சியி னுதவிகொண்டு அவற்றின்கண் உள்ள பொருள்கள் இவை தாமென்று நிலையிட்டுரைத் தல் ஏலாமையா யிருக்கின்றது. ஆயினும், ஞாயிறும் ஞாற்றைச் சூழ்ந்து செல்லும் மண்டிலங்களும் ஓரினப் பொருள்களாதலால், அவற்றுள் நடுநின்று சிறந்த தாய் விளங்கும் ஞாயிற்றிலே காணப்படும் பொருள் கள் அதனோடினமான ஏனையுலகங்களினும் உண் டென்பது பெறப்படும். இதற்கு, ஞாயிற்றைச்சூழ்ந்து செல்லும் உலகங்களில் ஒன்றான நமது நிலமண்டிலத் துள்ள பொருள்களும் ஏறக்குறைய ஒத்த இயல்பின வாய் இருத்தலே சான்றாகும்.

பளிங்குக்காட்சியி னுதவிகொண்டு மற்ற உல கத்துப் பொருள்களின் இயற்கை தெளியப்படாதா யினும், வேறொரு வகையால் அது புலப்பட்டு வரு கின்றது. அஃது யாதெனிற் கூறுவாம். மற்ற உலகத்

துப் பொருள்களிற் சில பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ள எரிமலைகளின் கிளர்ச்சியாலும் வேறுசில காரணங்களாலும் அங்கு நின்றும் பிரிக்கப்பட்டு ஆகாயத்தில் உலவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவை நமது மண்ணுலகத்தினருகாமையில் உலவ நேருகையில் இதனால் இழுக்கப்பட்டு இதன்கண் வந்து விழுகின்றன. இவற்றையே 'ஆகாயக்கற்க' ளென்று வழங்கிவருகின்றார்கள். இக்கற்கள் இராக்காலத்தில் பச்சை நீலம் சிவப்பு மஞ்சள் முதலான ஒளிகளோடு எரிந்துகொண்டு கீழ் விழுதலைப் பலர் பார்த்திருக்கலாம். இவற்றை இக்காரணம்பற்றி 'எரிகொள்ளி' என்றுஞ் சொல்வதுண்டு. இவ்வாறு கீழ்விழும் கற்களைத் தொகுத்துவைத்துக்கொண்டு இவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்த இரசாயனநூல் வல்லார், இந்நிலவுலகத்துப் பொருள்களின் தன்மையே ஏனையுலகத்துப் பொருள்களினுங் காணப்படுகின்றதென உறைநிறுவுகின்றார்கள். இவ்வாராய்ச்சி முறையால் நோக்கும் வழியும் மற்றவுலகத்துப் பொருளமைப்பிற்கும் நமது நிலவுலகத்துப் பொருளமைப்பிற்கும் வேறுபாடு மிகுதியாய் இன்றென்பது தெற்றென விளங்காநிற்கும்.

இன்னும் நமது நிலவுலகத்திற்போலவே செவ்வாய் மண்டிலத்திலும், வெள்ளி வியாழன் சனி மண்டிலங்களினும் மழைபெய்தற்குக் காரணமான நீராவி சூழ்ந்திருக்கின்றதென்பதை வான்நூல் வல்லார் பளிங்குக்காட்சியினுதவிகொண்டு இனிதறிந்திருக்கின்றார்கள். அதனால் அம்மண்டிலங்களில் தண்ணீர் மிகுதியாய் உண்டென்பதும் துணியப்பட்ட முடிபாகும். மக்களும் பிறவுயிர்களும் உயிர்வாழ்தற்கு இன்றி

எல்லா மண்டிலங்களிலும் உயிர்கள் உண்மை கஅ யமையாப் பொருளான தண்ணீரை அவ்வுலகங்களில் அமைத்த முதல்வன் அவ்வுயிர்களை அங்கு அமையா தொழிவனோ?

இனி இதுகாறும் ஆராய்ந்து வந்த ஞாயிற்று மண்டிலமும் அதனைச் சூழ்ந்தோடும் எட்டு மண்டிலங்களுமே யல்லாமல், இவற்றினும் மிகமிகப் பெரியனவாய் இவற்றினும் நெடுந்தூரத்திற் சுழல்வனவாய் உள்ள பல ஞாயிறுகளையும் அவற்றைச்சூழ்ந்தோடும் பற்பல உலகங்களையும் இஞ்ஞான்றை வான்நூற்புலவர்கள் நுண்ணிய பலகருவிகளி னுதவிகொண்டு ஆராய்ந்து அவற்றின் தன்மைகளை விளக்கிவருகின்றார்கள். அங்ஙனம் அவர்கள் விளக்கிக்காட்டும் முடிபுகளெல்லாம் நமதாராய்ச்சிக்கு அகப்பட்ட அவ்வுலகங்களில் ஆறறிவுயிர்களும் மற்ற ஒன்றுமுதல் ஐயறிவு ஈறாக உடைய உயிர்களும் இருத்தற்கேற்ற பொருள்களும் அமைப்புகளும் வாய்ந்துள்ளனவென்றும், அதனால் அவ்வுயிர்கள் அவற்றின்கண் வாழ்தல் திண்ணமேயாமென்றும் நாட்டுகின்றன. இன்னும் அவ்வுலகங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைக்கப் புகுந்தால் இது வரம்பின்றிப் பெருகுமாதலால் இவற்றை இவ்வளவோடு நிறுத்துகின்றாம். இன்னும் இவற்றை மிகுதியாய்த் தெரியவேண்டுவார் அவற்றைத் தனியே எடுத்துக் கூறும் நூல்களைப் பயின்றறிதல் வேண்டும். அது நிற்க.

கடந்த பிறவியின் நினைவுகள்

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய வான்நூல் உண்மைகளால் விசும்பின்கட் சுழன்று செல்லும் எண்ணிறந்த உலகங்களின் அளவை நோக்க நமது நிலவுலகம் ஒரு தினையளவுதானும் அவற்றிற்கு ஒவ்வாதென்பதும், அத்துணை மிகச் சிறிதான இது மக்களும் பிறவுயிர்களும் உயிரோடுலாவுதற்கு இடமாய் அமைந்ததுபோலவே ஏனைமண்டிலங்களும் பலதிறப்பட்ட உயிர்கள் நிலவுதற்கு இடமாகவே அமைந்துள்ளனவென்பதும், இச்சிறிய மண்ணுலகத்தைத் தவிர மற்றையுலகங்களில் உயிர்கள் இல்லையெனமறுத்தல் அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் அனுபவத்திற்கும் முற்றும் முரணுமென்பதும் நன்கு பெறப்பட்டன. பெறவே, இந்நிலத்திலுள்ளவர்கள் இங்கெடுத்த உடம்பை விட்டு வேறுலகங்களுக்குச் செல்லுவதும், வேறுலகங்களில் உள்ளவர்கள் அங்கங் கெடுத்த வுடம்பை விட்டு இந்நிலத்தில் வந்து பிறப்பதும் இடையறாது நிகழ்கின்றன. அவரவர் நினைவுக்குஞ் செயலுக்கும் ஏற்ற உடம்புகளும், அவ்வுடம்புகள் உலவுதற்குரிய உலகங்களும் இறைவன் திருவருளால் இயைக்கப்படுகின்றன. ஒருலகத்தில் ஒருவகையான உடம்போடு கூடியிருப்பவர்கள் அதேயுடம்போடு வேறுலகத்திற் சென்று இருக்கமுடியாது. ஆகையால் அந்தந்த மண்டிலத்தின் தன்மைக்கேற்ற உடம்புகள் உயிர்களுக்கு இன்றியமையாது வேண்டற்பாலனவாகும். இதற்கு இம்மண்ணுலகத்தில் உள்ள நமதனுபவமே சான்று. நிலக்

தில் வாழும் நாம் நீரில்வாழல் கூடுமோ? நீரில்வாழும் மீன் முதலிய உயிர்கள் நிலத்தில் இயங்குமோ? இன்னும் நீரில் உலவும் நீர்யாமையின் உடம்பின் அமைப்பையும் நிலத்தில் இயங்கும் நிலயாமையின் உடம்பின் அமைப்பையும் சிறிதுற்றுப்பாருங்கள். நீர்யாமை நீரில் நீந்துதற்கேற்றபடியாகத் தன் காலடிகளில் விரல் இல்லாமல் விசிறிபோல் இணைக்கப்பட்ட தோலுடையதாய் இருக்கின்றது; நிலயாமையோ அவ்வாறின்றி அடிகளில் விரலுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது. இங்ஙனமே இந்நிலத்தின்கட் பலவேறிடங்களில் உயிர் வாழும் செந்துக்களுக்கும் மாந்தர்களுக்கும் அவ்வவ்விடத்திற்கேற்ற உடம்புகள் இயைந்திருத்தலைச் சிறிதாராய்ந்து பார்ப்பவர்களுங் கண்டுகொள்ளக்கூடும். இவ்வாறு ஒருலகத்திலேயே பலவேறியல்புகளும் அவ்வியல்புக்கொத்த உடம்புகளுங் காணப்படுமாயின், நெடுந்தூரத்திற் சுழலும் பலவேறு தன்மையுடைய உலகங்களில் உள்ள பல உயிர்களுக்கும் பல தகைப்பட்ட உடம்புகள் உண்டென்பதை யாம் விண்டு கூறுதலும் வேண்டுமோ? ஓருயிர் தான்செல்லும் உலகத்தின் இயல்புக்குப் பொருந்தின ஓர் உடம்பை மேற்கொள்ளும் என்றும், அங்ஙனம் மேற்கொள்ளப்படும் அது ‘பூதசாரவுடம்பு’ எனப் பெயர்பெறும் என்றும் நம்முடைய ஞானநூல்களும் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. இதுநிற்க. இவ்வாறெல்லாம் உயிர்கள் பலவுலகங்களிற் செல்லுவதற்கும், அங்குள்ள வுயிர்கள் இங்கு வந்து பிறவியெடுப்பதற்கும் நம்நனவினும் கனவினும் தோன்றும் உணர்வு நிகழ்ச்சிகளே ஒரு பெருஞ்சான்றும். நனவு நிலையிலிருக்குங்காற் கன

வைப் பொய்யென்றலும், கனவுநிலையி லிருக்குங்கா னவு பொய்யாம் என்றலும் உயிரின் நினைவுத்தன்மை யறிந்தோர்க்குச் சிறிதும் ஆகாவாம்; நினைவினியற்கை யை ஆய்ந்துரைமாட்டாத பேதைமாக்களே ஒருநிலை யிலிருக்குங்கால் பிறிதொரு நிலையைப் பொய்யென் பர். காசிக்குச் சென்றவர் காஞ்சிமாநகரை இல்லாத பொய்ப்பொருளென்று மறுத்தலும், காஞ்சிக்கு மீண் டபின் அவர் காசிமாநகரை இல்பொருளென்று கூறு தலும் சிறிதேனும் பொருந்துவதில்லாப் பித்துரையா தல்போல, ஒரு நிலையிலுள்ளவர் பிறிதொரு நிலையின் உண்மையுணராமல் அதனைப் பொய்யென்றுரைத்தல் பெரியதோர் அறியாமையும் மயக்கவுணர்ச்சியுமாம். கனவிற்றோன்றும் உணர்வு நிகழ்ச்சிகளிற் பெரும் பாலன முற்பிறவியின் அனுபவங்களாகும்; மற்றுப்பல இப்பிறவியின் அனுபவங்களாகும்; சிறுபான்மைய இனிவரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன் அனுபவங்களாகும். முற்பிறவியின் பின் அனுபவங்களுக்கும், இனிநிகழ் வன வற்றின் முன் அனுபவங்களுக்கும் உண்மையா நிகழ்ந்த சிற்சில உதாரணங்களை ஈண்டெடுத்துக் காட் டுவாம்.

ஒரு பெரிய மிருகத்தின் கால்களினிடையே குடைந்து செய்யப்பட்ட ஒரு கோயிலையும், அக்கோ யிலில் நடைபெறும் கிரியைகளையும், அதனைச் சூழ்ந்த நிலத்தோற்றத்தையும், அங்கு மேற்கவிந்துள்ள வா னின் நீல நிறத்தையும் ஒருவர் தெளிவாய் நினைவுகூர்ந் தனர்; இவர் இப்பிறவியில் அத்தகைய கோயிலையும் அதனோடு சேர்ந்த பிறவற்றையும் எங்குங் கண்ட வர் அல்லர், நூல்களிற் படித்தாயினும் பிறர் வாய்க்

கேட்டாரினும் உணர்ந்தவருமல்லர். கனவினும் நனவினும் இவர் அடிக்கடி நினைவு கூர்ந்துவந்த அவ்வமைவுகள் எங்குள்ளன என்று ஆராயப் புகுந்த துரைமகன் ஒருவர் அவற்றைப்பழைய எகுபதி* நாட்டின்கண் இருப்பனவாக அறிந்து பெரிதும் வியப்புற்றார். முன்னொருபிறவியிற் பழைய அவ்வெகுபதி நாட்டிற் பிறந்திருந்தமையால் இவர் தாம் அப்போது அங்கு கண்ட அமைவுகளை இப்பிறவியில் தெளிவாக நினைவுகூர்ந்து வந்தார். இவர் இங்ஙனம் நினைவுகூர்ந்து வந்த அவ்வமைவுகளை இப்போதும் அப்பழைய எகுபதி நாட்டிற்குச் செல்பவர் நன்கு கண்டுணரலாம். அங்கே பெரியதொரு காட்டு விலங்கின்† உருவம் அமைக்கப்பட்டிருத்தலும் அவ்விலங்கின் முன்னங் கால்களின் நடுவே ஒருகோயில் குடைந்து செய்யப்பட்டிருத்தலும், பிறவும் எவருஞ் சென்று காணலாம். இவர் வேறொரு பிறவியில் நம் இந்திய நாட்டின் ஒரு மலைப்பக்கத்தே பிறந்திருந்தமையால் அந்நினைவையும் இந்நினைவோடுகூட அடிக்கடி நினைந்துவந்தார்.

இன்னும் ஒருவர் தாம் பலபிறவிகளிற் கண்ட அனுபவங்களை யெல்லாம் நினைந்துவந்தனர். முன்னொருபிறவியில் தாம் சீனதேசத்தின் உள்நாடொன்றிலுள்ள ஓர் ஆலயத்தில் கண்ட காட்சிகளையும், அங்கு நடந்த மறைவான சடங்குகளையும், தாம் அவ்வாலயத்திற் செய்த ஊழியத்தையும், பேசிய சொற்களையும், நடைபெறுவித்த கிரியைகளையும் தெளிவாக நினைவுகூர்ந்து வந்தார். இவர் நினைந்தவை அத்தனையும் உண்மையனுபவங்கள் என்று அவற்றை ஆராய்ந்தவர் மெய்ப்படுத்தி யிருக்கின்றார்.

* Ancient Egypt. † Egyptian Sphinx.

மற்றும் ஒருவர் தாம் தொடர்பாக எழுபிறவிகளில் அனுபவித்த அனுபவங்களையும், அவ்வப்பிறவிகளில் தாம் இருந்த இடங்களையும், அங்கே தாம் பூண்டிருந்த பெயர்களையும், இன்னும் பல வரலாறுகளையும் மிகவும் நுணுக்கமாக நினைவுகூர்ந்துவந்தனர். இவரது நினைவின் ஆற்றல் நிரப்பவும் புதுமையாயும் வியப்பைத் தருவதாயும் இருந்தது. இவர் இப்போதுள்ள நாட்டுக்கு மிகவுந் தொலைவிலுள்ள ஓர் அயல் நாட்டிலே முற்பிறவியிற் பிறந்திருந்தனர். ஒரு பிறவியில் தாமிருந்த இடத்தையும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள பொருள்களையும் பெரிதும் நினைவு கூர்ந்தமையால் அவற்றை இவர் இப்பிறவியில் தாமே நேரிற் சென்று கண்டு தமதனுபவம் உண்மையெனத் தெளிந்து கொண்டார். இவரது மற்றொரு பிறவியின் அனுபவம் இவர் சென்றறியாத பிறிதோர் அயல் நாட்டின் கண் உள்ளதென்று அதனை ஆராய்ந்தோர் நிறுவிக் காட்டியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு உயர்ந்த அறிவினரான ஒரு சிலர்க்குத் தோன்றும் நினைவுகளை ஆராய்ந்துபார்க்க, அவை மேற்சென்றபிறவிகளில் அவர்க்கு நிகழ்ந்த அனுபவங்களின் பயனாய் அவர்தம் உள்ளத்திற் பதிந்துகிடந்து, இப்பிறவியிலே அவர்தம் தூய அறிவின்கண் விளங்கித் தோன்றலாயின என்னும் உண்மை அறியப்படுகின்றது. ஆகவே, கனவிற் காணப்படுங் காட்சிகளிற் பெரும்பாலன மேற்கழிந்துபோன பிறவிகளின் மெய்யனுபவங்களே யல்லது, அறியார் சிலர் கூறுமாறு வெறும் பொய்த்தோற்றங்கள் அல்லவென்பது நன்கு பெறப்படும். நம்மனோருட் சிலர் பலர்க்கு இத்தகைய

மேற் பிறவியனுபவங்கள் கனவினும் நனவிலும் மேற்கிளர்ந்து தோன்றுதலைத் தாமாகவே யறிந்து வியப்படைந்து வருதலையுங் கண்டிருக்கின்றோம். இப்பிறவியில் இதற்குமுற்கண்டறியாத சிலரை ஒரோவொருகால் கண்டு 'இவரை எங்கேயோ பார்த்தாற்போலிருக்கின்றதே!' என்று பற்பலகால் நாம் வியப்படைந்திருக்கின்றனம் அல்லமோ? மற்றுஞ் சில புதிய இடங்களுக்குச் செல்ல நேரிட்டபோது அவற்றைப் பார்த்து, "இவ்விடத்தினை நாம் முன்னே கண்டாற்போலிருக்கின்றதே!" என்று இறும்பூதுகொள்ளப் பெறுகின்றனம் அல்லமோ? ஆன்றோர் சிலர் நூல்களைப் பயின்றறியுங் காலத்து அதிற் கூறப்பட்டவை சில பல நமக்குத் தெரிந்தனவாயிருத்த லுணர்ந்து அகம்மகிழ்ந்து வியக்கின்றனம் அல்லமோ? இங்ஙனமே இன்னும் இப்பிறவியிற்றோன்றும் அநுபவங்களிற் சிலபல யாம் இப்பிறவியில் முன்னறியாதனவாயிருந்தும், அறியப்பட்டனபோற் காணப்படுத லுணர்ந்து, அவற்றின் உண்மை இனைத்தென்று அறியாமல் மயங்குதலும் உண்டு. ஆயினும், இன்னோரன்னவையெல்லாம் மேற்கழிந்துபோன எண்ணிறந்த பிறவிகளிற் றொகுத்த மெய்யனுபவங்களின் தோற்றங்களேயென்று பிறவிகளின் தொடர்பறிந்தோர் ஐயமறத் தெளிந்துகொள்வர்.

இனி நமது கனவுநிலையில் மேற்பிறவியின் அநுபவங்கள் மாத்திரமே யன்றி இப்பிறவியின் அநுபவங்களும் இப்பிறவியினும் வரும்பிறவியினும் இனி வரற்பாலனவாகிய அநுபவங்களும் முற்றோன்றுதல் உண்டு. இப்பிறவியில் இப்போது நிகழும் அநுபவங்

களின் தோற்றத்தை எவரும் உணர்ந்திருத்தலால், இனி வரற்பாலனவாகிய அனுபவங்களின் முற்றோற்றத்தை மாத்திரம் ஈண்டு ஒரு சிறிது விளக்கிக்காட்டுவாம்.

வரும் பிறவிகளின் நினைவுகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் மேற்றிசையில் நடந்த வெள்ளைக்காரர் சண்டையில் போர்வீரராய்ச் சேர்ந்திருந்த ஒரு வெள்ளைக்காரரும் அவர்தம் மகனார் இருவரும் ஓர் ஊரில் கூடாரத்தே தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் தங்கியிருந்த ஊருக்கு நெடுந்தூரத்தே உள்ள மற்றோர் ஊரில் அவர்களின் குடும்பத்தார் இருந்தனர். ஒருநாட் காலையில் தந்தையார் தம் புதல்வர் இருவரையும் நோக்கி, "நம் தாயார் நேற்றிரவு இறந்து போனதாகக் கனாக்கண்டேன்." என்றார்; அது கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியப் உற்றவராகி அவர் தம் புதல்வர் இருவரும் "ஓ! ஓ! நானும் அங்ஙனமே கனாக்கண்டேன்." என்று தனித் தனியே கூறினார். பின்னர் அவர் இதன் நிச்சயத்தை ஆய்ந்தபோது, அவர்கள் கனவிற் கண்டபடியே அப் புதல்வரின் அன்னையார் அன்றிரவில் உயிர்துறந்தாரென்பது புலனாயிற்று.

நியாயதுரந்தரர் ஒருவர் ஒருநாள் இரவிற் கடிதங்கள் எழுதி அவற்றைப் பன்னிரண்டு மணிக்குத் தாமே எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தபாலிற் சேர்த்து

வந்தார். வந்தபின் தாம் அணிந்திருந்த சட்டைகளைக் கழற்றி வைக்கையில், பெருந்தொகை பெறுதற்குரியதாய் அற்றைப்பகல் தாம் வாங்கி வைத்திருந்த பணச்சீட்டொன்றைத் தாம் இழந்துவிட்டதாகக் கண்டார். அவர் அதனை எங்குந் தேடிப் பார்த்தும் அது கிடைக்கவில்லை. பிறகு அவர் படுக்கைக்குப் போனார். தூங்கும் போது அப்பணச் சீட்டுத் தமது வீட்டுக்கு நெடுந் தூரம் அல்லாத ஓர் இடத்திற் சுருளாய்க் கிடப்பதாகக் கனவுகண்டார். உடனே அவர் உறக்கம் நீங்கி எழுந்து தெருவேபோய்த் தாங் கனவுகண்ட இடத்திற் பார்க்க அச்சீட்டுச் சுருளாய்க்கிடக்கக்கண்டு அதனை மகிழ்ந்து எடுத்துக்கொண்டார்.

ஒருகால் மாதர் ஒருவர் தமது மனைக்கு அருகிலிருந்த ஒரு காட்டில் உலவிவந்து தமதில்லத்தே நுழைந்து தாம் வைத்திருந்த முதன்மையான திறவுகோல் ஒன்றைத் தமது சட்டையிலிருந்து எடுக்கக் கையிட்டார். ஆனால், அஃது எங்கேயோ விழுந்து போயிற்று. பிறகு அவர் மனத்துயரத்தோடும் உறங்குகையில், அத்திறவுகோல் ஒரு மரத்தின் வேரண்டையிற் கிடப்பதாகக் கனவுகண்டார். மறுநாட் காலையில் அவர்தாம் கனவிற் கண்ட மரத்தின் வேரண்டையிற் சென்று பார்க்கச் சாவி அங்கே அகப்பட்டது.

ஏராளமான நிலச்சொத்திற்குரிய ஒருவரின் தந்தையார் தமது காலத்தில் தீர்வை செலுத்தாமையால், அவர்தம் புதல்வர் அத்தொகை முழுதும் செலுத்தல்வேண்டும் என்று அவர்மேல் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இது நியாய வழக்கன்று என்றும் தம் தந்தையால் தீர்வை செலுத்தப்பட்டதற்கு முத்தி

திரைச் சீட்டு இருக்கவேண்டுமென்றும் அவர் நினைத்துச் சாதனங்கள் உள்ள இடங்களை ஆராய்ந்து பார்த்ததோடு தம்தந்தையாருக்காக வழக்கு நடத்தினவர்களையுங் கேட்டுப்பார்த்தார்; ஆனால் தமக்கு அநுகூலமானதெதுவும் அகப்படவில்லை. வழக்குத் தமக்கு பாதக முடியுங்காலமோ அணுகிவிட்டது. இதனால் அவர் மிகவுந் துயரம் அடைந்தவராய் ஒருநாள் உறங்குகையில் கனவிலே அவர்தந்தையாரின் உருவம் தோன்றி மனவருத்தத்திற்குக் காரணம் யாதென்று வினவியது. அவர் தமது வருத்தத்தின் காரணத்தைத் தெரிவித்ததோடு, நியாயமின்றியே ஒரு பெருந்தொகையைச் செலுத்த நேருவது தமக்குப் பெரிதும் இன்னாததாய் இருந்ததென்றும், தமக்கு அநுகூலமான சாதனம் எதுவும் கிடையாவிட்டாலும் அஃது அநியாயமென்றே உறுதியாய்த் தோன்றியதென்றுங் கூறினார். அதனைக்கேட்டு அவ்வுரு “மகனே நீ சொல்லியது உண்மையே! நான் தீர்வை செலுத்தினதற்குரிய முத்திரைச் சீட்டுகள், இப்போது அலுவலினின்று விடுதிபெற்று இன்னாரூரிலிருக்கும் இன்னார்பால் உள்ளன.” என்றுகூறி, “ஒருகாரணம் பற்றி அவரை அச்சமயத்தில் என்னுடைய அலுவல் பார்க்க நியமித்திருந்தேன். மிகவும் பழமையாய்ப் போனமையால் அவர் அதனை மறந்துபோயிருக்கலாம்; ஆனால் அவருக்கு ஒருகால் யான்பணங்கொடுக்கப்போயிருந்தபோது போர்த்துக்கேசியர் பொன்நாணயத்துண்டு ஒன்றிற்குச் சில்லறை அகப்படாமல் அவரும் நானுமாய் ஒரு விடுதியிற் பானகம் வாங்கி அருந்தி அதனை மாற்றிக் கொண்டதான ஓர் அடையாளத்தை அவர்க்

குத் தெரிவிப்பையாயின், அவர் அதனை நினைவுகூர்வர்.'' என்று அவர் பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறுக்ளெல்லாம் முற்றக்கூறி மறைந்துபோயிற்று. இக்கனவுகண்ட கனவான் இதன் வரலாறுகள் எல்லாம் நன்கு மனத்திற் பதியப்பெற்றவராய் விழித்தெழுந்து கனவின்கண் தம்தந்தையாற் குறிப்பிடப்பட்ட ஊருக்குச் சென்று அங்கேயிருந்த அப்பெரியவரைக் கண்டுபிடித்தார். அவரிடம் இறந்துபோன தம் தந்தைக்காக அத்தகையதோர் அலுவல் நடத்தியதுண்டாவென்று கேட்டார்; அவர் அதனை நினைவுகூரக்கூடாமையால் பிறகு தம்தந்தை சொல்லிய அடையாளப்படி போர்த்துக்கேசிய நாணயத்தைப் பற்றிய குறிப்பை எடுத்துச் சொல்லவே முன்நடந்தவை யெல்லாம் அவர்க்கு முற்றும் நினைவில்வந்தன. நினைவில் வரவே, அவர் தம்மிடமிருந்த ஆதாவுகளை யெல்லாம் உடனே தேடிப்பார்த்து, இவர்தம் தந்தைக்குரிய முத்திரைச்சீட்டை எடுத்துக் கொடுத்தார்; அச்சீட்டைக் கொண்டு அவர் தமது வழக்கைவென்று அமைதி பெற்றார்.

இங்ஙனமே இனிவரற்பாலனவாகிய நிகழ்ச்சிகள் கனவின்கண் முற்றோன்றிப் பலர்க்குப் பல நன்மைகளைப் புரிந்த வரலாறுகள் இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இங்கெடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்கள் அவ்வளவும் உண்மையாக நடந்தவைகளாகும்; வெறுங்கட்டுக்கதைகள் அல்ல. இவ்வாற்றால், மக்கட்குக் கனவுநிலையிற் றோன்றும் அறிவுநிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் மேற்சென்ற பிறவிகளைப்பற்றி வருவனவும், இப்பிறவியைப்பற்றி வருவனவும். இப்பிறவியினும் இனி

வரற்பாலனவாகிய நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிய வுருவங்களுமாய் இருத்தல் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கா நிற்கும்.

எனவே, கனவிலும் நனவிலும் நமக்குத் தோன்றும் நினைவுணர்வுகளிற் பெரும்பாலன பல வகைப்புலன்களிற் சென்று பலவேறு பிறவிகளில் பயின்றனவாமென்பதும் இதனால் நன்கு பெறப்படும். இவ்வுண்மை, இப்பிறவியில் நாம் இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்து வரும் வாழ்க்கையின் இயல்பை ஒரு சிறிது உற்று நோக்கினாலும் தெளிவாய் விளங்கும். ஒவ்வொரு நொடியும் நாம் நினைக்கும் நினைவுகள் யாவை என்று ஆராய்ந்து பாருங்கள்! முன்னேரங்களிலும் முன்னாட்களிலும் முன்வாரங்களிலும் முன்மாதங்களிலும் முன்வருடங்களிலும் நம் அறிவின் எதிரில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிய எண்ணங்களும் நினைவுகளுமே இடைவிடாது நம்முள்ளத்தில் அடுத்தடுத்துத் தோன்றுகின்றன. ஒருநாளின் பிற்பகலிற் றோன்றும் நினைவுகள் அன்று முற்பகலில் நேர்ந்தவற்றைப் பற்றியனவாயும், அதற்குமுன் நாள் முன்வாரம் மாதம் வருடங்களில் நடந்தவற்றைப்பற்றியனவாயும் இருக்கின்றன. இவ்வுலகில் இப்பிறவியில் முன் நாம் அநுபவித்த இன்பங்கள் கவலைகள் மகிழ்ச்சிகளெல்லாம் நினைத்தெழுந்து நம் அறிவைக் கவருகின்றன வல்லவோ? இந்நினைவுகளையெல்லாம் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், இவற்றின் வேறாக நம்மிடத்துப் புதிதாக நிற்கும் நினைவு ஏதொன்றும் இல்லாமை காணலாம்; ஒவ்வொருகால் புதியநினைவுகள் சில தோன்றினாலும் அவை அறிவிற் சிறந்தோரிடத்து மாத்திரமே காணப்படுமல்லால் மற்றையோரிடத்துத் தோன்றமாட்டா.

அறிவில்லையா? பின்னாட்களில் தாம் புதிதாகச் செய்யவேண்டியவைகளை முன்னே நினைவில் அமைத்து உருப்படுத்துவாராகலால் அவர்க்கு மாத்திரமே வருநாள் நினைவுகளுண்டாம். இங்ஙனமாகக் கற்றோர் கல்லாதவர் முதலான எத்திறத்தவர்மாட்டும் காணப்படும் நினைவின் பாகுபாடுகளை நுணுக்கமாக ஆய்ந்து பார்ப்பவர்க்கு இப்பிறவியில் கனவினும் நனவினும் தோன்றும் நினைவுகளிற் பெரும்பாலன மேற்சென்ற பிறவிகளில் மேல் கீழ் உலகங்களினும் இந்நிலவுலகத்தினும் அநுபவித்த அனுபவங்களின் பயனே யாமென்பதும், சிறுபான்மை இப்பிறவியினும் இனிப்பிறவியினும் இனி வருவனவற்றின் முன் அநுபவங்களேயாமென்பதும் தெற்றென விளங்கும். விளங்கவே, மேலுலகங்கள் பலப்பல உண்டென்பதும், அவற்றின்கண்ணெல்லாம் நம்மையொத்த உயிர்களும் வாழ்ந்துவந்ததும் இன்னும் வாழப்போவதும் உண்மையென்பதும் தாமாகவே பெறப்படும்.

மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை

முற்றும்.

Cnulg

191290